

जिननुद्धनिगान्ममसुद्धिना भगवन्ति जगे तन्नाष्टरित
शूलधर्मा निरीक्षमि सज्जगिना ममनोऽकमुत्तमि वारिनि ॥

सुनि बोधिय व्याकृतमन्त्रतया वरनयनधारि मुक्तात्मिका
तयि मन्त्र विनीत अनन्त बद्ध मम व्याकरि बोधिय अश्वरे ।
वरप्रज्ञा मत्परिधि मत्पुरुषेः मम व्याकरि बोधिय च्छिन्दिमतीं
भवि बुद्ध जगे कलिकेगरीणिः सपि मन्त्रगतां विगांतयये ॥

यदा कुलपुत्र मसुद्धरेणुवांश्चक्रोऽग्रपरोक्षितो रत्नगर्भं तयागतमाभिर्गायामिः सुता
तस्यो तावदेव मा सर्वोऽयती पपां मदेयगन्धर्वमानुषा मातृकारमदात् । पुरोहित आह ।
मया भदन्त भगवन् वसुप्राणकोक्षोऽनुत्तरायां मयकूमब्धोऽधो समादापितान्यैश्च स्वकस्वजो
दारदारणि बुद्धक्षेत्राणि परिशुद्धीतानि परिशुद्धाशयावमनकुशलमूलाः सुविनीताः स्त्रा
वेनेयाः परिशुद्धीता इमे च ज्योतिषाल पूर्वगमानां चतुस्तरमदृष्टं देयाङ्कानां ये तयागते
भद्रकल्पिका व्याकृताः । तेऽपि सत्पुरुषा रागद्वेषमोहमानचरितां स्त्रिभिर्गानैर्विन्त्यन्त
तदपि ते स्त्रीप्रक्षेपावरणकलियुगकयायाः परिवर्जिता सौम्यसृष्टान् अनन्तर्यकारकाः
सद्धर्मप्रतिपेधकाः । आर्यापवादका मिथ्यादृष्टय आर्यसमधनविरहिता अमातृन्ना अश-
मण्या अवाक्षणा अकृत्यकारका अपुण्यकरा परलोकभयादर्शिनो विपरीततत्त्वबोधिनी-
ऽनायका स्तृपु सुचरितेषु । तथा देवमानुषिकाभिः श्रीसंपत्तिभिरुद्धुक्ताः विपु दुश्चरितेषु
संप्रतिपन्नाः । दशसु कुशलेषु कर्मपथेषु विरहिताः सर्वकल्याणमित्रैरिच्छिताः सर्वपण्डितैः
प्रक्षिता भवचारकेऽनुश्रोतमुत्पन्नतः क्षारनद्यां सीदन्तः संसारपङ्क्तौर्गोदान्यकारविहिता नि-
र्यक्ताः सर्वकुशलक्रियायां सर्वशून्येषु बुद्धक्षेत्रेषु जिताः अकुशलमूलसमवधानगताः कुमार-
को मद्याकटप्राप्तास्तस्मिन् काले सद्ये बुद्धक्षेत्रे दशवर्षायुष्का भद्रकल्पमनुष्या
न्ति । सर्वे इमे सत्पुरुषेः पण्डितैरुत्सृष्टा उज्जिताः तत्कालं भवावर्तके संसारवर्त्ते
अशरणा अपरायणदुःखभाजनभूताः सत्त्वाक्षां परिवर्जयित्वा स्वकस्वका बुद्धक्षेत्राः
परिशुद्धीताः सुविनीताश्च परिशुद्धाशयाः । अवक्रमकुशलमूलाः आरब्धवैर्ष्या
पि । वेनेयाः परिशुद्धीता न एवं भदन्त भगवन् रत्नगर्भस्तथागत आह ।
वाक्षणा यथाभिप्रायाः सत्त्वाः प्रणिधानं कुर्वन्ति । बुद्धक्षेत्रगुणव्यूहाश्च परि-
च मया व्याकृताः । वाक्षणाः प्राह । समापि भदन्त भगवन् हृदयं कमति ।
किंशुकपत्रं परमदीनमानसोऽहं सर्वशरीरं च मे प्रायसितं यदि मे भदन्त
कस्याप्यदभूतो बोधिसत्त्वैस्तत्कालमुत्सृष्टा । मद्याकलियुगान्यकारप्रक्षिताः
त । अहमपि भदन्त भगवन्नागतोऽध्वनि अतिक्रान्ते एकगङ्गानदीवालिका-
ऽर्वाशृष्टे द्वितीये गङ्गानदीवालिकामने संख्ये तस्मिंश्च भद्रको मद्याकल्पे दशवर्ष-
प्रज्ञानां कालं प्रतीक्षमाणास्तावचिरमहं संसारे न परिखिद्येयं बोधिधारिकां

चरमाद्य उक्तमि चापि ममाधानबलेन चिरयाचनया धेनेयान् प्रतिप्लुमि । षट्पारमिता-
चरमाणां धेनेयान् प्रतिप्लुमि द्रुतं च मया भगवतः सकाशाद्वस्तुनिमित्तं परित्यजेयं
दानपारमिता । तयारुणामघं दानपारमितां चरिष्यामि यथा जन्मान्तरेषु प्रमेयाः सत्त्वा
याचनका आगमिष्यन्ति तेषां तयारुणं परित्यागं परित्यजेयं । तदुपयान्नपानकदाभोज्यपेय-
लोपावस्त्वज्यासनाश्रयप्रतिश्रयमाल्यगन्धविलेपनरत्नानप्रत्यभैष्यदशनं कृत्न-ध्वज-पताका-धन-
भान्य-रत्नसुन्दर-सुवर्ण-रत्न-परिष्यमसिमुक्ता-वैदूर्यशंखशिला-प्रवाङ्ग-रजत-शातरूपदधि-
रावर्त-सर्वाभरणेयं परित्यागं परमप्रसादकारुण्यमानसः सत्त्वानां दत्त्वाऽफलाभिकाङ्क्षी
सत्त्वापरिचाचनायं धेनेयसत्त्वानुग्रहायं त्यागसम्भारं परित्यजेयं ।

येयं पुनः सत्त्वा अतित्यागयाचनका आगच्छा याचेरन् तदुपया दशदशमीग्रामे नागराजभार्या
पुत्रद्विपुत्रपुत्रपुत्रपरित्यागकर्तृनासानयनजिघासकर्मरुधिरास्त्रिकायज्ञीवितशिरः-परित्यागं एवं-
रुपाः परित्यागाः परमप्रसन्नः कारुण्यमानसः अप्रमलाभिकाङ्क्षी सत्त्वानां दानं दद्यां धेनेयानु-
फन्नायं तयारुणायामघं दानपारमितायां चरिष्यामि यन्न कदाचित् पूर्वं धीनचित् सत्त्वेन
एवंरुपाः परित्यागाः परित्यक्ताः शु न च पुनः कश्चित् सत्त्वो बोधिसत्त्वः । अनुत्तरायां
सम्यक्सम्बोधौ चारिकां विचरमाद्यः एवरुपाः परित्यागाः परित्यजेत् यदंतेषु जन्मान्तरेषु
अप्रमेयासंख्येषु कल्पकोटीनपुतशतसहस्रेष्वनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चारिकां चरमाद्यः
दानपारमितायां चरेयं यदंते मष्टाकरुणाममन्वागतानां पश्चिमकानां बोधिसत्त्वानां परि-
त्यागेन विमुक्तान् व्यापयेयम्यशमरहितकेशानामियं शीलपारमिता तयाऽऽप्तमनुत्तरायां सम्यक्-
सम्बोधौ चारिकां चरमायो विविधशीलप्रतरन्तरदुष्करे चारिकां चरेयं यथापूर्वोक्तिं यो
विषयेष्वनुष्ठानमनसा आत्मप्रवेष्टुं इयं चान्तिपारमिता तयारुणामघं चान्तिं भावयमानो
यथापूर्वोक्ता । यावद्विकेता सर्वसंस्कृतभावनया उदुपुल्यना सर्वसंस्कृतशान्तमनुत्तरचर्यया
विवर्तना इयं वीर्यपारमिता । ये सर्वसंस्कारेषु विषयसंप्रदायाय शून्यता समुदाचारः । इयं
ध्यानपारमिता या प्रहृत्पुल्यत्पत्तिकपधर्मचान्तिरियं प्रज्ञापारमिताया अप्रमेयासंख्येषु कल्प-
कोटीनपुतशतसहस्रेषु द्वदोत्साएवलवेगचर्या यथापूर्वोक्तिं कश्चिद्वोधिसत्त्वोऽनुत्तरायां
सम्यक्सम्बोधौ चारिकां चरमाद्यः एवं द्वदोत्साएवलवेगेन प्रज्ञापारमितायां चरन्नाष्टं
चरेयं पश्चिमकानां मष्टाकरुणाममन्वागतानां नेत्रागुणं व्यापयेयं प्रथमचित्तोत्पादेनाष्टं
पश्चिमकानां बोधिसत्त्वानां मष्टाकरुणां निवर्तयेयं । यावदनुत्तरपरिनिर्वाणेन बोधिसत्त्वा-
शाश्वर्यप्राप्ता भवेयुरित्यर्थमघं त्यागस्यानूनता चरेयं । शीलं निश्चयता चान्त्यामन्यूनता ।
वीर्यं वृत्तनता । ध्यानस्य प्रतिष्ठिता प्रज्ञा यामद्वयतां चरेयं । अफलाकाङ्क्षी । आर्यसम-
धनविरहितानां अत्त्वानां सर्वशून्यपुद्गलैर्द्रोर्जितानां सट्टमैप्रतिष्ठेयकानां आर्याऽप्याद-
कानां सिद्धादृष्टिकानां अकुशलमूलसमयधानसङ्कटप्राप्तानां कुमार्गविरह्यमानानां सत्त्वाना-
मर्थायां पारमितास्त्रीप्रबलवेगोत्साहेन चरेयं । एकेकस्य मष्टाकार्यं चाष्टं कुशलमूलसन्तापाः
प्रतिष्ठापनायं दशमष्टाकरुणायोचिनरको दुःखं वेदनामुत्साहेयं । एवं तिर्यकप्रतेषु यत्तदरि-
त्रेषु मनुष्यरिद्रिषु दुःखां वेदनामुत्साहेयं । यथा चैकमस्वल्प संतप्या कुशलमूलवीजं प्रति-
ष्ठापयेयं । तथा सर्वसत्त्वानां एवंरुवारिक्तपुष्टिसदृशसत्त्वानां धेनेयां प्रतिप्लुयी । यावत्

चरमाणो वत्तामि चार्त्तं ममाधानवलेन चिरयाचनया वैनयान् प्रतिपत्तामि । षट्पारमिता-
चरमाणो वैनयान् प्रतिपत्तामि श्रुतं च मया भगवतः सकाशाद्भस्त्रुनिमित्तं परित्यजेयं
दानपारमिता । तथारूपमष्टं दानपारमितां चरिष्यामि यथा जन्मान्तरेषु प्रमेयाः सत्त्वा
याचनका आगमिष्यन्ति तेषां तथारूपं परित्यागं परित्यजेयं । तद्वययानुपानयाद्यभोज्यपेय-
लेह्यवस्त्रशय्यामनाश्रयप्रतिश्रयमात्यगन्धविलेपनग्लानप्रत्यभैषज्यदानं कृत्र-ध्वज-पताका-धन-
धान्य-पत्न्य-य-सुवर्ण-रज्य-परिणमसिमुक्ता-वेद्व्यंशंखशिला-प्रवाह-रजत-जातरूपइक्षि-
कावर्त-मर्वा-मरुमेयं परित्यागं परमप्रसादकारुण्यमानसः सत्त्वानां दत्त्वाऽफलाभिकाङ्क्षी
सत्त्वपरिष्ठाचनार्थं वैनयसत्त्वानुग्रहार्थं त्यागसम्भारं परित्यजेयं ।

येयं पुनः सत्त्वा अतिव्यामयाचनका आगत्वा याचेरन् तद्वयया दामदासीग्राने नागराजभार्या
पुत्रदुष्टिदृष्टपारित्यागकर्त्तानासानयनजिह्वाचर्मरुद्धिराखिकापयज्ञीवितशिरः-परित्यागं एवं-
रूपाः परित्यागाः परमप्रमत्तः कारुण्यमानसः अप्रमत्ताभिकाङ्क्षी सत्त्वानां दानं दद्यां वैनयानु-
कम्पार्थं तथारूपायामष्टं दानपारमितायां चरिष्यामि यन्न कदाचित् पूर्वं कौनचित् सत्त्वेन
एवंरूपाः परित्यागाः परित्यक्ताः शु न च पुनः कश्चित् सत्त्वो बोधिसत्त्वः । अनुत्तरायां
सम्यक्सम्बोधौ चारिकां विचरमाणः एवरूपाः परित्यागाः परित्यजेत् यदष्टं तेषु जन्मान्तरेषु
अप्रमेयासंख्येषु कल्पकोटीनयुतशतसहस्रेष्वनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चारिकां चरमाणः
दानपारमितायां चरेयं यदष्टं सहाकरुणाममन्वागतानां पश्चिमकानां बोधिसत्त्वानां परि-
त्यागेन विमुक्तान् स्थापयेयमश्रमार्थिभिराश्रितानामियं शीलपारमिता तयाऽऽप्तनुत्तरायां सम्यक्-
सम्बोधौ चारिकां चरमाणो विविधशीलप्रतरन्तरदुष्करे चारिकां चरेयं यथापूर्वोक्तं यो
विषयेष्वचुखमनसा आत्मप्रवेष्टुणा इयं क्षान्तिपारमिता तथारूपमष्टं क्षान्तिं भावयमानो
यथापूर्वोक्ता । याविवेकता सर्वसंस्कृतभावना उद्वृजना सर्वसंस्कृतशान्तमनुत्तरचर्यया
विवर्त्तना इयं दीर्घपारमिता । ये सर्वसंस्कारेषु विषण्णसप्रहाणाय शून्यता समुदाचारः । इयं
ध्यानपारमिता या प्रहृष्टदुःखवृत्तिकथमस्तान्तिरियं प्रज्ञापारमिताया अप्रमेयासंख्येषु कल्प-
कोटीनयुतशतसहस्रेषु हृदोत्साहवलयेगचर्या यथापूर्वोक्तेन कश्चिद्बोधिसत्त्वोऽनुत्तरायां
सम्यक्सम्बोधौ चारिकां चरमाणः एवं दृढोत्साहवलयेगेन प्रज्ञापारमितायां चरन्नापाष्टं
चरेयं पश्चिमकानां सहाकरुणाममन्वागतानां नेत्रीमुखं स्थापयेयं प्रथमचित्तोत्पादेनाष्टं
पश्चिमकानां बोधिसत्त्वानां सहाकरुणां निवर्त्तयेयं । यावदनुत्तरपरिनिर्वाण्येन बोधिसत्त्वा-
द्याद्यर्थप्राप्ता भवेयुगित्यर्थमष्टं त्यागगान्धनता चरेयं । शीला निश्रयता क्षान्त्यामन्यूनता ।
दीर्घ्येण पूरनता । ध्यानम्यप्रतिष्ठिता प्रज्ञा यामद्वयतां चरेयं । अफलाकाङ्क्षी । आर्थसम-
धनशिरिष्ठतानां श्रत्त्वानां सर्वशून्यबुद्धिदोषोर्जितानां मदमैप्रतिक्षेपकानां आर्याष्याद-
कानां मिष्टादृष्टिकानां अकुशलमूलममवधानसङ्कटप्राप्तानां कुसारीविपण्यमानानां सत्त्वाना-
मर्यायाष्टं पारमितास्त्रीप्रव्रजयेगीत्याद्येन चरेयं । एकैकपण सत्त्वगार्थं चाष्टं कुशलमूलसन्त्याः
प्रतिष्ठापनार्थं दशमहाकल्पानधीचिनरको दुःखं वेदनामुत्तादेयं । एवं तिर्य्यक्प्रमेसु यदाश्चि-
द्रेषु मनुष्यरिद्रेषु दुःखां वेदनामुत्तादेयं । यथा चैकमस्त्वण्य संतर्षां कुशलमूलवीजं प्रति-
ष्ठापयेयं । तया सर्वसत्त्वानां अर्थरपारिक्तपुष्टिमदृशसत्त्वानां वेत्तयां प्रतिपत्तोयां । यावत्

कल्पपर्यन्तेनाहं अर्थिको दिव्यसुखोपपत्तिभिः स्थापयित्वा एकजातिप्रतिबद्धतुष्टितभवन-
 कालापरिचरमभविको बोध्यमिस्वोद्यनाहं तावच्चिरमहं संसारे बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमान्
 बुद्धान् भगवतः पर्युपासित्वा एकैकस्य च बुद्धस्याहं बुद्धक्षेत्रं परमाणुरजःसमान् विविधां
 पूजां कुर्यां । एकैकस्य च बुद्धस्य सकाशाद्बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमान् गुणानधिगच्छेय । बुद्ध-
 क्षेत्रपरमाणुरजःसमांश्च सत्त्वान् बोधो समादापयेयं एवं प्रत्येकबुद्धयानिकानां यथाभिप्रायांश्च
 सत्त्वान् तथाहं समादापयेय । अस्ति बुद्धोत्पादे नेकरिधिप्रतेनाहं सत्त्वान् दशकुशलकर्म-
 पयेषु नियोजयेयं समाधावभिज्ञासु च नियोजयेयं । दृष्टिव्यसनमद्वैतभक्तमद्वैतरूपेणाहं
 सत्त्वान् कुशलेषु नियोजयेयं । नारायणभक्तांश्चन्द्रसूर्यभक्तान् यावद्ब्रह्मभक्तान् ब्रह्मरूपेणाहं
 सत्त्वान् नियोजयेयं । एवं गरुडरूपेण गरुडपत्तिः कुशलचर्यासु नियोजयेय । यावद्ब्रह्म-
 रूपेण सुसुचितान् सत्त्वान् स्वसांसकधिरेण संतर्पयेयं । व्यसनगतांश्च सत्त्वान् स्वकेन कायेन
 जीवितेन च परिचापयेय । तावच्चिरमहं भदन्त भगवन् दग्धभक्तानानां कुशलमूलपरिहीता-
 नामर्यातिव्रलयेगेन चारिकां चरन् तावच्चिरं वाहं संसारे सत्त्वक्षेत्रो विविधवण्डघोर-
 दाक्यान् दुःखान् प्रतीक्षेयं । यावदतिक्लान्तानेकगङ्गानदीवालिकासमानासंख्येयानां निर्गता-
 नामर्यातिव्रलयेगेन द्वितीये गङ्गानदीवालिकासमने संख्येयेऽनुप्रविष्टे भद्रयो महाकल्पे यदा ज्योतिषातो
 मातृवक्रोऽनुत्तरां मय्यकुम्भोधिपमिषम्बुधतिक्लकुत्सन्तो नाम भविष्यति तदाहं तस्मिन्
 मयरे आर्येण प्रज्ञाचक्षुषा दशसु दिक्षु सत्त्वबुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमासु लोकपातुषु
 प्रवर्तितधार्मिकं धर्मचक्रं तिष्ठतो यापयतो बुद्धान् भगवतः पश्येयं । ये मया दग्ध-
 भक्तानाः । अकुशलमूलसमाधानाः समधनविरहिताः सर्वैः शून्यैर्बुद्धक्षेत्रैर्जिता आर्या-
 नन्तर्यकारकाः मद्भूमिप्रतिक्षेपका यावत् कुमारं विहन्त्यः स्या संकटप्राप्ताः प्रथममनुत्तारा
 मन्त्रसम्बन्धायां समादापिता निवेदिताः प्रतिष्ठापिताः । मया ते सत्त्वाः प्रथमं दानपार-
 मितायां समादापिता यावत् प्रज्ञापारमितायां निवेदिताः स्यु मया च तेषां सत्त्वानां तत्-
 कुशलमूलवीजमनुत्तरे निर्वर्ण्ये पत्तिमां ग्यात् अयायेभ्यश्च परिमोचिताः प्रज्ञापुण्यसंभारे च
 नियोजिताः स्यु स्तिष्ठन्तां यापयन्तस्तेषु बुद्धक्षेत्रेषु बुद्धेषु भगवत्पुण्यनीताः स्यु यदनुत्ताराया
 सत्त्वबुद्धक्षेत्रायां व्याकरणप्रतिषेध्या भवेयुः समाधिधारणाद्यानिप्रतिषेध्याश्च स्यु भूमि-
 ज्ञानास्य स्यु मया च ते सत्त्वा बुद्धक्षेत्रगुणव्यूहा प्रणिधानं समादापिताः शिवापिताश्च
 स्यु मया च ते बुद्धक्षेत्रगुणव्यूहां प्रतिष्ठायुक्तेषु तानहं तस्मिन् समयेऽनुप्रविष्टं
 भद्रमयः कल्याणं त्रिनम्रं उदितं दशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमेषु बुद्धक्षेत्रेषु बुद्धा
 भगवन्ति विपुला यापयन्ताः सत्त्वानां धर्म देशयन्तः पश्येयं । तदाहं, कल्याणस्य समान-
 यार्थेन सत्त्वबुद्धक्षेत्रायां निर्गमिष्येयुः सत्ता सुसंक्रमेय उपसंक्रम्य विविधां पूजां कुर्यां ।
 प्रको स दुर्लभः सत्त्वक्षेत्रं जीते सुसमाधायिभिर्ययं । अग्रधर्मोदशकश्च भवेयं । ये च तस्मिन्
 मया दग्धभक्तानाः सत्त्वा कुशलमूलं समाधानताना दृष्टिमातेमंनिपन्ना आनन्तर्यकारकाः
 दुर्लभाः दुर्लभाः सत्त्वाः सत्त्वाः संकटप्राप्ताः सत्त्वानां धर्म देशयेयं । तदाहं येनया तस्मिन्
 मया दग्धभक्तानाः सत्त्वा कुशलमूलं समाधानताना दृष्टिमातेमंनिपन्ना आनन्तर्यकारकाः
 दुर्लभाः दुर्लभाः सत्त्वाः संकटप्राप्ताः सत्त्वानां धर्म देशयेयं । तदाहं येनया तस्मिन्
 मया दग्धभक्तानाः सत्त्वा कुशलमूलं समाधानताना दृष्टिमातेमंनिपन्ना आनन्तर्यकारकाः
 दुर्लभाः दुर्लभाः सत्त्वाः संकटप्राप्ताः सत्त्वानां धर्म देशयेयं । तदाहं येनया तस्मिन्

देवानां धर्मं देशयेयं । धेनेपांश्च प्रतिपत्तीपां यावद्विंशवर्षतिशतं सत्त्वानामाद्युर्भविष्यति । सत्त्वा आराध्यकुलरूपमदमत्ता मत्सरिणो भविष्यन्ति । पञ्चकषायान्धकारप्रतिष्ठाः सत्त्वा तीव्र-
रागास्तीव्रद्वेषास्तीव्रमानास्तीव्रपापेषां मत्सरिणोऽधर्मीरागरक्ता अधर्मीभोगपर्य्ययिनो मिथ्या-
हृद्यो विपरीतदर्शना आर्य्यमत्तधनविरहिता अमातृजा अप्रितृजा अश्रामण्या अवाक्षण्या
अश्रूयकरा अपुष्पकरा अपरलोकमयदर्शिनोऽनभिमुक्ता स्त्रियु पुष्पक्रियावस्तुषु अनर्पिका
स्त्रिभिर्योनैरनभिमुक्ता स्त्रियु सुचरितेषु । अभिमुक्ता स्त्रियु दुश्चरितेषु । अनभिमुक्ता दशसु
कुशलेषु कर्मपथेषु अभिमुक्ता दशस्वकुशलेषु कर्मपथेषु । चतुर्विपर्य्यायोपपत्ताद्यनुर्विपत्ति-
संख्यानाद्दुर्मोखव्रजगताद्यनुर्विरोधैर्मद्यामानाः पञ्चनीवरणव्रजगताः सत्त्वा भविष्यन्ति ।
यदिन्द्रियमदमत्ता अयमिथ्यात्वप्रतिपन्नाः काममङ्गटप्राप्ता अनुशयसमुत्थापका अनर्पिका
देशानुपुण्यश्रीसम्पत्तिभिर्विपरीतदृष्टिकाः । कुमारौ विद्वन्माना आनन्तर्यकारकाः सङ्गम-
प्रतिक्षेपका आर्यापवादकाः सर्व्वकुशलमूलपरिणीताः धाह्वा सुधरा अकृतज्ञाः । सुष्ठु-
रूतयः कुशलाः लुगुसुका दुःप्रज्ञा अल्पपुताः दुःशीलाः कुक्षका मत्सरिणः परस्वराभाषका
अन्योन्यामोरथाः कुशौदाः विकलेन्द्रिया दुर्ध्वलाघीवरविरहिता अकल्याणमित्रसंघटीत
गर्भाशयस्फुटिप्रनष्टा विविधरीशोपपत्ताः क्रिष्टा दुर्वर्णा अवरोत्रिमका अदीका अनपवाप्यः
पाप्मरहिता एकपूर्व्वमत्तेन वहुकापवाचा मनसा दुश्चरितं समाचरन्ति । ते प्रशंसितश्राव्य-
दृष्टिकाः सत्त्वा भविष्यन्ति पञ्चसूत्र्याभिनिविष्टचित्ताः पञ्चकामगुणसृष्टचित्ता दुष्टचित्ता
यापन्नचित्ता धैरविद्या विधिमावित्ताः फलुपचित्ताः रुचचित्ताः क्षुभितचित्ता अदान्तचित्ता
अटितचित्ता उद्धतचित्ता अधर्माभिनिविष्टचित्ता अणवस्थितचित्ता परस्परसारम्भचित्ताः
परस्परव्यथकचित्ता धर्मविश्रजिर्वुचित्ता अविपक्वचित्ता धर्मैषु सारम्भचित्ता अकुशले उत्पा-
दितचित्ताः शान्तिनिर्व्विखपर्य्यष्टिचित्ता अदित्योपचित्ताः सर्व्वसंयोजनवन्धनसमुदानतचित्ता
व्याधिरामरणमंगत्ययचित्ताः सर्व्वसंयोजनाधिष्ठितचित्ताः सर्व्वणीवरणपरिग्रहचित्ताः धर्म-
भ्रजप्रगतनचित्ता दृष्टिध्वजोष्णचित्ताः परस्परवर्णचित्ता अन्योन्यभक्षयचित्ताः परस्पर-
माप्रनैश्वर्य्यचित्ता द्वेषसमुद्भूतचित्ता । अन्योन्याघातचित्ताः कामेभ्योऽऽलम्भचित्ताः सर्व्व-
परिग्रहमातृमर्य्यचित्ता अश्रुतचित्ताः परदाराक्रमणचित्ता व्यापादविधिंसनचित्ता अप्रणि-
धानचित्ताः सत्तासात्ताले भविष्यन्ति । इमेचाय शब्दाः परस्परान्तिकाव्युत्पन्ति ।

नरकशब्दस्तिर्गङ्गयोनिशब्दः यमलोकाशब्दो व्याधिशब्दो जराशब्दो मरणशब्दो
वधकशब्दोऽक्षयशब्दो नित्यारिणशब्दोऽङ्गिनिगद्वन्धनचारकशब्दो दण्डपीडनाशब्दो वर्त्त-
मानशेनपरिभाषणशब्दः सन्निवृत्तिशब्दो मरणशब्दः चोपशब्दः परचक्रशब्दो हुर्मिध-
शब्दः काममिथ्याचारशब्दो गृहपायादशब्द उपातशब्दः पेशुनाशब्दः फलुपशब्दः संभिन्-
प्रलापशब्द संयमातृमर्य्यशब्द आग्रहपरिग्रहशब्दोऽङ्गारसमकारणशब्दः प्रियाप्रियशब्द
द्वानिष्टशब्दः प्रियविप्रयोगशब्दः क्रयविक्रयशब्दोऽन्योन्याशंसितद्वेष्टनाशब्दो दुर्गन्धशब्दः
शीतशब्द उष्णशब्दो जिघत्सा-पिपासाशब्दः शान्तज्ञानवेदनाशब्दः क्षयिकमैानाशब्दो

विविधकर्मशिल्पपरिखिन्नशब्दे विविधरागोपहतशब्दः इमां च ते सत्त्वाः परस्परान्
न्तिकाच्छृण्वन्ति ।

स्वरूपैः परिहीनकुशलमूलैः परिहीनकल्याणमित्रैर्दुष्टचित्तैः सत्त्वैः तस्मिन् कवे
सहालोकधातुराकीर्णं भविष्य(न्ति)ति उज्जिताश्च ते सत्त्वा भविष्यन्ति सर्वज्ञैः शून्यैर्बुद्धक्षेत्रैः
यथाज्ञापनदमसंयमकुशलकर्मक्रियाकुशले समवधाना आर्याष्टाङ्गेन मार्गेण विरहितः
तमस्तमपरायणाः प्रगाढकर्मप्रत्ययेन ते सत्त्वाः तस्मिन् समये भद्रकल्पे विंशोत्तरवर्षतां
युष्केषु प्रत्याजायिष्यन्ति तेषां सत्त्वानां कर्मप्रत्ययेन सहबुद्धक्षेत्रं हीनं भविष्यति सवेद्य-
रमकुशलमूलैस्सत्त्वैः परिवर्जिता सलवणा च पृथिवी भविष्यति पाषाणसर्करांशुशिला
पर्वतोत्तुकुशला च धरणी भविष्यति । परुषदंशमशकाशीविषचण्डमृगपक्षिभिराकीर्णं
भविष्यति विषमकालकलुषा वायव्यो वास्यन्ति विषमकालविरसलवणविमिश्रा अशनिवर्षा
पतिष्यन्ति । तथारूपाः पृथिव्यां शम्भौषधिदण्डवृक्षो पत्रपुष्पफला धान्यरसाः सत्त्वानां
मन्योन्योपभोगपरिभोगविषमाः कलुषपरुषरुक्षविषसंचला भविष्यन्ति । ते सत्त्वाः परि-
भक्ष्या भूयस्या मात्रया रक्ता दुष्टाश्चण्डा रौद्राः परुषाः कदर्याः परिभाषका अन्योन्यगौर-
वभीतेन चित्तेनायातचित्ता वधकचिता भविष्यन्ति मांसभोजनसधिराहारा मृगधर्म-
प्रावरणाः प्रहरणाधिष्ठानाः प्राणित्रयोद्युक्त्वारूपकुलवर्गेश्वर्यशस्त्रलिप्यश्चारोहणधनुर्ग्राह-
युधपरिवारा मात्सर्यदरपिता भविष्यन्ति विविधलूहतपत्रताभिमुक्ता भविष्यन्ति लोकाः
तत्काल(ल)महं तुषितभवनादवतीर्य विशिष्टे चक्रवर्त्तिकुशलवर्गेश्वरे राजकुले अग्रम-
हियाः कुक्षो वेनेयसत्त्वे कुशलमूलपरिचारणार्थं * गर्भवासमुपसृज्यैषां सर्वावन्तं तस्मिन्
समये सद्ये बुद्धक्षेत्रे उदारेणावभासेन स्फुरेयं । ऊर्ध्वं यावदकनिष्ठभवनपर्यन्तेषां इहं
यावत् काञ्चनचक्रपर्यन्तमुदारेणावभासेन स्फुरेयं ये च तस्मिन् समये सत्त्वा सद्ये बुद्धक्षेत्रे
प्रत्याजाता नरकेषु वा तिर्यग्योनौ वा यमलोके वा देवमनुष्ये वा ते सर्वे तमवभासं
संपश्येयुः स्पृशेयुः संजानेयुः तेषां संसारविमृशतां दुःखोद्भिन्नानां निर्व्याणाभिलाषमन्तः
क्षेपमचित्तान्युत्पादयेयुः । इदं प्रथमे सप्तमार्गवीजमवरोपयेयं । यदाहं सर्वधर्मनयवि-
पाशतं सर्वसमाधिनिर्देशमेकधर्मसुखमपरात्कल्पनिर्देशेन समाहितचित्तो दशमामां मातुः
कुक्षां निवसेयं यात्रायाहं प्राप्तिं बुद्धत्वे सत्त्वां परिषिन्नां संसारे परिमोचयेयं । ते सत्त्वा
मातुः कुत्सितं दशमामां मणिगर्भमन्दर्शनसमाहितचित्तं पर्यङ्कनं निपत्यां पश्येयुः निर्गते
च दशमामां सर्वपुण्यमक्षयेनाहं समाधिना सर्वावन्तं सहबुद्धक्षेत्रं पङ्क्तिविकारं धारि-
त्यावयेयं । ऊर्ध्वं यावदकनिष्ठभवने पर्यन्तं क्षेपिणेन वा यावत्तत्काञ्चनचक्रपर्यन्तं न चाव-
येयं ये च तस्मिन् समये सद्ये बुद्धक्षेत्रे सत्त्वाः प्रत्याजाता नरकेषु च पाषाणमुष्येषु वा
मातुः प्रवोदयेयं । यदाहं मातुर्नक्षणे कृत्वावगिनिष्क्रमेयं पुनरपि च सर्वावन्तं सद्ये
बुद्धक्षेत्रमुदारेणावभासेन स्फुरेयं । तदपि तस्मिन् समये सर्वान् सद्ये बुद्धक्षेत्रे सत्त्वान्
संवादयेयं । अथस्तकुशलमूलानां सत्त्वानां संताने निर्व्याणयाजं प्राप्तियेयं । प्रायोपित-

प्रश्रव्यकायसंस्कारः प्रश्रव्यवाक्संस्कारः प्रज्ञां ताश्चाभ्याश्रमाः दिने दिने चैकांशं
 ध्यानात् व्युत्थित्वा तिलमाहारमाहरति । सा दुष्करचर्या महर्द्विका सा महाफला सा
 विस्तारा नचिरेणासौ अनुत्तरां सम्यक्संबोधिमभिभंभोत्यते । स चेन्न अदुष्टं गच्छ
 स्वयं पश्यते । ते च तां दुष्करचर्यामुत्सज्य मम दुष्करचर्यां दृष्ट्वा येषां येषां श्रावकश्रम-
 सन्तानवीजाङ्कुरं प्रतिष्ठितं स्यात् यावदयथापूर्वाक्तं ये मनुष्यराजा वा भट्टा वा नैगमश्रम-
 पदा गृहस्थप्रव्रजिता गृहागारसम्पन्नास्तपि मम दुष्करचर्यामुपसंक्रामेयुर्यावच्छ्रावकयानिक
 यथापूर्वाक्तं यश्च मां श्रामो दर्शनाय उपसंक्रमेत् ॥ स तस्य पश्चिमको मातृश्रामो प्रतिलाभो
 भवेदिति ये श्रावक यानि का यथापूर्वाक्तं ये मृगपक्षिणो दुष्करं चरमाणं निषङ्गं पश्यन्तु
 तेषां पश्चिमकस्तिर्यग्गयोनि प्रतिलाभो भवेदिति ।

यैश्च मृगपक्षिभिः श्रावकयाने वीजान्यवरोपितानि तेनैकजातिप्रतिवद्धा मम वै-
 वनेया भवेयु र्यै प्रत्येकबुद्धवैनेया यथापूर्वाक्तं एवंविधाः चुट्टकास्तिर्यग्गयोनिका वक्तव्य
 एवं प्रेता वक्तव्या स्तावच्चिरं चाहमेवरूपां दुष्करचर्यां चरेयमेकपर्यङ्गेन यावद्ब्रह्म-
 कोटीनयुतशतसहस्राणि दुष्करचर्यायां सात्तिभूता भवेयुः । आश्चर्य्यप्राप्ताश्च तेषां च
 सन्तानेऽप्रमेयासंख्येयानां मोक्षवीजं प्ररोहेयं । तथारूपमहं दुष्करचर्यां चरेयं यथा न
 पूर्वं केनचित् सत्त्वसंख्यानेन अन्यतौर्यिकेन वा श्रावकयानिकेन वा प्रत्येकबुद्धयानिकेन
 वा अनुत्तरमहायानिकेन वा एवं दुष्करचर्यां चौर्यां पूर्वं स्यात् न च पुनः पश्चात् कश्चित्
 सत्त्वसंख्यांश्चरेत् । अन्यतौर्यिका वा । एवंरूपां दुष्करचारिकां शक्तांश्चरन्तु यथाहं चरेयं ।
 अप्राप्तायामनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ तदाहं पुरुषकारं कुर्यां सबलकायं मारं पराजयेयं ।
 सावशेषकर्मफलं चाधिष्ठित्वैयं क्लेशमानं जिनेयं । अनुत्तरां च सम्यक्सम्बोधिमभिभंभोत्यते ।
 तदहमेकसत्त्वस्य सन्तानेऽर्हत्वं प्रतिष्ठापयेयं । तथा द्वितीयस्य तथा तृतीयस्य तथा चतुर्थ-
 धर्मे देशयेयं । सन्ताने चार्हत्वं प्रतिष्ठापयेयं । एकैकस्य सत्त्वस्यार्थमहं शतसहस्रशः प्रति-
 हार्याणि दर्शयेयं । तस्य च सन्ताने सम्यग्दृष्टिं प्रतिष्ठापयेयं बहूनि च धर्मार्थशब्दान-
 सहस्राणि तोषयेयं । यथा शतया च फले प्रतिष्ठापयेयं । वज्रमयांश्च सत्त्वानां सन्ताने क्लेश-
 पर्वतां ज्ञानवज्रेण भिन्त्यां त्रिधानेन व्यवस्थानेन धर्मं देशयेयं । एकसत्त्वस्यार्थायाहं बहु-
 योजनशतानि पद्भ्यां गच्छेयं धर्मदेशनार्थमभयपदे प्रतिष्ठापनार्थमप्रतिषेधश्च मे-
 भवेत् श्रवणायाः । दुर्बलस्य पृष्टस्मृतेः विधान्तचित्तस्य सुखरप्रगल्भचित्तस्य युः निर्गते
 दुःप्रज्ञचित्तस्य बहुक्लेशाकुलचित्तस्य मातृग्रामस्य मम शासने प्रव्रज्यापसंस्कारं धारि-
 ने पर्णा शुभिर्भुत्तुभिर्भुत्तुण्युपासकोपासिकाः । बहुजनप्रभृतं मे शासनं भवेत् हेतुना-
 यत्तारां नागनामसुराणामार्याष्टाङ्गसमन्वागत उपोषधवासः यावत्तिर्यग्गयोनिगतानामपि
 वृक्षचर्य्यवामो भवेत् । बोधिप्राप्त्य च मे भदन्त भगवन् ये सत्त्वा मम बहुवृत्तिता वधक-
 चित्ताः शस्त्रेण याग्रिना वा शतया वा विविधेन वा प्रहरणे नोपसंक्रामेयुः । कृत्तुः पक्षे-
 चंचनैगकीशेयुः परिभाषेयुर्दिद्विदिद्वि वा शूम् शब्दं चारेयुः विषमसंख्यसाधारणानामुप-
 नासयेयुः । एवंरूपां कर्माफलानपरितीक्षानधिष्ठित्वा अनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिमभि-
 मन्वुध्येयं । यथा बोधिप्राप्त्य मे सत्त्वाः पूर्ववैरशयधकोपकरणप्रयोगेन परुषवचनविविध-

पारस्वविधानपानसंयुते नोपमंक्रमेयुः । अपि च ये उत्पादयेयुः । तेषां मत्त्वानामपि शील-
नुसस्मागिबराकमलाभाचितेन वस्त्रावरणोपहृन्नुभिनन्दितेन स्वरेण तथान्यं धर्मं देशयेयं ।
यत्तेषां चित्तानि प्रसादयेयं । कुशले च नियोजयेयं यथा ते मत्त्वाः कर्मावरणं देशयेयुः ।
आपत्तां मत्त्वस्मापद्युः । न च तेषां मत्त्वानां अगमोत्पलवैराग्ये आश्रयत्वे वा आव-
रणाकर्म भवेदिति मम चाप्यपरिचोक्तकर्मलोपायतीकृतं भवेत् । बोधिप्राप्त्य च ये
भदन्त भगवन् याचन्तो मम रोमकूश भवेयुस्तावन्तो दिवसं पुट्टविप्रदान् निर्मिगुण्यं
दादिंश्रुतेष्वप्युपलक्ष्यैः समस्तकृतानशीतिभिरनुकूलनेकांशाच्च पुट्टविप्रदान् शून्येषु
पुट्टक्षेत्रेषु भवेयेयं । अशून्येषु च प्रपयेयं पक्षकषायेषु पुट्टक्षेत्रेषु प्रपयेयं । ये चापि तेषु
पुट्टक्षेत्रेभ्यस्तत्पर्यकारकाः सत्त्वा भवेयुः सद्धर्मप्रतिक्षेपकाः आर्योपचारका यावदकुशल-
मूलसमयधारकाः येषु तत्र सत्त्वाः श्रावकपानसंप्रविष्टाः प्रत्येकपुट्टपानसंप्रविष्टा मद्या-
यानसंप्रविष्टाः शिष्टायां कल्पापकारिकाः हिंस्रचारिकाः मूलापतिमापन्नाः दग्धसन्तानाः
श्रमभारप्रलम्भाः संसारदयीसंप्रविष्टाः कुपार्गविद्यमाना मद्यासंकटप्राप्ताः तथारूपाः सत्त्वाः
सत्त्वकोटीनपुतशतसहस्रादेको पुट्टविप्रद एकदिवसे सत्त्वानां धर्मं देशयेत् ये सत्त्वा
महेश्वरभक्तिकायेषां सत्त्वानां महेश्वररूपेण धर्मं देशयेयं । सद्ये च पुट्टक्षेत्रे मम वर्णं
भाषयेयुस्तत्र च सत्त्वानां प्रलिपानमुद्योजयेयं ते च सत्त्वा मम वर्णं श्रुत्वा ममेव पुट्टक्षेत्रे
प्रलिपानं कुर्वीरन् उपपत्तिं चाकारुतेषु । यदहं भदन्त भगवन् तेषां सत्त्वानां मरणफाल-
समये पुरतः । न तिष्ठेयं धर्मं न देशयेयं चित्तं न संप्रसादयेयं येयं मात्राहमनुत्तरां सम्यक्-
संदोधिमभिमंशुयेयं ।

यदि ये सत्त्वा कालं कृत्वा दुर्गतिपूपपद्यु न च मम पुट्टक्षेत्रे मनुष्यप्रतिलाभं
लभेयुः सर्वे मम धर्मागमोषं शक्तेषु मां च ये प्रतिभाषेयुर्मां चाहं सत्त्वकुर्यां सफलं
पुट्टकार्यं निष्पादयितुम् । ये सत्त्वा नारायणभक्तिकाया च सत्त्वाः कालं कृत्वा दुर्गतिं
प्रपतेयुस्तन्मा चाहं शक्यं सफलं पुट्टकार्यं निष्पादयितुं बोधिप्राप्त्य च ये सर्वेपुट्टक्षेत्रेषु
कृत्वा आनन्तर्यकारका यावत् कुमारं विद्यमाना मद्यासंकटप्राप्ताः सत्त्वाः कालं कृत्वा
मम पुट्टक्षेत्रे उपपद्येरन् इहं तेषां निमित्तं पांशुवर्णास्ते सत्त्वा भविष्यन्ति पिशाच-
मुखमुष्टसूतयोर्दुर्गन्धा दुःशीला श्रवणयुष्का विविधरोगोपहता विविधपरिष्कारपरिची-
ते सत्त्वा भविष्यन्ति तेषां सत्त्वानामर्षाहं यावत्तस्मिन् समये सद्ये लोकपातो
रका भवेयुः सर्वत्र च चातुर्दोषिकायां सन्तुषितभयनायतरणं मातुर्गर्भं चाहं
दर्शयेयं विस्तरेण कुमारप्रीत्या शिल्पकर्मव्यानद्वयकारचर्यां मारधर्मव्योषभिमंशुध्व-
न धर्मचक्रप्रवर्त्तनं सर्वत्र च चातुर्दोषिकायु सफलं पुट्टकार्यमुपदर्शयेयं परिनिर्वर्णं
यावच्छरीरविभागमुपदर्शयेयं । बोधिप्राप्त्याहमेकपादव्याघारेण धर्मं देशयेयं ये सत्त्वाः
श्रावकपानिका स्ते श्रावकषाण्डितर्क धर्मं देशितमाजानीयुः । ये सत्त्वाः प्रत्येकपुट्टक्षेत्रे
स्ते प्रत्येकपुट्टयानकषाधर्मं देशितमाजानीयु ये सत्त्वा अनुत्तरमद्यायानिकास्ते अनुत्तरमद्यायान-
कषाधर्मं देशितमाजानीयुः । ये सत्त्वाः संसारविरचितास्ते दानकषादेशितमाजानीयुर्ये
सत्त्वाः पुण्यविरचिताः पुण्यस्वर्गाभिलाषिणस्ते शीलकषादेशितमाजानीयुः ये परस्परभीत-

रेत् । सुभाषितज्ञानं प्रमुष्टचित्तानां सागरमुद्रयापारेत् । अनुत्पत्तिकथधर्मेतानि कोऽप्यु-
 रलचित्तानां नियतियापारेत् । यथा धृतधर्मेप्रमुष्टचित्तानामममोषयापारेत् । पर-
 क्तसुभाषितामनुष्ठानां विततिमिरयापारेत् । विरतप्रतिलब्धप्रसादानां पुण्योत्सेदया-
 पारेत् । धर्मेमुखप्रवर्धतामनुष्ठानां धर्मेमघयापारेत् । विरतोच्छेददृष्टीनां रतयूषया-
 पारेत् । ज्ञानार्दितकर्माभियुक्तायां अनुपमयापारेत् । सर्वसंयोजनबन्धनगतानां गग-
 नमुद्रयापारेत् । सर्वधर्मान्नचित्तानां ज्ञानमुद्रयापारेत् । तयागतगुणपरिपूर्णानां
 लोकविश्रामसुखीभावयापारेत् । पूर्वमुद्रमुकताधिकारिणां विनिश्चितप्रातिहार्ययापारे-
 त् । एकधर्मेमुखापरान्तककल्पानिर्दिष्टानां सर्वधर्मेनययापारेत् । सर्वसूत्रान्तावि-
 निश्चितानां धर्मेऽथवावसमताविनिश्चितयापारेत् । षटपारायणोपधर्मेपरिवर्जितानां सर्व-
 धर्मेनययापारेत् । विमोक्षचित्ताश्रयानभियुक्तानां विक्रीडिताभिज्ञायापारेत् । तथा-
 गतगयानुप्रवेशविमर्जितानामपरप्रक्षेपयापारेत् । आवेष्टिकधर्मा बोधिसत्त्वचर्याभि-
 युक्तानां ज्ञानागमयापारेत् । ज्ञातिकामसंज्ञिकानां सर्वधानुगतयापारेत् । सावशे-
 षबोधिसत्त्वचारिकानां अभिवेकयापारेत् । दशतयागतवलापरिपूर्णानामनवमर्दयापारे-
 त् । चतुर्वर्गशब्दप्रतिलब्धानामपर्यार्थानययापारेत् । आवेष्टिकधर्माप्रतिलब्धानामसं-
 र्धार्ययापारेत् । श्रमोद्यमशब्ददर्शनानां प्रधानयापारेत् । सर्वमुद्रधर्मेसुखानुबोधाय
 श्रोताविलविमलमुद्रयापारेत् । सायशेषमर्लज्जानां सुविमुद्रयापारेत् । अप्राप्तसर्व-
 तयागतकार्यभिः कार्यरपर्यन्तनिष्ठायापारेत् धर्मेदेशितमाजानोपुरिति ।

ये बोधिसत्त्वा अशठा अमायाविनो रिजुका रिजुकजतीयाय तेषां चतुरशीतिधर्मे-
 मुखमएच्छाणि पञ्चसप्ततिधारणीमएच्छाणि अप्रमेवानसंख्ययानां सहायानसंप्रसितानां एक-
 यापारेत् । एते गुणाः सन्ताने प्रतिष्ठापयेयं येन बोधिसत्त्वा सहासत्वा सहासनाएवसंढा
 भवेयुः । अचिन्त्यप्रतिधानविशेषाभ्युदता भवेयुरचिन्त्यज्ञानदर्शनबोधिसत्त्वदुःखालङ्घना भवेयुः ।
 गुदयणा कायालङ्घना लक्षणानुबन्धनेः वागलङ्घना भवेयुर्यथाभिप्रायाः सत्त्वाः सुभाषितेन
 सन्तोषयेयुः । धृतालङ्घनाः समाप्यवचनताप । सुखालङ्घना धारण्यसंप्रमोषताया मनो-
 लङ्घना निर्द्वयालङ्घनाः । कुण्डलमुद्रनतया आशयालङ्घना द्रष्टृप्रतिज्ञतया । प्रयोगालङ्घनाः
 प्रतिज्ञोत्तरतया आशयालङ्घना भूम्या भूमिसंक्रमणतया । दानालङ्घनाः सर्ववस्तु-
 परित्यागाया भीलालङ्घनाः सुश्रुताचितरश्मिमलतया । दान्यालङ्घनाः सर्वसत्त्वा पतिदत्त-
 चित्ततया । वीर्यालङ्घनाः सर्वसंभारोपचित्तया । ध्यानालङ्घनाः सर्वसमापत्तिविक्रीडिता-
 भिज्ञा भवेयुः । प्रज्ञालङ्घनाः क्षणवाचनयाभिज्ञाविनो मैत्र्यालङ्घना सर्वसत्त्वस्य वासानु-
 गताः करणालङ्घनाः सर्वसत्त्वोपरित्यागस्थिता मुदितालङ्घनाः सर्वधर्माकथंकथा-प्राप्त-
 उपेक्षालङ्घना उन्नाभावनामदपविगताः । श्रमिञ्जालङ्घनाः सर्वविक्रीडिताभिज्ञाः पुण्या
 लङ्घना अक्षयभोगरतपायिता प्रतिलब्धा ज्ञानालङ्घनाः सर्वसत्त्वचित्तचरिताभिज्ञा बुद्ध्या-
 लङ्घनाः सर्वसत्त्वकौशल्यधर्मेविबोधयितारः । आलोकालङ्घनाः प्रज्ञाचक्षुरालोकं प्रति-
 लभेयुः । प्रतिसंविदलङ्घना अर्थधर्मेनिरुक्तिप्रतिभानप्रतिबिम्बप्रतिलब्धा भवेयुः वैशारद्या-
 लङ्घनाः सर्वसारपरप्रज्ञादिनभिभूता गुणालङ्घना बुद्धानां गुणानुप्राप्ता धर्मेालङ्घनाः सतत

कलुपचित्ताः प्रवृष्टचित्तास्ते मैत्र्यावाहारधर्मदेशितमाजानीयुः प्राणातिपातिकाः कलुष-
 देशितमाजानीयुः य ईर्ष्यामातृसर्ष्याभिभूतास्ते मुद्रिता व्याहारकथाधर्मं देशितमाजानीयुः
 येरूपाख्यमदमत्तचित्तास्ते उपेक्षावाहारकथाधर्मं देशितमाजानीयुः । येऽस्यश्रुतवारिणो
 संप्रमोषश्रुतधारणीविप्रणाशवाहारेण धर्मं देशितमाजानीयुः कुट्टिष्ठसङ्कटप्राप्ताः शून्यतावा-
 हारेण धर्मं देशितमाजानीयुः वितर्कसमुदाचारोपज्ञाप अनिमित्तवाहारेण धर्मं देशि-
 माजानीयुः प्रणिहिता परिशुद्धापहता अप्रणिहितवाहारेण धर्मं देशितमाजानीयुः श्रा-
 यपरिशुद्धाः परिशुद्धाशयवाहारेण धर्मं देशितमाजानीयुः व्यवकीर्णसमुदाचारोपहतोप-
 तचित्ता असंप्रमोषवाहारेण धर्मं देशितमाजानीयुः क्षमप्रयोगोपहता अश्रुनिष्पन्नवाहारेण
 धर्मं देशितमाजानीयुः श्रद्धाशयप्रसङ्गोपहता अनिश्रितवाहारेण धर्मं देशितमाजानीयुः
 क्लिप्तचित्ताः पेयालं कल्पचित्तावाहारेण कुशलसंप्रमोषचित्ता वैरोचनवाहारेण भाव-
 र्मोद्गुक्ताः शून्यतावाहारेण परवधे संप्रतिपन्ना अभ्युद्भूतवाहारेण विविधक्षेत्रोपह-
 चित्ता विगतवाहारेण विषममार्गसंप्रतिपन्ना आवर्तवाहारेण महायानकोतुल्लङ्घन-
 विवर्तवाहारेण संसारोद्विग्नानां बोधिसत्त्वानां रतिवाहारेण । कुशलभूमिज्ञाना नवगता
 मूर्खानुवाहारेण । परस्परान्तुष्टकुशलमूलानां श्रुतापवाहारेण । परस्परसमवित्ताना-
 प्रतिहतरक्षितवाहारेण विषमकर्मसंप्रतिपन्नां क्रियावतारणवाहारेण । पर्यङ्गोपागतानां
 सिद्धकोतुवाहारेण । चतुर्मासभिभूतचित्तानां शूरवाहारेण । बुद्धत्वेनानवभामगतानां
 सत्त्वानां प्रभाव्यवृत्तवाहारेण । अनुनयप्रतिष्ठानां गेलोच्चयवाहारेण । बुद्धधर्मांशोक्तानां
 भिभूतानां ध्वजाग्रयोपवाहारेण । महाप्रज्ञाविरचितानां चत्कापातवाहारेण मोक्ष-
 कारगतानां भास्करप्रदीपवाहारेण । क्षयानिर्मुक्तिप्रयुक्तानां गुणाकरवाहारेण । ज्ञेय-
 योपमात्माभिकाङ्क्षिणां नारायणवाहारेण चलाचलमुद्धीनां सा चानुगतवाहारेण ।
 अवलोकितपूर्वनागेरुध्वजवाहारेण । पूर्वप्रतिज्ञोत्पत्तानां सचं शान्तिवाहारेण ।
 चानां वक्षपदवाहारेण । बोधिमण्डाभिकाङ्क्षिणां पर्येषं वक्षपदवाहारेण ।
 बुद्धिमानां वक्षोपमवाहारेण । सत्त्वचरितमप्रज्ञानां वक्षमयो वक्षमण्डवाहारेण ।
 परापरानभिज्ञानां प्रज्ञापरीपवाहारेण । परस्परमतं देशयेयं सां चरित्यतिवाहारेण ।
 कायमप्रतिष्ठानां महर्मकायविभाजनवाहारेण । प्रतिष्ठापनप्रज्ञानां कतपरीपवाहारेण ।
 धर्मं सत्त्वचरितमप्रज्ञानां वक्षमयो वक्षमण्डवाहारेण । सत्त्वचरितमप्रज्ञानां वक्षमयो वक्षमण्डवाहारेण ।
 विमलवाहारेण । अष्टं तु विद्यामंप्रतिष्ठितानां विद्याप्रमाणे धर्मचक्रवर्तिनभिर्भाषितानां
 चैवशासनदृष्टीनां मृदुनविचयवाहारेण । लक्ष्यानुरागानां मन्त्रिणीयुलोपवाहारेण ।
 वाहारेण वादास्तप्रभंदासमयानां निर्दोषप्रतिष्ठापवाहारेण । धर्मचक्रवर्तिनभिर्भाषितानां
 धर्मचक्रवर्तिनभिर्भाषितवाहारेण । प्रयुक्तवाचस्तंनधर्माणां मृदुणाहारेण । धर्मचक्रवर्तिनभिर्भाषितानां
 नवगताभिरावाहारेण । प्रदीपप्रज्ञानापकुनवाहारेण मार्गविशेषाणां निर्दोषप्रतिष्ठापवाहारेण ।
 वाहारेण वादास्तप्रभंदासमयानां निर्दोषप्रतिष्ठापवाहारेण । धर्मचक्रवर्तिनभिर्भाषितानां
 धर्मचक्रवर्तिनभिर्भाषितवाहारेण । अष्टं तु विद्यामंप्रतिष्ठितानां विद्याप्रमाणे धर्मचक्रवर्तिनभिर्भाषितानां
 चैवशासनदृष्टीनां मृदुनविचयवाहारेण । लक्ष्यानुरागानां मन्त्रिणीयुलोपवाहारेण ।

एकमुद्रानामेकमुद्रा । एकपरिचिह्नोकारणेन एकानुलिखनीया एवमुक्तेन पूजां कुर्वीरन् सर्व्वं
 तेऽयैवर्तिका भवेत्पुण्यभाविप्राया स्तिभिर्गतिः स च मत्वा मम परिनिर्दत्तस्य ज्ञाननेऽन्तश्च
 एकजितापदमपि सत्त्वापुण्योक्तं भवतिशयवर्त्तपुण्यं केचिन्नन्यदशायां पर्य्याप्तमुपार्थचयैः ।
 परंपरा च देशयेयुः । येषु शृणुष्वसितं वा प्रमादयेत्पुण्यमैवाभासकस्य वा पूजां कुर्वीरन्तश्च
 एकमुप्येतापि एकमुद्रन्तनापि सर्व्वं तेऽयैवर्तिका भवेत्पुण्यभिर्गतिर्नैवाभिप्राया यावत् महम्मै-
 ऽन्तर्हिते महम्मैऽन्तायां निर्व्वर्णितायां धर्म्मोद्धत्ते पतिते ते च मम जन्मशरीरमवतरेषुर्थावत्
 काचनचक्रं तिष्ठेत्पुण्यस्मिन्काले मष्टे सुतुल्ये रत्नहर्मिषं भवेत्तस्मिन्ममये पौतुमतिर्नाममणि-
 वेदुष्यमयं अग्निनिर्भासं तिष्ठत् । तच्च ततोऽभुद्रूपोऽहं यावदफनिकुभवने स्थित्वा विविधां
 पुण्यवृष्टिं प्रवर्षत् । सान्दारवपरिजातकमलपुष्पकरो च मानसूर्णचन्द्रमिमलागतपद्मसदृशपद्म-
 शतपद्मपद्ममन्तप्रसासमन्तगन्धा सुगन्धरे मश कुवाटुद्वयनयनाभिरभ्या ज्योतिप्रभा ज्योति-
 रेकानन्तगन्तानन्तगन्धानां । एवं एषाणां पुण्यवर्षमभिप्रवर्षत् ततश्च पुण्यवर्षाद्विविधा शब्दा
 निगरेषुमन्तद्वयया मुद्राशब्दो धर्म्मशब्दः मद्रुशब्द उपामकमस्वरशब्द आर्याष्टाङ्गमन्वा-
 गतो पौषधोषवामशब्दो दशप्रप्रत्याशिता सम्वरदानशब्दः शीलशब्दः सकलत्रय्यचर्यपरि-
 पूर्णोपमशब्दो वैष्णव्यतिशब्दोऽध्ययनशब्दः प्रतिमंलपनशब्दः । योनिशोमनसिकारशब्दः
 शुभशब्दोऽनायानमृतिशब्दो नेयमंजानामंजापतनशब्द आकिसृष्ट्यापतनशब्दो विज्ञानान-
 न्दयापतनशब्द आकाशानन्त्यापतनशब्दोऽभिभवापतनशब्दो ह्युत्सापतनशब्दः शमपविपश्य-
 नाशब्दः शृण्वतामृष्टिचित्तशब्दो निमित्तशब्दः प्रतीत्यमसुखादशब्दः सकलत्रय्यचर्यपिठक-
 शब्दश्चनिर्गरेत् सकलप्रत्येकमुद्रायानपिठकशब्दो निगरेत् । सकलमहायानकथा पठपार-
 मितशब्दः ते पुण्या अशक्तिरेषुः सर्व्वं च रुगावचरा देवाः शृणुयुः स्वकस्यकानि पूर्व्वकृतानि
 कुशलमूलान्गनुस्मरेयुः । सर्व्वकुशलेषु धर्म्मेषु महासत्त्वा अजुगुप्सुणांयासो ततोऽवतरेषुः सर्व्व-
 मष्टे लोकधातो मनुष्यां दशकुशलेषु कर्मपथेषु नियोजयेयुः प्रतिष्ठापयेयुः । एवंमय सर्व्वं
 कामावचरा देवाः शृणुयुस्तीर्थां च कृष्णा संयोजनरतिक्रीडामांमनसाभिरताशितवेतमिकां
 सर्व्वान् प्रशम्भयेयुः । ते सर्व्वस्यकानि पूर्व्वकृतानि कुशलमूलान्गनुस्मरेयुः । ते च वैचलोका-
 द्यतोऽयं सर्व्वं मष्टे लोकधातो मनुष्यां दशकुशलेषु कर्मपथेषु ममादापयेयुः प्रतिष्ठापयेयुः तच्च
 पुण्या आकाशि विविधा रत्ना प्राहुर्मयेयुः । तद्वयया भदन्त भगवन् कपटिरणमूयकमणिमुक्ता-
 वेदुष्यङ्गुलिप्रियाप्रयादुरजतजातकपाशागर्भस्तिलावर्त्ताः सर्व्वं मष्टे वृद्धोपे एवं रूपां रत्न-
 वृष्टिमभिप्रवर्षयेयुः । सर्व्वं च मष्टे सुतुल्ये कलिकलहविद्यादहर्भित्तारगपरचक्रपद्मयामुत्त-
 विषं सर्व्वेण सर्व्वं प्रशम्भयेयुः । तेषामेव्या अकलहोद्यन्धनविप्रादाः । सुभिक्षाः सर्व्वं मष्टे
 सुतुल्ये संस्थितेयुः । यानि च मत्त्वानि तानि रत्नानि पश्येयुः उपभांगकर्म या कुर्वीरन् ।
 ते सर्व्वं त्रिभिर्गतिरेवेत्यर्थं भवेत्पुनश्च पुनरपि यावत् काचनचक्रं स्थितेषुः । पुरैयमेव भदन्त
 भगवन् शास्त्रान्ताकल्पकालममये पुनस्तं हृन्नीलमणिगताः संस्थितेषुर्गं यावदफनिकुभ-
 वनपर्यन्तं स्थित्वा विविधां पुण्यवृष्टिमभिप्रवर्षयेयुः तद्वयया सान्दारवमहासान्दारवपरि-
 यात्रायावद्वयानन्तप्रभासामात्र पुण्यवर्षाद्विविधा मनोऽताः शब्दा निगरेयुः । तद्वयया मुद्रा-
 शब्दो धर्म्मशब्दः मद्रुशब्दो यावत्पूज्योक्तं ते पुनः शरीरा अगोयावत् काचनचक्रं स्थितेषुः ।

तस्मिन् ममये हर्भितकान्तरकल्पकाले पुनस्तेशरीरकद्रुमुद्राङ्गेण यावदकनित्यमभ्यः
पयन्तं पुष्पवृष्टिर्पावत् पूर्वोक्तं यावदोगान्तरकल्पं यया पूर्वोक्तं । यया भद्रके मशकम्
मम परिनिर्वृतस्य शरीरास्तृकार्यं कुर्युः । गगनातिक्रान्तान् वैन्यां त्रिभिर्यानेरवैवर्तिकान्
स्थापयेयं । एवं पञ्चबुद्धत्वेनपरमागुजः-ममैर्महाकल्पे वर्तमाने मम शरीरास्तृत्तान् विने-
स्त्रिभिर्यानेरवैवर्तिकान् स्थापयेयु र्यदा पञ्चात्सदृशं गङ्गा-नदी-वालिकासमैरसंख्यैरतिक्रान्तै-
र्दशसुदिक्ष्वप्रमेयैरनोन्येभ्यो लोकधातुभ्यस्ते बुद्धा भगवन्त उच्येयु ये मया वोधिस्त्वसुतेना-
नूत्तरायां सम्मकुम्बोद्यो चयां चरता प्रयममनुत्तरायां सम्यकुम्बोद्यो समादापिताः
स्युः प्रतिष्ठापिता मया च पारमितासु समादापिता निवेशिताः प्रतिष्ठापिताः स्युः वोधिप्राप्त-
श्चाहमपि सत्त्वाननुत्तरायां सम्यकुम्बोद्यो समादापयेयं निवेशयेयं प्रतिष्ठापयेयं । ये पुन-
परिनिर्वृतस्य शरीरं विकुर्वाणेनापि सत्त्वा अनुत्तरायां सम्यकुम्बोद्यो वित्तमुत्पादये-
तेऽपि पञ्चात्सदृशं गङ्गा-नदी-वालिकासमैरसंख्यैर्वैवर्तमानैरसंख्यै रतिक्रान्तैर्दशसु दिक्षु
प्रमेयैस्संख्येयेषु लोकधातुषु वोधिस्त्वानुत्तरां सम्मकुम्बोधिमभिसम्बुद्धा मम वक्ष-
भाषेयुः आवयेयुर्घोषं चोदीरयेयुः यच्चिरं भद्रकोनाम कल्पो वभूव तस्मिन्ममभद्रकमहाकल्पेभु-
प्रविष्टे चतुर्थे जिनभास्कर एवं नामा तथागतो वभूव । येन वयं प्रयममनुत्तरायां सम्यकु-
म्बोद्यो समादापिता निवेशिताः । प्रतिष्ठापिता पेन व्यनेतर्हि सर्वज्ञाः सर्वकार-
धार्मिकं धर्मचक्रं प्रवर्त्तयामः निवर्त्ततु गतिचक्रे बहूस्त्वकोटीनयुतशतसहस्रान् स्वर्ग-
मोक्ते फले च प्रतिष्ठापयामः स्युः । ये च सत्त्वा वोध्यर्थिकास्तेषां तथागतानां सकाये मम
वर्णकीर्त्तियशश्च शृणुयुस्तेतं तथागतं पृच्छेयुः कसर्थवशं सम्यग्मानः स भगवांस्त्रयागत
एवं पञ्चकषाये कलियुगे वर्त्तमानेऽनुत्तरां सम्यकुम्बोधिमभिसम्बुद्धः । ते च तथागतालेखी
वोध्यर्थिकानां कुलपुत्राणां कुलदुहितृणां वा इमं मम कल्याणसमन्वागतं प्रयमचित्तोत्पत्तिं
बुद्धत्वेनगुणबूहं प्रणिधानपूर्वयोगं भाषेयुस्ते च वोध्यर्थिकाः कुलपुत्राः कुलदुहितरो वा
आश्चर्यप्राप्ता भाषयेयुः तेऽप्येवं रूपं महाकल्याणं सत्तेषूत्पादयेयुरेवं रूपं च प्रणिधानं कुर्वीरन्
एवं रूपे तीव्रे पञ्चकषाये क्लेशकषाये कलियुगे बुद्धत्वेन आनन्तर्यकारका यावदकुशलसम-
वधानां वैन्यां प्रतिशुक्लीयुः ते च बुद्धा भगवन्तस्तान् महाकल्याणसमन्वागतां वोध्यर्थिकं
कुलपुत्रान् वा कुलदुहितृन् वा एवं रूपेण व्याकरणेन व्याकुर्यु र्यथाभिप्रायां तैः कुलपुत्रै-
कुलदुहितृभिर्वा तीव्रपञ्चकषाये क्लेशे कलियुगे प्रणिधानं कृतं । अपरे बुद्धा भगवन्तं
ममाशरीरविवर्त्तनेभिः पूर्वयोगैः सत्त्वानां वोध्यर्थिकानां कुलपुत्राणां कुलदुहितृणां वा
विच्छरेण भाषेयुः । एवं चिरमेवं नामाजिनसूर्या वभूव । परिनिर्वृतस्य शरीरेभिरेवंविधै-
रेवं रूपाणां दुःखितानां सत्त्वानामर्थाय । एवंरूपाणि विविधानि प्रातिहार्याणि विविधा
च नानाप्रकारा विकुर्वाणभिवयं प्रयममनुत्तरायां सम्यकुम्बोद्यो संचोदिताः अनुत्तरायां
सम्यकुम्बोद्यो वयं कुशलमूलसमाधानान् एयमचित्तोत्पादादिदं पारमितासु वा योगः
कृतः । यावदयथापूर्वोक्तं विस्तरेण ।

अथ खलु समुद्ररेणुवाद्याणोऽग्रपुरोहितो रत्नगर्भस्य तथागतस्य पुरतः स देवगन्धर्व-
मुनिः प्रजायाः इमां महाकल्याणसमन्वागता पञ्चशतानि प्रणिधानानां कृतवान्

सखमाह । यदि मे भदन्त भगवन्नेवंरूपा आशा परिपूर्यत तथाचाहं अनागतेऽध्वनि भद्रको कल्पे तीव्रक्रेमे रणकपाये कलियुगे वर्त्तमानेऽन्धलोकोऽनायकोऽपरिणायको दृष्टिव्यसनान्ध-
कारप्रक्षिते लोके आनन्तर्यकारकानां यावत्पूर्वोक्तं यदिचाहं शक्तः सकलमेवं बुद्धकार्यं निष्पादयितुं । यथाच मे प्रणिधानं कृतं न च विसरामिवोधौ प्रणिधानं न चानुत्तेव-
कुशलं परिणामयामि । खमेव भदन्त भगवन् व्यवसायं न च पुनरहं अनेन कुशलमूलेन प्रत्येकबुद्धपानं प्रार्थयामि न च यावत्कथानं प्रार्थयामि न देवमनुष्यलोके राजत्वं प्रार्थयामि ।
न देवमनुष्यलोके ऐश्वर्यं प्रार्थयामि । न पञ्चकामगुणपरिभोगार्थं न देवोपपत्तिं प्रार्थयामि ।
न गन्धर्वासुर-यक्ष-राक्षस-नाग-गरुडोपपत्तिं प्रार्थयामि न चात्र कुशलमूलं परिणामयामि ।
यच्च भगवानेवमाह । दानं महाभोगतायै संवर्त्तते शीलं स्वर्गोपपत्तये भूतं महाप्राज्ञतायै
भावनाविषयोऽयम् । उक्तं चैतत्पुनर्भगवता श्रद्धति आशयोऽभिप्रायः कुशलमूलपरिणाम-
नापुण्यवतः सत्त्वस्य यच्च मया भदन्त भगवन्दानमयं वा शीलमयं वा श्रुतमयं वा भावनामयं
वा पुण्यमार्जितं न्यात् यदि नेवरूपा आशा परिपूर्यत यथा मे प्रणिधानं कृतं तदहं तत्सर्वं
कुशलमूलं नैरयिकानां सत्त्वानां परिणामयामि । ये सत्त्वाः प्रचण्डघोरोऽवीचौ नरयो दुःखा-
ननुभवन्ति । ते चानेन कुशलमूलेन ततो व्युत्तिष्ठन्तु । इह च बुद्धक्षेत्रे मनुष्यप्रतिजाम्भुत ।
तथागतप्रवेदितं च धर्मेविनयमारागयेषु । अग्रत्वे च परिनिर्वाणेषु । यच्च तेषां सत्त्वानाम-
रिक्तोक्तकर्मफलं स्यात्तदहमेतर्हि कालं कृत्वा वीचौ मरानरयो उपपद्येयं । बुद्धक्षेत्रपरमाणु-
रजः समाधारामखीयाद्य मे कायाः एकैकश्च मे कायः सुमेरुपर्वतराजप्रमाणो मरान् सम्भवेत् ।
एकैकश्च मे काय एवं रूपाः सुदुःखां वेदनां जानीयात् यथैतर्हि एष एकः शरीरः सुदुःखां
वेदनां संजानाति । एकैकश्च मे आत्मभावो बुद्धक्षेत्रपरमाणुजः समा तीव्राण्यङ्गो यत्र नैर-
यिकां कारणामनुभवेयम् चैतर्हि बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजस्समेपु दशसु दिक्षु लोकाधातुषु
सत्त्वाः आनन्तर्यकारका यावदवीचिपरायणानि कर्माणि समुदासीतानि स्युर्ष च यावद्-
बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजस्समेपु मरान्कल्पेऽवतिष्ठान्तेषु । दशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजस्समे-
नोपु गत्वानन्तर्यकर्माणि क्षिपेयुः समुत्थापयेयुर्वा सर्वपापमर्षयाह तत्त्वाम्सांवाचो मरान-
नरयो स्थितोऽनुभवेयं । मा च मे सत्त्वा नरयोऽनुपपद्येयुः सर्वे च ते सत्त्वा बुद्धा भगवन्त आरा-
गमेषुः संसाराद्योत्तारयेयुर्निर्वाणनगरं प्रवेशयेयुः । तदहमेतद्विरेण नरकात्परिमुच्येयं । याव-
दशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमेन्येषु बुद्धक्षेत्रेषु सत्त्वैस्तेष्वारूपं कर्ममसुत्थापितं
अतिप्रतिपत्तयेदन्तीयं प्रतापने नरकं उपपत्तयं यावद्विष्टापूर्वेति एवं सन्तापने मरान्गौरवं
संपाते कालमूत्रे मज्जीयनं एवं नानाविधा तिर्यग्योनिर्वाद्याः एवं यसलोपो वक्तव्यः एवं यत्ता-
दाग्निं वक्तव्यं । कुम्भागडपिशाचासुरगरुडायाणाः । यदा बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमेपु दशसु
दिक्षु लोकाधातुषु सत्त्वैरेव रूपं कर्ममसिप्तं न्यात् ये च मनुष्यान्धधिराज्ञिका अहस्तका
अपादकाः स्मृतिप्रभृतिस्तेऽस्याद्विषयं । अज्ञविमत्तविषयं । येणलं यथा पूर्वेति । पुन-
रेवमाह ॥ अवीचौ मरानरयो उपपद्येयं । यावद्विष्टं संसारे धात्वापतनस्कन्धं प्रतिगृह्योमुत्ता-
द्विरमहं एवं रूपां विविधे नरकतिर्यकप्रेतेषु यथासुरराक्षसेषु यावन्मनुष्यदुःखोपपत्तिभिर्यं
दुःखमनुभवेयं यथा पूर्वेति । यदि मे एवं रूपा अनुत्तरायां मरान्कल्पोऽपीत्याह न परिपूर्यत ।

अथ च पुनर्मे एवं कृणुतुतरायां सम आशा परिपूर्णत यावत्पूर्वैर्कं सात्तिभूता मे
बुद्धा भगवन्तो भवन्तु । ये दशसु दिक्ष्वपमेषासंख्येषु अन्येषु लोकधातुषु बुद्धा भगवन्-
स्तिष्ठन्ति यापयन्ति धर्मं च देशयन्ति ते मम बुद्धा भगवन्तः सात्तिभूताभविष्यन्ति ज्ञान-
भूताभविष्यन्ति । व्याकरोतु मे भदंत भगवन्ननुतरायां अन्यकुसम्बोधो भद्रको कल्पे भवेयमं
विंशोत्तरवर्षशतायुष्कायां प्रजायां तथागतोऽहंन् सम्यक्सम्बुद्धो विद्याचरणसम्पन्नो यावद्-
बुद्धो भगवान् शक्रोऽहमेवं रूपं बुद्धकार्यमभिनिष्पादयितुं या मे प्रतिज्ञा कृता ।

अथ तावदेव सर्वावती पर्षा सदेवगन्धर्वमानुषासुख लोकः त्तिगिरगृध्रक्षिताः
स्वाराश्रित्या तथागतं ते सर्वे ऽग्रणि प्रवर्तयमानाः पञ्चमण्डलेन षादौ वन्दित्वाहुः । साधु साधु
महाकाशिक गम्भीरा ते स्मृतिर्गम्भीरेषु सत्त्वेषु महाकरुणोत्पन्ना गम्भीरेषु महाप्रतिधानं
कृतं । तदाध्याशयेन सर्वसत्त्वा महाकरुणाया संक्रादिता यद्भयसानन्तर्यकारका यावदकुशतमूत-
समवधानगता वनेयाः प्रतिपृच्छीता स्ते न प्रणिधानेन ज्ञायते यया त्वं प्रथमवित्तोत्पादना-
नुतरायां सम्यक् सम्बाधो सत्त्वानां भैषज्यमूतस्त्राणं परायणं सत्त्वानां दुःखप्रमोचनाय
प्रणिधानं कृतं तथा ते आशा परिपूर्णतु व्याकरोतु च भगवाननुतरायां सम्यक्सम्बोधो
पुनपुन राज्ञा प्रयुतं शुद्धः प्रहृष्टमानो ब्राह्मणस्य पञ्चमण्डलेन वन्दित्वाह । अहो परम-
गम्भीरसुतेषु त्वमनाश्रितः सत्त्वेषु त्वं दयापन्नः । अस्माकं त्वं निदर्शकः मेयालं ।

अबलोकितेश्वर आह ।

सत्त्वेष्वग्रेषु भगवानमक्त अतीन्द्रियाश्च ।

करोषि वैश्वर्यमिहेन्द्रियाणां भाषियमेधारणिज्ञानकोशं ।

महाभ्यानप्राप्तस्त्वाह ।

वज्रकोटि महम्ममत्त्वानां कुशलार्थं समागताः ।

कदन्ते तथि कारुण्यमहोपरमदुष्कर ॥

महामातृवोधिपत्य आह ।

दृढवीर्यममाधान वरप्रज्ञा विचक्षण ।

त्वमस्मानर्हसे पुत्रां मान्यगन्धर्विलेपनैः ॥

महामातृवोधिपत्य आह ।

एवं दत्तं तया दानं सत्त्वैर्भ्यो महती क्षया ।

दोषकादिभिः तं नाथ मेयमे वरप्रक्षणः ॥

वज्रकोटि महम्ममत्त्वानां कुशलार्थं समागताः ।

महामातृवोधिपत्य आह ।

महामातृवोधिपत्य आह ।

वेगवैरोचनीबोधिमत्त्व आह ।

न चान्ये क्षयसत्त्वेषु स्थापयित्वा तथागतं ।

यत्त्वं सर्वगुणोपेतो वरप्रज्ञाविचक्षणः ॥

सिंहगन्धर्वाह ।

अनागते य अध्वाने भद्रके क्षेममारके ।

• यशः कीर्त्तिं त्वमाप्नोषि सत्त्वमोक्षयि दुःखितान् ॥

समन्तभद्रोबोधिमत्त्व आह ।

जन्मकान्तार उद्युक्ता मिथ्यामाश्रयसङ्कटा ।

गृहीतादग्धसन्ताना मांसरुधिरभोजनाः ॥

अक्षोभ्य आह ।

अविद्या शुकप्रचिन्ना क्षेपपङ्कसमुत्थिताः ।

गृहीता दग्धसन्ताना आनन्तर्यकारकाः ॥

गन्धर्वास्तोष्याह ।

तमनागतभयं दृष्ट्वा यथा आदर्शमण्डले ।

गृहीता दग्धसन्तानाः सद्गुणप्रतिक्षेपकाः ॥

• रत्नयोनुरव्याह ।

ज्ञानशीलसमाधानः क्षपाकरुणभूषित ।

गृहीतादग्धसन्ताना आर्याणामपवादकाः ॥

विगतभयसन्ताप आह ।

• त्वं दुःखं दृष्ट्वा सत्त्वानां आपायगतिमध्वनि ।

गृहीता दग्धसन्तानाः तुष्टमुष्टीलयाश्रिताः ॥

उत्पलस्तोष्याह ।

• क्षपाज्ञानेन वीर्येण पर्याल्लयिमर्दिता ।

गृहीतादग्धसन्ताना जन्मामरणपीडिताः ॥

ज्ञानकीर्तिराह ।

वज्ररोगोपहताक्लेशवायुममीरिताः ।

शमेपि ज्ञानतोयेन मारवलं प्रमर्दमि ॥

धरणीमुद्रोप्याह ।

न वीर्यं दृढमस्माभिः चीणक्लेशविमोक्षण ।

यथात्वं शूरसूर्यैव क्लेशजालं प्रमर्दसि ॥

उत्पलचन्द्रोप्याह ।

दृढवीर्यसभुक्साह यथागुण कृपाश्रयः ।

मोचेसि त्वं त्रयं लोक्यं प्रवृद्धं भवबन्धनैः ॥

विमलेन्द्र आह ।

महाकारुणनिर्दिष्ट बोधिसत्त्वो न गोचरः ।

वयं हि त्वां नमस्यामः कृपाहेतुसमुत्थितः ॥

बलवेगधार्युप्याह ।

क्लेशयोगे कलियुगे या बोधिस्तथासमीश्रिता ।

क्लिन्दक्लेशे शमूलास्त्वं सिद्ध्यते प्रणिधिर्दृढा ॥

ज्योतिपालोप्याह ।

ज्ञानकोशसमं तुल्यं कृता प्रणिधि निर्मला ।

वर्तसे बोधिचर्याय सत्त्वौषधिस्तथाश्रयः-॥

बलसन्दर्शनो बोधिसत्त्वो महासत्त्वः प्रसदमानो ब्राह्मणस्य पञ्चमण्डलेन पादौ दन्दि-
त्वाद्भूलिं प्रष्टुर्हीतवानाह ।

अहो ज्ञानोल्कासत्त्वेभ्यः क्लेशरोगविश्राठनी ।

कृपालु प्रज्वालितो ते सत्त्वान् मोचेसि दुःखितान् ॥

सर्वावती च कुलपुत्र सापर्णा सदेव गन्धर्वमानुषा ब्राह्मणस्य पञ्चमण्डलेन पादौ
दन्दित्वा कृताद्भूलिः स्थित्वा विचित्राभिरन्वयपदयुक्ताभिर्गार्गाभिस्तवि(त्वा)या तस्यो
यदा च कुलपुत्र समुद्ररेषुर्वाह्मणो रत्नगर्भस्य तथागतस्याग्रतो दक्षिणं जानुमण्डलं
दृष्ट्वा प्रतिप्रापयति ।

अथ तावदेव मद्यापृथिवीवा(पा)लः प्रादुर्भूतः समन्ताच्च दृशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्र पर-
मासुरजः-भक्षेण बुद्धक्षेत्रेषु पृथिवी चलति प्रचलति सम्प्रचलति क्षमति प्रक्षुभति वेधति
प्रवेधति सम्प्रवेधति रक्षति प्ररक्षति भरक्षति । पुनरपि मद्यानवभासः ।

प्रादुर्भूता विविधा च पुष्पवृष्टिः प्रवर्षिता ।

तद्यथा मान्दारव मद्यामान्दारवं यावदन्तप्रभाय खर्वरपा पुष्पवृष्टिः प्रवर्षितवती
पद्मसु दिग्गसु बुद्धक्षेत्रे परमासुरजस्रमेणु लोकाधानुषु बुद्धा भगवन्तस्तिष्ठन्ति ध्रियन्ति
यापयन्ति परिशुद्धेषु बुद्धक्षेत्रेषु अपरिशुद्धेषु वा सत्त्वानां धर्मं देशयन्ति । ये च तत्र बोधि-
सत्त्वा मद्यासत्त्वास्तेषां बुद्धानां भगवतामन्तिके निपत्या धर्मैष्यन्त्या ते बोधिसत्त्वा मद्या-
सत्त्वास्त्वं पृथिवीवा(पा)लं वृद्धा पुनस्ते बोधिसत्त्वास्तां भगवतः परिपृच्छन्ति । को भगवन्नेतुः
कः प्रत्ययो मद्यतः पृथिवीवा(पा)लस्य लोको प्रादुर्भावाय । मद्यास्य पुष्पवृष्टेरभिप्रवर्षण ॥

तेन खलु पुनः समयेन पूर्वस्यान्दिशि हस्ती बुद्धक्षेत्रादकगङ्गा-नदी-वालिफाममानि
बुद्धक्षेत्राण्यतिक्राम्य रत्नविचय नाम लोकाधानुस्तत्र रत्नविचये बुद्धक्षेत्रे रत्नचन्द्रा नाम तथारा-
तोर्धन् सयम्भूम्युत्तो भगवोस्तिष्ठति यापयति आप्रमेयेभ्यो बोधिसत्त्वैः पुरस्कृतः परिशु-
द्धो धर्मं देशयति स्म । यद्बुद्धमद्यायानकया तत्र बुद्धक्षेत्रे रत्नकोमुनीम बोधिसत्त्वो मद्यास्य-
कोमुय तो द्वौ बोधिसत्त्वौ येन रत्नचन्द्रस्तथारागतस्तेनाञ्जलिं ग्रहण्य रत्नचन्द्रं तथारागतमेतदवो-
चतां । को भवन्त भगवन् हेतुः कः प्रत्ययो मद्यतः पृथिवीवा(पा)लस्य लोको प्रादुर्भावाय मद्या-
स्य पुष्पवृष्टिः प्रवर्षयतायै । रत्नचन्द्रस्तथारागत आद्य । अस्ति कुलपुत्र पयिसार्या इज्जिता
बुद्धक्षेत्रादकगङ्गा-नदीवालिफाममान् बुद्धक्षेत्रानतिक्राम्य तत्र सन्तोर्धो नाम लोकाधानु ।
तत्र सन्तोर्धो बुद्धक्षेत्रे रत्नगर्भस्तथारागता यावद्बुद्धो भगवोस्तिष्ठति यापयति बोधिसत्त्वका
दीर्घाकरोन्मुत्तरार्या सयम्भूम्याधो बोधिसत्त्वविषयमन्दर्शनं प्रणिधानकृतमार्गविषय
पारसीमुत्तं क्लृप्तं धर्मपर्यायं भाषमाण एकस्याय मद्याकारणिको बोधिसत्त्वो मद्यास्यगतमेव
रूपं प्रणिधानं कृतं मद्याकरणा परिभाषिता यागु भाषिता अनुत्तरार्या सयम्भूम्याधो काकर
एनिर्देशं बोधिसत्त्वानां तथारूपाप्रणिधाना लूपापिता यद्बुद्धिः प्राणकोटिभिर्द्वयो परि-
धानं कृतं । बुद्धक्षेत्रगुणकूलाद्य परिपृष्टोता येनयसत्त्वाद्य परिपृष्टोताः । सर्वतया च रत्ना
मद्याकरणासमन्वागता मद्याबोधिसत्त्वो यः सद्योयतो तां पदंमार्गं अर्थज्ञाय पश्यन्त्याय
केशारणि कलिपुत्रं बुद्धक्षेत्रं सर्वं आनन्दर्यकारका यावद्बुद्धालभूतसममद्यायानगता पद्मस्यमाना
येनेषाः परिपृष्टोताः सद्योयतो च सापथ्यद्वयगतार्थमाहुषासुरा लोकात् रत्नगर्भे मद्यास्यगत
पद्याय तत्र मद्याकरणीकस्य पयिसारस्य पूजायादुक्ताः पद्मस्यगतमेव सन्तित्या प्रादुर्भू-
ताः निपतास्तस्य दयौ भाषतां । स च मद्यास्यगतस्य भगवता रत्नगर्भे मद्यास्यगतः । ता
निपतो त्याकरतो बुद्धायाम् । यदा स च मद्यास्यगतस्य भगवतः दयता इतिर उक्तमद्यत
निपतामद्यगतस्य भगवतं प्रादुर्कार्यते । एतत् रत्नस्य दिक्षु बुद्धस्य पद्मस्यगतः सत्यस्य
भगवत्प्रवर्षिताः पुष्पवर्षणमि प्रवर्षयते । सर्वे च सस्य बुद्धस्यगतः सत्यस्य उक्तमद्यत
भगवतोभनाय मद्याकरणाबोधिसत्त्वोत्तथारागतस्यदीर्घाकरोताये दीर्घाकारस्य मद्यास्यगतः

बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजस्समेभ्यो दिग्भ्यो बुद्धक्षेत्रेभ्यः सन्निपतनार्थं बोधिमत्त्वानासु महासत्त्वान्
समाधानमुखनिर्देशचर्याधर्मपर्यायं भाषणार्थं तेन तयागतं एवंप्रकाशं प्रतिहायार्थं द-
र्शितानि । तौ च कुलपुत्र द्वौ बोधिमत्त्वौ रत्नचन्द्रं तयागतं परिपृच्छते स्म । कियंविरोधा-
दितं भदन्त भगवन्तेन महाकारुणिकेन बोधिसत्त्वेन महासत्त्वेन बोधिचित्तं । कियंविद् बोधि-
चारिकां चौर्यवान् । येन पञ्चकपाये लोके तीव्रकेशरं कलियुगे वर्तमाने कालः परिपृच्छते
आनन्तर्यकारका । यावदकुशलमूले समवधानगता दग्धसत्त्वानाः सत्त्वा वैनेयाः परिपृच्छताः ।

रत्नचन्द्रस्तयागत आह । साम्प्रतं कुलपुत्र तेन महाकारुणिकेन प्रयमचित्तमुत्पादितं ।
अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ गच्छत कुलपुत्र यूयं तत्सन्तीरणं बुद्धक्षेत्रं तस्य रत्नगर्भस्य भयागतं
स्मार्ततः सम्यक्सम्बुद्धस्य दर्शनाय वन्दनाय पर्युपासनाय । तच्च समाधानमुखनिर्देशं चर्यावेशार-
द्यधर्मपर्यायं श्रोष्यथ । तच्च महाकारुणिकं बोधिसत्त्वं महासत्त्वं महद्वचनात् पृच्छ्य एवञ्च वदथ
रत्नचन्द्रस्तयागतस्त्वां सत्पुरुषः पृच्छति । इदञ्च चन्द्रोचविमलं पुष्पं प्रेषितवान् साधुकारवा-
नुप्रदत एवञ्च प्रयमचित्तोत्पादेन त्वं सत्पुरुष महाकारुणिकव्याहारेण दशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्र-
परमाणुरजस्समासु लोकधातुषु बुद्धक्षेत्राणि शब्देनापूरितानि तेन त्वया सर्वत्र महाकारुणिकं
नाम प्रतिलब्धं तेन त्वं सत्पुरुष साधुभूय । पश्चिमकानां महाकारुणिकानां बोधिसत्त्वानां महा-
सत्त्वानां महाकारुणिकव्याहारेण प्रणिधाननेत्रौघजमुच्छ्रयं । न त्वं सत्पुरुष भूयो बुद्ध-
क्षेत्रपरमाणुरजःसमानागतानसंख्येषु कल्पान् बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमानदशदिशो यशः
कोर्तिशब्देनापूरय येन त्वया बहूंसंख्येयसत्वकोटीशतसहस्राण्यनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ
समादापितानि निवेशितानि प्रतिष्ठापितानि भगवतः सकाशमुपनीतानि । अवेर्वात्तकानि
स्थापितान्यनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ भविष्यन्ति कोचित्तव । प्रणिधानेन बुद्धक्षेत्रगूणबूहा
परिप्रेक्ष्यन्ति । ये पश्चाद्याकरणं लप्स्यन्ति ये त्वया बोधौ समादापिताः सर्वे ते पश्चाद्यावद्-
बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमासंख्येयकत्वैर्दशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजस्समेभ्यु अन्येषु लोकधातुषु
ते बुद्धत्वं प्राप्य धर्मेचक्रं प्रवर्तयित्वा आरभ्य वर्यं भाषिष्यन्ते । अनेन तृतीयेन कारणेन ते
साधुसत्पुरुष । तेन एतु पुनः समयेन दानवतिः बोधिसत्वकोद्य एककण्ठेन वदन्ति ।
वयमपि भदन्त भगवं सन्तीरणं बुद्धक्षेत्रं गच्छेमः तस्य रत्नगर्भस्य तयागतस्मार्ततः सम्यक्-
सम्बुद्धस्मान्तिकं दर्शनाय वन्दनाय पर्युपासनाय तच्च सत्पुरुषं दर्शनाय वन्दनाय यद्य तथा-
गतेन त्रिभिरङ्गैस्ताधुकारः प्रेषित इमं च चन्द्रोचविमलं पुष्पं प्रेषितं । यच्च कुलपुत्र
रत्नचन्द्रस्तयागत आह । गच्छत कुलपुत्रा यूयं तर्हि कालं सम्यक् । तत्र च रत्नगर्भस्य
तयागतस्य सकामात् समाधानमुखनिर्देशं चर्यावेशारद्यधर्मपर्यायं श्रोष्यथ्वे ।

अथ तौ द्वौ कुलपुत्रौ रत्नोत्पुष्टचक्रौतुश्च रत्नचन्द्रस्य तयागतस्य सकाशाच्चन्द्रोचविमलं
पुष्पं मुञ्चत्वा साहं दानवतिभिर्बोधिसत्वकोटिभिरवविचयायां लोकधातो संप्रखितौ ।
तद्व्यापि नाम विद्युता एवमेव ततो बोधिसत्त्वपर्यावृत्ते विचये बुद्धक्षेत्रेऽन्तर्हितौ । इदं
सन्तीरणे बुद्धक्षेत्रे सम्बूयनोद्याने रक्षोद्याने । स्थितौ येन रत्नगर्भस्तयागतस्तेनोपसंतामे-
तामुपेत्य रत्नगर्भस्य तयागतस्य पादौ शिरसा वन्दित्वा विविधाभिर्बोधिसत्त्वयिषुर्द्विगुणाभिः
पूज्यं कृत्वा रत्नगर्भस्य तयागतस्याग्रतो द्वाष्ट्यं दृष्ट्वा सर्वत्रागौ च बोधिसत्त्वपर्यायं प्राशुकी-

तच्च महाकाकलिकं बोधिमत्त्वं महामत्त्वं मम वचनेन पृच्छ्य एवं च वक्तव्यः प्रस्तुतित्वैरो-
चनकुमुदस्तयागतत्वात् मत्पुरुष पृच्छते चन्द्रोचविमलं पुष्पं प्रेषितं साधुकारयानुप्रदतः ।
एवं च त्वया मत्पुरुष प्रथमचित्तात्पादेन महाकल्याणवाहारेण दशसु दिक्षु सुहृत्क्षेत्र-
परमाशुरजःसमा लोकधातयः शब्देनापूरिताः महाकल्याणशब्दस्य प्रतिलिख्यतेन त्वं मत्पुरुष
साधुभूयः । पश्चात्तानां महाकल्याणवाहयानसम्प्रस्थितानां बोधिमत्त्वानां महामत्त्वानां
महाकल्याणवाहारेण प्रणिधाननेयीध्वजामुक्तेपवसितेन त्वं मत्पुरुष साधुभूयस्त्वं मत्पुरुष सुहृ-
क्षेत्रपरमाशुरजःसमानागता श्रमक्षेपकल्पसुहृक्षेत्रपरमाशुरजःसमा दशदिशि लोकधातवो यशः-
कीर्तिशब्देनापूरितास्तं त्वं मत्पुरुष बहुमहोपसत्त्वकोटीनपूतशतसहस्रा अनुत्तरायां सम्यक्-
सम्बोध्यो ममादापिताति येगिताः प्रतिष्ठापिता भगवतः सकाशमुपनीता श्रयेधर्तिकास्त-
स्यापिता अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ कैशित्तयेव भगवतः सकाशे प्रणिधानसुहृक्षेत्रगुणव्यूहाः
परिहृताः दीनेयाः शब्दाः श्वकल्याणरत्नमभिगच्छादिता ये त्वयाऽनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ
ममादापिता न चर्याकरणप्रतिबन्धं । तेऽपि पद्याद्याकरणं प्रतिलिख्यन्ते । सर्वे ते पद्याद्याद्-
सुहृक्षेत्रपरमाशुरजःसमेरुसङ्घेः कल्पेऽंशु दिक्षु सुहृक्षेत्रपरमाशुरजःसम्बन्धेषु लोकधातुषु
सुहृत्त्वं प्राप्य धार्मिकोपमं चक्रं प्रदर्शयित्वा त्यागेदारभ्य वर्यं भाषिष्यन्ति ।

एतेन एतेनैव कारणेन मत्पुरुष साधु । तेन खलु पुनः समयेन बहुबोधिमत्त्वकोट्य-
मुच्यतेयमपि भदन्त भगवन्तत्र मन्तीरणे सुहृक्षेत्रे गच्छेम तस्य रत्नगर्भेण तयागतस्याहंतः
सम्यक्सम्बुद्धयः दर्शनाय वन्दनाय पद्मपासनाय तस्य मत्पुरुष दर्शनाय वन्दनाय यय्य तयागतं
त्रिभिरङ्गैः साधुकारोऽनुप्रेषित इमे च चन्द्रोचविमलाः पुष्पाः प्रेषिताः । न च कुलपुत्र
प्रस्तुतितकुमुदस्तैरोचनस्तयागत आह । गच्छत यूयं कुलपुत्रा यथोर्ध्वं पालं मन्यध्वे । तत्र
यूयं कुलपुत्रा रत्नगर्भेण तयागतस्य सकाशात् समवधानमुत्तर्दिशचर्चादेशारहां धर्मपर्यायं
श्रीष्यथ ॥

अथ खलु कुलपुत्र तौ द्वौ बोधिमत्त्वो ज्ञापयसङ्कोपितविषयस्य धारणीमंदर्भंलवि-
कापितस्य तस्य प्रस्तुतितकुमुदस्तैरोचनस्य तयागतस्य सकाशात्चन्द्रोचविमला पुष्पाः प्रेषि-
त्वा बहुबोधिमत्त्वकोटिभिः साहं बहुमुमितासुहृक्षेत्राद् प्रस्थापिता इह सुहृक्षेत्र एकपादे
न ममासा जम्बूधर्मोदयाने तस्युपेन च रत्नगर्भस्तयागतस्तंनोपसंक्रान्तः । तेन खलु पुनः सम-
येन सप्रव्रत्तं मन्तीरणां सुहृत्त्वं एवं च पश्चिमे महापानिकेसाधिसर्व्यैः प्रहंकुहृत्सा-
निकैः श्रावकपानिकैः कुलपुत्रैरेवेयंयन्महोदयोगेनाद्यर्थाय गाभ ईदृश्यं वा वदयन् वा त-
वयन् वा शान्तिव्यं वा समस्तं सुहृत् भवतु । एवं च तस्मिन् समये मन्तीरणे सुहृक्षेत्रे चर-
णसुहृत् महापानिकैः कुलपुत्रैरेवेयंयन्महोदयोगे न साधिसत्त्वा रत्नगर्भेण तयागतस्य सादी-
शिरसा दन्तिता विविधममापासनेन साधिसत्त्वविकल्पात्मिन पुत्राहृत्वा रत्नगर्भेण सादा-
गतस्य पुत्राः साधुनां दृष्ट्वा मदीयस्यसमाः सर्वाः प्राह्वीकृतवाः विपत्ता तस्मै भगवताः मह-
बोधिमत्त्वानामंतदमदत्त । अयं महाकाकलीको बोधिसत्त्वा महापदा दय्य प्रस्तुतितकुमु-
दस्तैरोचनस्तयागतस्य इमे चन्द्रोचविमलाः पुष्पाः प्रेषितं तया च साधिसत्त्वस्य तयागतस्य
परादृश्य तस्य साधुत्वाय ते चन्द्रोचविमलाः पुष्पाः लपतामवित्वाह । सर्वे ते कल्पे च

विषयो नाम द्वितीयोधारणीसम्महर्षणविकोपितो नाम बोधिसत्त्वस्यो द्वौ सत्सुक्यो प्रसू-
लितवैरोचनकुसुमं तथागतं पृथ्वन्तो । को भदन्त भगवन् हेतुः कः प्रत्ययो महतः पृथिवी-
वा(प)लस्य लोके प्रादुर्भावाय महत्याश्च पुष्पवृष्टेः ।

प्रसूलितवैरोचनस्तथागत आह ।

अस्ति कुलपुत्राद्योदिशितो बुद्धक्षेत्रात् । द्वे शतसहस्रे बुद्धक्षेत्राणामतिक्रम्य । तत्र
सन्तीरयो नाम लोकस्तत्र रत्नगर्भो नाम तथागतो यावद्वुद्धो भगवांस्तिष्ठति धर्मं च देश-
यति स्म । बहुसत्त्वकोट्यव्याकरोत्यनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ बोधिसत्त्वविषयक्षेत्रसम्पन्न-
प्रणिधानविषयव्यवहसमाधिविषयधारणीमुखनिर्गुहं धर्मपर्यायं भाषमाण एकैश्च तत्र
महाकाशिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वः स स्वरूपं प्रणिधानं कृतवान् महाकल्याणपरि-
भाविता वाचा भाषिता अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ व्याकरणनिर्देशं बोधिसत्त्वानां महा-
सत्त्वानां ययारूपेण प्रणिधानेन उद्भाविता यया बहुबोधिमत्त्वकोटिमिर्बुद्धक्षेत्रप्रणिधानं कृतं
बुद्धक्षेत्रव्याप्तौ वैन्यसत्त्वाश्च परिपृच्छीताः स चैको महाकल्याणसम्बन्धागतो बोधिसत्त्वः
सर्वावर्तो पर्येशमभिभूय क्लिष्टं पञ्चकपायं क्षिणारणिकलिपुगं बुद्धक्षेत्रं परिपृच्छीतं सर्वं चान-
न्तर्यकारका यावदकुशलममवधानगता दग्धसन्ताना वैन्याः परिपृच्छीताः सर्वावतीरमापर्षा-
मदेवगन्धर्वाशुरमानुषश्च लोको रत्नगर्भश्च तथागतस्य पूजासपद्याय तत्र महाकाशिकस्य
पूजाकर्मणे उद्युक्ताः पञ्चमण्डलेन वन्दित्वा प्राञ्जलिभूताः स्थित्वा वर्यं भाषन्ते स्म । स च
महासत्त्वो रत्नगर्भश्च तथागतस्य पुरतो निययो व्याकरणं श्रुत्वानः । यदा च तेन महा-
सत्त्वेन तस्य भगवतः पुरतो दक्षिणं जानुमण्डलं पुण्यव्यावृत्तिसं तदा तेन भगवता तत्कार्यं
स्मितं प्राविष्कृतं । यदा दशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमेण लोकधातुषु महापुण्यि-
ष्टविकारं चलिता प्रचलिता ममचलिता कंषिता यावत्पुष्पवृष्टिः प्रवर्षिता सर्वभक्ष शंभो
बुद्धक्षेत्रेभ्यो बोधिसत्त्वा महासत्त्वाः प्रबोधनार्थं महाकल्याण बोधिसत्त्वचर्यानिर्देशार्थं
बोधिसत्त्वा महासत्त्वा बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमेण लोकधातुषु महापुण्यिष्टविकारसुक्षिप्ता
प्रचलिता ममचलि(ता)भ्यां लोकधातुभ्यां दशभ्यां दिग्भ्यस्तत्र बुद्धक्षेत्रे सन्निपतनार्थं ओषि-
मत्त्वानां महासत्त्वानां स्वमाधानमुपनिर्देशवर्षाविवेशार्थं धर्मपर्यायं भाषणार्थं तेन तथा-
गतेनेवं वपाणि प्रातिहार्याणि दर्शितानि तौ च कुलपुत्र द्वौ बोधिसत्त्वौ महासत्त्वौ अवि-
यहमल्लोपनिर्दिष्टपञ्चधारणः संहरणविकारिणश्च सं प्रसूलितकुसुमवैरोचनतथागतं परि-
पृच्छन्तः स्म किमिच्छीत्यदिदं भदन्त भगवन् तेन महाकाशिकेन महासत्त्वेन बोधाय विनं
दिक्पिपं वस महाकाशिकस्य बोधिसत्त्व महासत्त्वो बोधिसत्त्वस्यो बोधिसत्त्वस्यो बोधिसत्त्वस्यो
लोके सं उत्तररिणो कलिपुमे धर्ममान कावः परिपृच्छेत् आनन्तर्यकारका यावदकुशलपु-
मस्यवधानगता दग्धसन्ताना वैन्याः परिपृच्छीताः ।

प्रसूलितवैरोचनस्तथागत आह ।

महर्षि कुलपुत्र तेन महाकाशिकेन दर्शितं पञ्चधारणं तदा तेन महासत्त्वो बोधिसत्त्वो अवि-
यहमल्लोपनिर्दिष्टपञ्चधारणः संहरणविकारिणश्च सं प्रसूलितकुसुमवैरोचनतथागतं परि-
पृच्छन्तः स्म किमिच्छीत्यदिदं भदन्त भगवन् तेन महाकाशिकेन महासत्त्वेन बोधाय विनं
दिक्पिपं वस महाकाशिकस्य बोधिसत्त्व महासत्त्वो बोधिसत्त्वस्यो बोधिसत्त्वस्यो बोधिसत्त्वस्यो

तद् महाकाव्यं चोधिषत्त्वं महासत्त्वं मय वचनेन पृच्छ्य च वक्तव्यः प्रस्तुतित्वेनो-
चनकुसुमसुधागतत्वात् सत्पुरुषं पृच्छते चन्द्रोचविमला पुण्याः प्रेषिताः साधुकारानुप्रसूतः ।
एवं च त्वया सत्पुरुष प्रथमचित्तोत्पादेन महाकल्याणप्राप्तेः दमस्तु दिष्टं मुहूर्त्त-
परमादुरजःसमा लोकाघातव्यः शब्देनापूरिताः महाकल्याणप्राप्तेः प्रतिलम्बनेन त्वं सत्पुरुष
साधुभूयः । पश्चिमकानां महाकल्याणप्राप्तयानसम्प्रवृत्तानां चोधिषत्त्वानां महासत्त्वानां
महाकल्याणप्राप्तेः प्रविधानेनैवोद्धृष्टानुद्धेयवर्धनेन त्वं सत्पुरुष साधुभूयस्त्वं सत्पुरुष मुह-
ूर्त्तपरमादुरजःसमानागता श्रवणैककल्पमुहूर्त्तपरमादुरजःसमा दमदिमि लोकाघातव्यो यम-
कौर्त्तिशब्देनापूरितास्तं त्वं सत्पुरुष बहुसङ्ख्येयसत्त्वकोटीनपूतप्रतसहस्रा अनुत्तरायां सम्यक्-
सम्योन्यौ समादापिताति वेगिताः प्रतिष्ठापिता भगवतः सकाशमुपनीता अवैवर्त्तिकाय
स्थापिता अनुत्तरायां सम्यक्सम्योन्यौ कैश्चित्तैव भगवतः सकाशं प्रविधानमुहूर्त्तवर्णनसूत्राः
परिपूरिताः तैरेयाः सत्त्वाः स्वकल्याणसिद्धिभिराश्वादिता ये त्वयाऽनुत्तरायां सम्यक्सम्योन्यौ
समादापिता न चर्पाकरप्रतिलब्धं । तेऽपि पञ्चाद्याकरत्वं प्रतिलभ्यन्ते । सर्वे ते पञ्चाद्यावद्-
मुहूर्त्तपरमादुरजःसमेरुसङ्ख्येयैः कल्पैर्महद् दिक्षु मुहूर्त्तपरमादुरजःसमेरुसङ्ख्येयौ लोकाघातुषु
मुहूर्त्तं प्राप्य धार्मिकैर्महत्तमं प्रवर्त्तयित्वा त्वामेवाम्भ्य वर्यं भाषिष्यन्ति ।

एतेन तृतीयेन कारणेन सत्पुरुष साधु । तेन खलु पुनः समयेन बहुचोधिषत्त्वकोश एव-
मुद्धर्षयामि भद्रं भगवन्तत्र सन्तीत्ये मुहूर्त्तवै गच्छन् तस्य रत्नगर्भस्य तपागतस्यार्धतः
सम्यक्सम्युद्धस्य दर्शनाय वन्दनाय पद्मपासनाय तस्य सत्पुरुषं दर्शनाय वन्दनाय यच्च तपागतेन
त्रिभिरङ्गैः साधुकारोऽनुप्रेषित इमे च चन्द्रोचविमलाः पुण्याः प्रेषिताः । स च कुलपुत्र
प्रस्तुतितकुसुमवैरोचनसुधागतः प्राह । गच्छत यूयं कुलपुत्रा यथैतर्हि कालं मन्यध्वं । तत्र
यूयं कुलपुत्रा रत्नगर्भस्य तपागतस्य सकाशात् समवधानमुद्धर्त्तवैवर्त्तयित्वा धर्मपर्यायं
प्रोचथ ॥

अथ खलु कुलपुत्र तो द्वौ चोधिषत्त्वौ स्वविषयसङ्कोचितविषयस्य धारणीर्षदर्यपवि-
र्त्तयितव्यं तच्च प्रस्तुतितकुसुमवैरोचनस्य तपागतस्य सकाशाच्चन्द्रोचविमलाः पुण्याः पृष्ठी-
त्वा बहुचोधिषत्त्वकोटिभिः साहं बहुसुमितामुहूर्त्तवैवर्त्तयित्वा प्रस्थापिता इष्ट मुहूर्त्तवै रक्षय्ये
न सम्यागा लम्बुवनोद्याने तस्युद्येन च रत्नगर्भस्य तपागतलोकोपसंक्रान्तः । तेन खलु पुनः सम-
येन सर्वोद्भूतं सन्तीत्ये मुहूर्त्तवै एवंपरं पत्तिपूर्वं महायानिकैश्चोधिषत्त्वैः प्रत्येकमुहूर्त्तपा-
निकैः द्वावकथानिकैः कुलपुत्रैर्वैवर्त्तयित्वा रत्नगर्भस्य तपागतस्य धारणीर्षदर्यपवि-
र्त्तयितव्यं वा प्राप्तिवर्त्तनं वा सम्यक् स्फुटं भवेत् । एवमेव तस्मिन् समये सन्तीत्ये मुहूर्त्तवै परि-
पूर्यस्फुटं महायानिकैः कुलपुत्रैर्वैवर्त्तयित्वा रत्नगर्भस्य तपागतस्य धारणी
शिरसा धारित्वा विविधसमाधानशक्तेन चोधिषत्त्वविकृत्तवैवर्त्तयित्वा रत्नगर्भस्य तपा-
गतस्य पुरतः प्राप्ताः दृष्ट्वा सर्वोपपन्नताः पर्णाः प्राङ्गलिभूताः स्थिता वर्यं भाषमाणाः तेषां
चोधिषत्त्वानामेतदभवत् । एवं महाकाव्यं चोधिषत्त्वो महासत्त्वो यच्च प्रस्तुतितकुसुम-
वैरोचनं तपागतं इमे चन्द्रोचविमलाः पुण्याः विशिष्टितास्ते च चोधिषत्त्वा भगवत्सकाशात्
परावृत्तं तच्च द्वापराद्ये ते चन्द्रोचविमलाः पुण्याः उपनामयित्वाहुः । इमे ते सत्पुरुष प्र-

विषयो नाम द्वितीयोधारणीसम्पर्धणविकीपितो नाम बोधिसत्त्वस्यो द्वौ सत्पुरुषौ प्रस्फुलितवैरोचनकुसुमं तथागतं पृथ्वन्तौ । को भदन्त भगवन् हेतुः कः प्रत्ययो महतः पृथिवी-
वा(पं)लस्य लोके प्रादुर्भावाय महत्याश्च पुष्पवृष्टेः ।

प्रस्फुलितवैरोचनस्तथागत आह ।

अस्ति कुलपुत्राद्योदिशितो बुद्धक्षेत्रात् । द्वे शतसहस्रे बुद्धक्षेत्राणामतिक्रम्य । तत्र
सन्तीरयो नाम लोकस्तत्र रत्नगर्भा नाम तथागतो यावद्बुद्धो भगवांस्त्रिष्टुति धर्मं च देश-
यति स्म । बहुसत्त्वकोट्यव्याकरोत्यनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ बोधिसत्त्वविषयक्षेत्रसन्दर्शनः
प्रणिधानविषयव्यूहसमाधिविषयधारणीमुखनिर्गूहं धर्मपर्यायं भाषमाण एकैश्च तत्र
महाकारुणिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वः स स्वरूपं प्रणिधानं कृतवान् महाकल्याणपरि-
भाविता वाचा भाषिता अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ व्याकरणनिर्देशं बोधिसत्त्वानां महा-
सत्त्वानां यथारूपेण प्रणिधानेन उद्भाविता यथा बहुबोधिसत्त्वकोटिभिर्बुद्धक्षेत्रप्रणिधानकृतं
बुद्धक्षेत्रव्यूहा वैनेयसत्त्वाश्च परिपृहीताः स चैको महाकल्याणसमन्वागतो बोधिसत्त्वः
सर्वावर्तौ पर्यदमभिभूय क्षिप्रं पञ्चकपायं क्षीणारणिकलियुगं बुद्धक्षेत्रं परिपृहीतं सर्वं चान-
न्तर्यकारका यावदकुशलसमवधानगता दग्धसन्ताना वैनेयाः परिपृहीताः सर्वावर्तौरसापर्या-
सदेवगन्धर्वसुरमानुषश्च लोको रत्नगर्भश्च तथागतश्च पूजामपह्राय तस्य महाकारुणिकस्य
पूजाकर्मणे उद्युक्ताः पञ्चमण्डलेन वन्दित्वा प्राञ्जलिभूताः स्थित्वा वर्णं भाषन्ते स्म । स च
महासत्त्वो रत्नगर्भश्च तथागतश्च पुरतो निषण्णो व्याकरणं शृण्वानः । यदा च तेन महा-
सत्त्वेन तस्य भगवतः पुरतो दत्तियं जानुमण्डलं पृथिव्यान्निमित्तं तदा तेन भगवता यथारूपं
स्मितं प्राविष्कृतं । यदा दशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसनेषु लोकधातुषु महापृथिवी-
षट्त्विकारं चलिता प्रचलिता सम्प्रचलिता कंपिता यावत्पुष्पवृष्टिः प्रवर्षिता सर्वभ्यश्च तेभ्यो
बुद्धक्षेत्रेभ्यो बोधिसत्त्वा महासत्त्वाः प्रबोधनार्थं महाकल्याण बोधिसत्त्वचर्यानिर्दर्शनार्थं
बोधिसत्त्वा महासत्त्वा बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसनेषु लोकधातुषु महापृथिवीषट्त्विकारचलिता
प्रचलिता सम्प्रचलि(ता)भ्यो लोकधातुभ्यो दशभ्यो दिग्भ्यश्च बुद्धक्षेत्रे सन्निपतनार्थं बोधि-
सत्त्वानाञ्च महासत्त्वानां स्वसाधानमुखनिर्देशचर्यावैशारद्यं धर्मपर्यायं भाषणार्थं तेन तथा-
गतैर्नैवं रुपाणि प्रातिहार्याणि दर्शितानि तो च कुलपुत्र द्वौ बोधिसत्त्वो महासत्त्वौ स्ववि-
षयसङ्कोपितविषयस्वधारणीसंस्पर्धणविकीपितश्च तं प्रस्फुलितकुसुमवैरोचनतथागतं परि-
पृच्छतः स्म कियच्चिरोत्पादितं भदन्त भगवंस्तेन महाकारुणिकेन महासत्त्वेन बोधाय चित्तं
कियच्चिरं वस महाकारुणिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वो बोधिचारिकां चोष्यं येन पञ्चकपायं
लोको तीव्रक्षीणारणिके कलियुगे वर्तमाने कालः परिपृहीत आनन्तर्यकारका यावदकुशलमूले
समवधानगता दग्धसन्ताना वैनेयाः परिपृहीताः ।

प्रस्फुलितकुसुमवैरोचनस्तथागत आह ।

समति कुलपुत्र तेन महाकारुणिकेन प्रथममनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चित्तमुत्पादितं
गच्छत कुलपुत्रा यूयं सन्तीरणं लोकधातुं । तस्य रत्नगर्भश्च तथागतोऽहं तः सम्यक्सम्बुद्धश्च
धर्माय वन्दनाय पर्युपासनाय तस्य साधानमुखनिर्देशं चर्यावैशारद्यं धर्मपर्यायं श्रयणाप

આપણા જનતા પક્ષના નિર્ણયનુસાર આ પગલાં
જારી કરવામાં આવશે અને આ પગલાંના અંતર્યામી
અસરોના અભ્યાસ કરવામાં આવશે.

कल्पेरेतिकान्तोः प्रथममित्तमुत्पादितमनुत्तरायां मध्यममन्वोऽधो । एतद्व्याप्युत्पादकस्य
तथागतस्याग्रतो बहुप्राप्तकालोत्पन्नान्यनुत्तरायां मध्यममन्वोऽधो समादायितानि निवे-
शितानि प्रतिष्ठापितानि यथाभिप्रायां सत्तेस्तस्य तथागतस्य पुनः प्रणिधानं कृतं बुद्धक्षेत्र-
पुष्पाः परिपृच्छीता परिशुद्धाः केचिदपरिशुद्धाः पञ्चकषायाः परिपृच्छीताः स च तेन महा-
सत्वेनाष्टं समादापितो निवेष्टितवानुत्तरायां मध्यममन्वोऽधो । तत्र च यथा एतद्व्याप्युत्पाद-
कस्य तथागतस्य पुरतोऽनुत्तरायां मध्यममन्वोऽधो पञ्चकषाये बुद्धक्षेत्रपुष्पकृदप्रणिधानं
कृतं स च ते तथागतः साधुकारपशमीत् व्याकृतस्यैवमनुत्तरायां मध्यममन्वोऽधो योऽन्य-
स्माकं बोधाय समादायकः कल्याणमित्रो तीव्रमत्पुरुषसौम्यपञ्चकषाये कलिपुगे वर्तमाने इह
प्रतिक्रिष्टं बुद्धक्षेत्रं परिपृच्छीतं । आनन्तर्यकारका यावदकुशलमूलमसमवधानगता दशकल्पानां
संस्कारादवीकान्तरसङ्कटमाप्ता वैनेयसत्वे प्रणिधानः परिपृच्छीतस्तस्य मत्पुरुषस्य दशसु दिक्षु
प्रमेयासङ्क्षेपेभ्योऽन्यान्यलोकधातुभ्यस्तियुक्तो यापयन्तो बुद्धा भगवन्तः साधुकारं प्रवर्तयन्
प्रेषितवन्तो महाकल्याणविरोचनसौभ्यो नाम कृतं । स च महाकल्याणविरोचनसौभ्यो बोधि-
सत्त्वो महासत्त्वोऽस्माकं कल्याणमित्रो दितकर एकत्वं चिराभिमन्वुद्वाऽऽपुव्ययां लोकधातो
अद्भुतप्रमाणपुरुषाणां मध्ये तेषामेवाद्भुतप्रमाणानां पुरुषाणां दक्षप्रमाणेन दक्षप्रमाणकः
स तथागतो दशवर्षायुष्कायां प्रज्ञायां धार्मिकं धर्मचक्रं प्रवर्तितवान् तस्यापि बोधिप्राप्तस्य
दशसु दिक्षु प्रमेयासङ्क्षेपेभ्यो लोकधातुभ्यस्तियुक्तोऽप्यद्विष्यत्सौख्येर्द्धैर्भगवद्भिर्दूताः प्रेषिताः
पूजनाचार्य ये तेन प्रथममनुत्तरायां मध्यममन्वोऽधो समादायिता निवेष्टिताः प्रतिष्ठा-
पितास्तैः बुद्धैर्भगवद्भिः पूर्वकृतज्ञतामनुस्मरणमाद्यैः तस्य तथागतस्य पुष्पाः प्रेषिताः
यस्य ब्राह्मण यथा ते बुद्धा भगवन्तः सर्वेषु बुद्धक्षेत्रेषु दीर्घायुषा परिशुद्धाश्रयानां सु-
विहारिणां सत्वानां बुद्धकार्यं कुर्वन्ति । स च व्योतिरसस्तथागत एवं प्रतिक्रुष्टः पञ्चकषाये
बुद्धक्षेत्रे बुद्धत्वं प्राप्तवान् । आनन्तर्यकारकानां यावदकुशलमूले समवधानगतानां सत्वानामे-
वाल्पकोनापुषा बहूभिरेकं बुद्धकार्यं करोति । अनुष्मिता यावकां प्रत्येकबुद्धांश्च यस्मै देश-
यति । एवमेव त्वया सत्युरुष सर्वाभिमां बोधिसत्त्वपर्षाभिमूय विशिष्टतरं प्रणिधानं
कृतं । प्रतिक्रुष्टे बुद्धक्षेत्रे पञ्चकषाये वर्तमाने आनन्तर्यकारका यावदकुशलमूले समवधान-
गता वैनेयाः सत्वाः परिपृच्छीताः ये च ते महासत्वा येः परिशुद्धाः सत्त्वाः परिपृच्छीता
नरकतिर्यग्योनिः परिवर्जिता आवकप्रत्येकबुद्धपरिवर्जिताः शुद्धाश्रयाः पुष्पाः प्रेषिताः
कुशलमूलाः सत्वा वैनेयाः परिपृच्छीता इमे सत्वाः पुष्योपमा उच्यन्ते न ते महासत्वाः पुष्-
रीकोपमा ये सुविनीतानामवसक्तकुशलमूलानां मध्ये बुद्धकार्यं करिष्यन्ति । चत्वारो ब्राह्मण-
बोधिसत्वानां कुशीदवस्त्वानि । कतमानि चत्वारि । परिशुद्धबुद्धक्षेत्रप्रणिधानं परिशुद्धा-
श्रयानां सत्वानां बुद्धकार्यप्रणिधानं । आवकप्रत्येकबुद्धयानकया बोधिप्राप्तस्य देशनाप्रणि-
धानं । बोधिप्राप्तस्य दीर्घायुष्कताप्रणिधानं इमानि चत्वारि बोधिसत्वानां कुशीद-
वस्त्वानि । येन बोधिसत्वाः पुष्योपमा इत्युच्यन्ते न पुण्डरीकोपमा न महासत्वा इत्युच्यन्ते ।
तद्यथापि नाम ब्राह्मण इमान् महाबोधिसत्त्वपर्षां स्थापयित्वा वायुविष्णुना येनापरिहृष्टं

कस्यैरतिक्रान्तेः प्रथमचित्तमुत्पादितमनुत्तरायां सम्पत्स्वव्योधो । स्वव्यापुःपुत्रपुत्राणां
 तयागतस्याग्रतो बहुप्राणकाटीननुतान्यनुत्तरायां सम्पत्स्वव्योधो समाश्रितानि निवि-
 तानि प्रतिष्ठापितानि यथाभिप्रायं मत्वेत्तस्य तयागतस्य पुत्रः प्रतिष्ठानं कृतं बहुकेश-
 कूटाः परिपृष्टीता परिपृष्टाः केचिदपरिपृष्टाः पञ्चकषायाः परिपृष्टीताः तत्र च तेन म-
 सत्वेनाहं समाश्रितो निवेशितमनुत्तरायां सम्पत्स्वव्योधो । तत्र च मया स्वव्यापुःपुत्र-
 वभासस्य तयागतस्य पुत्रोऽनुत्तरायां सम्पत्स्वव्योधो पञ्चकषाये सुहृद्विपमुल्लसप्रतिष्ठ-
 कृतं च च ते तयागतः साधुकारमदाधीत् यगज्जन्तवार्हमनुत्तरायां सम्पत्स्वव्योधो पाण्ड-
 स्नाकं बोधाय समाश्रयकः कल्याणमित्रो तीव्रमत्पुनःपुनस्तोत्रपञ्चकषाये कलिपुगे वर्तमाने क-
 रतिप्रतिष्ठं बुद्धक्षेत्रं परिपृष्टीतं । आनन्तर्यकारका यावदकुशलमूलमवधानगता इत्यवधान-
 संसाराटवीकान्तास्फुटपाता वैन्यसत्वे प्रणिधानः परिपृष्टीतस्तस्य सत्पुनश्च इत्यु-
 प्रनेयासङ्क्षेपेभ्योऽन्योन्यलोकयानुभक्तिपुन्तो यापयन्तो बुद्धा भगवन्तः साधुकां प्रवृत्त-
 प्रेषितवन्तो महाकस्याविरोचनमौघो नाम कृतं । स च महाकस्याविरोचनमौघो बोधि-
 सत्त्वो महासत्त्वोऽस्नाकं कल्याणमित्रो दितकर एकत्वं विराभिमन्वुद्गोऽङ्गुवय्यां लोकघातो
 अङ्गुप्रमासपुरुषाणां मध्ये तेषामेवाङ्गुप्रमाखानां पुरुषाणां हस्तप्रमासेन हस्तप्रमाह-
 स तयागतो दशवर्षापुष्पायां प्रजायां धार्मिकं धर्मावकां प्रवर्तितवान् तस्यापि बोधिप्राप्त-
 दशसु दिक्षु प्रनेयासङ्क्षेपेभ्यो लोकयानुभक्तिपुन्तो यापयन्तो बुद्धा भगवन्तः साधुकां प्रवृत्त-
 पूजनायां ये तेन प्रथममनुत्तरायां सम्पत्स्वव्योधो समाश्रिता निवेशिताः प्रतिष्ठापिताः ।
 ये तेन प्रथमं दानपारमितायां यावत् प्रज्ञापारमितायां समाश्रिता निवेशिताः प्रतिष्ठा-
 पितास्तौ बुद्धैर्भगवद्भिः पूर्वकृतज्ञतामनुस्मरन्मायैः तस्य तयागतस्य पुष्पाः प्रेषिताः
 यस्य ब्राह्मण यथा ते बुद्धा भगवन्तः सर्वेषु बुद्धक्षेत्रेषु दीर्घायुषा परिपृष्टाशयानां सु-
 विहारिणां सत्त्वानां बुद्धकार्यं कुर्वन्ति । स च व्योतिरसक्तपागत एवं प्रतिकुष्ठः पञ्चकषाये
 बुद्धक्षेत्रे बुद्धत्वं प्राप्तवान् । आनन्तर्यकारकानां यावदकुशलमूलं समवधानगतानां सत्त्वानामे-
 वाल्पकेनापुषा बहूभिरकं बुद्धकार्यं करोति । अनुज्झित्वा धावकां प्रत्येकबुद्धांश्च यन्मं देश-
 यति । एवमेव तया सत्पुरुष सर्वाभिमां बोधिसत्वपर्षाभिमूय विशिष्टतरं प्रविधानं
 कृतं । प्रतिकुष्ठे बुद्धक्षेत्रे पञ्चकषाये वर्तमाने आनन्तर्यकारका यावदकुशलमूलं समवधान-
 गता वैन्याः सत्त्वाः परिपृष्टीताः ये च ते महासत्त्वा यैः परिपृष्टाः तेषां परिपृष्टीता
 नरकतिर्यग्भोगिनः परिवर्जिता धावकप्रत्येकबुद्धपरिवर्जिताः बुद्धाशयाः परिपृष्टीता भवन्त-
 कुशलमूलाः सत्त्वा वैन्याः परिपृष्टीता इने सत्त्वाः पुष्पोपमा वक्ष्यन्ते न ते महासत्त्वाः पु-
 रीकोपमा ये सुविनीतानामवसक्तकुशलमूलानां मध्ये बुद्धकार्यं करिष्यन्ति । सत्त्वानि ब्राह्म-
 बोधिषत्त्वानां कुश्रीदवस्तूनि । कतमानि चत्वारि । परिपृष्टबुद्धक्षेत्रप्रविधानं परिपृष्टा-
 शयानां सत्त्वानां बुद्धकार्यप्रविधानं । धावकप्रत्येकबुद्धयानकया बोधिप्राप्तस्य देशनाप्रवि-
 धानं । बोधिप्राप्तस्य दीर्घापुष्कताप्रविधानं इमानि चत्वारि बोधिषत्त्वानां कुश्री-
 वस्तूनि । येन बोधिषत्त्वाः पुष्पोपमा इत्युच्यन्ते न पुण्डरीकोपमा न महासत्त्वा इत्युच्यन्ते ।
 तद्यथापि नाम ब्राह्मण इमान् महाबोधिषत्वपर्षां स्थापयित्वा वापुविष्णुना येनापरिपृ-

मां कुर्यां अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ । म नेमी नाम शक्रः अपरस्तु पाण्डित्तीनामशक्रः
 ते उभेऽप्याहतुः । वयमपि भो महाकारुणिक तेषु तेषु यावद्बोधिप्राप्तस्य च ते त्रयं श्रावक-
 युगप्रज्ञायन्तो षट्द्विमन्तश्च भवेमः । अपरशारिपत्रचरणमुदर्शयूयिको नाम शक्रः । म दश-
 माह । अहं ते महाकारुणिक तेषु तेषु यावच्चरमभयिकस्य पुत्रो भवेयं । अपरा शिखर-
 वेवता शीरभ्या किंशुका नाम साप्याह । अहं ते महाकारुणिक तामु तामु जातिषु भार्या
 भवेयं । बोधिप्राप्तस्य त्वं सत्पुरुष मां व्याकुर्यां अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ कदुचरोनामा
 सुरेन्द्रः सोऽप्याह । अहं ते महाकारुणिक तेषु तेऽप्यप्रमेयासंस्मयेषु कल्पेषु सत्पुरुष
 बोधिचारिकाक्षरमाण्याह । भूपकारणमेन्यानुकूलः सहायो दासत्वेनोपस्थितेयश्चरमभयिक-
 ष्याह । ते उपस्थायको भवेयं बोधिप्राप्तस्य च ते सत्पुरुष धार्मिकं धर्मचक्रं प्रवर्तनेऽध्ययेयं
 अहश्च ते धर्मदेशनां प्रथमां सफलां कुर्यां धर्मरसश्च पिवेयममृतं बोधिं गच्छेयं । यावत्सर्व-
 क्लेशप्रहाणादर्हत्वं प्राप्नुयां । पेयालं गङ्गानदीवातिकासमाश्रित्य तत्र देवनागामुरामहाकारुणि-
 कस्यानुप्रवृत्तिचर्यायं प्रणिधानं कृतवन्तो वैनेयमुपन्यस्ता एकश्च तत्र संज्ञाविकरणभीक्षो-
 नामा जीविकः स आह ॥ अहन्ते भो ब्राह्मण बहुप्रकरणसहायको भविम्यामि । नित्यमहन्ते
 ऽप्रमेयेषु कल्पेषु स फलचारिकोपजीवी ज्ञातिको भवेयं । नित्यश्च ज्वत्सुकामुपसङ्गमेयं वस्तु-
 याचनार्थं शय्यासनवाहनहस्त्यश्वरथग्रामनिगमनगरपुरपुत्रदुहितरमांससधिरचर्मास्थिहस्त-
 पादजिह्वाकर्णनासनयनश्रीर्षाणि च याचेयं । एवंरूपो हन्त महाब्राह्मण दानपारमिता-
 सहायको भवेयं यावत्प्रज्ञापारमितासहायको भवेयं । एवंरूपोऽहं महाब्राह्मण बोधिचारि-
 काक्षरमाणस्य तव षट्सुपारमितासु सहायको भवेयं । यावत्त्वं बोधिं प्राप्नुया अहश्च ते श्रावक-
 स्थानमासादयेयं अशीतिधर्मस्तान्सहस्राण्युदयह्वीयां स्पृष्ट्वा धर्मदेशको भवेयं । त्वं मां
 व्याकुर्यां अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ । श्रुत्वा च कुलपुत्र महाकारुणिको ब्राह्मणो रत्नगर्भश्च
 तथागतस्य पञ्चमण्डलेन पादौ शिरसा वन्दित्वा तं संज्ञावतारभीक्ष्याजीविकं शब्दापि-
 ज्वाह । साधु साधु सत्पुरुष यत्त्वं मम सहायको भविष्यसि । अनुत्तरचर्यायां यावच्च त्वं समा-
 प्रमेयासङ्क्षेपजन्मान्तरनयुतसहस्रेषूपसंक्रमेर्वस्तुयाचनार्थाय । तदाहं प्र सन्नचित्तो दयां करन्त्व-
 पुष्पभागी भवेः । भूयश्च कुलपुत्र महाकारुणिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वो रत्नगर्भश्च तथा-
 गतस्य पुरत आह । स चेन्म भदन्त भगवंस्तेषु तेऽप्यप्रमेयेष्वसङ्क्षेपेषु कल्पकोटीनयुतशतसह-
 स्त्रेषु अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चारिकाक्षरमाणस्य मे मम पुरतो याचनकाः स्थित्वाऽहं
 याचन्ति भट्टवचनेन वा परुषवचनेन वा उल्लङ्घनवचनेन वा अपृष्टवचनेन वा याचेयुः स
 चेदहं भदन्त भगवन् याचनकथान्तिको एकचित्तकणमपि रोषमुत्पादयेयं । अप्रसादं वोत्पाद-
 येयं । दानस्य वा फलविपाकं काङ्क्षमाणो दानन्दत्याग्विसम्बादिता मे भवेयुः । मे प्रमेयासङ्क्षे-
 पेऽपि दशसु दिक्षु अन्तेषु लोकधातुषु बुद्धा भगवन्तस्तिष्ठन्ति ध्रियन्ति यापयन्ति धर्मश्च
 देशयन्ति साचाहमनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिमभिसम्बुध्येयं । स चेदहं भदन्त भगवन्नावन्नकथा-
 प्रसन्नचित्तो दानन्दत्यान्तदपि दानप्रतिग्राहक एव भूयादेशयविनिपातनं । सा कुशलैर्धर्मैरन्त-
 रायकरमभवेत् । अन्तश्चो वालाग्रकोटीप्रमाणमात्रमपि विसम्बादिता मे बुद्धा भगवन्तो
 भवेयुः यदिदमिति आह कस्य वालाग्रकोटीप्रमाणमपि । कुशलेषु धर्मेष्वन्तरायं कुर्यां अहम-

पवित्रपरायणो भवेयं । यथाङ्गुष्ठं तथा यस्तपः । यावदो याचनकाः शीर्षं याचेयुः । अमुवच-
नेन वा पुरुषवचनेन वा उल्लङ्घवचनेन वा स्पृष्टवचनेन वा शीर्षं याचेरन् । स चेदहं भदन्त
भगवन् याचनकण्ठान्तिके एकचित्ततण्णमपि रोपमुत्पादयेयं । अप्रसादचित्तमुत्पादयेयं
दानफलविपाकमाकाङ्क्षन् शीर्षं परिपजेयं । विसम्पादिता मे मुह्यता भगवन्तो भवेयुः ।
यावदहमप्यधीचिपरायणो भवेयं । यथा दानमेयं शीलं यावत्पुत्रपारिषागो वाच्यः । स च
कुलपुत्र रत्नगर्भस्तथागतो महाकाशिककण्ठं बोधिसत्त्वस्य महासत्त्वस्य साधुकारमदासीत्
साधु साधु सत्पुरुष महाकरुणाप्रतिष्ठितेन मनसा त्वया सत्पुरुषेयं प्रणिधानं कृतं । सा च
कुलपुत्र सत्त्ववती स सदेवगन्धर्वमानुषासुरस्य लोकः प्राञ्जलीभूतः स्थित्वा साधुकारं
प्रादासीत् साधु साधु सत्पुरुष महाकरुणाप्रतिष्ठितेन मनसा त्वया सत्पुरुष प्रणिधानं त्वमपि
सत्त्वं यदुपरायणोद्यमैः सन्तर्पयिष्यसि । स च कुलपुत्र यथा सञ्जाविकारभौमाजीविको
बोधिसत्त्वो दानप्रतिग्रहिकया प्रणिधानं कृतवान् एवमेव चतुरशीतिभिः प्राणिसहस्रैः प्रणि-
धानं कृतं । स च कुलपुत्र महाकाशिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वस्त्वान्यैर्वरुणाणि प्रणिधानानि
चतुरशीतानां प्राणिसहस्राणां सकाशाच्छ्रुत्वा सञ्जाविकारभौमेण प्रणिधानं कृतम् ।

अथ महाकाशिकः परमप्रीतिसौमनस्यजातः प्राञ्जलीभूतः स्थित्वा सत्त्ववतीं पर्वीं
पयसोक्तं परमप्रीतमना आह । आहो आह्वयं भविष्याम्यहं धर्मदुर्मित्तलीकाले महा-
क्लेशरणे कलिपुगे पक्षकपाये वर्तमाने लोकोज्जायके सार्धवाहोऽवभासकरः प्रदीपकरः अत्रा-
णानां गन्धानां मार्गनिर्देशकः यत्र हि नामाहं प्रथमचित्तोत्पादेनैवनेवैवंप्रथममुत्तरायां बोधि-
चर्यायां सहायकाः प्रतिलब्धा ये मम जन्मान्तरेषु शीर्यप्रतिप्रादका भविष्यन्ति नयनकर्ण-
नासाजिह्वाहस्तपादवत्प्रास्थिरुधिरं यावदङ्गुष्ठं प्रतिप्रादका भविष्यन्ति । पुनरपि कुलपुत्र
महाकाशिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वो रत्नगर्भस्य तपागतस्य पुरतो निपद्य आह । ये स
मम भदन्त भगवन्तेषु तेध्वप्रमेयासंख्येयेषु कल्पकोटीनयुतशतसहस्रेषु जन्मान्तरेषु याचनका
उपसंक्रान्तेषुर्यदि दानं यदि वा पानं । यावच्छिरः प्रतिपृच्छीपुरन्तरो दालाग्रकोटीप्रमाणमान-
र्भापि मम हस्तदानं प्रतिपृच्छीपुर्णवद्बोधिपर्यन्तेन । स चेदहमनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिमभि-
सम्बुध्य न तां सत्तां संचारात्परिमोचयेयं । तत्र पुनर्याकुर्णायकपापानेन वा सहायनेन वा
विसम्पादिता मे मुह्यता भगवन्तो भवेयुः । य एतर्हि दग्धश्चिद्विशु यावान्मासाहमनुत्तरां
सम्यक्सम्बोधिमभिषम्बुध्येयं । पुनरपि कुलपुत्र रत्नगर्भस्तथागतो महाकाशिककण्ठं बोधि-
सत्त्वस्य महासत्त्वस्य साधुकारमदासीत्साधु साधु सत्पुरुष एवंरूपं ते सत्पुरुष बोधिचारिका-
प्रणिधानं यथा श्रेष्ठिज्जरिन्दरेण तपागतेन पूर्वं प्रथमचित्तोत्पादेन लोकोत्तराण्योतिष्ठकपा-
गतस्य पुरतः । एवंरूपया बोधिसत्त्वचर्यायां प्रणिधानं कृतं । एवंरूपा बोधिसत्त्वचारिका
चीर्या यथा प्रणिधानं कृतं गङ्गानदीवातिकासमा महाकल्पाः । अतिमान्ता यथा तेन
सत्पुरुषेण पुरिमायान्तिशि फोटिशतसहस्रिमे मुह्यन्ते दालप्रतिबंधायां लोकपातो
वर्षशतपुष्पायामनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिमभिषम्बुद्धो धानकुसुमविरजसमुष्णपदोद्योदरो नाम
समुद्य तपागतोऽहं सम्यक्सम्बुद्धो भगवान्महासत्त्वार्तिशर्याणि मुह्यन्ते कृत्वानुपपिच्छे
निर्वीर्यपातो प्रविष्टः । तस्य चतुस्र महाकाशिककण्ठानकुसुमविरजसमुष्णपदोद्योदरो तपा-

गतस्य परिनिवृतस्य धर्मसहस्रं सदुर्मनेत्री अस्थासीत्सदुर्मन्थ तर्हि तस्य तर्धसहस्रं पुनः
यदुर्मन्प्रतिरूपकमस्थासीत् ।

ये खलु महाकासणिकज्ञानकुसुमविरजसमुच्छ्रयबोधेश्वरेण तयागतस्य परिनिवृत
सदुर्मनेव्यवस्थितायां सदुर्मन्प्रतिरूपका वा भित्तुभिन्तुणी वा दुःशीलपापधर्माविषयसमुत्त-
चाराः स्तौपिकवस्तुग्राहका लज्जिका वा धर्मपूजाच्छेदालम्ब्यसंघटा वा चानुद्दिशसदुर्म-
वा संमुखीभूतसदुर्मन् वा चीवरपिण्डपातशयनासनग्लानप्रत्ययमैष्यपरिष्कारं वा द्विंशो
फलिकपरिग्रहे यावदात्मना परिमुक्तं । गृहस्थानां वा दत्तं । तेन खलु महाकासणिकज्ञान-
कुसुमविरजसमुच्छ्रयबोधेश्वरेण तयागतेन पूर्वानुपूर्वस्य व्याकृतस्त्रिभिर्धानैः । ये त्रैचिन्महा-
कासणिक तस्य भगवतः शासने रक्तकापायप्रावृताः सर्वे ते अवैवर्तिका व्याकृतास्त्रिभिर्धानै-
र्येषां त्रैचिन्मूलापत्तिसमापन्ना भित्तुभिन्तुण्युपासिका वा पूर्वमेव ते तेन तयागतेन शास्त्र-
संज्ञा कुशलमूलविपाकेन त्रिभिर्धानैरवैवर्तिका व्याकृताः ।

पुनरपरं कुलपुत्र स महाकासणिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वो रत्नगर्भस्य तयागतस्य
पुरत आह । एषेव मे भदंत भगवन् प्रणिधिर्पावदेवाहमनुत्तरायां बोधिचर्यायां चरमाणी-
यान् सत्त्वानष्टं दानपारमितायां नियोजयेयं । सदा दापयेयं प्रतिष्ठापयेयं । यावत्प्रसापा-
मितायामन्तरो वालाग्रकोटिसाधमपि कुशलमूले नियोजयेयं यावद्वोधिपर्यन्तेन चर्या
धरमाणी न तां सत्त्वां स्त्रिभिर्धानैरवैवर्तिकाभूमौ स्थापयेयमन्तश्च एकसत्त्वमपि । विम-
वादिता मे बुद्धा भगवन्तो भवेयुः । ये दशसु दिक्ष्वप्रसेयासङ्क्षीपेयु लोकधातुषु तिष्ठन्ति
क्षिपन्ति यापयन्ति । धर्मं च देशयन्ति । मा चाहमनुत्तरां सत्यकुसम्बोधिमभिसम्बुध्येयं ।
अनुत्तरज्ञानप्रतिलब्ध्याहं भदंत एवमग्रे ये सत्त्वाः शासने स्तापायप्रावृता भवेयुः । यदि या
मूलापत्तिसमापन्नाः सूर्य्यदि वा दृष्टिद्वयसं प्रतिपन्नाः सूर्य्यदि वा त्रिषु रत्नेषु सञ्चलिताः
सापराधा भवेयुर्भित्तुभिन्तुण्युपासकोपासिका य एकतणमपि सम सकागे शास्त्रसंज्ञां वा
गौरवचित्तमुत्पादयेयुः । स चेदहं भदन्त भगवंतां सत्त्वां स्त्रिभिर्धानैरवैवर्तिकां न व्याकुपी
अन्तत एक सत्त्वमपि त्रिषुविंशत्वादिता मे बुद्धा भगवन्तो भवेयुर्यावन्माचाहमनुत्तरां
सत्यकुसम्बोधिमभिसम्बुध्येयं । बोधिप्राप्त्य च मे भदन्त भगवन्नेवमनुष्यमङ्कृतं शुभकृतं
गानितं वृजितं रक्तकापायचीवरमभवेत् । सददर्शनेन सत्त्वाः कापायकल्यास्त्रिभिर्धानैर-
वर्तिका भवेयु र्यं सत्त्वाः सुत्तर्पणादिता अनुपानविरहिता यत्तदारिद्र्यान्तश्च यामलौकिकाः
सत्त्वा दे कापाधर्माभिलषित्यस्तशतुरगुलमपि सर्वे तेऽनुपानमपन्ना भवेयुः परिपूर्णविप्रायाः
ये सत्त्वाः परस्परविस्त्रुवैरवदुलाः परस्परपुद्गलमगमता या देवा या यक्षा वा राक्षसा वा
नागा वा अमरा वा गण्डा वा किन्नरा वा महोरगा वा कुम्भाण्डा वा पिशाचा वा तनुषा
वा संक्रान्तनाः कापायमनुमरेयुः ते सत्त्वाः कलहाचित्ता गृहचित्ता अग्रेचित्ता कामं-
चित्ता भवेयुर्दे सत्त्वाः संक्रान्ते वा विवादे वा युद्धे वा कलहे वा कापायप्रमदकारणां
दृष्टव्यं नीत्यर्थं दहेयुस्ते सत्त्वाः सदा अपराजिता भवेयुरन्वलिता अविहेदिता भवेयुः
स्त्रिभिन्ना सन् संक्रामन्तानुद्गता कलहादा विवादादा परिमुनेयुः । यदि मे भदन्त
अनुत्तराणि सत्त्वाभ्यां दुरितं कापाधं न समन्वामं भवेत् । विषम्यादिता मे बुद्धा भगवन्तो

भवेयुर्दशसु दिक्षु यावन्मावाहं शक्तः सकलं वृत्तकार्यं परिनिष्पादयितुं । धर्मा मे सम्मोपद्रव्येयुर्मावाहं शक्तः अन्यतीर्थिकां परिपृच्छीतुं । ये च भदन्त भगवन्ममाभिसम्बुद्धस्य यावत्परिनिर्हृतस्य वा नमस्कारं करिष्यन्ति । नमः शास्त्रमुनये तयागतायेति वाचं भाषिष्यन्ते तेषां सर्वकर्मपरिणामो भविष्यति । अन्तेचानुत्तरेण वृत्तपरिनिर्वाण्येन परिनिर्वाण्यन्तोति स च पुनः कुलपुत्र रत्नगर्भस्तयागतो दक्षिणं वाट्टं प्रसारयित्वा करतलेन मष्टाकाकणिकस्य बोधिसत्त्वस्य शिरःपरिमार्जयित्वा । साधुसाधु मत्पुरुष कल्याणं ते प्रणिधानं भद्रकप्रति-
विपणं श्वमेय ते मत्पुरुष पशुभिर्यागुरोरक्तकाषायं सत्त्वानामुपजीवं भविष्यति । मभा पुनः कुलपुत्र मष्टाकाकणिको बोधिसत्त्वो मष्टासत्त्वत्वेन व्याकरणेन साधुकारप्रामोद्यप्रसादेन तयागतपुण्यदीर्घाङ्गुलिपरिच्छादितेन दक्षिणेन मृदुतरुणकरतलधर्मस्पर्शेन कुमारभूतः संवृत्तो विंशद्द्वर्गमदृशो जातिप्रसायेन । पुनरपि कुलपुत्र सर्वावती सापर्णा मदेवगन्धर्वमानुषा प्राञ्चलीभूता तस्यो मष्टाकाकणिकस्य पूजाकर्मणे चयुक्ताः पुष्पैर्वाद्यैर्मष्टाकाकणिकस्य बोधिसत्त्वस्य मष्टासत्त्वस्य पूजां कृत्वा विचित्रवर्यः श्लोकैस्तुष्टाव ॥

इति कल्याणपुण्डरीके महायानसूत्रे बोधिसत्त्वे

व्याकरणपरिवर्त्तश्चतुर्थः ।

स च पुनः कुलपुत्र मष्टाकाकणिको बोधिसत्त्वो मष्टासत्त्वो रत्नगर्भस्य तयागतस्य पञ्चमण्डलेन पादौ शिरसा द्यन्दित्वा रत्नगर्भस्य तयागतस्य पुरतो निमगाद रत्नगर्भं तयागतं परिपृच्छेत् । समाधानमुखनिर्देशमभारविशुद्धिमुखो धर्मपर्यायः बोधिसत्त्वानां मार्गा भगवता निर्दिष्टः कियता भदन्त भगवन् समाधानं मुखनिर्देशसम्भारविशुद्धिमुखो धर्मपर्यायो बोधिसत्त्वानां मार्गो भगवता निर्दिष्टः । कियता भदन्त भगवन् समाधानमुखनिर्देशेसम्भारविशुद्धिमुखो धर्मपर्यायः परिपृच्छो भवति कियद्रूपेण वा भदन्त भगवन् संभारेण समन्वागतः कुलपुत्रो वा कुलदुष्टिता वा दृष्टप्रतिष्ठितो भवति कियद्रूपेण समाधानमुखनिर्देशेनाल-
लूतो भवति । स भोः पुनः कुलपुत्र रत्नगर्भस्तयागतोऽर्चन् सम्यक्सम्बुद्धो मष्टाकाकणिकं बोधिसत्त्वमेतदयोचत् साधु साधु मष्टाकाकणिक भद्रकः प्रज्ञः कल्याणं ते प्रतिभानं । भूयसा मायसा त्वं मष्टाकाकणिकाप्रसंगामंशेयाणां बोधिसत्त्वानां दितकरो बहुकस्योत्पन्नो यत्र टि नाम त्वं मष्टाकाकणिक तयागतमिदमेवंस्वं प्रयत्नं परिप्रवृणो मन्वसे तेन टि मष्टाकाक-
णिक शृणु । साधु च सुष्टु च मनसि कुसल्य मष्टायानसंप्रस्थितानां कुलपुत्राणां । अस्ति मष्टा-
काकणिकशूरद्वयो नाम समाधिर्वयं समाधौ स्थितो बोधिसत्त्वः सर्वसमाधिर्वयमुप्रविष्टो भवति अस्ति रत्नमुद्रो नाम समाधिर्वयं सर्वसमाधयो मुद्रिता भवति । अस्ति सिंह-
विमोदितो नाम समाधिर्वयं स्थितः सर्वसमाधिर्भविष्यतीदति । सुषण्डो नाम समाधिः सर्वसमाधीनवभासयति । चन्द्रध्वजोक्तः सर्वधिः सर्वसमाधीनां ध्वजं धारयति सर्व-
धर्मादगतः समाधिः सर्वसमाधयोऽन्तर्गच्छति विनोक्तमुद्रो नाम समाधिः सर्वसमाधीनां भूषणं व्यजलाकयति । धर्मधातुविगतसमाधौ स्थितो बोधिसत्त्वः सर्वधर्माधातुजिनिष्पयाय

गच्छन्ति । नियतध्वजकेतो समाधौ स्थितः सर्वसमाधीनां ध्वजं धारयति । तजे समाधौ
 स्थितः सर्वसमाधीविभिन्नति । धर्म्मप्रवेशमुद्रे समाधौ स्थितः सर्वधर्म्माभ्युदयति ।
 समाधिराजसुप्रतिष्ठितेन समाधिना सर्वसमाधिषु राजत्वेन प्रतिष्ठितो भवति । रश्मिमुक्तेन
 समाधिना सर्वसमाधिषु रश्मयोऽवसरन्ति वलवीर्येण समाधिना सर्वसमाधिषु वलवीर्यतां
 कारयति । समुद्रूतेन समाधिना सर्वसमाधिषु गच्छति । निरुक्तिनिर्देशेन समाधिना
 सर्वसमाधिवचनप्रवेशं प्रविशति । अधिवचनप्रवेशेन समाधिना सर्वसमाधीनां नामधेया-
 न्यनुप्रविशति दिग्विलोकनेन समाधिना सर्वसमाधीनवलोकयति । सर्वधर्म्मप्रभेदेन
 समाधिना सर्वधर्म्मप्रभेदतामनुप्रविशति । धारणीमुद्रेण समाधिना सर्वसमाधीनां मुद्रान्
 धारयति । सर्वधर्म्मविविक्तेन समाधिना सर्वसमाधिषु विवेकधर्म्मातामनुप्रविशति अथ
 प्रमोषेण समाधिना सर्वसमाधयो न मुच्यन्ति । सर्वधर्म्मावलेन समाधिना सर्वसमाधिष्व-
 च्छलताये सन्तिष्ठते । सर्वधर्म्मसमवसरणसागरमुद्रे समाधौ सर्वसमाधयः सङ्गृहं समवसरणं
 गच्छन्ति सर्वधर्म्माभ्युदयेन समाधौ सर्वसमाधय उभयव्ययमभ्युदयतां गच्छन्ति । आकाशस्करत्वेन
 समाधिना सर्वसमाधय आकाशे स्फुरति । सर्वधर्म्माच्छेदनेन समाधिना सर्वसमाधयोऽनुप-
 च्छेदं गच्छन्ति । वज्रमण्डलेन समाधिना सर्वसमाधीनां मण्डलं धारयति । सर्वधर्म्मकरसेन
 समाधिना सर्वसमाधीनां रसं धारयति । रणजं हृतं समाधिना सर्वोपकरणक्षीणान् लहति ।
 सर्वधर्म्मानुत्पादेन समाधिना सर्वधर्म्मानुत्पादं निरोधं दर्शयति वेरोचनेन समाधिना
 सर्वसमाधीन् भावयति तपति विरोचति । सर्वधर्म्मनिरोधेन समाधिना सर्वसमाधीन्
 विभजति । अनिमिषेण समाधिना समाधयो न कदाचित् समाधिधर्म्मा एषन्ति निमोतेन-
 समाधिना सर्वसमाधिषु न कदाचिद्विधर्म्मस्थितिं समनुपपद्यति । गगनकल्पेन समाधिना
 सर्वसमाधी गगनस्वभावा सारत्वाय समनुपपद्यति । निश्चितेन समाधिना सर्वसमाधिषु
 वित्तचेतसिका धर्म्माः प्रदीयन्ते । रुपापर्यन्तेन समाधिना रूपमवभासयति । विगत
 प्रदीपेन समाधिना सर्वसमाधीनां प्रदीपं करोति सर्वधर्म्मापर्यन्तेन समाधिना सर्वसमा-
 धिष्वपर्यन्तज्ञानं दर्शयति । विशुद्धिनिषेण समाधिना सर्वसमाधिष्वपर्यन्तं ज्ञानं दर्शयति ।
 सर्वप्रभङ्गरेण समाधिना सर्वसमाधिषु प्रभङ्गमुखमुपदर्शयति । धातुपर्यन्तेन समाधिना
 सर्वसमाधीनपर्यन्तविज्ञापना यो यद्वर्णयति । समाधिषुद्वारेण समाधिना शून्यतां समाधि-
 धर्म्मस्वतुप्राप्नोति । संसृतिरेण समाधिना सर्वधर्म्माषु अक्षतां सन्दर्शयति । विमलप्रभेन
 समाधिना सर्वसमाधीनामलमपकर्षयति । सर्वधर्म्माभ्युदयेन समाधिना सर्वसमाधीनां
 व्युपपत्त्युत्तं सन्दर्शयति । रतिकरेण समाधिना सर्वसमाधिषु रतिं प्रतिरुपयति । सर्वधर्म्मा-
 स्त्रयस्त्रिक्रान्दितेन समाधिना सर्वसमाधिषु त्रयानुपपत्तिं दर्शयति । विशुद्धिकर्मण
 समाधिना सर्वसमाधिष्वलक्षणत्वं दर्शयति । सर्वधर्म्मानिरोधपरिश्रेण समाधिना सर्व-
 समाधीनां विनाशं ज्ञानमुपदर्शयति । अक्षययेन समाधिना सर्वसमाधीनां न क्षयं नाक्षयं
 दर्शयति । सत्यधर्म्माविलम्बमुद्रे समाधिना धर्म्मधर्म्मा धर्मिभाषाधर्मा दर्शयति । संश्लेषता
 समाधिना सर्वसमाधिषु सुखं सन्दर्शयति । स्वपानतमेन समाधिना सर्वसमाधीनसमा-
 धुतमः दर्शयति । अविश्रितेन समाधिना सर्वधर्म्माषु आहूतिं न वेपति न प्रपद्यति ।

संवर्तते । परिणामना विधिपक्षीशत्वसम्भारो बोधिसत्त्वानां सुवृत्तैवपरिशुद्धा संवर्तते ।
 वषाणकोशत्वसम्भारो बोधिसत्त्वानां सर्वज्ञज्ञानपरिपूर्णा संवर्तते ।

अयं कुलपुत्र बोधिसत्त्वानां सम्भारविशुद्धिमुखो धर्मेपथ्यायः । पुनरपि कुलपुत्ररत-
 गर्भक्षणागतो महाबोधिसत्त्वपथदं व्यवलोका महाकारुणिकं बोधिसत्त्वं महासत्त्वमामन्त्र-
 यित्वा । तत्र महाकारुणिकः कियद्गुणैश्च वैशारद्यालङ्कारैश्चालङ्कृतो बोधिसत्त्वो महासत्त्वः
 चान्तिं परिपूरयति । परमार्थदर्शिनो बोधिसत्त्वस्य महासत्त्वणामोघव्यापामपरिग्रहचित्तः ।
 सर्वत्रैधातुदेवो परिग्रहचित्तः सर्वसत्त्वैभ्यः च वक्ष्यते महावैशारद्याप्रभमनधर्म्मो यस्याकाशा-
 याणि समचित्तं सर्वधर्म्मेषु । अयं महाकारुणिक-बोधिसत्त्वस्य वैशारद्यालङ्कारः ॥

कथञ्च पुनः सान्त्यापरिपूरिर्भवति । अत्रुरपि तत्र धर्म्मं नोपलभते यदनुसुणीयुः
 प्रतिमुष्येयुर्वा अविषाकधर्म्मानधिमुष्यते । यदुत मेत्याचैव नेरात्यश्च कस्या च निस्सत्त्वता
 च मुदितानि जीविता बोपेता च निष्पुङ्गलता च दान्तं च दान्तचित्तता च शीलं च
 शान्तचित्तता च शान्तिय समाचित्तता च वीर्यं च विवेकचित्तता च ध्यानं च निधामि-
 चित्तता च प्रज्ञा चाणुसारचित्तता च सृष्ट्युपस्थानता च सृष्ट्यमनसिकारचित्तता च सम्प-
 प्रदायं चानुत्पादनरोधचित्तता च श्रुद्धिपदाय अहं चामङ्गलचित्तता च सृष्टिश्च स्वयम्भू-
 चित्तता च समाधिश्च समापदानुचित्तता च । प्रज्ञेन्निपं चात्तीन्निपचित्तता च वलं च
 नयमर्षचित्तता च बोधङ्गाश्च सुद्धिप्रभेदनचित्तता च मार्गश्च भावनाचित्तता च । शमयशो-
 पशमचित्तता च विपश्यता च समोदचित्तता च आर्यसत्यभायना चात्यन्तपरिज्ञाभायना-
 चित्तता च । पुद्गमनसिकारसाध्यकारचित्तता च धर्म्ममनसिकारश्च धर्म्मेधातुसमाचित्तता च
 बहुमनसिकारस्याप्रतिष्ठितचित्तता च । सत्त्वपरिपाचनादिविशुद्धिचित्तता च । सर्वधर्म्मे-
 परिग्रहश्च धर्म्मेधातुसमोदचित्तता च । क्षेत्रपरिशुद्धिपक्षाशममचित्तता च । लक्षणपारि-
 पूरिवालक्षणाचित्तता च । चान्तिप्रतिलाभस्यानुपलम्भचित्तता च । अयं वर्तिकाभूमिश्च संव-
 र्तनिवर्तचित्तता च । बोधिमण्डालङ्कारचित्तं च त्रेधातुकमण्डलचित्तता च । मारविघादचित्तं
 च सर्वसत्त्वैभ्यः सर्वसत्त्वानुग्रहचित्तता च बोधिय सर्वधर्म्मसमता च बोधिचित्तता च धर्म्मि-
 चक्रप्रवर्तिनं च सर्वधर्म्मं च सर्वधर्म्मप्रवर्तनचित्तता च । महापरिनिर्वाणसन्दर्शनं च संसार-
 स्वभावचित्तता च । अस्मिन्मर्मेपथ्याये भाष्यमाये चतुःषष्ठ्यानां बोधिसत्त्वशतसंख्याणां ये
 दशभ्यो दिभ्योऽष्टप्रकूटे पर्वते शाक्यमुनेक्षणागतस्यान्तिको पूर्वयोगसमाधानमुपनिर्देशं संसार-
 विशुद्धिमुखधर्म्मपथ्यायं व्यवहार्यमागतास्तेरनुपत्तिकेभ्यो धर्म्मैभ्यः चान्तिः प्रतिलभ्या ॥

शाक्यमुनिक्षणागत आह ॥

अयं यत्तु पुनः कुलपुत्र धर्म्मेपथ्यायस्य स्वगर्भस्य तत्तागतस्यार्तः सम्पत्कम्पुत्तरा
 भावमानस्यापुच्छारिंशतीनां गङ्गा-नदी-यालिकासमानां बोधिसत्त्वानां महासत्त्वानामनु-
 त्तिकधर्म्मैश्चान्तिप्रतिलाभोभूय । यत्तुर्दीपकलोकाधुपरमाधुरजःसमेधोपिषखेर्मेरा-
 सत्त्वेर्येवैर्त्तिकभूमिः प्रतिलभ्या यभूय । गङ्गा-नदी-यालिकासमानां बोधिसत्त्वानां महा-
 सत्त्वानामेष्य समाधानमुपनिर्देशस्य समारविशुद्धिमुखधर्म्मपथ्यायस्य सकलपरिपूर्णाविहङ्ग-
 ज्ञानाधिगमो यभूय । च य कुलपुत्र महाकारुणिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वत्वेन प्राप्नोत्य-

प्रसादेन विंशतिवर्षसदृशः कुमारभूतः संवृत्तो रत्नगर्भस्य तथागतस्य पृष्ठतः समनुबुद्धो
 ऽप्यात् । स च कुलपुत्र राजामृतशुद्धः सार्द्धं पुत्रसहस्रेणाशीतिभिश्च कोट्टराजसहस्रेभ्यश्च
 द्धानवतिभिः प्राणकोटिभिः सार्द्धं निष्क्रम्य प्रव्रजितः शीले श्रूतसमाधिषोरभ्यैरभियोगकृत-
 वान् । स च कुलपुत्रमहाकाशिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वोऽनुपूर्वञ्च चतुरशीतिधर्मस्त्वन्य-
 सहस्राणि रत्नगर्भस्य तथागतस्य सकाशाच्छ्रावकयानकथां पठितवान् पर्यवाप्तवांश्च नवति-
 धर्मस्त्वन्यसहस्राणि प्रत्येकबुद्धयानकथायामुद्दिष्ट्वा पठितवान् पर्यवाप्तवान् । ततः सहस्रमु-
 त्तरमहायानकथायां । तथाकायस्मृत्युपस्थानकथायामुद्दिष्टवान् । पठितवान् पर्यवाप्तवांश्च
 शतसहस्रं वेदेनास्मृत्युपस्थानकथायां शतसहस्रं चित्तस्मृत्युपस्थानकथायां । शतसहस्रं धर्म-
 स्मृत्युपकरणकथायामुद्दिष्ट्वा पठिता पर्यवाप्ताश्च शतसहस्रं धातुस्त्वन्यकथा । शतसहस्रमायतन-
 स्त्वन्यकथां । शतसहस्रं रोगसंयोजनप्रहाणस्त्वन्यकथां । शतसहस्रं दोषसंयोजनप्रहाणस्त्वन्य-
 कथां । शतसहस्रं मोहप्रहाणप्रतीत्यसमुत्पादस्त्वन्यकथां । शतसहस्रं समाधिविमोक्तस्त्वन्य-
 कथां । शतसहस्रं वैशारद्यावेणिकबुद्धधर्मस्त्वन्यकथायामुद्दिष्टवान् पठितवान् पर्यवाप्तवांश्च ।
 यावद्दशधर्मस्त्वन्यशतसहस्रं रत्नगर्भस्य तथागतस्य सकाशाद्दृश्यहीतवान् पठितवानाप्तवांश्च ।
 यावदपरेण कालसमयेन रत्नगर्भस्तथागतोर्हन् सम्यक्सम्बुद्धोऽनुपदिशेति निर्वाणघातो
 परिनिवृत्तः ।

स च कुलपुत्र महाकाशिको बोधिसत्त्वः नानाविधाप्रमेयासङ्क्षीया वाद्यपुष्प-
 चूर्णमाल्यगन्धविलेपनकृत्रध्वजपताकारतैः पूजां कृतवान् । नानागन्धैश्च स्नापनं कृतवान् ।
 शरीरप्रतिष्ठापनञ्च समरत्नमयं स्तूपं कृतवान् । पद्मयोजनमुच्चत्वेन अधोयोजनं विस्तारय-
 ततः समदिवसान्यप्रमेयासङ्क्षीया वाद्यपुष्पमाल्यगन्धविलेपनकृत्रध्वजपताकारतैश्च पूजां कृत्वा
 पुनरपि तत्राप्रमेयासङ्क्षीयास्त्रिषु यानेषु समादापिता निवेशिताः प्रतिष्ठापिताः स तेषां
 समानां दिवसानामभ्युपेन चतुरशीतिभिः प्राणसहस्रैः सार्द्धं निष्क्रम्य क्षेत्रज्ञशून्यवतार्य
 कापायाणि वस्त्राणाच्छाद्य सम्यगेव श्रद्धयागारादनगारिकां प्रव्रज्य रत्नगर्भस्य तथागतस्य
 परिनिवृत्तस्य श्रासनं स्त्रा(पा)लितवान् । दशवर्षसहस्राणि सदृशमधारको बभूव । तत्र चाप्र-
 मेया सङ्क्षीयाः सत्त्वास्त्रिभिर्ध्यानेः समादापयामास निवेशयामास प्रतिष्ठापयामास । विश-
 रण्यगमने च प्रतिष्ठापयामास । उपासकसंवरे च श्रावणेरमन्वरे उपसम्यदायां भिक्षुभावे
 वक्ष्यचर्यासंवरे निवेशिताः प्रतिष्ठापिताः स बहूनि प्राणकोटीनयुतशतसहस्राणि अभि-
 क्षिप्तिकौशले च नियोजयित्वा सौरभ्यद्वन्द्वचर्यायां नियोजयित्वा शत्रुभूतेषु च स्तूपेषु
 परित्रायां नियोजयित्वा शून्यग्रामायतनपरित्रायां नियोजयित्वा प्रतीत्यसमुत्पन्नाः सर्वधर्माः
 संस्कृतज्ञानपरित्रायां नियोजयित्वा प्रतिभासोऽयमानमरौच्युपमानुदकचन्द्रोपमान् सर्वधर्मा-
 न्दर्शयित्वानुत्पादनिरोधा प्रतिगन्धिनिरोधशान्तप्रशान्तोपशान्तपरमप्रज्ञौतनिरोधनिर्वाण-
 परिज्ञानं दर्शयित्वा आर्याष्टाङ्गे मार्गं प्रतिष्ठापयित्वा कालं कृतवान् ।

एवमेव च ते मस्त्रास्त्राण्य महाकाशिकस्य महाद्यमसस्य शरीरेषु शरीरपूजां कृतवन्तो
 यथा सन्ध्याव्रतवर्तिनः शरीरेषु शरीरपूजां क्रियते । एवमेव तस्मिन्मार्गे ते सर्वदा महा-
 हारणिकस्य महाद्यमसस्य शरीरेषु शरीरपूजां कृतवन्तो यस्माच्च दिवसे महाकाशिको

महासमयः कालगतकस्मिन्दिवसे रत्नगर्भस्य तपागतस्य सद्धर्माऽन्तर्हितसोऽथ बोधिसत्त्वो-
र्महासत्त्वैः प्रविधानवशेनान्यत्र लोकधातुदूषणतः । केचित्प्रविधानवशेन तुपितभयने
उपपन्नाः । केचिन्मनुष्येषु केचिद्भगवेषु केचिदशुरेषु केचित्प्रविधानेन विविधासु तिर्यग्-
लोनिदूषणतः । कालगतस्य कुलपुत्र महाकाकालिको महाभ्रमरः प्रविधानवशेन दक्षिणायां
दिशायामितो मुहुचेपाद्दृष्टु मुहुचेपसदृशस्यातिक्रम्य तत्र सङ्कल्पो नाम लोकधातु-
रश्रीतिवर्णायुष्मास्य तत्र मनुष्या अक्रुञ्चलमूला समवधाना रौद्रा लोहितपाणयः पापनिविष्टा
अदृषापन्नाः सर्वसत्त्वेषु । अमाहृषा अपितृषा अपरलोकभयाद्भिर्निः प्रविधानवशेन
महाकाकालिको महाभ्रमरस्तत्र सङ्कल्पे मुहुचेपे चण्डालकुल उपपन्नोऽभूत् स चाती-
बोधिञ्जरीरोऽभूदतीव्रलज्जानतीवस्तृप्तिमानतीवप्रतिमानवानतीववलसामगतोऽभूत् स
दृष्टेन वलवेनेन सत्त्वान् संवृहीत्वाह । यदि यूयम्भो सत्त्वा अदस्तादनात् प्रतिविरमत
काममिच्छाचाराद्यावन्मिच्छादृष्टाः प्रतिविरमत तदर्थं युष्माकं जीवितं प्रयच्छामि जीवि-
तोपकरणानि च दास्यामि ।

अथ च पुनर्न प्रतिविरमत । अहं जीविताद्यपरोपयित्वा प्रक्रमिष्यामि । ततस्ते
सत्त्वा अङ्गुलिं प्रपृच्छाहुः । वयमिदानीं तव नाप्यय वचनेनाशयेय यावज्जीवमदस्तादना-
द्यावन्मिच्छादृष्टाः प्रतिविरमामः । स वलचण्डालो गत्वा राज्ञो वा राजभट्टानां वा निवे-
दयति । जीवितापकरणेन मे प्रयोजनमग्नेन वा यानेन वा आश्वेन वा भोव्येन वा पेयवस्त्र-
शय्यागन्धधिरण्यसुवर्णमणिमुक्तियैर्हर्षमङ्गुलिप्रलापवाचरजतजातदपेय वा प्रभुतानि जीवि-
तोपकरणानि ददत मम वलचण्डालः सत्त्वां यावज्जीवं दमसु कुञ्जलेषु कर्मपथेषु
प्रतिष्ठापयामास । ततस्ते मनुष्याः पञ्चव्रतायुष्मा वभूवुः । यद्य तत्र राजा सकालगतः
तत्कौराजामायेः सवलः चण्डालो राजाभिषेकोनाभिषिष्य राज्यं प्रतिष्ठापितो पुण्यवलो
नाम संवृत्तः ॥

अथ कुलपुत्र राजा पुण्यवलो न चिरेद्येव तं विषयमनुम्राशितवान् दृढवीर्यपराक्र-
मैव द्वितीयं विषयं समनुम्राशितवान् । यावद्राजा पुण्यवलेन चिरेण सर्वजन्मूद्गीरे राजा-
वलचक्रवर्ती यभूव । यदा च राजा पुण्यवलेन सर्वजन्मूद्गीरं राजत्वं प्रतिवृष्टीतं ततः
पश्चात् सत्त्वाः प्रायातिपातविरमये समादापिता निवेष्टिताः प्रतिष्ठापिताः । रजसदस्ता-
दानाद्यावन्मिच्छादृष्टिवैरमस्ये समादापिता सप्यगृह्णन् प्रतिष्ठापिता यथाभिप्रायाः सत्त्वा-
स्तिषु यानेषु समादापिता निवेष्टिताः प्रतिष्ठापिताः ॥

अथ राजा पुण्यवलः सर्वजन्मूद्गीरिकां सत्त्वां दमकुञ्जलेषु कर्मपथेषु प्रतिष्ठापयित्वा
त्रिषु यानेषु सन्निषीज्य सर्वजन्मूद्गीरे घोषमनुदाययामास । ये केचिदापनजा अन्नादिका
यावद्राजार्चिका वा ते सर्वे आगच्छन्तु । अहं सर्वज्ञानानि दास्यामि ततो अपरेण कालसमयेन
सर्वजन्मूद्गीरिकाः सत्त्वा आगत्वा राजानं पुण्यवलं याचितवन्तः राजारि पुण्यवलकृतान्मर-
त्रिविधानि दानानि दत्तवान् । तत्र पण्डितो नाम जीवको राजानं पुण्यवलमुपसंगम्यवाह ।
यदि त्वं महाराज विविधं महादानपरित्यागं परित्यजसि । अमुकरायां सपञ्चम्योपिमा-
काङ्क्षसि यदि त्वं महाराज समामां परित्यज्यसि त्वं महाराज लोकमरीचे दिनं दत्ति ।

गन्ति । न च परमा भयं दर्शयन्ति । न आद्यकप्रत्येकबुद्धयाने सत्त्वां समादायन्ति । इत्यर्थं तेषां बुद्धानां भगवतां परिपूर्णभिप्रायाणां परिशुद्धं बुद्धक्षेत्रं भवति । न च तत्र बुद्धक्षेत्रे आपत्तीनाम् । न शिष्टाग्रहणम् न च परुषवचनं श्रूयते न चाकुशले शब्दः । अनाद्यधर्मेशब्देन तद्बुद्धक्षेत्रमपगतमनापगवदेन स्फुटं भवति । यथा कामकरणीया च तत्र आद्यकप्रत्येकबुद्धयानाम् नाम प्रज्ञाप्रसङ्गोर्भावोऽस्ति । यदा च मया गङ्गा-नदी-वालिफासमेगु मद्याकल्पेषु गङ्गा-नदी-वालिफासमेगु शून्येषु पञ्चकपायेषु बुद्धक्षेत्रेषु परुषवचनभवेन सत्त्वाः प्राणातिपातवैरमण्यो समादायिता न च त्रिगु यानेषु समादायिता निवेशिताः प्रतिग्रायिताः न कर्म्मार्थशेषेण मे तर्ह्येवं परिकल्पितं बुद्धक्षेत्रं अकुशलशब्देनापूरितं अकुशलमूलसमग्रधानगतैः सत्त्वैः परिपूर्णं छिभिश्च यानैर्धम्मं देशयामि । यथा च मे पूर्वप्रणिधानं कृतं तथारूपं बुद्धक्षेत्रं परिपश्येत् । यादृशाश्च मे सत्त्वा वेनेयाः परिपश्येतास्तादृशेनैव बलवीर्याद्योनेन बोधिचारिकाः चीर्णाः । यादृशं चैव वीजं प्रजितं तादृशं बुद्धक्षेत्रं प्रतिपद्यं । यथारूपं मया प्रणिधानं कृतं सङ्क्षिप्तेन ते कुलपुत्र दानपारमितां कथयिष्यामि । यथा मया बोधिमत्त्वचारिकां चरमाणेन दानं परित्यक्तं । अनायासो मत्पुरुषाः धरिणवत्तो नाम मत्पुरुषो यमूय दक्षिणायां दिशायां सर्वघोषायां लोफधातावनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिमभिमम्बुद्धः मङ्गलमर्चिर्नाम तथागतो वर्णशतायुष्कायां प्रजायां धम्मं देशयति । स मममे दिवसे परिनिर्वाण्यति । एवं वीर्यमन्त्रोदनी नाम यमूय बोधिमत्त्वः यः पुरिमायां दिशायामजयवर्णां लोफधातावनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिमभिमम्बुद्धः । वर्णशतायुष्कायां प्रजायां बुद्धकार्यं कृतवान् गङ्गा-नदी-वालिफासमा फल्पातिप्रज्ञाः ।

यदा स तथागतोऽनुत्तरपरिनिर्वाणेन परिनिर्हृतः । अद्यापि तस्य मद्याकल्पकस्य शरीराणि शून्येषु बुद्धक्षेत्रेषु पञ्चकपायेषु बुद्धकार्यं कुर्वन्ति । एवं च वदन्ति मारकुसुमितो बोधिमत्त्वो दृढवीर्यममाधानो बलवेगपरित्यागेन बोधिमत्त्वचारिकां चरति दशगङ्गा-नदी-वालिफासमेगुमद्याकल्पैरतिप्रान्तैः पश्चात् स तत्रोत्तरायां दिशायां सद्देतुमङ्गलार्थो नाम भविष्यति पञ्चकपाये बुद्धक्षेत्रे तथामी मत्पुरुषोऽनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिमभिमम्बोक्ष्यति सद्देतुमङ्गलविध्यमनराजो नाम भविष्यति । तथागतोऽर्चन् सम्यक्सम्बुद्धो यावद्बुद्धो भगवान् । प्रज्ञाविमङ्गलोपितदृष्टो नाम बोधिमत्त्वः मत्पुरुष एकस्य मद्याकल्पणावयवेन पञ्चमायान्दिशि भैरवतो नाम लोफधातुर्भविष्यति । पञ्चकपाये वर्णशतायुष्कायां प्रजायामनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिमभिमम्बोक्ष्यते सूर्यगर्भा च विमलेन्दो नाम भविष्यति तथागतोऽर्चन् सम्यक्सम्बुद्धो भगवान् ।

अथ पुनः संरोचनागणनातिप्रान्तैः कल्पैर्निर्दिष्टैरुपरिमणान्दिशि चारवर्चनिकुञ्जितायां लोफधातो पञ्चकपाये तीव्रफलपुष्पङ्गोभने कल्पेऽसौ संरोचनः पूर्वप्रणिधानेन पञ्चागुष्टर्पायुष्कायां तत्र चारवर्चनिकुञ्जितबुद्धक्षेत्रेषुऽनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिमभिमम्बोक्ष्यते । अचिन्त्यरोचनो नाम तथागतो भविष्यति यावद्बुद्धो भगवान् स पूर्वप्रणिधानेन दशवर्षाणि सकलबुद्धकार्यं कृत्वा परिनिर्वाण्यति । तस्यैव दिवसे तस्य तथागतस्य सत्तर्माज्ञार्थाण्यति दशवर्षाणि पुनस्तं बुद्धक्षेत्रं शून्यं भविष्यति । ततः पश्चादसौ प्रवर्षितप्रा-

भगवानाह । तौ च कुलपुत्र द्वौ अनुत्पादितबोधिविती इमौ च संरोचनः प्रह-
 रितः तं चत्वारो धर्मादत्तो दीर्घमद्भोचनः सारकुण्डमितः प्रज्ञार्चिः सङ्कोपितदष्टः इमे
 षट्पु पुत्रा मया प्रथमं बोधाय समादापितास्तं शृणु भूतपूर्वं कुलपुत्रातीतेऽध्वनि असंख्ये-
 रप्रयायोः कल्पैरतिशान्तोः यदाशोत्तेन कालेन तेन समयेनैवं सुदृष्टोपमजरमङ्गुलं नामाभूत् ।
 तदाहं महाकल्पे वर्तमाने वर्षशतायुष्कायां प्रजायां गन्धप्रभया तयागतया शासने सट्म-
 प्रतिरूपको वर्तमानेऽष्टस्य कुलपुत्र तेन कालेन हृष्यो नाम यभूय बलचक्रवर्ती जंबूद्वीप-
 विजयी । सट्पु पुत्राणां यभूय । तानप्यहमनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ समादापितवान् ।
 तंऽप्यपरेण समयेन निष्कृत्य गन्धप्रभया तयागतया शासने प्रव्रजिताम्बौ च भूयणा मात्रया
 गन्धप्रभया तयागतया शासनं ज्ञा(पा)लितवन्तः । स्थापयित्वा षट्पुत्रां येन प्रव्रजिता न
 चाजान्ति बोधिचित्तमुत्पादयितुं अष्टस्य पुनः पुनर्बिम्बापयामि को युष्माकमभिप्रायो यद्-
 धृवं बोधिचित्तं नोत्पादयथ न च प्रव्रजथ । ते आहुः । न वयं प्रव्रजामः तत्तत्कालादितो यः
 क्षयान्तकाले सट्मप्रतिरूपको वर्तमाने प्रव्रजिताः शक्तः सकलं श्रीलङ्कान्ताराधयितुं न च
 समभ्यनयिरदितो भवति मानः संसारवद्भौ । पुनश्च सन्दिग्धमनुयथोः कदाचित्प्रभति नित्यं
 त्रिष्यपापेषु परिचरति सुदृष्टिपायां न समादायवर्त्तता दृष्ट्यं वयं न प्रव्रजामः । तानहं
 पुनः षट्पुत्रान् किं पुनर्भूयं बोधौ चित्तं नोत्पादयथ त आहुर्पदाप्ताकां सर्वं जंबूद्वीपं दद्यादे-
 यश्च ममनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चित्तमुत्पादयेत् । तदहं कुलपुत्र श्रुत्वा परमार्थोत्तमा
 ण्यं चिन्तयामि । मया सर्वं जंबूद्वीपका समुद्याप्तिमरणशमने प्रतिष्ठापिता आर्याप्राज्ञः
 उषोषध्याये समादापितास्तंश्च यान्ते पुनः समादापिता यमूनमस्मिन् जंबूद्वीपं षट्भागं
 कृत्वा प्रया पुत्राणां दत्ता दत्त्वा च उत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ समादापयेत् । अष्टस्य निष्कृत्य
 प्रवर्जय । एवं सर्वं जंबूद्वीपं षट्भागं कृत्वा पुत्राणां दत्ता । अष्टस्य निष्कृत्य प्रव्रजितस्तं च
 षट्पुत्रजंबूद्वीपराजानः परमपरिव्रजः कालेभगवन्विमलरोमपरचक्रमम्बोराजिप्राप्तमप्राप्तः
 भगो भग्वेजंबूद्वीपद्वीपं चत्वारं शतानि न समशक्ते वयं न प्रवर्त्तते तत्प्रभाया षट्पुत्रा-
 णानि न निमज्जन्तं । श्रीबोधि पुत्राणि च न समशक्ते । भगवत्तिमोऽपि पुत्राणां प्रव्रजित-
 ताया विदमन्ते । तदाहमेवं चिन्तयामि मया यी सार्धं आत्मापरित्यागः कर्त्तव्यः सत्पुत्र-
 तमार्थभरणेन भगवत्पुत्रितामसतोऽभाशं परित्याज्य सामर्थ्यं लब्धपदं गत्वा दमपान-
 यन्तिमभिर्गुरुप्रतिभासनमकरोत् ।

यथा तज्जागि स्वशरीरजीविनं

पारुण्यरेतोर्न च स्वर्गरेतोः ।

अथवा जीवन्तं न स्वर्गगतं

भवेद्विद्वत्पुत्रमात्रमुत्तरं ॥

यथा तज्जागि विमलपरिचरं

न शक्यं भूयाय न शक्यं दमपानं ॥

स्वमांसकधिरचर्मेनयनकर्णनासौष्ठुलिङ्गाकेषुः सन्तर्पयित्वा त्रिषु यानेषु समादापयेयं मनुष्या
 यत्तराक्षसं सर्वैर्तिर्यग्योनिकाये केचिन्मांसकधिरभोजनादाराः पृथग्यथा यावदन्तः । मांस-
 भौकिका तांशाष्टं सन्तर्पयेयं । यथाचाष्टमेकस्मिं सुदुत्तरेण स्वशरीरेण सर्वमस्त्वां सन्तर्पयेयं ।
 एवंनेव समन्ताद्दशसु दिक्षु गङ्गा-नदी-वालिकासमेषु सुदुत्तरेषु स्वमांसकधिरचर्मेनयनां
 यावज्जिह्वाभिर्येवं रूपेणात्मभावेन गङ्गा-नदी-वालिकासमान्महाकल्यान्तेषु तेषु सुदुत्तरेषु
 अकायजीवितेन सत्त्वां सन्तर्पयेयं । एवंरूपमात्मभावं प्रतिलभ्य विषम्यादिता भे सुदुत्ता
 भगवन्तो भक्षेयु र्ये दशसु दिक्ष्वन्येषु सुदुत्तरेषु प्रवर्तितधर्मेचक्राः तिष्ठन्ति यापयन्ति धर्मं च
 देशयन्ति । आष्टमनुत्तरं सम्यक्सत्त्वोपनिषत्सुध्येयं मा चाष्टं संसारे संसरमाणो सुदुत्तगच्छं
 शृणुयां माच धर्मेणञ्च मा सद्गुणञ्च मा पारमिताशब्दं मा मारयत्तपराजयशब्दं मा प्रेशाणशु-
 शब्दं यावत्कुशलशब्दमपि संसारे मा शृणुयां नित्यसुखौघौ नरयो सम्भवेयं यदि भे एवं रूपं
 अशरीरपरित्यागः सत्त्वसन्तर्पणार्थेन सम्यग्यते नैवं रूपं च मे प्रणिधानं परिपूर्तिर्यादाया भे
 आशा चिन्तिता । येषि चेमस्मिन् सुदुत्तरे सर्वत्र द्वीपेष्वेकेकस्मिन् द्वीपे एवं रूपं आत्म-
 भावाः परित्यक्ताः सत्त्वांश्च मांसकधिर्येण सन्तर्पिता एवं दशसु दिक्षु गङ्गा-नदी-वालिकासमे-
 ष्वन्येषु सुदुत्तरेषु सत्त्वा एवंरूपेणात्मभावेन स्वमांसकधिर्येण सन्तर्पिताः । यथा कुलपुत्राय
 तयागत्य दानपारमिता आत्मभावपरित्यागं ये मयानुप्रवर्तयन् तत्कालं तेषाः परित्यक्ताः
 तेषां पुनरयं जम्बूद्वीपे यावत्तयस्त्रिंशद्द्वेयन्तप्रमाणे राशिर्भवत् ।

अयं कुलपुत्र तयागत्य सद्भिर्मेन आत्मपरित्यागदानपारमिता । पुनरप्यं कुलपुत्र
 ततोऽप्याष्टप्रमेयानां कल्याणायत्ययेन अयं सुदुत्तरेणन्दविद्वत्तां नाम धर्षय । अष्टं शान्तिं
 जम्बूद्वीपे राजा धर्षय । प्रदीपाश्रयांतां नाम बलवांश्चमवर्त्ति एवं च मया सर्वज्जम्बूद्वीपकाः
 सत्त्वाः कुशलेषु नियोजिता यथापूर्वोक्तं । पद्यादष्टपुत्रानुभूमिं निर्यातः स्वभूमिर्दशनाय तत्र
 चाष्टं पुरुषसमाप्तं । पद्याद्वाहुद्वाद्वन्द्वं चयमानं दृष्ट्वा मयासायाः स्फुटान् किममेव पुनर्वच
 हृतं अमात्या मां प्रमुचुरयं पुरुषो देवस्य सापराधिकाय देवस्य पुरुषस्य सम्यक्तारे शपां धान्य
 धौपद्यते । ततो देवस्य शट्कांशो देयः । यथान्ये कुलम्बिनी ददन्त्यापट्टारं । ये देवस्य मगर-
 त्तानं जनपदार्जटेषु प्रतिव्रमन्ति कर्मान्तन लोचिकां पत्न्ययन्ति । तं देयं पुरुषो न ददाति ।
 तानष्टमेतदयोचं । उत्तरजत एवं पुरुषं मा कर्माचिद्वादादुनयान्यं एततोत्तं मे कथयसि देव न
 कश्चित्पुत्रमनुचिप्यो ददाति सर्वस्य दिवर्मादयस्य पानभाजनपरिभोगो देवोनां देवस्य
 योऽन्तःपुत्रदेवस्य पुत्राणां हृदिपुत्राणामुपभाजनपरिभोगः सर्वं तत्परः सकाशाद्भूयति । न च
 कश्चित्पुत्रस्य प्रयश्नाति । ततोऽष्टं परमर्त्तमानिन्तयामि कल्याणमिदं सर्वं जम्बूद्वीपं राजे-
 श्यर्थं दद्यां । मम पश्यपुत्रतानि वसूवन्ताश्च याधो समादापयित्वा समं-जम्बूद्वीपं पश्यभाग-
 जतानि कृत्या पुत्राणां प्रदत्तं । अष्टं च तयापतेन गत्वा अष्टिमर्त्तमेन गच्छायस्यं चकार ।
 अनपष्टं पश्यपुत्रं तच्छिष्यं सदासमुद्राय नर्तितदूरेण च हलकलाद्यो विहरामि आगम्य
 प्रमुच्यन्ते पद्याभिषयः संदत्ताः । मेन चतुर्जनः सममेव पश्यपुत्रतानि जम्बूद्वीपकानां शान्ति
 तानां सदासमुद्रमगतास्तेत्येतत् प्रभूतो रक्षसश्च आकाशितः तत्र च प्रभूतोत्तमः सदाष्टं
 अनेन भाग्यजता विद्यापुण्डरीकं सत्त्वामिदं समाश्रितः च ततो रक्षद्वीपदिष्टुलं ततपतन्त्यन्

तच्च चिन्तामणिं पृच्छीत्वा सम्प्रस्थितः ततः क्षुभितः समुद्रनागा आकुला रुदन्ति देवतायास्तत्र
निदेशिनास्तत्रचाक्षुकोनाम ऋषिर्वैधिस्त्वः पूर्वप्रणिधानेन तत्रोपपन्नः तेन महासत्त्वेन
संसार्यः स्वस्तिना क्षेमेण च महासमुद्रादुत्तारितस्तच्च च सार्यवाहस्यान्यतरो दुष्टो राक्षसः प्रय-
र्थिकोऽवतारप्रेक्षी विवरगवेष्टी पृष्ठतः पृष्ठतः समनुवहः तेन सप्तदिवसानि परमकुलपा वात-
वृष्टिरवक्षता यतस्ते वणिजः प्रनष्टमार्गा परमभीता उच्चस्वरेण रुदन्ति रुदन्ति परिदेवन्ति
देवन्ति वा याचन्ति । शिववरुणं यावन्मातापितरमाकन्दति प्रियपुत्रं यावदग्रीषीदहन्दिनेन
ओत्रेण यावत्तत्रागत्वा वणिजः समाश्वासिः समागतोहम्माभायः अहं पुष्पाकं मार्गमुपदर्श-
यिष्यामि यावज्जम्बूद्वीपं स्वस्तिना क्षेमेण च प्राप्यय तदाहम्पट्टतेनेन सत्तयित्वा खरुक्तं
वेष्टुं अग्निना प्रक्वात्य सत्यवचनमकरोत् । यदि मया षड्विंशद्द्वीपांचतुभिर्वांक्ष्विहरेर्वन-
पण्डनिवासिनां सत्त्वानामर्थाय दत्ताय नवमूलफलादारेण चतुरशीतीनां नागयत्तसहस्राहो
चित्तसन्ततिः परिपाचिता अवैवर्त्तिकाश्च स्थापिता अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ तेन सत्तेन
मयं वचनेन कुशलमूलपरिपाकेन खलु मे हस्तं लभन्तु मार्गं वणिजः स्वस्तिना क्षेमेण
जम्बूद्वीपं प्रापयन्तु । यावत्सप्ताराचिदिवसाः खरुक्तं खलितवान् । ते वणिजो जम्बूद्वीपे
स्थापितास्तत्र मया प्रणिधानं कृतं यदा जम्बूद्वीपं रत्नपरिहीयं भवेत् । तदाहमनुत्तरां
सम्यक्सम्बोधिमभिसम्बुध्यं । तदा इयं मे आशा परिपूर्यतु । सार्यवाहो भवेयं जम्बूद्वीपे
सप्तवारां चिन्तामणिमानयित्वा विविधं रत्नवर्षमभिवर्षयं । यावत्सर्वद्वीपेष्वग्निं बुद्धक्षेत्रेषु
एवमेव पशुं दिक्षु गङ्गा-नदी-वालिकासमेषु शून्येषु बुद्धक्षेत्रेषु पञ्चकषायेषु रत्नं प्रवर्षयं
यावत्सर्वैकमेवं च मे आशापरिपूर्णां गङ्गा-नदी-वालिकासमानां महाफलपानामन्तरेण
सार्यवाहोऽभूवम् गङ्गा नदी-वालिकासमेषु शून्येषु पञ्चकषायेषु बुद्धक्षेत्रेषु रत्नानि प्रवर्षितानि ।
एकैकद्वीपे सप्तवारां विविधं रत्नगर्भं प्रवर्षितं एवमप्रमेया सङ्ख्ययाः सत्त्वा रत्नैः परिपूर्णाभि-
प्रायाः कृतास्त्रिषु च यानेषु नियोजिताः यच्च कुलपुत्र तयागतप रत्नपरित्यागलक्ष्यं विपाक-
कुशलमूलं । पुनरपरं कुलपुत्राप्रमेयायां कल्पानामत्ययेनान्तरेणायं बुद्धक्षेत्रेक्षिप्तमिनामाभूत्
सन्तारणे कल्पे वर्तमाने पञ्चकषाये पञ्चवर्षमाहस्त्रिकायां प्रजायां प्रणिधानेनाहमग्निं जम्बू-
द्वीपे सूर्यमालगन्धो नाम ब्राह्मणोऽभूवम् वेदशठकः तत्कालं च सत्त्वा भूमया शास्त्रसदृशयो-
ऽभूवन् सत्रेपगाक्रमाः सकलदाधिष्ठानाः तेषां चाहं महाप्रलयेगपगाक्रमेण सत्त्वानां शत्रुभूतं
स्वन्धप्रयोगेन धर्मं देशयानि शून्यग्रामायतनप्रत्यवेक्षणाप्रत्ययमनुवहन् मोत्पुदययं आना-
धारकुत्तिसनस्कारं दर्शयामि । तेऽनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चित्तात्प्राप्तं न कुशलमूले परि-
णामनाभिर्घाजिताः स्वयमेव चाहं पञ्चाभिदा संवृत्तः तेन च समयेनाप्रमेयं सङ्ख्याः सत्त्वा
महातवादानुक्रमेण पञ्चाभिदाः संवृत्ता एवमप्रमेया सङ्ख्याः कलहयिष्यद्यंननयमप्रय-
नवसमाप्त्य दनदण्डे मूलफलादारा भाग्यलशर्तुभिर्वाक्ष्विहरे सार्यवाहमभिमतार्ग-
हन्तः । तत्र क्षीणमाले कल्पे यदा निर्देशरत्नयोः कृत्यं जम्बूद्वीपं सप्तसमुद्रं च कालिकमक-
रत्तरेविमद्विवासाः प्रगालाः । अक्षान्तारिष्याः प्रगामिनाः प्रणीमादात्रयमा पुमयो
रुद्रिष्टिगता बहवः । तेऽपि विविधमोहादहता यजुः कल्पराशेण । तदाहमेवं चिन्तामणि-
सदृशं सत्त्वादीं दार्ढ्यं न जन्तः प्रवर्षयन् । तस्य कर्मभेदभयं यदन्तर्गते शकं महाप्रधानं

लोकपालां अन्ये च देवा ऋषयो वा मनुष्यर्षयश्च सन्निपातयेयं भेषज्योपकरणश्राव्यं सत्त्वानां
 एतार्यमुपदर्शयेयं तदष्टमुद्रा गत्वा शक्रवत्प्राणलोकपाल देवर्षीणां नागरर्षीणां मनुष्यर्षीणां
 मारो एक विद्वत्पतिर्नाम पर्वतः तत्र सन्निपातयित्वा विद्वत्परमूर्धनि नामध्यानं भूत-
 सन्निवारणप्रतिशरणं रक्षादातृपितृस्वप्नसम्प्रादानश्राव्यं निर्देशयेयं । येयालं । अग्रमेधासंख्ये-
 यानां सत्त्वानां व्याधिप्रशमनं कृतं तत्र मष्टाप्रणिधानं कृतं यथा मयेकदिवसेऽग्रमेधासंख्येयानां
 सत्त्वां प्रप्तावभासः कृतः त्रिषु च यानेषु नियोजिता अपायपण्याः पिथिताः स्वर्गपथप्रति-
 ण्णपिता विविधाश्च व्याधयः प्रशमिताः परिमोचिताश्च । एवमग्रमेधाश्राव्यमसंख्येयानां सत्त्वानां
 प्रज्जालोक्षी दत्तः शौख्ये च स्थापिताः । तदनेन कुलपुत्र कुशलमूलविषायेन ह्ययं मे प्रणिधा-
 नाशःपरिपूर्णाः यदा च मयेकदिवसेऽग्रमेधाश्राव्यमसंख्येयानां सत्त्वानामपायपण्या निरोधिताः
 स्वर्गपथे च प्रतिष्ठापिता ग्लानप्रत्ययापकरणार्थं देवर्षिपक्षसङ्घः सन्निपातिताः सत्त्वानाम-
 र्याय विद्वत्परमूर्धनि देवलोके प्रकाशिते सत्त्वानामारोग्यकोशत्वमेवमेव तिमिरे सुदुत्तरे
 सर्वदोषेषु चैवं रूपः पुरुषकारः कृतः सत्त्वाश्च स्वर्गपथे प्रतिष्ठापिता देवनागपक्षमनुष्या
 ऋषयः सन्निपातिताः येऽसत्त्वानामप्राप्य विविधा विद्याख्यानाः प्रकाशिताः यथेष्ट तिमिरे
 सुदुत्तरे एवमेव दशसु दिक्षु गङ्गानदीवालिफासनेषु पक्षपापेषु सुदुत्तरेष्वेवंरूपः पुरुषकारः
 कृतः सत्त्वाश्च त्रिषु यानेषु नियोजिताः स्वर्गपथे च प्रतिष्ठापिता विविधाश्च विद्याख्यानालांघो
 प्रकाशिताः सत्त्वा व्याधितः परिमोचिता अनुत्तरा च मे कुलपुत्रैवं रूपः आशा परिपूर्णाः ।
 अपि तत्र तिमिरे सुदुत्तरे सर्वदोषेष्वेवं रूपः पुरुषकारः कृतो यथा प्रणिधानं कृतं । अण-
 नुत्तरेण यानेन दशसु दिक्षु गङ्गानदीवालिफासनेषु शून्येषु पक्षपापेषु सुदुत्तरेष्वेकैकस्मिन्
 सुदुत्तरे सर्वदोषेष्वेवंरूपः पुनरुपकारः कृतो यथा मे पूर्वप्रणिधानं कृतं । पश्य कुलपुत्र प्रप्ता-
 विज्ञेयं बोधिचर्यायां अयं च तथागतस्य व्रणाणां सुचरितानां कुशलमूलवीजं । तथा प्रत्यव-
 रकालसमयेऽसंख्येयैः कल्पैरधिपतरेन्तरेणैवं सुदुत्तरेयं विचिन्तदोषं नामाऽभूत् । संशयश्च मष्टा-
 कल्पे वर्त्तमानं तदपि पक्षपापं पुरिसासान्दिशानुपज्ञाशयां धातुर्दोषिकायां वर्त्तमानं जंबू-
 श्दीपमभूत् तत्राप्यष्टं सत्त्वपरिपाचनार्थमुपपन्नः चतुर्दोषेश्वरः चक्रवर्ती राजा अम्यरो नाम
 बभूव । तत्र च यथा सत्त्वा दशसु कुशलेषु कर्मपथेषु समादापिता निवेशिताः प्रतिष्ठापिता
 त्रिषु यानेषु समादापिता नियेशिताः प्रतिष्ठापिताः सर्वदृश्यं बभूव सर्वप्रदायी तत्र च मे
 पाचनका श्रापित्वा विविधानि रत्नानि पाचन्ति । तद्यथा छिन्त्यतुल्यं यावत्तुन्दरीलमष्टा-
 नीलव्योतीरमोदकप्रपादफामिपाचनफानान्तावत्प्रभूतानि रत्नानि लभन्ति । तदाऽमाभ्यां
 पुष्ट्यान् कुत र्था रत्नानां प्रादुर्भावः त आशुः । नागराजानो निधीर्निर्दर्शयन्ति निधीनां
 लोके प्रादुर्भावो रत्नानां प्रादुर्भावो भवति । न केवलन्तात्तका निर्दर्शयन्ति यात्तका देवग-
 याचनकाः तदाऽं प्रणिधानमकाम् । यदाऽं पक्षपापं लोके वर्त्तमानं तीव्रलोशारये कालियने
 वर्त्तमाने वर्पशतापुष्पायां प्रजायामनुत्तरां मण्यकमम्याधिभमिममुग्र्यं । तदपि मे आशा-
 परिपूर्णं पददमस्मिन् सुदुत्तरे निधिर्दर्शनी नाम नागराजा भरेयं । सर्वत्र चास्ति
 विजितधीर्षु सुदुत्तरे सर्वदोषेषु च एकैकस्मिन् द्वाये समजन्मानि परिण्योषां । एकैकस्मिन्
 जन्मनि निधिक्षोटीनयुतशतशष्टाणि दर्शयेयं । प्रयच्छेयं च नागराजपरिण्योषां । तद्यथा

• 1217 1' 10 1' 2' 3' 4' 5' 6' 7' 8' 9' 10'

यत्कथं एवं दर्शितो पश्चिमोत्तरे दंष्ट्रियोपरिषु दिक्षु यत्तथं । पञ्चाध्वं च कुलपुत्र पुरिमे दिग्-
भागे दत्तो मुहूर्तचन्द्रादेकनवतिमुहूर्तचन्द्रशतमष्टाश्वतितम्य संपुष्पितं लोकाधारी विमलवेज-
गुहाराजो नाम तथागतान्तिष्ठति प्रियति यापयति भस्मंश्च देशयति मया स भगवान्
पूर्वं प्रथममनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चित्तमुत्पादितः समादायितो निवेशितः प्रतिष्ठापितः ।
तथा दानपारिमितायां यावत्प्रजापारिमितायां प्रथमं समादायितः वेदालं पुरिमायांर्त्विश प्र-
भिरत्यं मुहूर्तचन्द्रे अक्षीणो नाम तथागतो जङ्गूदं मुहूर्तचन्द्रे सूर्य्यगर्भा नाम तथागतः रत्तोच्चरे
मुहूर्तचन्द्रे रत्तोच्चरोऽष्टाश्वतितनाम तथागतः सूर्य्यप्रतिष्ठिते मुहूर्तचन्द्रे ज्ञानभारकरो नाम तथा-
गतः जपदैत्र्ये मुहूर्तचन्द्रे नामनिर्दिष्टो नाम तथागतः गङ्गीधने मुहूर्तचन्द्रे यजर्कोर्त्तिनाम
तथागतः खरके मुहूर्तचन्द्रे व्याघ्राश्वतितनाम तथागतः अरतीये मुहूर्तचन्द्रे सूर्य्यगर्भा नाम तथा-
गतः । वेगभे मुहूर्तचन्द्रे फोर्तीश्वरगजो नाम तथागतः गेरुप्रभे मुहूर्तचन्द्रे अचिन्यराजो नाम
तथागतः सम्वरे मुहूर्तचन्द्रे ज्योतिर्धननाम तथागतः कुसुमप्रभे मुहूर्तचन्द्रे प्रभावेर्गुर्नाम
तथागतः । क्षेमोत्तरे मुहूर्तचन्द्रे गेरुप्रभगन्धर्शनशेकनाम तथागतः धरकाश्यां मुहूर्तचन्द्रे
ज्ञानविष्णो नाम तथागतः ॥ कुसुमविचित्रे मुहूर्तचन्द्रे विमलवेन्द्री नाम तथागतः । रतां
सूर्य्यद्वभां कृता कुलपुत्र पुरिमायां दिग्गजगेषाणंरंजायान् मुहूर्तान् भगवतः सिद्धयो याप-
यतो भस्मं देशयतो मुहूर्तचतुष्टयं पश्यामि । गनानुत्पादितबोधिपितृताः पूर्व्वदंष्ट्रसारायां सम्यक-
सम्बोधौ समादायिता मया च प्रथमं दानपारिमितायां यावत्प्रजापारिमितायां समादा-
यिताः प्रतिष्ठापिता मया च प्रथमं सिद्धतां यापयतां मुहूर्तानां भगवतां सकाशमुपनीताम्
तत्र गङ्गाप्रथमं व्याकृतां प्रतिजगं अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधां ।

[illegible]

स्तेनां मुहूर्तप्रगिचीचालः पुण्ड्रगृह । ते च बोधिमत्त्वा आहुः वयमपि भद्रं भगव-
 न्नेष्यामस्तं मष्टं बुद्धचेतं तं शाकमुनिं दन्तनाय पुण्ड्रामनाय तं च सर्वज्ञताकाशधाम्नी-
 सुखप्रवेशं धर्मेपर्यायं श्रवमाय । ते बहुबोधिमत्त्वशतमहन्त्राः स्येनार्जुनभादेन तनां बुद्ध-
 चेत्वात्सम्यक्स्थिताः तेनायगच्छन्ति कृ गन्तव्यं । तेऽप्याहुः तामपि वयं भद्रं भगवन्निजं न
 जानोमो यत्र महालीकधानुः शाकमुनिस्तयागतम् बुद्धचेतं । ततः मद्रिमहतेजराजस्तया-
 गतो ब्राह्मं प्रमार्य पञ्चभ्यांऽङ्गुलिभ्यो विविधानर्चोऽपि प्रमुमोच । ततस्तार्चोऽपि एकोनव-
 तिसुद्धचेतमहस्त्राण्यभामितवान् । यावद्येमं मष्टं बुद्धचेतमभामितवान् । यतस्ते बोधि-
 सत्त्वाः पश्यन्ति सर्वावदिमं मष्टं बुद्धचेतं स्फुटं बोधिमत्त्वैर्गगनतले च देव-नाग-यक्षानुरैः
 स्फुटं । दृष्ट्वा च पुनस्ते बोधिसत्त्वास्तं विमलगुणतेजराजज्ञानं तथागतमवमाहुः । पश्यामो वयं
 भद्रं भगवन् सष्टं बुद्धचेतं । सर्वावन्तं स्फुटं नास्ति तत्रावकाशोऽन्तश्चो दण्डनिक्षेपमत्र-
 मपि । यत्र स्फुटां बोधिसत्त्वैः पश्यामः शाकमुनिस्तयागतोऽस्माद्विरीक्षते धर्म्मं च देश-
 यति । स च विमलगुणतेजराजस्तयागतीषां बोधिमत्त्वानामेवमाह । समन्तचक्षुः कुलपुत्राः
 शाकमुनिस्तयो ये केचित् कुलपुत्रा सष्टे लोकधातो सत्त्वा भूमिस्थिता वा अन्तरीक्षस्थिता
 वा । ततश्चैकैकः सत्त्व एवं संजानाति मां शाकमुनिस्तयागतः सर्वत्रेता निरीक्षते ममेक-
 मारभ्यधर्म्मं देशयति । सर्ववर्ण्यं स कुलपुत्र शाकमुनिस्तयागतो धर्म्मं देशयति । एकवर्ण-
 स्थानं ये च तत्र कुलपुत्र सत्त्वा ब्राह्मभक्तास्ते शाकमुनिं तथागतं ब्रह्माणं समनुपश्यन्ति
 महाब्रह्मपरिविहारेण धर्म्मं शृण्वन्ति । यावद् ये मारभक्तिका ये सूर्यभक्तिका ये चन्द्रभक्तिका
 ये वैश्रवणभक्तिका ये विरुद्धभक्तिका ये हतराष्ट्रभक्तिका ये महेश्वरभक्तिकास्ते सत्त्वा महेश्वर-
 रूपवर्णसंस्थानवचनव्याहारेण शाकमुनिं तथागतं पश्यन्ति धर्म्मं च शृण्वन्ति । यावच्चतु-
 रशीतिस्तत्र सत्त्वानां वर्णं संस्कारभक्तिरूपव्याहारसहस्राणि ते तथा चैव शाकमुनिं तथा-
 गतं पश्यन्ति धर्म्मं च शृण्वन्ति । तस्यां च पर्षदि हयगर्जितो नाम बोधिसत्त्वो द्वितीयव-
 च्योतिरस्मिन्नाम बोधिसत्त्वः ॥

अथ विमलगुणतेजराजस्तयागतस्तान् बोधिसत्त्वानामवयति स्त गच्छथ यूयं कुल-
 पुत्राः सष्टे लोकधातो शाकमुनिं तथागतं महचचनादारीयकोशस्थं सुखस्पर्शविहारतां परि-
 पृच्छथ । ते बोधिसत्त्वा आहुः सर्वावन्तं भगवन् सष्टं बुद्धचेतं स चित्तिरागनं बोधिसत्त्वैः
 स्फुटं समनुपश्यामः । न चात्रैकसत्त्वव्याप्यवकाशोऽस्ति चित्तो गगने वा ह्यत्र वयं प्रति-
 तिष्ठुमः । स च विमले गुणतेजराजस्तयागत आह । मा कुलपुत्रा एवं वदथ नास्ति सष्टं
 बुद्धचेतैऽवकाशः विक्षीर्णवकाशः स शाकमुनिस्तयागतोऽचिन्तैर्बुद्धगुणैः पूर्वप्रणिधानेन
 विक्षीर्णं तथागतस्य कृपाशासनावतारप्रवेशा विशरणगमनं त्रियानधर्मेदेशनामारभ्य धर्म्मं
 देशयति । त्रिविधं वः शिष्टासम्बरं देशयति त्रीणि च विमोक्षद्वाराण्युपदर्शयति त्रिभ्यो-
 ऽपायेभ्योः सत्त्वानुद्धरति तिर्यगु च शिवेषु पथेषु प्रतिष्ठापयति । एकस्मिन्समये कुलपुत्र-
 शाकमुनिस्तयागतो चिराभिसम्बुद्धो वेनेयधत्त्वावेत्तया मध्ये शैलपर्वते इन्द्राक्षय यत्तस्य
 भवने शालगुहायां विहरति समाहमेकपर्यङ्केनातिनामयति विमुक्तिप्रीतिमुखं प्रतिसंवेद-
 यति सर्वावन्तौ च सा शालगुहा तथागतकायेन स्फुटा नास्ति तत्रावकाशोऽन्तश्चतुरङ्गल-

प्रकारं यत्तथास्तथादेन स भवति । तस्य च तत्तादृशभाष्येन दृशभिर्दिशाभिर्होदृशनयुता
 द्यौर्भस्मस्वानां तत्र सद्यः कोकयातो यन्तस्य पंचतन्माभिमुखं स्थित्वा शाक्रमुनेस्तथागतस्य
 उन्मत्ताय पुष्पाभ्यामभ्यर्चयन्त्यस्य । स च मत्स्यत्रशाक्रमुनिस्तथागतस्तत्र पर्यदि रि (पट) धाभि-
 संस्तान्मभिर्भक्तुजान् वा च भालगुहा । एवं विस्तीर्णा जेवं विपुला च प्रादुर्भूता यदा ते
 द्वादशगङ्गा द्यौर्भस्मस्वानां तत्र भालगुहायां प्रविष्टो विस्तीर्णायकां पश्यन्ति स्म । एके-
 यदा द्यौर्भस्मस्वानस्य तन्मागतस्य विविधवांघिमस्त्वविपुर्वांघीन पूजां कृत्वा एकेको द्यौधि-
 मस्त्वस्त्व सप्ततमयामनं निर्मित्तजान् यदोपविष्टा धर्म्मं एव्यन्ति स्म । एवं विस्तीर्ण-
 यकाः शैलपुत्र स शाक्रमुनिस्तथागतः ते च द्यौधिमस्त्वाः तस्य शाक्रमुनेस्तथागतस्य
 सकाशात् धर्म्मं कृत्वा शाक्रमुनेस्तथागतस्य पादौ शिरसा दन्दित्वा दिस्कृत्यः प्रदक्षिणीकृत्य
 मयकांकेषु सुतक्षेत्रेषु समस्थितः श्रध्विप्रक्रान्तानां च तेषां द्यौधिमस्त्वानां भालगुहा
 यथा घोराणां संस्थिता तत्र चतुर्लोपिकायां कौशिकी नाम शक्र आयुःपरिचीणस्तिर्यग्यो-
 न्युपपत्तिमयः । स चतुर्भोतिभिर्भयस्त्रिंशद्देवसहस्रैः माहूर्त्तं येन भालगुहा येन च भगवां-
 संतोपपन्नासति । एषमांशस्य सामन्तो द्वादशस्य भालगुहाभवने स्थितः तस्य भगवता-
 ऽनुभावेन एतदभयन् यन्मूर्त्तं ययमहं पश्यन्ति गन्धर्वपुत्रमध्येपेम् । स च पश्यन्ति मधु-
 रेण करैश्च भगवन्मभिमुखं स्तविष्यति । तदा भगवान् ध्यानसमाधिभ्यो व्युत्थानाति ।
 ततः शक्रः पश्यन्ति गन्धर्वपुत्रमधीष्ठवान् ।

अथ पश्यन्ति द्यौर्गा मनोऽनेन गीतयादित्रेण भगवतोऽनुभावेन पश्यन्तिस्तवशते-
 भगवतो वर्धमभाषत । यदा च कुलपुत्र पश्यन्ति आरब्धो भगवतोऽभिस्तवनाय ततः स
 शाक्रमुनिर्भगवान् सुद्योषदेरोक्षभक्तुं नाम समाधिं समापन्नस्तेन समाधिना ये सद्यः लोक-
 यातो सद्यः कियत्त-रासता यासुरा वा गरुडा वा किन्नरा वा मद्योर्गा वा गन्धर्वी सर्वे
 कामावचरा देवा सर्वे रपावचरा देवपुत्रास्तत्र सन्निपाता वभूयुर् ये च स्वरमक्तिकास्ते स्वरं
 श्रुत्वा प्रमोदन्ति । ये द्यौर्भस्मभक्तिका स्तं भगवतो वर्धं श्रुत्वा तस्य भगवतः सकागे तीव्र-
 प्रेमप्रसादगुरुगौरवचिन्त्रीकारलाताः प्रमोदन्ति ये वेणुवाद्यभक्तिकास्ते वेणुवाद्यं श्रुत्वा प्रसी-
 दन्ति ततः शाक्रमुनिर्भगवांस्ततः समाधेर्मुत्थाय भालगुहाया द्वारं दर्शयिष्यामस शक्रस्योप-
 संक्रान्तो भगवन्तं पृष्ठवान् भगवान् कुक्षोपविशामः स शाक्रमुनिस्तथागत उवाच । निपीद
 त्वं यत्ता यावत्स्त्र्युस्ममागताः ततः शाले गुहा एवं विस्तीर्णा संस्थिता यथा द्वादशगङ्गा-
 नदी-शालिकामसा यत्तास्तत्र गुहायां प्रविष्टा निपत्यायाण तस्याः पर्यदः स शाक्रमुनिस्तथा-
 रपां धर्म्मदेशनां कृतयान्यथा ये तस्मिन् पर्यदि श्रायकयानिका निपत्यास्ते श्रायकयानकयां
 शृण्वन्ति । नवनयतिकोद्यस्तत्र श्रोतापत्तिफलं प्राप्ताः ये च तत्र पर्यदि अनुत्तरमयकु-
 समुद्रयानिकास्ते शृङ्गां सद्यायानकयां शृण्वन्ति । तत्र च पश्यन्ति गन्धर्वपुत्रं यद्गमा अष्टा-
 दृशनयुता श्रवैर्वर्तिकाः संस्थिता अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ येष तथामुत्पादितं त्रिषु यानेषु
 चित्तं तत्र केचित्तनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चित्तमुत्पादितं केचित्तत्र प्रत्येकमुद्रयाने चित्ता-
 मुत्पादितं केचित्श्रायकयाने चित्तमुत्पादितं स च तत्र कौशिकः शक्रो भयापरिरुक्तो वर्ध-
 रुहं चापुर्विशृष्टं । श्रवैर्वर्तितानुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ यभूय तदेवं विस्तीर्णायकां

एवमभिरभ्या सुदुत्तरेणाव अतोभ्यस्य तथागतस्यासनं कल्पति ये च तत्र बोधिमत्त्वाः
 मन्त्रिपतितास्ते चापि दृष्ट्वातोभ्यस्य तथागतस्यासनं कल्पितं परिपृच्छन्ति स्म । पेयालं यथा
 पूर्वोक्तं सर्वेषामेवं वक्तव्यं । तेन च समयेनाप्रभेयासंख्येयाः पुरिमार्या दिशि तथागता ब्रूता
 बोधिमत्त्वा इमं सद्यं सुदुत्तरेण सद्यं चन्द्रोच्चविमलेः सम्भासाः शाक्यमुनेस्तथागतस्य परि-
 पृच्छन्तः पूजनाय वन्दनाय पर्युपासनाय धर्म्मप्रवक्ष्याय च । समनन्तरपरिवसितो भगवतः
 पुत्रिमार्या दिशि सुदुत्तरेणामपरिकीर्त्तनं सुदुत्तरेण भगवतां । दक्षिणां दिशं पुनर्भगवा-
 नारभ्यः परिकीर्त्तयितुं । पञ्चाम्यहं कुलपुत्र दक्षिणस्यान्दिशोतो सुदुत्तरेणैकगङ्गा-नदी-
 क्षालिकाईमानि सुदुत्तरेण्यतिवस्य तत्र सर्वशोकापगतो नाम लोकायानुज्ञायाशोकयोर्नाम
 तथागतश्चिपुति प्रियति यापयति । मया स भगवान् सर्वप्रथमं पूर्वबोधिमत्त्वचारिकां
 चरमाणेनानुत्तरायां सम्पन्नकम्बोपो यावद्व्यापपूर्वोक्तं जम्बुप्रभे सुदुत्तरे धर्म्मश्रवणनिर्दिनाम
 तथागतः भेरुपतिपुते सुदुत्तरे गतोश्चमालेन्द्रोनाम तथागतः शुणेन्द्रनिर्युद्धे सुदुत्तरे
 किंदिण्डिमित्रराजा नाम तथागतः सखिमूलयूद्धे सुदुत्तरे नागायणवज्जितगर्भो नाम
 तथागतः । मुक्ताप्रभसुषुपे सुदुत्तरे रत्नशुण्डविण्मित्रमित्रराजो नाम तथागतः देवमोमे सुदु-
 त्तरे ज्योतिगर्भो नाम तथागतः चन्दनद्वीपे सुदुत्तरे नक्षत्रविधानकीर्त्तिनाम तथागतः
 विविष्टगन्धे सुदुत्तरे पुण्डवलमालराजा नाम तथागतः सुविदिशि सुदुत्तरे मनोदामोद-
 श्रवणनिर्दिता नाम तथागतः सुख्ये सुदुत्तरे मालजयविन्दुराजा नाम तथागतः सर्वलोमे
 सुदुत्तरे तेजेश्वरप्रभासो नाम तथागतः अभिगर्जितसुदुत्तरे सुमनोदायननिर्दिता नाम
 तथागतः । रत्नविमले सुदुत्तरे रत्नतलनानेन्द्रो नाम तथागतः पलायगजवृक्षराजे सुदुत्तरे
 धर्म्ममेघनिर्दिशेष्टश्रमोयो नाम तथागतः पेयालं यथापूर्वोक्तं । एवमप्रभेयासंख्येयानां
 सुदुत्तरेण भगवतां दक्षिणस्यान्दिशामनानि कल्पन्ति । सर्वेऽसुसुदुत्तरे भगवन्तः शाक्यमुनेस्तथा-
 गतस्य चर्मा यज्ञःकीर्त्तिमुदीरयन्ति । यावत्तेन समयेनाप्रभेयासंख्येया दक्षिणस्यान्दिशि
 तथागतब्रूता बोधिमत्त्वाः सद्यं चन्द्रोच्चविमलेः पुण्येयसं सद्यं सुदुत्तरेणसम्भासाः शाक्यमु-
 नेस्तथागतस्य पृच्छन्तः यावदुभयवक्ष्याय ।

पुनश्च भगवानाह ॥ पञ्चाम्यहं कुलपुत्र पश्चिमार्या दिशोतो सुदुत्तरेणान् रत्नमित्रा-
 सुदुत्तरेणानुत्तरासद्यस्तथागतस्य तत्र ज्ञानसतिनाम सुदुत्तरेणान् रत्नमित्रांश्च तथागत-
 तिपुति प्रियति यापयति धर्म्मस्य देशयति मया स भगवान् पूर्वं बोधिमत्त्वचारिकां
 चर्यां चरमाणेन सर्वप्रथमं मयादर्शितो यावद्व्यापपूर्वोक्तं । सुदुत्तरेणान् पेयालं यथा
 पूर्वोक्तं । मया स भगवान् सर्वप्रथमं पूर्वबोधिमत्त्वचारिकां चर्यां चरमाणेन
 कोशो नाम तथागतः सुख्ये सुदुत्तरे मालजयविन्दुराजा नाम तथागतः दक्षिणस्यान्दिशि भगवन्तः
 कथाश्रवणनिर्दिता नाम तथागतः सुदुत्तरे रत्नमित्रांश्च तथागतः सुदुत्तरे रत्नमित्रांश्च
 एवमप्रभेयासंख्येयानां पश्चिमार्या सुदुत्तरे भगवन्तः सर्वे शाक्यमुनेस्तथागतस्य सत्त्व-
 परिकीर्त्तयन्ति तथागतस्य नाम कल्पन्ति । यावत्तेन समयेनाप्रभेयासंख्येया दक्षिणस्यान्दिशि
 दिशि सुदुत्तरेणान् बोधिमत्त्वाः सद्यं चन्द्रोच्चविमलेः पुण्येयसं सद्यं सुदुत्तरेणान् सद्यं सुदुत्तरेणान्
 दिशिपुता भगवन्तः । पेयालं । एवमप्रभेयासंख्येयानां पश्चिमार्या सुदुत्तरे भगवन्तः सर्वे
 पूर्वदक्षिणा भगवन्तः दक्षिणस्यान्दिशामनानि कल्पन्ति ।

पश्याम्यहं कुलपुत्रोत्तरपश्चिमायां दिशीतो बुद्धत्वेनादष्टानवतिबुद्धत्वेनकोटीनयुतशतसहस्रा-
 ण्यतिक्रम्य तत्र विजयं नाम बुद्धत्वेन विगतसन्तापोद्भववैश्रमणसालराजो नाम तथागतः ।
 पूर्वं बोधिसत्त्वभूतेन बोधिसत्त्ववर्यां चरमाणेन सर्वप्रथममनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ समा-
 दापितो यावत्तत्पटुं पारमितासु यावन्मया सर्वप्रथमं तिष्ठतां यापयतां बुद्धानां भगवतां
 सकाशमुपरी(नी)ते । यत्र तेन व्याकरणं प्रतिलब्धमनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ यदा नाम परि-
 कीर्तितं तदामनं कम्पितं यावच्चतुरशीतिसत्त्वानां वर्णभक्तिसंस्थानरूपग्राह्यसहस्राणि
 तथा शाक्यमुनिं तथागतं पश्यन्ति धर्म्मं च शृण्वन्ति तत्र च पर्षदि द्वौ बोधिसत्त्वौ एकः
 विगोपशिखरो नाम द्वितीयः संरोचनबुद्धो नाम स च विगतसन्तापोद्भववैश्रमणसालराजो
 नाम तथागतस्तौ द्वौ बोधिसत्त्वौ आमन्त्रयित्वेवमाह । गच्छतं युवां कुलपुत्रौ सहे बुद्ध-
 क्षेत्रे मद्बचनाच्छाक्यमुनेस्तथागतस्यारोग्यकौशलं सुखस्पर्शविहारतां परिपृच्छता तावाहतुः-
 सर्वावन्तं भदन्त भगवन्तानां* सहे बुद्धक्षेत्रं स चित्तिगगनं समनुपश्यामः न च तत्रैकसत्त्व-
 व्याप्यवकाशोऽस्ति चित्तौ वा गगने वा यत्रावां प्रतिष्ठेवहि स च तथागत आह ॥
 स कुलपुत्रेवं वदत नास्ति सहे बुद्धक्षेत्रेऽनवकाशः तत्कस्माद्धेतो विस्तीर्णवकाशः कुलपुत्रौ
 स शाक्यमुनिस्तथागतोऽचिन्त्यैर्बुद्धगुणैः पूर्वप्रणिधानेन विस्तीर्णो स्तस्य तथागतस्य कृपा-
 शासनावतारप्रवेशः विशरणगमनं त्रिभिर्धानैर्धर्म्मं देशयति त्रिविधं शिक्तासम्बरं देशयति
 त्रीणि विमोक्षद्वाराणि प्रकाशयति त्रिभ्यश्चापायेभ्यः सत्त्वानुद्धरति त्रिषु च शिवपयेषु
 सत्त्वान् प्रतिष्ठापयति । एकस्मिं समये कुलपुत्र स शाक्यमुनिस्तथागतोऽचिराभिसम्बुद्धो
 वैनेयसत्त्वावेक्षया विषये गेलेन्द्रपर्वतमध्ये इन्द्राक्षस्य यक्षस्य भवने सालगुहायां विहरति स
 मसाहमेकपर्यङ्केनातिनामयति स । विमुक्तिप्रीतिसुखसंवेदी । सर्व्वावती च सा साल-
 गुहा स्फुटा तथागतकायेन नास्ति तत्रावकाशोऽन्तश्चतुरङ्गुलप्रमाणं यत्र तथागतकायेन स्फुटं
 तस्य च मसाहस्यात्ययेन दशभ्यो दिग्भ्यः । द्वादशनयुता बोधिसत्त्वानां महामत्त्वानां सहे
 लोकधातौ सम्प्राप्तास्तस्य शाक्यमुनेस्तथागतस्य वन्दनाय यावदिमैश्चतुर्भिर्धर्म्मं विनिष्कृतः ।

स शाक्यमुनिस्तथागतो ययान्ये तथागताः सृङ्गीर्ध्वं पूर्य कुलपुत्रा इमां चन्द्रोच्चविमलां
 पुष्पां शृङ्गीत्वा गच्छत पश्चिमां दिशं यया स्वयं दृष्ट्वा तं बुद्धक्षेत्रं सम वचनात्तस्य शाक्यमुने-
 स्तथागतस्यारोग्यकौशलं पृच्छत । स च विगतसन्तापोद्भववैश्रमणसालराजस्तथागतः पुष्पां
 शृङ्गीत्वा विगोपशिखरस्य बोधिभस्त्वस्य ददाति संरोचनबुद्धाय च बोधिभस्त्वस्य महा-
 मत्त्वस्य । एवं चाह । गच्छत कुलपुत्रौ समर्द्धिवलाधानेन सहे बुद्धक्षेत्रं तत्र विंशति-
 प्राणमहस्त्राणाहुः । वयमपि भगवन् गमिष्यामस्तथागतस्यानुभावेन सहे बुद्धक्षेत्रं शाक्य-
 मुनिं तथागतं दर्शनाय वन्दनाय पर्युपासनाय । तथागत आह । गच्छत कुलपुत्रा यथा-
 भिप्रायाः । ततस्तौ द्वौ बोधिभस्त्वौ सहे विंशतिभिर्बोधिभस्त्वमहसैस्तथा तथागतस्य
 रि(क्त)धनुर्भावेन ततो विजराद् बुद्धक्षेत्रात् समस्थिताः एकक्षणनेष्ट बुद्धक्षेत्रेऽनुप्राप्ता यथा
 कृते पर्वते प्रयास्युः । एकान्तस्थिताश्च येन शाक्यमुनिस्तथागतस्तेनाश्रितं प्रणम्याहुः ।

अस्ति भद्रत भगवदुत्तरपूर्वायां दिशि यथापूर्वाक्तं तेन तथागतो न चन्द्रोचविमलाः
पुष्पाः प्रेषिता भगवतशरीरगोचरान् पृच्छन्ति । एवं मारभवनविध्वंसनस्य तथागतगामनं
कल्पितं । ये च तत्र बोधिमत्त्वाः मन्निपतितास्ते चापि दृष्टान्तमारभवनविध्वंसनं तथा-
गतं परिपृच्छन्ति । यावदायापूर्वाक्तं । एवं मालेन्द्रराजा विक्रमरश्मिपद्मोत्तरः चन्दना-
नेकराजः सागरः राजज्योतिषानविक्रमस्तथागतः यावत्तेन च समवेनाप्रमेया संख्येया
चत्तरपुरिमायां दिशि तथागतास्ते बोधिमत्त्वाः सद्यश्चन्द्रोचविमलपुष्पैरिष्ट सद्ये बुद्धत्वे
समाप्ताः शाकामुनेः तथागतस्य पृच्छनाय पूजनाय वन्दनाय धर्मश्रवणाय तावदेव शाक्य-
मुनिस्तथागतं श्रद्धानुभावेन सर्वेषां मत्त्वानां ये सद्ये बुद्धत्वे मन्निपतितास्तेषामेकैकस्य
मत्त्वस्य योजनप्रमाणमात्रमात्रभावाः संख्यतः सर्ववन्तं च सद्ये बुद्धत्वेन एवंरूपेः ।
मत्त्वैः स्फुटं न कश्चिद् बुद्धत्वेन वा गगने वाऽवकाशो यः सत्त्वैस्फुटोऽन्तर्गो योजनशलाका-
प्रदेशमात्रमपि यः सत्त्वैभ्यो न स्फुटो भूत् । सर्वे च ते सत्त्वाः शून्यमाकाशमपश्यन्ति न च
परस्परं पश्यन्ति न चेषां पर्वतसुमेरुचक्रवाटसमराचक्रादपर्वताद्यस्तुष आभासमागच्छन्ति
न लोकान्तरिका दिव्या विमाना ऊर्ध्वं यावदधोकाञ्चनचक्रं ततोर्ध्वं पृथिवीचक्षुषो नाभाम-
मागच्छन्ति स्थापयित्वा तथागतं शाकामुनिं । ते तथागतं पश्यन्ति । तत्र च भगवानाकाश-
स्फुरणं धर्मावच्छेदप्रशुद्धिसमाधिं समापन्नो यतस्ते चन्द्रोचविमलाः पुष्पाः सर्वे रोममुत्तेषु
भगवतः प्रविशन्ति । सर्वे च ते सत्त्वाः पश्यन्ति सद्ये लोकधातायन्तर्गता दिगताः सर्व-
मत्त्वानां चित्तचेतसिषेपु मनमिकाररूपमन्दर्शनता । ते चैव भगवतो रोममुखे निरीक्षन्ते स्म
तत्र बोधानमद्वाद्युः नानावस्त्रवृत्तं नानापत्रं नानापुष्पं नानाफलाकीर्णं नानावस्त्रं नानाह्व-
धजपताकाफेयमृगमुक्तिकाटारालङ्कृतांस्तान् वृक्षां पश्यन्ति तद्यथापि नाम सुखावस्थां लोक-
धाताबुद्धानं सर्वेषां च तेषां मत्त्वानामेतदभवत् गच्छामीत्यमेतद्बुद्धानं दर्शनाय । सर्वे
च ते सत्त्वा ये सद्ये लोकधातायन्तर्गताः स्थापयित्वा नेरयिकां यामलौकिकां तैर्यथोक्तिकां
आख्यायचरां सर्वे परिशिष्टाः सत्त्वान्तगा तथागतस्य रोममुखेभ्यस्तथागतशरीरे प्रविष्टाः ।

अथ भगवांस्तामर्हन्ति प्रतिलम्भयित्वा व्युत्थितः ततस्ते सत्त्वान्गोन्यं वृष्टाहुः कुत्र
शाक्यमुनिस्तथागतः । नेत्रयो बोधिमत्त्व आह । सम्प्रजानं ततः सत्त्वाः समन्वाहरत सर्वे
वयं तथागतस्य कुक्षौ मन्निपतिताः ततस्ते सत्त्वाः मान्तर्यामिणं तथागतकार्यं दृष्ट्वा स्वयं
प्रायस्तीभृता इत्या वयं तथागतस्य कुक्षादयन्तर्गताः मन्निपतितास्य तेषामेतदभवत् कुतो वयं
तथागतस्य कुक्षौ प्रविष्टाः केनास्मिन् प्रवेशिताः ततो नेत्रेयः सर्ववन्तोऽप्यर्हन्त्यरेण दिक्षप-
यमृषाच शृण्वन्तु भवन्तस्तथागतस्येदमर्हन्ति विकुर्वन्प्रातिपाद्ये यदमातां हितकराः ज्ञात्वा
धर्मादेशयति । यद्युपाधिः सर्वचेतसा समन्वाहर्तव्याः ततः सर्ववन्तोऽप्यर्हन्त्यरेण प्राप्नुवीभृताः ।
भगवांश्च सर्वसुखस्यार्थमर्थं देशयति स्म । तत्र कतरा सर्वसुखस्यार्थं यदुत संसारपद्मा-
हृत्तारणं आर्यागृह्णन् मार्गप्रतारणं सर्वज्ञता स्वयमाज्ञानपरिपूरकता । तत्र दशप्रकारा
ध्याननिवेशचित्तोत्पादपरिणामनता । यदुत सर्वमत्त्वैभ्यो मर्यादकणाविधाधिष्ठानं हित-
यस्तुमल्लननता । अर्थागमस्योत्तारकतया मर्यादायममुदाननता । अमुक्तमोचनतामन्नाहं ।
प्रवन्तिविषयपरिमोचनतया मर्यादामिदनादमुत्पादनमन्नाहः नेरात्यधर्मप्रत्यवेतरतया ।

सर्वलोकधातुगमनमन्नाहः । मायास्यप्रतिभासोपमसर्वधर्माद्यनुधानतया सर्वलोकधातु-
भामनालङ्कारगमन्नाहः । शीलस्कन्धाधिष्ठानपरिग्रहा दश तयागतवत्परिनिष्कारमन्नाहः ।
सर्वपारमितापरिपूर्णा चतुर्वैशारद्यप्रतिलाभमन्नाहः । यथाचारिण्यक्रियया यावद्विशुद्धा-
वेणिकबुद्धधर्मेनिरवशेषप्रतिलाभमन्नाहः बोधिसत्त्वानां यथाशुतधर्मेप्रतिपत्तिरप्रच्युतता
चेयं दशप्रकाराणि वेणधर्मेमुखचर्या । अलक्षणामुखपरिजागतिवर्थायाः सर्वधर्मेनैरात्य-
मनमिकारचित्तानुत्पादानिरोधमयमवेवर्त्तिकभूमिर्गन्धर्वस्य चतुर्वैशारद्यसंगतमवि-
क्षिप्तमिमस्य खलु पुनर्धर्मेपर्यायस्य भाष्यमाशङ्क्याशौचित्यकोटौ गङ्गा-नदी-वालिङ्गाममाः
सत्त्वास्तथागतस्य कुत्तिगता अवैवर्त्तिका अभूवन्ननुत्तरायां कस्यकमस्योद्योः । गीतनाति-
क्रान्ताश्च तत्र बोधिसत्त्वा महासत्त्वा ये नानाविधधारणीत्तान्तिप्रतिलब्धा अभूत सर्वं च
पुनस्तथागतशरीराद्गोममुखेभ्यो निष्क्रान्ता आश्चर्य्यप्राप्ता भगवतः पादौ वन्दित्वा दशदिशः
प्रक्रान्ताः स्वकस्वकेषु बुद्धक्षेत्रेषु गतास्तथागतस्य स्वरमण्डलकायप्रमाणप्रापनार्थं । तत्र ये
बोधिसत्त्वाः पुरिमां दिशं गच्छन्ति अप्रमेया मंख्येयाः पुरिमायां दिशि यद्बुद्धक्षेत्रानति-
क्रामन्ति न च शाक्यमुनेस्तथागतस्य स्वरमण्डलं प्रतिहन्ते । एवं च तत्र स्वरं शृण्वन्ति
विचित्रपदार्थयङ्गनाः तदया शाक्यमुनेस्तथागतस्य पुरतो निवस्य धर्मेः श्रुतः । स्वरमेवाय
धर्मं शृण्वन्ति । अपि च तत्रापि शाक्यमुनेस्तथागतस्य कायस्योन्तं वा पूर्णत्वं वा न
प्रज्ञायते शाक्यमुनेस्तथागतस्य कायः स्फुटो दृश्यते बोधिसत्त्वैः श्रावकैश्चाप्रमेया मंख्येया
बोधिसत्त्वाः श्रावकाश्चैकरोममुखे शाक्यमुनेस्तथागतस्य प्रविशन्तो निष्क्रामन्तश्च संदृश्यन्ते । एवं
द्वितीये राममुखे यावत्सर्वरोममुखेभ्यः प्रविशन्तो निष्क्रामन्तश्च संदृश्यन्ते यावच्चैवं दशसु
दिक्षु वक्तव्यं सर्ववर्ती च सापेक्षां यावद्भगवतः कायान्तर्गताः सा भगवतः कायान्तर्गता
रोममुखेभ्यो निष्क्रम्य भगवतः पादौ शिरसा वन्दित्वा भगवन्तं त्रिभूदक्षिणीकृत्वा भगवतो-
ऽभिमुखं प्रत्यस्थाद्भगवन्तमेव विचित्रार्थपदयङ्गुनस्तव्याहारैः स्तवंमानाः ।

अथ तावच्चैव कामावचरा रुपावचराश्च देवपुत्रा विचित्रां च गन्धमाल्यविलेपनवृष्टिं
प्रवर्धिता दिव्यानि च हुय्याणि प्रवादितवन्तो दिव्यानि च कृत्रध्वजपताकावस्तुद्वयाभरणानि
भगवतः पूजयोज्ज्वालाः । तत्र वैशारद्यसमुद्धारिणाम् बोधिसत्त्वो येन भगवांस्तोनाङ्गलिं
प्रणम्य भगवन्तमेतदवचत् किं नामायं भदन्त भगवन् महाव्याकरणं सूत्रान्तः । भगवानाह ।
सर्वज्ञताकारधारणीमुखप्रवेशो नाम बहुबुद्धकं नाम बहुसन्निपातं नाम बोधिसत्त्वव्याकरणं
नाम वैशारद्यसामोत्तारणं नाम समाधानकल्यावतरणो नाम बुद्धक्षेत्रसन्दर्शनो नाम सागरो-
पमो नाम गणनातिक्रान्तो नाम कण्ठापुण्डरीको नाम । पुनरप्याह । कियन्तं भदन्त
भगवन् कुलपुत्री वा कुलदुहिता वा पुण्यस्कन्धं प्रसविष्यति । य इमं धर्मेपर्यायं श्रोष्यति
उद्ग्रहीष्यति धारयिष्यति वाचयिष्यति परेषां च विस्तरेण सम्यकाशयिष्यति लिखिष्यति
लिखापयिष्यति श्रन्तश्च एकगाथामपि । आद्यापूर्वं च मयोक्तमिह पुण्यस्कन्धं संक्षेपेणेदानीं
कथयिष्यामि । यः कश्चिदिमं धर्मेपर्यायं श्रोष्यति उद्ग्रहीष्यति धारयिष्यति वाचयिष्यति
परिभ्यश्च विस्तरेण सम्यकाशयिष्यति श्रन्तश्च एकगाथामपि । यश्च पुनः पश्चिमायां
पञ्चाशद्भ्यामन्तशो लिखित्वा धारयिष्यति । स बहुतरं पुण्यस्कन्धं प्रसविष्यति । न

त्वेन बोद्धुं मदाकल्पान् पटुपारमिताचरमाख्यं बोधिपसत्त्वस्य पुण्यकान्त्यः । तत्त्वमाहुतोः
मदेयकस्य लोकस्य समारकस्य सत्त्वस्यस्य सन्नमन्नात्मिकायाः प्रजायाः सयचनागमन्धर्व-
कुमाश्चप्रेतविशाचकिन्नामुगाणां हृष्टचित्तानां प्रसादनः सर्वरोगाणां प्रशमनः सर्वकलि-
कलविप्रविवाद्युपशमनः सर्ववाताफालसरकारागप्रशमनः सर्वदुर्मिच्छाप्रशमनकरः सौम-
करणीयः सुभिराकर आयोग्यसामग्रीकरः भीतानामभयसुखकरः क्रोधव्युपशमनकरः कुशल-
मूलविद्वहृदिकरः अपायदुःखप्रमोचनकरस्त्रिभिर्यन्त्रैर्मार्गसन्दर्शनकरः समाधिधारणीचानि-
प्रतिलाभकरः सर्वसत्त्वानामुपजीवकरो वजासननिपीडनकरः । चतुर्मागधर्माकरो बोधि-
पराभिर्मव्युपनकरो धर्मचक्रप्रवर्तनकरः आर्यमार्गधनविरचितानां सत्त्वानां बोधिपदास-
कृदिकरः अथर्वपुरनगरप्रवेष्टकशापं मया धर्म्मपर्व्यायं भाषितः कस्य एते इमं धर्म्मपर्व्यायं
परिन्दामिको समं धर्म्मपर्व्यायं पश्चिमायां पश्चाज्ज्यां रचितव्यति । अधर्म्मभूमिपूनां
सत्त्वानां भिन्नशीलानां च भिन्नानां कर्णपुटे प्रकाशयिष्यति । अधर्म्मरागरक्तानां विषम-
लोभाभिभूतानां मिष्टाधर्म्मपरिचितानां अपरिपक्वचित्तानां नवेजयिष्यति । सर्व्वीयतो च
सापर्णा-भगवत्तत्वेता चित्तमासाय तत्र पर्यादि भेरुपुष्पो नाम यत्तत्परिनिष्पन्नः ।

अथ नेत्रयो बोधिपसत्त्वो मदागत्त्वत्वं भेरुपुष्पं यत्तत्परिनिष्पन्नं सत्त्वोत्ता भगवतः भवाज्ज-
मुपनीतवान् । भगवानाह । उद्गच्छ त्वं मदर्गं इमं पर्व्यायं यास्यस्त्रिमायां पदाज्ज-
देशान्तरगतानामवैवर्त्तिकानां बोधिपसत्त्वानां कर्णपुटेण प्रकाशयन् । अयं सायैवर्त्तिकचिन्तनं
गङ्गानद्यादयं भदन्त भगवन्समुत्तरीतिशरा कान्वा अतितामन्तो यन्मया भदन्त भगवन् पूर्वं
प्रतिपादन्त यत्तत्परिनिष्पन्नमनुत्तरायां" सम्पत्तमम्बोपो बोधिपसत्त्वो जगामाति-
मानः । सत्त्वा मया चतुर्षु वर्याविराजेषु प्रतिपूज्यताः सायैवर्त्तिकभूमौ च प्रतिपूज्यता
अहं च सत्त्वानां सयमेव परिपाद्यामि । यायत्ताजिमायां पश्चाज्ज्या इमं भग्मोपनीतम्
अपीष्यति यावत्तु य इतस्तुर्णदिकाभयि जायं धारयिष्यति ॥ इदमव्योद्गमतामन्मया
सर्व्वीयतोपर्यत् सद्व्यमासुगासुरस्य लोको भगवतो भाषितमभ्यनर्त्तयति ॥

इति करुणापुण्डरीकं नाम मदायामसूत्रं समाप्तम् ॥

शुभमस्तु ॥

सर्वलोकधातुगमनमन्नाहः । मायास्यप्रतिभासोपममर्थधर्माद्युद्यनतया सर्वलोकधातव-
 भामनालङ्कारमन्नाहः । शीलस्तन्वाधिष्ठानपरिशुद्धा दश तयागतत्रयपरिनिष्पादमन्नाहः ।
 सर्वपारमितापरिपूर्णा चतुर्वैशारद्यप्रतिलाभमन्नाहः । यथावादितयाकृतिया यावदष्टादश-
 वेणिकबुद्धधर्मेतिवशेषप्रतिलाभमन्नाहं बोधिसत्त्वानां यथाश्रुतधर्मेप्रतिपत्तिरप्रपञ्चनता
 चेयं दशप्रकाराणि वेशधर्मेमुखचर्या । अन्तर्गतमुखपरिजागतिचर्यायाः सर्वधर्मेनैरात्य-
 मनसिकारचित्तानुत्पादानिरोधमपमवेवर्तिकभूमिर्यत्र सम्पत्तिविवर्तनमुच्छेदमशान्तमवि-
 त्तिप्रमिमस्य खलु पुनर्धर्मेपर्यायमा भाष्यमाणस्याशीतिकोटौ गङ्गा-नदी-त्रालिकाममाः
 सत्त्वास्तथागतस्य कुत्तिगता अवेवर्त्तिका अभूयन्नमुत्तरायां सम्यक्कमम्योधौ । गणनाति-
 क्रान्ताश्च तत्र बोधिसत्त्वा महामत्त्वा ये नानाविधधारणीक्षान्तिप्रतिलब्धा अभूत् सर्वं च
 पुनस्तथागतशरीराद्रोममुखेभ्यो निष्क्रान्ता आश्चर्य्यमाप्ता भगवतः पादौ वन्दित्वा दशदिशः
 प्रक्रान्ताः स्वकस्वकेषु बुद्धक्षेत्रेषु गतास्तथागतस्य स्वरमण्डलकायप्रसारप्रापनार्थं । तत्र ये
 बोधिसत्त्वाः पुरिमां दिशं गच्छन्ति अप्रमेया संख्येयाः पुरिमायां दिशि यद्बुद्धक्षेत्रानति-
 क्रामन्ति न च शास्त्रमुनेस्तथागतस्य स्वरमण्डलं प्रतिदृश्यते । एवं च तत्र स्वरं शृण्वन्ति
 विचित्रपदार्थव्यञ्जनाः तद्यथा शास्त्रमुनेस्तथागतस्य पुरतो निर्ग-
 म्यं शृण्वन्ति । अपि च तत्रापि शृण्वन्ति ।

चकार गृध्रकूटादगलपु धर्मदेशनाम् ॥

तस्मिन्निर्वाणमापन्ने तच्छिष्यैर्धर्मकोविदैः ।

प्रज्वालिता धर्ममया दीपास्तिसिरशान्तये ॥

कालक्रमेण ते दीपाः खेहसेकं विना पुनः ।

गैवानिलैस्तु निर्वाणा दक्षिणस्या दिशस्ततः ॥

तेषां शास्त्राणि विज्ञातुमुत्सुकाः शिचिताः सदा ।

तस्माद्बौद्धागमानाञ्च प्रचाराय सचेतसा ॥

श्रीशरच्चन्द्रदासेन सदैद्यकुलजेन वै ।

दुर्गमं तुहिनैस्तावत् हिमवत्शिखरस्थितम् ॥

तिव्वतं देशमासाद्य कृत्वा धर्मपुरोहितैः ।

मैत्रीं तेभ्यः समानीता बौद्धग्रन्थाश्च भूरिशः ॥

कलिकाताराजधान्यां सुधियां हितकाम्यया ।

समितिः स्थापिता तेन बौद्धशास्त्रप्रकाशिका ॥

वज्रेशः कृपया तत्र वार्षिकं वित्तमादिशन् ।

लेभे कृतज्ञतापुण्यं सर्वेषां विदुषां भुवि ॥

सदस्या बहवस्तत्र विद्वांसः प्रब्रवित्तमाः ।
 पासात्मानाश्च विदुषां समेयं प्रीतिदायिनी ॥
 जाङ्गल्याः पश्चिमे तीरे नवद्वीप-इतिश्रुते ।
 स्थाने कृतनिवासोऽस्मि यद्विप्रकुलोद्भवः ॥
 श्रीशरच्चन्द्रशर्माहमधीत्य देवभारतीम् ।
 • आवाल्यादङ्गभूमौ च वाराणस्याश्च यत्नतः ॥
 अध्यापकानां रूपया तेषां चैव निदेशतः ।
 कलिकाताराजधान्यां तथैव पुण्यपत्तने ॥
 हतोद्यमः परीक्षायां ततः पूर्णमनोरथः ।
 पुरस्कारेण सहितं प्रतिष्ठापचक्रमाप्तवान् ॥
 विद्यालयेष्वपि कश्चित् कालमध्याप्य यत्नतः ।
 * पर्यटम् विविधान् देशान् जन्वूद्वीपे मनोरमे ॥
 * नीमनुरुद्धोऽहं गन्धसम्पादनेष्विह ।
 * माध्यमिकावृत्तिर्मया सम्पादिता पुनः ॥
 * मन्त्रस्य चरितं पवित्रं धर्मसंहितम् ।
 * पुण्डरीकाख्यं गन्धं सम्पादयाम्यहम् ॥
 * रम लब्धेत् प्रसादयेत् भूमौऽथ वा ।
 * यन्तु रूपया साञ्जलिः प्रार्थये बुधान् ॥
 * अस्मिन्दिगौ चेन्ने *मासि फर्वरीसंज्ञके ।
 * पुण्डरीकाख्योपन्योऽयं सुप्रतिस्त्विह ॥
 * शास्त्री इत्युपनामकेन श्रीशरच्चन्द्रशर्मा सम्पादितं
 कल्याणपुण्डरीकम् नाम मशायानसूचं
 समाप्तम् ॥ ८

उपसंहतिः ।

—•••—

श्रुत्युक्ते वैधकर्मादौ नराः पण्डितमानिनः ।
 अन्वहं वासनामूलं वाञ्छन्ति त्रिदशालयम् ॥
 निरागमः पशून् घ्नन्ति यागादौ धर्मलिप्सया ।
 न विरज्यन्ति संसाराज्जरां मृत्युं विलोक्य च ॥
 एवमकार्यं चरतां सन्तप्तानां निरन्तरम् ।
 चाणार्थमाविरासीत् स भगवान् पृथिवीतले ॥
 शाक्यराजकुले जातः पुरे कपिलवस्तुनि ।
 परिव्रज्ज लोकाणां शिचार्थं यौवने स्वयम् ॥
 सार्द्धद्वादशसाहस्रश्रियैरन्वहमृज्जितः ।
 चकार गृध्रकूटादिर्गोलेषु धर्मदेशनाम् ॥
 तस्मिन्निर्वाणमापन्ने तच्छिष्यैर्धर्मकोविदैः ।
 प्रज्वालिता धर्ममया दीपास्तिमिरशान्तये ॥
 कालक्रमेण ते दीपाः स्नेहसेकं विना पुनः ।
 ग्रीवानिलैस्तु निर्वाणा दक्षिणस्या दिशस्ततः ॥
 तेषां शास्त्राणि विज्ञातुमुत्सुकाः शिचिताः सदा ।
 तस्माद्द्वौद्वागमानाश्च प्रचाराय सचेतसा ॥
 श्रीशरच्चन्द्रदासेन सदैयकुलजेन वै ।
 दुर्गमं तुहिनैस्तावत् हिमवत्शिखरस्थितम् ॥
 तिव्वतं देशमासाद्य कृत्वा धर्मपुरोहितैः ।
 मैत्रीं तेभ्यः समानीता बौद्धग्रन्थाश्च भूरिशः ॥
 कलिकाताराजधान्यां सुधियां हितकाम्यया ।
 समितिः स्थापिता तेन बौद्धशास्त्रप्रकाशिका ॥
 वज्रेशः कृपया तत्र वार्षिकं वित्तमादिशन् ।
 लेभे कृतज्ञतापुष्पं सर्वेषां विदुषां भुवि ॥

सदस्या वहवस्तत्र विद्वांसः प्रद्ववित्तमाः ।
 पाश्चात्यानाञ्च विदुषां मभेद्यं प्रीतिदायिनी ॥
 जाङ्गल्याः पश्चिमे तीरे नवद्वीप-इतिश्रुते ।
 स्थाने हतनिवासोऽस्मि ग्रहविप्रकुलोद्भवः ॥
 श्रीशरच्चन्द्रग्रन्थादिमधीत्य देवभारतीम् ।

- आवास्याहङ्गभूमौ च वाराणस्याञ्च यत्नतः ॥
 अध्यापकानां रूपथा तेषां चैव निदेशतः ।
 कस्तिकाताराजधान्यां तथैव पुष्पपत्तने ॥
 कृतोद्यमः परीक्षायां ततः पूर्णमनोरथः ।
 पुरस्कारेण सद्दितं प्रतिहापन्नमाप्तवान् ॥
 विद्यालयेष्वपि कश्चित् कालमभ्यास्य यत्नतः ।
 पर्यटम् निविधान् देशान् जम्बूद्वीपे मनोरमे ॥
 इदानीमनुरुक्तोऽहं सान्ध्याम्यादयेष्विव ।
 आदौ साध्यशिक्षितवृत्तिर्मेधा मयादिता पुनः ॥
 बोधिमन्त्राय चरितं पवित्रं धर्ममंजितम् ।
 करुणापुण्डरीकायां सत्यं मयादयाम्बुजम् ॥
 विद्वद्भिरपि पठ्येत प्रमादसेत् शमोऽपि वा ।
 मंग्रोपयन्तु रूपथा भास्वजिः प्रार्पये दुष्कम् ।
 सप्तार्द्धेऽपि यदी चेष्टे भासि पारंगमोऽहम् ।
 करुणापुण्डरीकाभ्याममोऽयं सुदितः स्वरः ॥

इति जाम्बू इत्युपनामकेन श्रीशरच्चन्द्रग्रन्थेण मयादिता
 करुणापुण्डरीकम् नाम मयादयाम्बुजम्
 समप्तम् ।

मदस्या बहवस्तत्र विद्वांसः प्रब्रवित्तमाः ।

पासात्यानासु विदुषां समेयं प्रीतिदायिनी ॥

जान्नायाः पश्चिमे तौरे नवद्वीप-इतिश्रुते ।

स्थाने हतनिवासोऽस्मि यक्षविप्रकुलोद्भवः ॥

श्रीशरच्चन्द्रशर्माहमधीत्य देवभारतीम् ।

• आवाग्याहङ्गभूमौ च वाराणस्यासु यत्नतः ॥

अध्यापकानां लपया तेषां चैव निदेशतः ।

कलिकाताराजधान्यां तथेन पुण्यपत्तने ॥

हत्तोद्यमः परीक्षायां ततः पूर्णमनोरथः ।

पुरस्कारेण सद्भितं प्रतिष्ठापयमाप्तवान् ॥

निष्कालयेत्यथो कश्चित् कालमध्याप्य यत्नतः ।

पर्यटम् विविधान् देशान् जम्बूद्वीपे समोरभे ॥

इदानीमभ्युदयोऽहं सन्ध्याप्यादयेत्यहम् ।

आदौ भाष्यमिच्छन्निर्भाष्यमाप्तादिता पुनः ॥

मोक्षिमल्लम् चरितं पवित्रं धर्ममन्त्रितम् ।

कल्याणपुण्यशौक्याणं सत्यं भाष्यादयामहम् ॥

निरुद्धिरथ यत्नेन भगवद्वैतम् शरीरोऽयम् ।

संगोपयन्तु तपसा साधुभिः भाष्यं सुधान् ॥

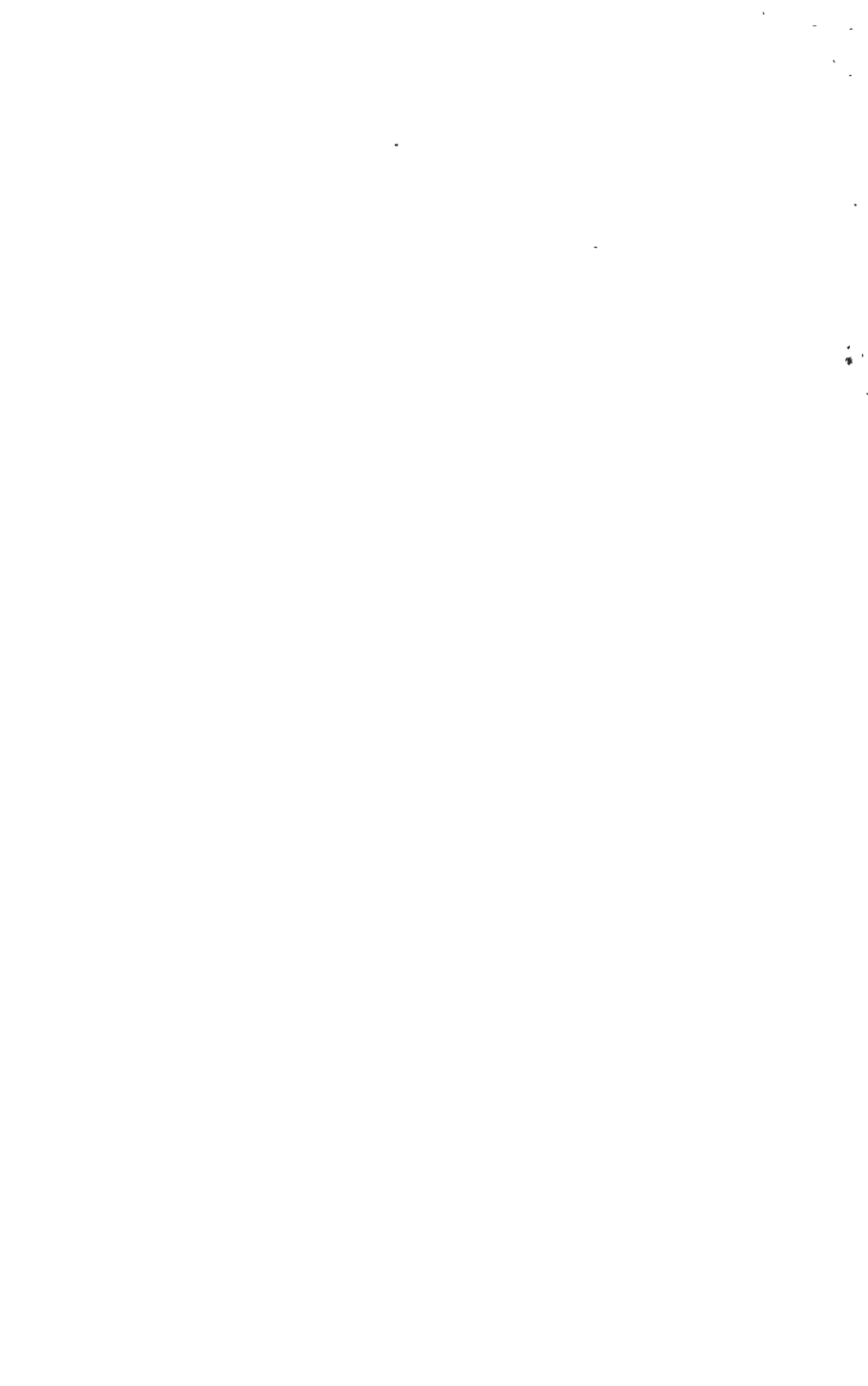
समाप्तोऽपि यशो यत्नं भाष्यं यत्नोऽहम् ॥

कल्याणपुण्यशौक्याणोऽहम् इति हर्षितम् ॥

इति भाष्यं कल्याणपुण्यशौक्याणं श्रीशरच्चन्द्रशर्माहमधीत्य देवभारतीम्

कल्याणपुण्यशौक्याणं यत्नं भाष्यादयामहम्

समाप्तम् ॥

सर्वलोकधातुगमनमन्त्राः । मायास्यप्रतिभासोपमसर्वधर्माद्यनुधानतया सर्वलोकधातव्य-
भामनालङ्कारगमन्त्राः । शीलकृत्याधिष्ठानपरिग्रहा दश तयागतवत्परिनिष्पादमन्त्राः ।
सर्वपारिमितापरिपूर्णा चतुर्वैशारद्यप्रतिज्ञाभमन्त्राः । यथाचारिण्याकृतिया यावद्वृष्टा-
वेणिकबुद्धधर्मेनिर्वाणेषप्रतिज्ञाभमन्त्राः बोधिसत्त्वानां यथाशुतधर्मेप्रतिपत्तिरप्रपञ्चना
चैवं दशप्रकाराणि वेणधर्मेमुखचर्या । अलक्षणामुखपरिज्ञागतिवर्षायाः सर्वधर्मेनैरात्य-
मनमिकारचित्तानुत्पादानिरोधमयमवेवर्तिकभूमिर्वा सत्यर्त्तयित्वा अनुच्छेदमशायतमवि-
त्तिप्रमिमस्य खलु पुनर्धर्मेपर्यायस्य भाष्यमाश्रयाश्रितिकोटौ गङ्गा-नदी-शालिकाममाः
सत्त्वास्तथागतस्य कुक्षिगता श्रवेवर्तिका श्रभूवन्ननुत्तरायां सम्यक्प्रम्योधी । गहनानि-
क्रान्ताश्च तत्र बोधिसत्त्वा महासत्त्वा ये नानाविधधारणीत्तान्तिप्रतिज्ञाया श्रभूत सर्वं च
पुनस्तथागतशरीराद्गोममुखेभ्यो निष्क्रान्ता आश्चर्य्यप्राप्ता भगवतः पादौ वन्दित्वा दशदिशः
प्रक्रान्ताः स्वकस्वकेषु बुद्धक्षेत्रेषु गतास्तथागतस्य स्वरमण्डलकायप्रमाणप्रापनार्थं । तत्र ये
बोधिसत्त्वाः पुरिमां दिशं गच्छन्ति अप्रमेया मंख्येयाः पुरिमायां दिशि यद्बुद्धक्षेत्रानति-
क्रामन्ति न च शाक्यमुनेस्तथागतस्य स्वरमण्डलं प्रतिहन्ते । एवं च तत्र स्वरं शृण्वन्ति
विचित्रपदार्थव्यञ्जनाः तदया शाक्यमुनेस्तथागतस्य पुरतो निषथे धर्मेः धृतः । एवमेवाय
धर्म्मं शृण्वन्ति । अपि च तत्रापि शाक्यमुनेस्तथागतस्य कायस्योन्तं वा पूर्णत्वं वा न
प्रज्ञायते शाक्यमुनेस्तथागतस्य कायः स्फुटो दृश्यते बोधिसत्त्वैः श्रावकैश्चाप्रमेया संख्येया
बोधिसत्त्वाः श्रावकाश्चैकरोममुखे शाक्यमुनेस्तथागतस्य प्रविशन्तो निष्क्रामन्तश्च संदृश्यन्ते । एवं
द्वितीये रोममुखे यावत्सर्वरोममुखेभ्यः प्रविशन्तो निष्क्रामन्तश्च संदृश्यन्ते यावच्चैवं दशसु
दिक्षु वक्तव्यं सर्ववती च सापसां यावद्भगवतः कायान्तर्गताः सा भगवतः कायान्तर्गता
रोममुखेभ्यो निष्क्राम्य भगवतः पादौ शिरसा वन्दित्वा भगवन्तं त्रिभूदक्षिणीकृत्वा भगवतो-
ऽभिमुखं प्रत्यस्थाद्भगवन्तमेव विचित्रार्थपदव्यञ्जनसत्त्व्याहारैः स्तवंमाना ।

अथ तावच्चैव कामावचरा रूपावचराश्च देवपुत्रा विचित्रां च गन्धमाल्यविलेपनवृष्टिं
प्रवर्धिता दिव्यानि च तुष्याणि प्रवादितवन्तो दिव्यानि च कृत्रध्वजपताकावस्त्रद्वयभरणानि
भगवतः पूजायोलुक्ताः । तत्र वैशारद्यसमुद्धारणिर्नाम बोधिसत्त्वो येन भगवांस्तोनाञ्जलिं
प्रणम्य भगवन्तमेतदवोचत् किं नामार्थं भदन्त भगवन् महाव्याकरणं सूत्रान्तः । भगवानाह ।
सर्वज्ञताकारधारणीमुखप्रवेशो नाम बहुबुद्धकं नाम बहुसन्निपातं नाम बोधिसत्त्वव्याकरणं
नाम वैशारद्यसामोत्तारणं नाम समाधानकल्पावतरणो नाम बुद्धक्षेत्रसन्दर्शनो नाम सागरी-
पमो नाम गणनातिक्रान्तो नाम कण्ठापुण्डरीको नाम । पुनरप्याह । कियन्तं भदन्त
भगवन् कुलपुत्री वा कुलहुहिता वा पुण्यस्कन्धं प्रसविष्यति । य इमं धर्मेपर्यायं शोष्यति
उद्ग्रहीष्यति धारयिष्यति वाचयिष्यति परेषां च विस्तरेण सम्यक्काशयिष्यति लिखिष्यति
लिखापयिष्यति श्रन्तश्च एकगाथामपि । आद्यापूर्वं च मयोक्तमिह पुण्यस्कन्धं संक्षेपेणेदानीं
कथयिष्यामि । यः कश्चिदिमं धर्मेपर्यायं शोष्यति उद्ग्रहीष्यति धारयिष्यति वाचयिष्यति
परिभ्यश्च विस्तरेण सम्यक्काशयिष्यति श्रन्तश्च एकगाथामपि । यश्च पुनः पश्चिमायां
प्रज्ञाश्रद्धामन्तशो लिखित्वा धारयिष्यति । स बहुतरं पुण्यस्कन्धं प्रसविष्यति । न

सर्वलोकधातुगमनमन्त्राः । मायास्यप्रतिभामोपमसर्वधर्माद्यवुद्धानतया सर्वलोकधातुव-
 भामनालङ्कारगमन्त्राः । शीलस्तन्धाधिष्ठानपरिशुद्धा दश तयागतत्रयपरिनिष्पादमन्त्राः ।
 सर्वपारमितापरिपूर्णा चतुर्वैशारद्यप्रतिलाभमन्त्राः । यथावादितयाकृतया यावदष्टादश-
 वेणिकचतुर्धर्मेनिरवशेषप्रतिलाभमन्त्राः बोधिमत्त्वानां यथाश्रुतधर्मेप्रतिपत्तिरप्रपञ्चता
 चेयं दशप्रकाराणि वेशधर्मेमुखचर्या । अत्रक्षणामुखपरिज्ञातविचर्यायाः सर्वधर्मेनैरात्म-
 मनसिकारचित्तानुत्पादानिरोधमयमवेवर्तिकभूमिर्यत्र सम्वर्तयित्वैरनुच्छेदमश्रुतमवि-
 त्तिप्रमिमस्य खलु पुनर्धर्मेपर्यायमा भाष्यमाणगागीतिकोटौ गङ्गा-नदी-त्रालिकाममाः
 सत्त्वास्तथागतस्य कुक्षिगता अवेवर्तिका अभूवन्ननुत्तरायां सम्यक्प्रमोदो । गणनाति-
 क्रान्ताश्च तत्र बोधिसत्त्वा मद्दामत्त्वा ये नानाविधधारणीक्षान्तिप्रतिलब्धा अभूत् सर्वं च
 पुनस्तथागतशरीराद्रोममुखेभ्यो निष्क्रान्ता आश्चर्यप्राप्ता भगवतः पादौ वन्दित्वा दशदिशः
 प्रक्रान्ताः स्वकस्वकेषु वृद्धक्षेत्रेषु गतास्तथागतस्य स्वरमण्डलकायप्रसारप्रापनार्थं । तत्र ये
 बोधिसत्त्वाः पुरिमां दिशं गच्छन्ति अप्रमेया संख्येयाः पुरिमायां दिशि यद्वृद्धक्षेत्रानति-
 क्रामन्ति न च शाक्यमुनेस्तथागतस्य स्वरमण्डलं प्रतिदृश्यते । एवं च तत्र स्वरं शृण्वन्ति
 विचित्रपदार्थव्यञ्जनाः तदथा शाक्यमुनेस्तथागतस्य पुरतो नि-
 भर्म्मं शृण्वन्ति । अपि च तत्रापि श-
 चकार गृध्रकूटादंगलेषु धर्मदेशनाम् ॥

तस्मिन्निर्वाणमापन्ने तच्छिवैर्धर्मकोविदैः ।

प्रज्वालिता धर्ममया दीपास्तिमिरशान्तये ॥

कालक्रमेण ते दीपाः खेदसेकं विना पुनः ।

ग्रीवानिलैस्तु निर्वाणा दक्षिणस्या दिशस्ततः ॥

तेषां शास्त्राणि विज्ञातुमुत्सुकाः शिचिताः सदा ।

तस्माद्बौद्धागमानाञ्च प्रचाराय सचेतसा ॥

श्रीशरच्चन्द्रदासेन सदैद्यकुलजेन वै ।

दुर्गमं तुहिनैस्तावत् हिमवत्शिखरस्थितम् ॥

तिव्वतं देशमासाद्य कृत्वा धर्मपुरोहितैः ।

मैत्रीं तेभ्यः समानीता बौद्धग्रन्थाञ्च भूरिशः ॥

कलिकाताराजधान्यां सुधियां हितकाम्यया ।

समितिः स्थापिता तेन बौद्धशास्त्रप्रकाशिका ॥

वज्रेशः कृपया तत्र वार्षिकं वित्तमादिशन् ।

लेभे कृतज्ञतापुण्यं सर्वेषां विदुषां भुवि ॥

सदस्या बहवस्तत्र विद्वांसः प्रवृत्तिमाः ।
 पाश्चात्यानाञ्च विदुषां समेयं प्रीतिदायिनी ॥
 जाङ्गल्याः पश्चिमे तीरे नवद्वीप-इति श्रुते ।
 स्थाने कृतनिवासोऽस्मि ग्रहविप्रकुलोद्भवः ॥
 श्रीशरच्चन्द्रशर्माहमधीत्य देवभारतीम् ।
 • आवाल्याहङ्गभूमौ च वाराणस्याञ्च यत्नतः ॥
 अध्यापकानां रूपया तेषां चैव निदेशतः ।
 कलिकाताराजधान्यां तथैव पुण्यपत्तने ॥
 कृतोद्यमः परीक्षायां ततः पूर्णमनोरथः ।
 पुरस्कारेण सच्चितं प्रतिष्ठापचमाप्तवान् ॥
 विद्यालयेष्वथो कश्चित् कालमध्याप्य यत्नतः ।
 पर्यटम् विविधान् देशान् जन्वूद्वीपे मनोरमे ॥
 नौमनुरुद्धोऽहं चन्द्यसम्पादनेष्विह ।
 माध्यमिकारुत्तिर्मया सम्पादिता पुनः ॥
 मत्त्वम्य चरितं पवित्रं धर्मसंहितम् ।
 पुण्डरीकाख्यं चन्द्यं सम्पादयाम्यहम् ॥
 रचयितुं प्रमादयेत् भ्रमोऽथ वा ।
 यत्नतु रूपया साञ्जलिः प्रार्थये बुधान् ॥
 अष्टोदशैश्चैव *मासि फर्वरीसंज्ञके ।
 पुण्डरीकाख्योपन्योऽयं सुद्विजितस्त्विह ॥
 शास्त्रोदात्तपुनामकेन श्रीशरच्चन्द्रशर्माणा सम्पादितं
 करुणापुण्डरीकम् नाम मराठानस्तु
 समाप्तम् ॥

उपसंहृतिः ।

—●●—

श्रुत्युक्ते वैधकर्मादौ नराः पण्डितमानिनः ।
अन्वहं वासनामूलं वाञ्छन्ति त्रिदशालयम् ॥
निरागमः पशून् घ्नन्ति यागादौ धर्मलिप्सया ।
न विरज्यन्ति संसाराञ्जरां मृत्युं विलोक्य च ॥
एवमकार्यं चरतां सन्तप्तानां निरन्तरम् ।
त्राणार्थमाविरासीत् स भगवान् पृथिवीतले ॥
शाक्यराजकुले जातः पुरे कपिलवस्तुनि ।
परिवत्राज लोकानां शिचार्थं यौवने स्वयम् ॥
सार्द्धद्वादशसाहस्रश्रियैरन्वहमन्त्रितः ।
चकार गृध्रकूटोद्विग्लेषु धर्मदेशनाम् ॥
तस्मिन्निर्वाणमापन्ने तच्छिष्यैर्धर्मकोविदैः ।
प्रज्वालिता धर्ममया दीपास्तिस्रिगान्तये ॥
कालक्रमेण ते दीपाः स्नेहसेकं विना पुनः ।
ग्रीवानिलैस्तु निर्वाणा दक्षिणस्या दिशस्ततः ॥
तेषां शास्त्राणि विज्ञातुमुत्सुकाः शिचिताः सदा ।
तस्माद्बौद्धागमानाञ्च प्रचाराय सचेतसा ॥
श्रीशरच्चन्द्रदासेन सदैद्यकुलजेन वै ।
दुर्गमं तुहिनैस्तावत् हिमवत्शिखरस्थितम् ॥
तिव्वतं देशमासाद्य कृत्वा धर्मपुरोहितैः ।
मैत्रीं तेभ्यः समानीता बौद्धग्रन्थाश्च भूरिशः ॥
कलिकाताराजधान्यां सुधियां हितकाम्यया ।
समितिः स्थापिता तेन बौद्धशास्त्रप्रकाशिका ॥
वज्जेशः कृपया तत्र वार्षिकं वित्तमादिशन् ।
लेभे कृतज्ञतापुष्पं सर्वेषां विदुषां भुवि ॥

सदस्या वहवस्तु च विद्वांसः प्रद्वित्तमाः ।
 पाश्चात्यानाञ्च विदुषां मभेद्यं प्रीतिदायिनी ॥
 जाम्बव्याः पश्चिमे तीरे नवद्वीप-इति श्रुते ।
 स्थाने हतनिवासोऽस्मि यद्यपि प्रकुलोद्भवः ॥
 श्रीशरच्चन्द्रशर्माभिर्मधीत्य देवभारतीम् ।
 • आवाल्याहङ्गभूमौ च वाराणस्याञ्च यत्नतः ॥
 अध्यापकानां ह्यप्या तेषां चैव निदेशतः ।
 कल्हिकाताराजधान्यां तथैव पुण्यपत्तने ॥
 कृतोद्यमः परीक्षायां ततः पूर्णमनोरथः ।
 पुरस्कारेण मर्दितं प्रतिष्ठापयमाप्नुवान् ॥
 विद्यालयेष्वपि कश्चित् कालमाश्राप्य यत्नतः ।
 पर्यटम् निविधान् देशान् जम्बूद्वीपे मनोरमे ॥
 इदानीमनुसृतोऽहं शब्दशम्पादमेव हि ।
 आदौ माण्यमित्तरक्षितमेषा शम्पादिना पुनः ॥
 योधिभक्त्या चरितं पवित्रं धर्ममर्हितम् ।
 कदम्बापुष्कररीकायां शब्दं शम्पादयाम्बुम् ॥
 विद्वद्भिरपि कथ्यते शम्पादस्यैव शम्पोऽयं वा ।
 शम्पोऽयम्बुत्तु ह्यप्या शम्पादभिः प्रार्थये दुष्मान् ।
 शम्पादोऽपि शम्पो चैव शम्पादि परीक्षिते ।
 कदम्बापुष्कररीकायां शम्पोऽयं कुरितः स्वयम् ॥

(ति) शम्पो इत्युपनामकेन श्रीशरच्चन्द्रशर्मा कदम्बापुष्कर-
 रीकायां शम्पादस्यैव शम्पोऽयं कुरितः स्वयम् ।
 शम्पादम् ।

मदस्या बहवस्तत्र विद्वांसः प्रद्वित्तमाः ।
पाश्चात्यानाञ्च विदुषां मभेयं प्रीतिदायिनी ॥

जाङ्गल्याः पश्चिमे तौरे नवक्षीप-इतिश्रुते ।
स्थाने हतनिवासोऽस्मि यद्विप्रकुलोद्भवः ॥

श्रीशरच्चन्द्रशर्माजनधीत्य देवभारतीम् ।

• आपान्याहङ्गभूमौ च वाराणस्याञ्च यद्वतः ॥

अध्यापकानां सपथा तेषां चैव निदेशतः ।
कलिकान्ताराजधान्यां तथेव पुण्यपत्तने ॥

कृतोद्यमः परीक्षायां ततः पूर्णमनोरथः ।
पुरस्कारेण सद्दितं प्रतिष्ठापयमाप्तवान् ॥

विद्यालयेष्वथो कश्चित् कालमध्याप्य यदागः ।
पर्यटम् विविधान् देशान् जङ्गूक्षीपे ममोरभे ॥

इदानीमपुनरुद्दिष्टं शब्दमप्यादयेष्विह ।

आदौ माध्याह्निकपरिमेषा सम्पादितम् पुनः ॥

सोपिमास्तत्र चरितं पवित्रं धर्ममंजितम् ।

कल्याणपुरपरीक्षायां शब्दं सम्पादयामासम् ॥

विद्वद्भिरेव कञ्चित् प्रमादस्यैव शम्भोऽप्य वा ।

शम्भोपपन्नं सपथा साक्षात्तः शम्भोऽप्य दुष्टान् ॥

सम्पादयेद्विषयी रत्नं शम्भोऽप्य शम्भोऽप्य ॥

कल्याणपुरपरीक्षायां शब्दं शब्दं शब्दं ॥

इति शम्भोऽप्य सपथाशम्भोऽप्य शम्भोऽप्य शम्भोऽप्य

कल्याणपुरपरीक्षायां शब्दं शब्दं शब्दं

शम्भोऽप्य ॥

जिनबुद्धविशालसमुद्ररिवा समचित्त जगे ढणकाष्टरिवा .
 शून्यधर्म निरीचसि खप्परिवा समलोकनुवर्त्तसि वारिरिवा ॥

मुनि बोधिय व्याकृतसत्त्वतया वरलक्षणधारि सुकारुणिका
 त्वयि सत्त्व विनीत अनन्त वज्र मम व्याकरि बोधिय अग्रवरे ।
 वरप्रज्ञा मत्परिधि सत्पुरुषेः मम व्याकरि बोधिय च्छिन्दिमतीं
 भवि बुद्ध जगे कलिकीशरणिः खपि सत्त्वशतांशि विगांतयथे ॥

यदा कुलपुत्र समुद्रेणुर्वात्तणोऽग्रपुरोहितो रत्नगर्भं तयागतमाभिर्गायाभिः स्तुत्वा
 तस्यो तावदेव सा सर्वावती पर्षा मदेयगन्धर्वमानुषा सायुकारमदात् । पुरोहित आह ।
 मया भदन्त भगवन् बहुप्राणकोट्योऽनुत्तरायां मग्नकम्बुतोषो समादापितास्तौश्च स्वकम्बुको
 दारदारणि मुदुक्षीयाणि परिपृष्टीतानि परिशुद्धाशपावमत्तकुशलमूलाः सुविनीताः सत्त्वा
 वेनेयाः परिपृष्टीता इमे च ज्योतिपाल पूर्वगमानां चतुस्तरसदृशं देयाङ्कानां ते तयागते
 भद्रकल्पिका व्याकृताः । तेऽपि सत्पुरुषा रागद्वेषमोहमानचरितां स्थिभिर्यानेर्विनयन्ति
 तदपि ते स्त्रीव्रत्तीशावरणकलिपुगकपायाः परिवर्जिता स्तौमस्तृष्टान् अनन्तार्थकारकाः
 मनुर्मप्रतिषेधकाः । आर्यापवाङ्का मिथ्यादृष्टय आर्यमसधनविरहिता अमातृत्वा अत्रा-
 मण्या अवाङ्मया अकृत्यकारका अशुण्यकरा परलोकभयाङ्गिनीं विपरीततत्त्वबोधिनी-
 ज्ञानका सृष्टुं सुचरितेषु । तथा देवमानुषिकाभिः श्रीमंपतिभिर्मनुक्ताः त्रिषु पुरस्तिषु
 मंप्रतिपद्नाः । दशसु कुशलेषु कर्मपथेषु विरहिताः सर्वकल्याणमिचैरिच्छिताः सर्वपण्डितैः
 प्रसिक्ता भवचारकेऽनुश्रुतमुत्पत्ताः सारनद्यां सोदन्तः संसारपङ्क्तौ मोक्षकारविद्यया नि-
 र्मुक्ताः सर्वकुशलक्रियायां सर्वशून्येषु मुदुक्षीयेषु जिताः अकुशलमूलमवधानगताः कुमार-
 निन्दनका सदा कष्टप्राप्तस्त्रिभिन् काले सद्य मुदुक्षीये दशयर्षापुष्पा भद्रकल्पमनुशा-
 भविष्यन्ति । सर्व इमे सत्पुरुषेः पण्डितैरुत्तरष्टा उचिताः तत्कालं भयावर्त्तका संसारान्
 अत्रा अग्रगता अपरायणदुःखभाजनभृताः सत्त्वास्तां परिग्रहयित्वा स्वकम्बुका मुदुक्षीयाः
 प्रधानप्रानाः परिपृष्टीताः सुविनीताश्च परिशुद्धाशपाः । अवमत्तकुशलमूलाः आर्यबोधि-
 दृष्टदृष्टानिभिराग वेनेयाः परिपृष्टीता न स्य भदन्त भगवन् स्वगर्भं तयागते आह ।

ममं ब्रह्मस्य दयाभिप्रायाः सत्त्वः परिधानं कर्त्तव्यं । मुदुक्षीयमूलभृदाश्च परि-
 कल्पन्तः स्य च मया व्याकृताः । आह । मयापि भदन्त भगवन् पदस्य कल्पनि ।
 अत्रापि सिद्धयर्थं दाम्पत्यमनमोक्तं सर्वशरीरं च ते आवागतां यदि मे भदन्त

यस्य मयाः कल्याणमनुमतेः बोधिसत्त्वस्यैव तत्कालमुत्तरष्टा । मयाकल्पितमनुवागप्रतिपत्ताः

द्विपुत्रिभ्यः । अत्रापि भदन्त भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन्

मयापि भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन्

मयापि भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन्

मयापि भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन् मयापि भगवन्

चरमाणं चत्तुष्टयमि चाष्टं ममाधानमलेन चिरयाचनया धेनेयान् प्रतिष्ठापि । मष्टपारमिता-
चरमाणो धेनेयान् प्रतिष्ठापि भूतं च मया भगवतः मष्टाशास्त्रानिमित्तं परित्यजेयं
दानपारमिता । तयाचनयाचं दानपारमितां चरिष्यामि यथा जन्मान्तरेषु प्रमेयाः सत्त्वा
याचनया आगमिष्यन्ति तेषां तयाचनं परित्यागं परित्यजेयं । तदुपयागपानमाद्यभोज्यपेय-
लेभ्यश्चरण्यासनाद्यप्रतिग्रहमात्यगन्धविलेपनरत्नप्राप्यभोज्यदानं कृत्वा ध्वज-पताका-धन-
धान्य-चस्य-रघ-सुवर्ण-रघ-परिष्णमणिमुक्ता-वैकुण्ठशंखशिला-प्रवाह-रत्न-जातरूपदधि-
शादित-सर्व्वामृतं परित्यागं परमप्रसादफारुण्यमानसः सत्त्वानां दत्त्वाऽफलाभिकाङ्क्षी
सत्त्वान्तरिकाचनार्थं धेनेयसत्त्वानुग्रहाय त्यागमभारं परित्यजेयं ।

येयं पुनः सत्त्वा अतिप्रागयाचनका आगत्या याचेरन् तद्वपचा दामदासीप्राप्ते नामराजभाष्या
पुनरुदितुदस्तपरित्यागकर्तृनामानयनजिह्वाचर्मरुधिरास्त्रिकायजीवितशिरः-परित्यागं एवं-
रपाः परित्यागाः परमप्रसन्नः फारुण्यमानसः अमलाभिकाङ्क्षी सत्त्वानां दानं दद्यां धेनेयानु-
कल्याणं तयाचनयाचं दानपारमितायां चरिष्यामि यत्तु कदाचित् पूर्वं धेनेचित् सत्त्वेन
एवंरपाः परित्यागाः परित्यक्ताः भु न च पुनः कथित् सत्त्वो बोधिसत्त्वः । अनुत्तरायां
सम्यक्सम्बोधौ चारिकां चिरमाणः एवंपाः परित्यागाः परित्यजेत् यदष्टं तेषु जन्मान्तरेषु
अप्रमेयासंख्येषु कल्पकोटीनयुतशतसहस्रेष्वनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चारिकां चरमाणः
दानपारमितायां चरेयं यदष्टं मष्टाकण्ठासमन्यागतानां पश्चिमकानां बोधिसत्त्वानां परि-
त्यागेन त्रिमुष्टान् व्यापयेयमग्नमात्रिस्तृणानामियं शीलपारमिता तयाचननुत्तरायां सम्यक्-
सम्बोधौ चारिकां चरमाणो विविधशीलप्रतरन्तरदुष्करे चारिकां चरेयं यथापूर्व्वोक्तं यो
विविधेष्वपुण्यमनसा आत्मप्रवेष्टुणा इयं चान्तिपारमिता तयाचनमाचं चान्तिं भावयमानो
यथापूर्व्वोक्तः । याविवेकता सर्व्वसंस्कृतभावना उदपुनना सर्व्वसंस्कृतशान्तमनुत्तरचर्य्या
विवर्त्तना इयं धीर्माणपारमिता । ये सर्व्वसंस्कारेषु विषयमप्रष्टायाय शून्यता समुदाचारः । इयं
ध्यानपारमिता या प्रकृत्यनुत्तिकपद्मसंज्ञान्तरियं प्रज्ञापारमिताया अप्रमेयासंख्येषु कल्प-
कोटीनयुतशतसहस्रेषु द्वदोत्साष्टलवेगचर्या यथापूर्व्वोक्तेन कथिद्वोधिमत्त्वोऽनुत्तरायां
सम्यक्सम्बोधौ चारिकां चरमाणः एवं द्वदोत्साष्टलवेगेन प्रज्ञापारमितायां चरण्याचं
चरेयं पश्चिमकानां मष्टाकण्ठासमन्यागतानां नेत्रागुणं व्यापयेयं प्रथमचित्तोत्पादेनाचं
पश्चिमकानां बोधिसत्त्वानां मष्टाकण्ठा निवर्त्तयेयं । यावदनुत्तरपरिनिर्वाण्येन बोधिसत्त्वा-
याचर्य्याप्राप्ता भवेदुपरित्यक्तं त्यागग्यानूनता चरेयं । शीलं निग्रयता चान्त्यामनूनता ।
धीर्माण्यूनता । ध्यानेष्वप्रतिष्ठिता प्रज्ञा यामनूनता चरेयं । अफलाकाङ्क्षी । आर्य्यसम-
धनप्रतिष्ठितानां अत्त्वानां सर्व्वशून्यबुद्धिचोर्जितानां मष्टमप्रतिक्षेपकानां आर्य्यापवा-
कानां मिथ्यादृष्टिकानां अकुशलमूलसमवधानसङ्कटप्रमाणानां कुमार्गविरण्यमानानां सत्त्वाना-
मयायाचं पारमितास्तीप्रबलवेगोत्साहेन चरेयं । श्लोकस्य सत्त्वभार्यं चाष्टं कुशलमूलसत्त्वायाः
प्रतिष्ठापनार्थं दशमष्टाकल्याणधीचिरकी दुःखं घेदनामुत्साहेयं । एवं तिर्य्यक्प्रेतेषु पचरि-
द्रेषु मनुष्यरिद्रेषु दुःखां घेदनामुत्साहेयं । यथा वैकमत्वम्य संतर्षा कुशलमूलधीजं प्रति-
ष्ठापयेयं । तया सर्व्वसत्त्वानां एवंरपारिक्तपुष्टिसदृशसत्त्वानां धेनेयां प्रतिष्ठापि । यावत्

जिननुद्धतिमानमसुद्धतिना भगवन्ति जगे तत्तत्तादृशिता
शून्यधर्मा निरीक्षन्ति सुप्रतिभा भगवन्तीकनुवर्त्तन्ति वारिणिना ॥

मुनि बोधिय व्याकृतमन्त्रतया वरन्वणधारि मुक्तात्मिका
तयि मन्त्र विनीत अनन्त गज गम त्याकरि बोधिय अपरे ।
वरप्रज्ञा मत्परिधि मत्पुरुषेः गम त्याकरि बोधिय छिन्दिमतीं
भवि बुद्ध जगे कलिकेगारणिः स्तुपि मन्त्रगतां विग्रांतयये ॥

यदा कुलपुत्र मसुद्धरेणुवांश्चामोऽग्रगरोहितो रत्नगर्भं तपागतमाभिर्भागाभिः स्तुतः ।
तस्यो तावदेव सा सर्वावती पर्णा मदेवगन्धर्वमानुषा मातृकारमवात् । पुरोहित आह ।
मया भदन्त भगवन् वदुप्राणकोऽनुत्तरायां मय्यकूनम्यांघो समादापितामैश्च स्वकन्त्रको
दारदारणि बुद्धक्षेत्राणि परिपृच्छीतानि परिशुद्धाशयावन्मकुशलमूलाः सुविनीताः क्त्वा
वेनेयाः परिपृच्छीता इमं च ज्योतिषाल पूर्वगमानां चतुस्तरमहर्षं देयाङ्कानां ये तपागते
भद्रकल्पिका व्याकृताः । तेषां सत्पुरुषा रागद्वेषमोहमानचरितां स्त्रिभिर्मानैर्विनयन्ति
तदपि ते स्त्रीशक्तीशवरणकलियुगकथायाः परिवर्जिता स्मृतसृष्टान् अनन्तर्यकारकाः
सहस्रप्रतिपेधकाः । आर्यापवादका मिथ्यादृष्टय आर्यसमर्थनविरहिता असावृत्ता अश-
मण्या अत्राक्षणा अकृत्यकारका अपुण्यकरा परलोकभयादर्शिनो विपरीततत्त्वबोधिनी-
ज्ञायका क्षुद्र सुचरितेषु । तथा देवमानुषिकाभिः श्रीसंपत्तिभिरुत्तुक्ताः त्रिषु दुश्चरितेषु
संप्रतिपन्नाः । दशसु कुशलेषु कर्मपथेषु विरहिताः सर्वकल्याणमित्रैरिच्छिताः सर्वपण्डितैः
प्रक्षिता भवचारकोऽनुश्रोतमुत्पतन्तः चारनद्यां सीदन्तः संसारपङ्क्तौ मोहान्धकारविहता नि-
रर्त्ताः सर्वकुशलक्रियायां सर्वशून्येषु बुद्धक्षेत्रेषु जिताः अकुशलमूलसमवधानगताः कुमार्ग-
को मद्याहंकटप्राप्तास्त्रिभुक्तौ काले सद्ये बुद्धक्षेत्रे दशवर्षायुष्का भद्रकल्पमनुया-
न्ति । सर्वे इमे सत्पुरुषेः पण्डितैरुत्सृष्टा उज्जिताः तत्कालं भवावर्त्तके संसारवर्त्त-
प्रशरणा अपरायणदुःखभाजनभूताः सत्त्वाक्षां परिवर्जयित्वा स्वकस्वका बुद्धक्षेत्राः
परिपृच्छीताः सुविनीताश्च परिशुद्धाशयाः । अवरुमकुशलमूलाः आरब्धवीर्या
पि । वेनेयाः परिपृच्छीता न एवं भदन्त भगवन् रत्नगर्भस्तथागत आह ।
ब्राह्मण यथाभिप्रायाः सत्त्वाः प्रणिधानं कुर्वन्ति । बुद्धक्षेत्रगुणबूहाश्च परि-
च मया व्याकृताः । ब्राह्मणः प्राह । समापि भदन्त भगवन् हृदयं कम्पति ।
किंशुकपत्रं परमदीनमानसोऽहं सर्वशरीरं च मे प्रायाचितं यदि मे भदन्त
करुणास्पदभूतो बोधिसत्त्वैस्त्वत्कालमुत्सृष्टा । मद्याकलियुगान्धकारप्रक्षिताः
रितः । अहमपि भदन्त भगवन्नागतोऽध्वनि अतिक्रान्ते एकगङ्गानदीवालिका-
नदीवाशिष्ठे द्वितीये गङ्गानदीवालिकाममे संख्येये तस्मिंश्च भद्रको मद्याकल्पे दशवर्ष-
प्रज्ञानां कालं प्रतीक्षमाणस्तथावचिरमहं संसारे न परिवर्त्तयेयं बोधिचारिकां

चरमाणं उत्तुष्टमि चाणं ममाधानवलेन चिरयाचनया वेनेयान् प्रतिप्लुमि । षट्पारमिता-
चरमाणां वेनेयान् प्रतिप्लुमि धृतं च मया भगवतः सकाशाद्वस्तुनिमित्तं परित्यजेयं
दानपारमिता । तयारपामणं दानपारमितां चरिष्यामि यथा जन्मान्तरेषु प्रमेयाः सत्त्वा
याचनका आगमिष्यन्ति तेषां तयारपं परित्यागं परित्यजेयं । तदुपयान्नपानखाद्यभोज्यपेय-
लेष्टवस्त्रज्यासनाशयप्रतिश्रयमाल्यगन्धविलेपनरत्नानप्रत्यभेयव्यदानं कृत्त-ध्वज-पताका-धन-
शान्य-हस्त्य-ह-रय-सुवर्ल-रय-परिण्यमणिमुक्ता-वैदूर्यशंखशिला-प्रवाङ्-रजत-जातरूपइति-
राजत-सर्वांसहमेयं परित्यागं परमप्रसादकारुण्यमानसः सत्त्वानां इत्थाऽफलाभिकाङ्क्षी
सत्त्वानिश्चाचनयं वेनेयसत्त्वानुग्रहार्थं त्यागसम्भारं परित्यजेयं ।

येयं पुनः सत्त्वा अतित्यागयाचनका आगत्वा याचेरन् तदुपया दासदासीग्रामे नागराजभाय्यां
पुत्रदुष्टिदुष्टापरित्यागकर्तृनाशनयनजिह्वाचर्मरुधिराखिकायजीवितशिरःपरित्यागं एवं-
रथाः परित्यागाः परमप्रसन्नः कारुण्यमानसः अप्रलाभिकाङ्क्षी सत्त्वानां दानं इद्यां वेनेयानु-
कम्पायं तयारपामणं दानपारमितायां चरिष्यामि यन्न कदाचित् पूर्वं धीनचित् सत्त्वेन
एवंरथाः परित्यागाः परित्यक्ताः शु न च पुनः कश्चित् सत्त्वो बोधिसत्त्वः । अनुत्तरायां
सम्यक्सम्बोधौ चारिकां विचरमाखः एवरथाः परित्यागाः परित्यजेत् यदं तेषु जन्मान्तरेषु
अप्रमेयासंक्षेपेषु कल्पकोटीनपुतशतसहस्रानुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चारिकां चरमाखः
दानपारमितायां चरेयं यदं महाकरुणासमन्वामातानां पश्चिमकानां बोधिसत्त्वानां परि-
त्यागेन त्रिगुणान् व्यापयेत्यशमारुहिकेशानामियं शीलपारमिता तयाऽहमनुत्तरायां सम्यक्-
सम्बोधौ चारिकां चरमाणो विविधशीलव्रतनरदुष्करे चारिकां चरेयं यथापूर्वोक्तं यो
विषयेष्वुत्तुष्टमनसा आत्मप्रयेष्टुषा इयं क्षान्तिपारमिता तयारपामणं क्षान्तिं भावयमानो
यथापूर्वोक्ता । याविवेकता सर्वसंस्कृतभावना उदपुज्यता सर्वसंस्कृतशान्तमनुत्तरचर्यया
विसर्तना इयं वीर्यपारमिता । ये सर्वसंस्कारेषु विषर्णमपराधाय शून्यता समुदाचारः । इयं
ध्यानपारमिता या प्रहृष्टानुत्पत्तिकधर्मक्षान्तिरियं प्रज्ञापारमिताया अप्रमेयासंक्षेपेषु कल्प-
कोटीनपुतशतसहस्रेषु दृढोत्साहवलयेगचर्या यथापूर्वोक्तं कश्चिद्बोधिसत्त्वोऽनुत्तरायां
सम्यक्सम्बोधौ चारिकां चरमाखः एवं दृढोत्साहवलयेनेन प्रज्ञापारमितायां चरन्नाहं
चरेयं पश्चिमकानां महाकरुणासमन्वामातानां नेत्रागुणं व्यापयेयं प्रथमचित्तोत्पादेनाहं
पश्चिमकानां बोधिसत्त्वानां महाकरुणां निवर्तयेयं । यावदनुत्तरपरिनिर्वाणेन बोधिसत्त्वा-
शापर्यमात्रा भवेत्परिण्यमणं त्यागपान्यनता चरेयं । शीला निग्रपता चात्थ्यामन्यूनता ।
वीर्यरूप धूरनता । ध्यानेत्यप्रतिष्ठिता प्रज्ञा यामद्वयतां चरेयं । अफलाकाङ्क्षी । आर्यसम-
धनविरहितानां अत्त्वानां सर्वशून्यपुटक्षेत्रोर्जितानां सदुर्माप्रतिक्षेपकानां आर्याप्याद-
कानां मिथ्यादृष्टिकानां अकुशलमूलसमवधानसङ्कटप्रामाणां कुमार्गविरण्यमानानां सत्त्वाना-
मर्थायाहं पारमितास्त्रीव्रजलयेगोत्साहेन चरेयं । एकैकस्य मत्स्वणार्थं चाहं कुशलमूलसन्तपाः
प्रतिग्रापणार्थं दृश्यमहाकल्याणवीचिनरको दुःखं वेदनामुत्सृष्टं । एवं तिर्यक्प्रतेषु यत्तदरि-
द्रेषु मनुष्यरिद्रेषु दुःखां वेदनामुत्सृष्टं । यथा चैकमस्वयं संतपां कुशलमूलधीजं प्रति-
ग्रापयेयं । तथा सर्वसत्त्वानां एवंचारित्तुष्टिमुष्टिसदृशसत्त्वानां वेनेयां प्रतिप्लुयी । यावत्

चरमाणं वत्तुत्तमि चार्त्तं ममाधानवलेन चिरयाचनया वेनेयान् प्रतिप्लुत्तामि । षट्पारमिता-
चरमाणो वेनेयान् प्रतिप्लुत्तामि श्रुतं च मया भगवतः सकाशाद्वस्तुनिमित्तं परित्यजेयं
दानपारमिता । तथाएवमर्हं दानपारमितां चरिष्यामि यथा जन्मान्तरेषु प्रमेयाः सत्त्वा
याचनका आगमिष्यन्ति तेषां तथारूपं परित्यागं परित्यजेयं । तद्वययान्नपानखाद्यभोज्यपेय-
लेष्टपुष्पशय्यामनाश्रयप्रतिश्रयमाल्यगन्धविलेपनरत्नानप्रत्यभैषज्यदानं कृत्र-ध्वज-पताका-धन-
धान्य-एस्त्य-रथ-सुवर्ण-रथ्य-चिरण्यमणिमुक्ता-वेदुर्ह्यंशखजिला-प्रवाह-रजत-जातरूपदक्षि-
कावर्त्त-मर्त्वासरणेयं परित्यागं परमप्रसादकारुण्यमानसः सत्त्वानां दत्त्वाऽकलाभिकाङ्क्षी
सत्त्वानिश्चयनाय वेनेयसत्त्वानुग्रहाय त्यागमन्मारं परित्यजेयं ।

येयं पुनः सत्त्वा अतित्यागयाचनका आगत्वा याचेरन् तद्वयया दामदामीप्राने नागराजभाष्यी
पुत्रदुष्टिदुष्टस्तपरित्यागकर्त्तव्यमानयनजिह्वाचर्मरुधिराखिकायङ्गीवितशिरः-परित्यागं एवं-
रूपाः परित्यागाः परमप्रमन्नः कामरूपमानसः अप्रमलाभिकाङ्क्षी सत्त्वानां दानं दद्यां वेनेयानु-
कम्प्यार्थं तथारूपायामर्हं दानपारमितायां चरिष्यामि यन्न कदाचित् पूर्व्वं क्वेनचित् सत्त्वेन
एवंरूपाः परित्यागाः परित्यक्ताः भून् च पुनः कश्चित् सत्त्वो बोधिसत्त्वः । अनुत्तरायां
सम्यक्सम्बोधौ चारिकां शिचरमाणः एवरूपाः परित्यागाः परित्यजेत् यदहं तेषु जन्मान्तरेषु
अप्रमेयासंख्येयेषु कल्पकोटीनयुतशतमष्टैव्यनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चारिकां चरमाणः
दानपारमितायां चरेयं यदहं महाकल्याणममन्वागतानां पश्चिमकानां बोधिसत्त्वानां परि-
त्यागेन दिगुणान् स्वापयेयमशरणिक्तेशानामियं शीलपारमिता तयाऽहमनुत्तरायां सम्यक्-
सम्बोधौ चारिकां चरमाणो विविधशीलप्रतरन्तारदुष्करे चारिकां चरेयं यथापूर्व्वोक्तं यो
विपरिवृत्तुमनसा आत्मप्रवेष्टुणा इयं क्षान्तिपारमिता तथारूपमर्हं क्षान्तिं भावयमानो
यथापूर्व्वोक्ता । यावियेकता सर्व्वसंस्कृतभावना उद्वुल्लना सर्व्वसंस्कृतशान्तमनुत्तरचर्य्यया
विमर्त्तना इयं दीर्घपारमिता । ये सर्व्वसंस्कारेषु विपरिणमप्रदाणाय शून्यता समुदावारः । इयं
ध्यानपारमिता या प्रकृत्यनुत्पत्तिकथमन्तान्तरियं प्रज्ञापारमिताया अप्रमेयासंख्येयेषु कल्प-
कोटीनयुतशतमष्टैषु दृढोत्साहबलवेगचर्य्या यथापूर्व्वोक्तेन कश्चिद्बोधिसत्त्वोऽनुत्तरायां
सम्यक्सम्बोधौ चारिकां चरमाणः एवं दृढोत्साहबलवेगेन प्रज्ञापारमितायां चरन्नापहं
चरेयं पश्चिमकानां महाकल्याणममन्वागतानां नेत्रीगुणं स्वापयेयं प्रथमचित्तोत्पादेनाहं
पश्चिमकानां बोधिसत्त्वानां महाकल्याणं निवर्त्तयेयं । यावदनुत्तरपरिनिर्व्वानेन बोधिसत्त्वा-
द्याश्रयप्राप्ता भवेत्पुनित्यर्हमर्हं त्यागमनूनता चरेयं । शीला निश्रयता क्षान्त्यामनूनता ।
वीर्य्येण पूरनता । ध्यानव्यप्रतिष्ठिता प्रज्ञा यामद्वयतां चरेयं । अकलाभिकाङ्क्षी । आर्थमस-
धनशिरहितानां श्रत्त्वानां सर्व्वशून्यबुद्धिर्वाञ्छितानां महम्मप्रतिद्वेषकानां आर्यापथाद-
कानां मिष्टादृष्टिकानां अकुशलमूलममयधानसङ्कटप्राप्तानां कुमारीविघ्नयमानानां सत्त्वाना-
मर्यापाहं पारमितासौप्रबलवेगीत्याहेन चरेयं । एकैकस्य सत्त्वव्याप्यं चार्त्तं कुशलमूलमन्तायाः
प्रतिप्रापनयं दशमहाकल्याणवीचिनरको दुःखं वेदनामुत्तादयेयं । एवं तिर्य्यक्प्रतिपु यत्तद्वि-
द्वेषु मनुष्यद्विषु दुःखां वेदनामुत्तादयेयं । यथा चैकसत्त्वस्य संतत्यां कुशलमूलवीजं प्रति-
प्रापयेयं । तथा सर्व्वसत्त्वानां एवंरूपारिक्तमुष्टिमदृशमत्त्वानां वेनेयां प्रतिप्लुत्तायां । यावत्

देवानां धर्मं देशयेयं । धेनेयांश्च प्रतिपत्तीयां यावद्विंशवर्षतिशतं सत्त्वानामाप्तुर्भविष्यति । सत्त्वा आराध्यकुलरूपमदमत्ता मत्सरिणो भविष्यन्ति । पशुकपायान्धकारप्रतिष्ठाः सत्त्वा तीव्र-
रागास्तीव्रद्वेषास्तीव्रमानास्तीव्रपापेर्षा मत्सरिणोऽधर्मेरागरक्ता अधर्मेभोगपर्य्यष्टिनो मिथ्या-
हृष्टयो विपरीतदर्शना आर्य्यसमूहधनविरहिता अमातृजा अपितृजा अश्रमाण्या अश्रमाक्षणा
अश्रम्यकरा अपुण्यकरा अपरलोकमयदर्शिणोऽनभिपुक्ता स्त्रियु पुण्यक्रियावस्तुषु अनर्पिका
स्त्रिभिर्यानेनभिपुक्ता स्त्रियु सुचरितेषु । अभिपुक्ता स्त्रियु दुश्चरितेषु । अनभिपुक्ता दशसु
कुशलेषु कर्मपथेषु अभिपुक्ता दशस्वकुशलेषु कर्मपथेषु । चतुर्विपर्य्ययोपपत्ताचतुर्विपत्ति-
संस्थानाद्दुर्मावशगताचतुर्भिरीदृष्टमानाः पशुनीवरणवशगताः सत्त्वा भविष्यन्ति ।
षडिन्द्रियमदमत्ता अष्टमिथ्यात्वप्रतिपन्नाः काममङ्गटप्राप्ता अनुशयसमुत्थापका अनर्पिका
देशानुपुण्यश्रीसम्पत्तिभिर्विपरीतदृष्टिकाः । कुमारो विदैन्यमाना आनन्तर्यकारकाः सहस्र-
प्रतिक्षेपका आर्य्यापवादकाः सर्व्वकुशलमूलपरिहीणाः धाङ्गा मुखरा अज्ञतज्ञाः । सुष्ठु-
रूतयः कुशलाः कुशुप्सका दुःप्रज्ञा अत्यधृताः दुःशीलाः कुक्षका मत्सरिणः परस्वराभाषका
अन्योन्यतौरवाः कुश्रीदाः विकलेन्द्रिया दुर्बल्लाघीवरविरहिता अकल्याणमित्रसंसृष्टीत
गर्भाशयस्सूतिप्रनष्टा विविधरोगोपपत्ताः क्रिष्टा दुर्व्यथा अवर्चोत्रिमका अदीका अनपवाप्यः
परस्परहिता एकपूर्व्वमस्तेन बहुकापवावा मनमा दुश्चरितं समाचरन्ति । ते प्रशंसितशायत-
दृष्टिकाः सत्त्वा भविष्यन्ति पशुस्कन्धाभिनिविष्टचित्ताः पशुकामगुणदृष्टचित्ता दृष्टचित्ता
व्यापन्नचित्ता वैरविद्या विहिंसाचित्ताः क्लृपचित्ताः दक्षचित्ताः क्षुभितचित्ता अदानचित्ता
अहितचित्ता उद्धतचित्ता अधर्माभिनिविष्टचित्ता अणवव्यतचित्ता परस्परसारमचित्ताः
परस्परवधकचित्ता धर्मविषर्जितुचित्ता अविषकचित्ता धर्मैषु सारमचित्ता अकुशले उत्पा-
दितचित्ताः शान्तनिर्व्वारपर्य्यष्टिचित्ता अद्वितीयोपचित्ताः सर्व्वसंयोजनश्चनसमुदानतचित्ता
व्याधिजराभरणसंप्रत्ययचित्ताः सर्व्वसंयोजनाधिष्ठितचित्ताः सर्व्वणीवरणपरिग्रहितचित्ताः धर्म-
अजप्रगतनचित्ता दृष्टिध्वजोत्पणचित्ताः परस्परवर्णचित्ता अन्योन्यभक्षयचित्ताः परस्पर-
प्रापनेश्वर्य्यचित्ता द्वेषसमुद्भूतचित्ता । अन्योन्मादातचित्ताः कामेभ्योऽऽत्मचित्ताः सर्व्व-
परिग्रहमातृमर्य्यचित्ता अज्ञतचित्ताः परदाराकमयचित्ता व्यापादविहिंसनचित्ता अप्रशि-
धानचित्ताः सत्ताकात्काले भविष्यन्ति । इमेचाद्य शब्दाः परस्परान्तिकाष्कारवन्ति ।

नरकशब्दविर्णयशब्दः यमलोकशब्दो व्याधिशब्दो जराशब्दो मरणशब्दो
वधकशब्दोऽशरणशब्दो नित्यारिणशब्दोऽङ्गिनिगद्व्यन्यनचारकशब्दो ह्यङ्गपीडनाशब्दो वर्त-
क्रोशनपरिभाषणशब्दः सन्धिक्षोदनशब्दो गलक्षोदनशब्दः सौर्यशब्दः परचक्रशब्दो हूर्मिस्त-
शब्दः काममिथ्याचारशब्दो मृषावाद्शब्द उल्पातशब्दः पेशुताशब्दः क्लृपशब्दः संभिन्न-
प्रलापशब्द ईर्ष्यामातृमर्य्यशब्द आश्रयपरिग्रहशब्दोऽङ्कारममकारशब्दः प्रियाप्रियशब्द
दृष्टानिष्टशब्दः प्रियविप्रयोगशब्दः कथयिष्यशब्दोऽन्योन्यदासविद्वेष्टनाशब्दो हूर्मन्यशब्दः
जीतशब्द उल्पाशब्दो जिघत्सा-पिपासाशब्दः शान्तज्ञानवेदनाशब्दः श्रयिकर्मानाशब्दो

विविधकर्मशिल्पपरिखिन्नशब्दो विविधरागोपहतशब्दः इमां च ते सत्त्वाः परस्परान्-
निकाच्छृण्वन्ति ।

स्वरूपैः परिहीनकुशलमूलैः परिहीनकल्याणमित्रैर्दुष्टचित्तैः सत्त्वैः तस्मिन् क्लेशे
सहलोकधातुराकीर्णं भविष्य(न्ति)ति उज्जिताश्च ते सत्त्वा भविष्यन्ति सर्वज्ञैः शून्यैर्बुद्धक्षेत्र-
यधानपानदमसंयमकुशलकर्मक्रियाकुशले समवधाना आर्याष्टाङ्गेन मार्गेण विरहिता
तमस्तमपरायणाः प्रगाढकर्मप्रत्ययेन ते सत्त्वाः तस्मिन् समये भद्रकल्पे विंशोत्तरवर्षशतं
युष्केषु प्रत्याजायिष्यन्ति तेषां सत्त्वानां कर्मप्रत्ययेन सहबुद्धक्षेत्रं हीनं भविष्यति सर्वत्र-
रुसकुशलमूलैस्सत्त्वैः परिवर्जिता सलवणा च पृथिवी भविष्यति पाषाणसर्करांशुशिला
पर्वतोत्तकुशला च धरणी भविष्यति । परुषदंशमशकाशीविषचण्डमृगपक्षिमिराकीर्णं
भविष्यति विषमकालकलुषा वायवो वास्यन्ति विषमकालविरसलवणविमिश्रा अश्वनिर्वा-
पतिष्यन्ति । तयारूपाः पृथिव्यां शस्यौषधिदण्डक्षो पत्रपुष्पफला धान्यरसाः सत्त्वानां
मन्योन्योपभोगपरिभोगविषमाः कलुषपरुषरुक्षविषसंच्छदा भविष्यन्ति । ते सत्त्वाः परि-
भक्ष्या भूयस्या मात्रया रक्ता दुष्टाश्चण्डा रौद्राः परुषाः कदर्याः परिभाषका अन्योन्यमौ-
वभीतेन चित्तेनायातचित्ता वधकचित्ता भविष्यन्ति मांसभोजनरुधिराहारा मृगसर्प-
प्रावरणाः प्रहरणाधियुक्ताः प्राणित्रयोद्युक्तारूपकुलवंशेश्वर्यशस्त्रलिप्यश्चारोहणधनुर्गणा-
युधपरिवारा मात्सर्यदर्पिता भविष्यन्ति विविधलूहपन्नताभिपुक्ता भविष्यन्ति लोकाः
तत्काल(ल)मष्टं तुषितभवनादवतीर्य विशिष्टे चक्रवर्तिकुशलवंशे ईश्वरे राजकुले अग्र-
दिभ्याः कुक्षौ वेनेयसत्त्वे कुशलमूलपरिचारणाय * गर्भवासमुपसृह्णीयां सर्वावन्तं तस्मिन्
समये सद्ये बुद्धक्षेत्रे उदारेणावभासेन स्फुरेयं । ऊर्ध्वं यावदकनिष्ठभवनपर्यन्तेणाहं हं
यावत् काञ्चनचक्रपर्यन्तमुदारेणावभासेन स्फुरेयं ये च तस्मिन् समये सत्त्वा सद्ये बुद्धक्षेत्रे
प्रत्याजाता नरकेषु वा तिर्यग्योनौ वा यमलोके वा देवमनुष्ये वा ते सर्वे तमवभासं
संपश्येयुः सृष्टेयुः संजानेयुः तेषां संसारविमृशतां दुःखोद्विग्नानां निर्व्याणाभिलाषमन्तः
क्लेशममचित्तानुत्पादयेयुः । इदं प्रथमे सममार्गजीवमवरोपयेयं । यदाहं सर्वधर्मनयवि-
परिणतं सर्वमसाधिनिर्देशमेकधर्ममुखमपरान्तकल्पनिर्देशेन समाहितचित्तो दशमासां मातुः
कुक्षां निवसयं यायांयाहं प्राप्ते बुद्धत्वे सत्त्वां परिखिन्नां संसारे परिमोक्षयेयं । ते सत्त्वा
मातुः कुत्सितं दशमासां मणिगर्भमन्दर्शनसमाहितचित्तं पर्यङ्केन निषयां पश्येयुः निर्गते
च दशमासे सर्वपुण्यमश्नयेताहं समाधिना सर्वावन्तं सहबुद्धक्षेत्रं पश्येयुः धारि-
कानयेयं । ऊर्ध्वं यावदकनिष्ठभवने पर्यन्तं दृष्टिमेन वा यावत्काञ्चनचक्रपर्यन्तं न चाव-
येयं ये च तस्मिन् समये सद्ये बुद्धक्षेत्रे सत्त्वाः प्रत्याजाता नरकेषु च पापान्मनुष्येषु वा
नाम प्रवाधयेयं । यदाहं मानुर्गतिने कुत्सावभिनिष्कृत्यं पुनरपि च सर्वावन्तं सद्ये
बुद्धक्षेत्रमुदारेणावभासेन स्फुरेयं । तदपि तस्मिन् समये सर्वान् सद्ये बुद्धक्षेत्रे सत्त्वान्
संवादेयं । अयमस्तकुशलपुत्रानां सत्त्वानां संताने निर्व्याणवीजं प्रक्षिपेयं । प्रथरोपित-

प्रप्रव्यकायसंस्कारः प्रप्रव्यवाक्यसंस्कारः प्रज्ञां ताश्चाभ्याश्रयामाः दिने दिने चैकां त्रैकां
धानात् व्युत्थित्वा तिलमाहारमाहरति । सा दुष्करचर्या मरुद्विका सा महाफला मरु-
विस्तारा नचिरेणासौ अनुत्तरां सम्यक्संबोधिमभिमभोक्ष्यते । स चेद् ग्रहद्वं गच्छ
स्वयं पश्यते । ते च तां दुष्करचर्यामुत्सृज्य मम दुष्करचर्यां दृष्ट्वा येषां येषां श्रावकश-
सन्तानवीजाङ्कुरं प्रतिष्ठितं स्यात् यावदयथापूर्वोक्तं ये मनुष्यराजा वा भट्टा वा नैगमत्रा-
पदा गृहस्थप्रव्रजिता गृहागारसम्पन्नास्तैःपि मम दुष्करचर्यामुपसंक्रामेयुर्यावच्छ्रावकयानि-
यथापूर्वोक्तं यश्च मां श्रामो दर्शनाय उपसंक्रमेत् ॥ स तस्य पश्चिमको मातृश्रामो प्रतिलाभो
भवेदिति ये श्रावक यानि का यथापूर्वोक्तं ये मृगपक्षिणो दुष्करं चरमाणं निषङ्गं पश्यन्तु
तेषां पश्चिमकस्तिर्यग्गयोनि प्रतिलाभो भवेदिति ।

यैश्च मृगपक्षिभिः श्रावकयाने वीजान्यवरोपितानि तेनैकजातिप्रतिवद्धा मम वैश-
वैनेया भवेयु र्ये प्रत्येकबुद्धवैनेया यथापूर्वोक्तं एवंविधाः बुद्धकास्तिर्यग्गयोनिना वक्तव्या
एवं प्रेता वक्तव्या स्तावच्चिरं चाहमेवरूपां दुष्करचर्यां चरेयमेकपर्यङ्गेन यावद्बहुसत्-
कोटीनयुतशतसहस्राणि दुष्करचर्यायां सात्तिभूता भवेयुः । आश्वर्य्यप्राप्ताश्च तेषां च
सन्तानेऽप्रमेयासंख्येयानां मोक्षवीजं प्ररोहेयं । तथारूपमहं दुष्करचर्यां चरेयं यथा न
पूर्वं केनचित् सत्त्वसंख्यानेन अन्यतीर्थिकेन वा श्रावकयानिकेन वा प्रत्येकबुद्धयानिकेन
वा अनुत्तरमहायानिकेन वा एवं दुष्करचर्यां चोर्णां पूर्वः स्यात् न च पुनः पश्चात् कश्चित्
सत्त्वसंख्यांश्चरेत् । अन्यतीर्थिका वा । एवंरूपां दुष्करचारिकां शक्तांश्चरन्तु यथाहं चरेयं ।
अप्राप्तायामनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ तदाहं पुरुषकारं कुर्यां सवलकायं मारं पराजयेयं ।
सावशेषकर्मफलं चाधिष्ठयेयं क्लेशमानं जिनेयं । अनुत्तरां च सम्यक्सम्बोधिमभिमभोक्ष्येयं ।
तदहमेकसत्त्वस्य सन्तानेऽर्हत्वं प्रतिष्ठापयेयं । तथा द्वितीयस्य तथा तृतीयस्य तथा चतुर्थ-
धर्म्मं देशयेयं । सन्ताने चार्हत्वं प्रतिष्ठापयेयं । एकैकस्य सत्त्वधार्यमहं शतसहस्रशः प्राति-
हार्याणि दर्शयेयं । तस्य च सन्ताने सम्यग्दृष्टिं प्रतिष्ठापयेयं बहूनि च धर्म्मार्थयज्जन-
सहस्राणि तोषयेयं । यथा श्रतया च फले प्रतिष्ठापयेयं । वज्रमयांश्च सत्त्वानां सन्ताने क्लेश-
पर्वतां ज्ञानवज्रेण भिन्द्यां त्रियानेन व्यवस्थानेन धर्म्मं देशयेयं । एकसत्त्वधार्यायाहं बहु-
योजनशतानि पद्भ्यां गच्छेयं धर्म्मदेशनार्थमभयपदे प्रतिष्ठापनार्थमप्रतिषेधश्च मे स्या-
भवेत् श्रवण्यायाः । दुर्बलस्य पृष्ठस्थितेः विश्रान्तचित्तस्य सुखरप्रगल्भचित्तस्य युः निर्गते
हुःप्रज्ञचित्तस्य बहुक्लेशकुलचित्तस्य माटग्रामस्य मम शासने प्रवृत्त्यापसर्य्यकारं धरति
मे पर्या सुभिर्क्षुभिर्क्षुण्णपासकोपासिकाः । बहुजनप्रभृतं मे शासनं भवेत् देवैर्देवैः ।
यत्तारां नागनामसुराणामार्याणां शुकुसमन्वागत उपोषधवासः यावत्तिर्यग्गयोनिगतानामपि
ब्रह्मचर्य्यश्रामो भवेत् । बोधिप्राप्त्य च मे भदन्त भगवन् ये सत्त्वा मम बहुपृष्ठिता वध-
चित्ताः शस्त्रेण यामिना वा शतया वा विविधेन वा प्रहरणे नोपसंक्रामेयुः । रुद्धैः पतनै-
र्वचनेगक्रोशेषुः परिभाषेयुर्दिद्विदिक्षु वा शूयः श्वं चारेयुः विषमंसृष्टसाहारपानमुप-
नामयेयुः । एवंरूपां कर्म्मफलानपरितीणानधिष्ठित्वा अनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिमभि-
मभोक्ष्येयं । यथा बोधिप्राप्त्य मे सत्त्वाः पूर्ववैरशयधकोपकरणप्रयोगेन परुषवचनविविध-

पारस्वविषयानुपपन्नसंश्लेषे नोपपत्तयेयुः । अपि च ये उत्पादयेयुः । तेषां सत्त्वानामपि शील-
नुत्तमसाधिसंसाधककलाभावितेन ब्रह्मस्वरमोक्षद्वन्द्वभिनर्दिनेन स्वरेण तथानुपपत्तयेयं ।
सत्त्वेषां चित्तानि प्रसादयेयं । कुशलं च नियोजयेयं यथा ते सत्त्वाः कर्मावरणं देशयेयुः ।
आपत्तां सत्त्वरमापद्येयुः । न च तेषां सत्त्वानां स्वर्गमोक्षफलवैराग्ये आश्रयत्वे वा आव-
रणाकर्म भवेदिति मम चाप्रा परितोषकर्मसोपायतीकृतं भवेत् । बोधिप्राप्त्य च मे
भदन्त भगवन् यावन्तो मम रोमकूपा भवेयुस्तावन्तो दिवसं सुदुष्टविषयान् निर्मिगुणां
दापिंशद्भिर्मातृपुरुषपलस्यैः समलङ्कृतानशीतिभिरनुब्रूयन्तेत्याद्यं सुदुष्टविषयान् ब्रूयन्ते
सुदुष्टक्षेत्रेषु प्रपयेयं । अशून्येषु च प्रपयेयं पक्षकषायेषु सुदुष्टक्षेत्रेषु प्रपयेयं । ये चापि तेषु
सुदुष्टक्षेत्रेष्वानन्तर्यकारकाः सत्त्वा भवेयुः सत्त्वमप्रतिक्षेपकाः आर्योपचारका यावदकुशल-
मूलममवधारकाः येषु तत्र सत्त्वाः आश्रयकपानसंप्रस्थिताः प्रत्येकसुदुष्टपानसंप्रस्थिता महा-
यानसंप्रस्थिताः शिष्याणां कल्याणकारिकाः हिंस्रचारिकाः मूलापत्तिमापन्नाः दग्धसन्तानाः
शुभमार्गप्रलुप्ताः संसारदण्डसंप्रस्थिताः कुपार्गविद्वन्ममाना महासंकटप्राप्ताः तथारूपाः सत्त्वाः
सत्त्वकोटीनयुतशतसहस्रादेशो सुदुष्टविषय एकादिवसे सत्त्वानां धर्मं देशयेत् ये सत्त्वा
महेश्वरभक्तिकाक्षेपां सत्त्वानां महेश्वररूपेण धर्मं देशयेयं । सद्ये च सुदुष्टक्षेत्रे मम वर्णं
भाषयेयुस्ताव च सत्त्वानां प्रणिधानमुद्योजयेयं ते च सत्त्वा मम वर्णं श्रुत्वा ममेव सुदुष्टक्षेत्रे
प्रणिधानं कुर्वीरन् उपपत्तिं चाकाङ्क्षेयुः । यदहं भदन्त भगवन् तेषां सत्त्वानां मरणकाल-
समये पुरतः । न तिष्ठेयं धर्मं न देशयेयं चित्तं न संप्रसादयेयं येयं मायाहमनुत्तरां सम्यक्-
संशोधिमभिर्मुष्येयं ।

यदि मे सत्त्वा कालं कृत्वा दुर्गतिपूषण्येषु न च मम सुदुष्टक्षेत्रे मनुष्यप्रतिलाभं
लभेयुः सर्वे मम धर्मासंभोगे शक्तेषु मां च ये प्रतिभाषेयुर्मां चाद्यं सत्कुर्यां सफलं
सुदुष्टकार्यं निष्पादयितुम् । ये सत्त्वा नारायणभक्तिकाया च सत्त्वाः कालं कृत्वा दुर्गतिं
प्रपतेयुस्तन्वा चाद्यं शक्यं सफलं सुदुष्टकार्यं निष्पादयितुं बोधिप्राप्त्य च मे सर्वं सुदुष्टक्षेत्रेषु
सत्त्वा आनन्तर्यकारका यावत् कुमारगं विद्वन्ममाना महासंकटप्राप्ताः सत्त्वाः कालं कृत्वा
मम सुदुष्टक्षेत्रे उपपद्यीरन् इदं तेषां निमित्तं पांशुवर्णास्ते सत्त्वा भविष्यन्ति पिशाच-
मुखमुष्टसूतयोर्दुर्गन्धा दुःशीला अस्वायुष्का विविधरोमोपहता विविधपरिष्कारपरिच्छे-
ते सत्त्वा भविष्यन्ति तेषां सत्त्वानामर्ष्यं यावत्तस्मिन् समये सद्ये लोकापातो
सद्ये प्रलया-
रुका भवेयुः सर्वत्र च चातुर्द्वीपिकायां सन्तुषितमधनायतरणं मातुर्गर्भं चाद्यं
सद्ये प्रलया-
श्रेयं विस्तरेण कुमारप्रीडा शिल्पकर्मव्यानद्वयपर्य्यां सारधर्षणबोधभिर्मुष्य-
न धर्ममवप्रवर्तनं सर्वत्र च चातुर्द्वीपिकायां सफलं सुदुष्टकार्यमुपदर्शयेयं परिनिर्वृतिं
यावच्छरीरविभागमुपदर्शयेयं । बोधिप्राप्त्याद्यमेकपादव्यापारेण धर्मं देशयेयं ये सत्त्वाः
आश्रयकपानिका स्ते आश्रयकषाण्डितकं धर्मं देशितमाजानीयुः । ये सत्त्वाः प्रत्येकसुदुष्टक्षेत्रे
स्ते प्रत्येकसुदुष्टयानकषाधर्मं देशितमाजानीयु ये सत्त्वा अनुत्तरमहायानिकास्तानुत्तरमहायान-
कषाधर्मं देशितमाजानीयुः । ये सत्त्वाः संसारविरचितास्ते दानकषादेशितमाजानीयुर्
सत्त्वाः पुण्यविरचिताः सुखस्वर्गाभिलाषिणस्ते शीलकषादेशितमाजानीयुः ये परस्परभीत-

रेण । सुभाषितज्ञानं प्रमुष्टचित्तानां सागरमुद्रयापारेण । अनुत्पत्तिकथमन्तानि कोष्ठ-
 एनचित्तानां निमित्तव्यापारेण । यथा अतर्धमप्रमुष्टचित्तानामसंप्रमोषव्यापारेण । पर-
 मरसुभाषितामनुष्ठानं वित्तमिरव्यापारेण । विरतप्रतिलम्बप्रसादानां पुष्पोत्सेदव्या-
 पारेण । धर्मासुखप्रवर्धनमनुष्ठानं धर्मेनैवव्यापारेण विरतोच्छेदद्वष्टीनां रत्नयूषव्या-
 पारेण । दानार्हितकर्मभिमुक्तायां अनुपमव्यापारेण । सर्वसंयोजनबन्धनगतानां गग-
 नमुद्रव्यापारेण । सर्वधर्माननाचित्तानां ज्ञानमुद्रव्यापारेण । तथागतगुणपरिपूर्णानां
 लोकविश्रामसुखीभावव्यापारेण । पूर्वमुत्तमुक्ताधिकारिणां विनियतप्रातिपद्यव्यापार-
 रेण । एकधर्मासुखपरात्तककल्पानिर्दिष्टानां सर्वधर्मेनव्यापारेण । सर्वसूत्रान्तावि-
 नियितानां धर्मेस्वभावसमतायिनित्तव्यापारेण । षटपारायणीयधर्मपरिवर्जितानां सर्व-
 धर्मेनव्यापारेण । विमोक्षचित्ताश्रयानभिमुक्तानां विमोक्षिताभिन्नाव्यापारेण । तथा-
 गतग्यानुप्रवेशविमर्शितानामपरमप्रमोषव्यापारेण । आवेष्टिकधर्मा बोधिसत्त्वचर्यानिभि-
 युक्तानां ज्ञानागमव्यापारेण । ज्ञातिकामसंनिर्जितानां सर्वप्राप्तगतव्यापारेण । सावशे-
 षबोधिसत्त्वचारिकानां अभिवेकव्यापारेण । दशतथागतवलापरिपूर्णानामनवमर्दव्यापार-
 रेण । चतुर्वैशारद्याप्रतिलब्धानामपय्यादानव्यापारेण । आवेष्टिकधर्माप्रतिलब्धानामसं-
 पार्यव्यापारेण । अमोघश्रवणदर्शनानां प्रतिधानव्यापारेण । सर्वमुत्तुधर्मसंमुखानुबोधाय
 श्रोताविलविमलमुद्रव्यापारेण । सायनेप्रसर्वजज्ञानानां सुविमुद्रव्यापारेण । अप्राप्तसर्व-
 तथागतकार्येभिः कार्यरपर्यन्तनिष्ठाव्यापारेण धर्मेदेशितमाजानीपुरिति ।

ये बोधिसत्त्वा अशठा अमायाविनो रिजुका रिजुक्जज्ञातीयाश्च तेषां चतुरश्रीतिधर्मे-
 मुखसदृष्टाणि पञ्चवत्तिधारणीमदृष्टाणि अप्रमेवानसंख्येयानां मर्यापानसंप्रस्थितानां एक-
 व्यापारेण । एते गुणाः सन्ताने प्रतिष्ठापयेयं येन बोधिसत्त्वा मर्यासत्वा मर्याहनाएवंनद्धा
 भवेयुः । अचिन्त्यप्रतिधानविशेषाभ्युद्भूता भवेयुरचिन्त्यज्ञानदर्शनबोधिसदृष्टालङ्घिता भवेयुः ।
 मुदयणा कापालङ्घिता लक्षणानुबल्लनैः वागलङ्घिता भवेयुर्यथाभिप्रायाः सत्त्वाः सुभाषितेन
 सन्तोषयेयुः । घृतालङ्घिताः समाध्यवचनतया । स्मृत्यालङ्घिता धारणसंप्रमोषतया मनो-
 लङ्घिता निर्हत्यालङ्घिताः । कुगत्यमुद्वनतया आशयालङ्घिता द्वयप्रतिजतया । प्रयोगालङ्घिताः
 प्रतिज्ञोत्तरणतया अध्याशयालङ्घिता भूम्या भूमिसंक्रमणतया । दानालङ्घिताः सर्ववस्तु-
 परित्यागाया शीलालङ्घिताः सुश्रुताचितरश्मिमलतया । ज्ञान्यालङ्घिताः सर्वसत्त्वा पतिहृत-
 चित्ततया । वीर्यालङ्घिताः सर्वसंभारोपचित्तया । ध्यानालङ्घिताः सर्वसमापत्तिविमोक्षिता-
 भिन्ना भवेयुः । प्रज्ञालङ्घिताः क्षिणवासनयाभिन्नाविनो मेत्यालङ्घिता सर्वसत्त्वस्य चासालु-
 गताः कमणालङ्घिताः सर्वसत्त्वोपरित्यागस्थिता मुदितालङ्घिताः सर्वधर्माकयंकथा-प्राप्त-
 उपेक्षालङ्घिता उन्नाभावनामदयविगताः । अभिज्ञालङ्घिताः सर्वविमोक्षिताभिन्नाः पुण्या
 लङ्घिता अतर्धमोभारतपाशिता प्रतिलब्धा ज्ञालङ्घिताः सर्वसत्त्वचित्तचरितभिन्ना बुद्ध्या-
 लङ्घिताः सर्वसत्त्वकौशल्यधर्मेविबोधयितारः । आलोकालङ्घिताः प्रज्ञाचक्षुरालोकं प्रति-
 लभेयुः । प्रतिसंविदलङ्घिता अर्थधर्मेनिर्वाक्यप्रतिभानप्रतिबंधविदप्रतिलब्धा भवेयुः वैशारद्या-
 लङ्घिताः सर्वसारपरप्रवृत्तिनिभूता गुणालङ्घिता गुहानां गुणानुप्राप्ता धर्मालङ्घिताः सतत

कलुषचित्ताः प्रदुष्टचित्तास्ते मेधाव्याहारधर्म्मदेशितमाजानीयुः प्राणातिपातिकाः करुण
 देशितमाजानीयुः य ईर्ष्यामात्सर्याभिभूतास्ते मुद्रिता व्याहारकथाधर्म्म देशितमाजानीयुः
 येरुपारुष्यमदमत्तचित्तास्ते उपेक्षाव्याहारकथाधर्म्म देशितमाजानीयुः । येऽल्पश्रुतवारिणो
 संप्रमोषश्रुतधारणीविप्रणाशव्याहारेण धर्म्म देशितमाजानीयुः कुट्टृष्टिचङ्कटप्राप्ताः शून्यतावा
 हारेण धर्म्म देशितमाजानीयुः वितर्कसमुदाचारोपज्ञाप अनिमित्तव्याहारेण धर्म्म देशित
 माजानीयुः प्रणिहिता परिशुद्धापहता अप्रणिहितव्याहारेण धर्म्म देशितमाजानीयुः प्रा
 यपरिशुद्धाः परिशुद्धाशयव्याहारेण धर्म्म देशितमाजानीयुः व्यवकीर्णसमुदाचारोपहतोषि
 तचित्ता असंप्रमोषव्याहारेण धर्म्म देशितमाजानीयुः क्षमप्रयोगोपहता अजृम्भितव्याहारे
 धर्म्म देशितमाजानीयुः अध्याशयप्रशब्दोपहता अनिश्रितव्याहारेण धर्म्म देशितमाजानीयुः
 क्षिप्तचित्ताः पेयालं कल्पचित्ताव्याहारेण कुशलसंप्रमोषचित्ता वैरोचनव्याहारेण भास्
 र्मोद्भुक्ताः शून्यताव्याहारेण परवधे संप्रतिपन्ना अभ्युद्भूतव्याहारेण विविधक्षेपोपह
 तचित्ता विगतव्याहारेण विषममार्गसंप्रतिपन्ना आवर्त्तव्याहारेण मद्यायानकोपहृतचित्ता
 विवर्त्तव्याहारेण संसारोद्भिन्नानां बोधिसत्त्वानां रतिव्याहारेण । कुशलभूमिज्ञाना नवत्ता
 मूर्ख्यनुव्याहारेण । परस्परसंतुष्टकुशलमूलानां श्रुतापव्याहारेण । परस्परसमचित्तानां
 प्रतिहततस्मिन्व्याहारेण विषमकर्मसंप्रतिपन्नां क्रियावतारणव्याहारेण । पर्यदूयोपगतानां
 मिदकेतुव्याहारेण । चतुर्मासभिभूतचित्तानां शूरव्याहारेण । बुद्धक्षेत्रानवभासगतानां
 सत्त्वानां प्रभाभ्यूहव्याहारेण । अनुनयप्रतिष्ठानां शैलोच्चयव्याहारेण । बुद्धधर्म्मालोकना
 भिमृत्तानां ध्वजाग्रपोरूव्याहारेण । मद्याप्रज्ञाविरचितानां उल्कापातव्याहारेण सोऽहम
 कारगतानां भास्करप्रदीपव्याहारेण । क्षयानिरुक्तिप्रयुक्तानां गुणाकरव्याहारेण । ऐक्यि
 यडोपमात्माभिकाङ्क्षिणां नारायणव्याहारेण चलाचलमुद्गीनां सा चानुगतव्याहारेण ।
 अवलोकितवृद्धानामेकध्वजव्याहारेण । पूर्वप्रतिज्ञोत्प्रेष्टानां धर्मक्षेत्रव्याहारेण ।
 ज्ञानां वज्रपदव्याहारेण । बोधिसत्त्वभिकाङ्क्षिणां परमेश्वरव्याहारेण ।
 त्रुगुमित्तानां वज्रोपमव्याहारेण । सत्त्वचरितमप्रज्ञानां वज्रमयव्याहारेण ।
 परापरानभिज्ञानां प्रज्ञाप्रदीपव्याहारेण । परस्परमतः देशयेयं तां चरित्यवतिव्याहारेण ।
 कायप्रतिष्ठानां महर्म्मकायविभाजनव्याहारेण । प्रतिष्ठापनप्रज्ञानां हतप्रज्ञाव्याहारेण ।
 धर्मक्षेत्रव्याहारेण । सर्वज्ञानविशेषोपितानां वरणाव्याहारेण ।
 विमलव्याहारेण । अहं तु विद्यामंप्रज्ञितानां विद्यामपने धर्मचक्रवर्त्तिनभिराङ्गुली
 ध्वजव्याहारेण । मुकुटविचयव्याहारेण । लक्षणाव्याहारेण ।
 व्याहारेण । आदातप्रभेदासमर्थानां निराश्रयव्याहारेण ।
 धर्म्मक्षेत्रव्याहारेण । प्रत्युत्पन्नायत्तनधर्म्माणां वृद्धाव्याहारेण ।
 नवसमिधव्याहारेण । प्रतीत्ययुक्तानामकुतव्याहारेण ।
 रेष । आकाशव्यभिज्ञानाभिकाङ्क्षिणां निष्कषणव्याहारेण ।
 परिशुद्धचित्तव्याहारेण । अपरिपूरासंसदयस्मन्तं संप्रपद्यव्याहारेण ।
 र्मक्षेत्रव्याहारेण । बोधिसत्त्वपरिपूरासंसदयस्मन्तं संप्रपद्यव्याहारेण ।

एकवृत्तान्तैकवृत्तः । एकपरितोकात्वेन एकवृत्तकर्मणा एकपुष्पेण पूजां कुर्वीरन् सर्व्वं
 तेष्वेवर्त्तिका भवेयुर्थाभिप्राया स्तिभिर्यानिः ते च मत्वा मम परिनिर्दृष्टयः शासनेऽन्तः
 एकजिज्ञासकमपि यत्तत्पुष्पेणोक्तं भवतामवर्त्तयितुं केचित्पुष्पदशायां पर्य्याप्यपुष्पार्चयन्तुः ।
 परंपरा च देशेषुः । येषुपि शुश्रूषितं वा प्रसादयेयुर्धर्मैर्भाष्यकम् वा पूजां कुर्वन्तः
 एकपुष्पेणापि एकयन्त्रेणापि सर्व्वं तेष्वेवर्त्तिका भवेयुस्तिभिर्यानिःशाभिप्राया यावत् महर्म्म-
 स्तांते महर्म्मैष्णवायां निर्वापितायां धर्मैर्ध्वजे धृतिते ते च मम जन्मशरीरमवतरेयुर्थावत्
 काञ्चनचक्रं तिष्ठेयुर्धर्मिन्काले मष्टे वृत्तत्वे रत्नधर्मिन् भवेत्तस्मिन्ममये केतुमतिर्नाममणि-
 धेयुर्ममये धर्मिन्भर्मां तिष्ठन् । तद्य ततोऽभ्युदयोऽयं यावदफनिष्ठभवेन स्थित्वा विविधां
 पुष्पवृष्टिं प्रदर्शयत् । मान्दारवपारिजातकमनुपकरो च मानवूर्ध्वचन्द्रश्चिमलाशतपत्रसहस्रपत्र-
 शतमहस्रपत्रमन्तप्रमासमन्तगन्धा मुर्त्तचरे मदा कुन्दादृश्यनयनाभिरम्या ज्योतिप्रभा ज्योति-
 रेमानन्तप्रान्तगन्धानां । एवं रपाणां पुष्पार्चयन्ममिवर्त्तयत् ततश्च पुष्पवर्षादिविधा शब्दा
 निगरेयुस्तद्वया वृत्तशब्दो धर्मैशब्दः महृशब्द उपामकमन्वरशब्द आर्याष्टाङ्गमन्वा-
 गतो षोषपोषयामशब्दो दशप्रवृत्ताशब्दो सम्यग्दानशब्दः जीलशब्दः सकलद्रव्यार्चयपरि-
 पूर्योपमशब्दो वैष्णवृत्तिशब्दोऽध्ययनशब्दः प्रतिमंलपनशब्दः । योनिशोमर्त्तकारशब्दः
 शुभशब्दोऽनायानमृत्तिशब्दो नैयमंज्ञानार्चनापतनशब्द आकित्स्त्रिणायतनशब्दो विज्ञानान-
 न्दयापतनशब्द आकाशानन्दायतनशब्दोऽभिभवायतनशब्दोऽस्तुत्वायतनशब्दः शमयविषय-
 नाशशब्दः शृणुताप्रणिष्टितशब्दो निमित्तशब्दः प्रतीत्यमसुखादशब्दः सकलद्रव्यार्चयपिटक-
 शब्दश्चिन्तारत्न सकलप्रत्येकमुद्रयानपिटकशब्दो निरयरेत् । सकलमहायानकथा षट्पार-
 मिताशब्दः ते पुण्या अश्रिकरेषुः सर्व्वं च शृणुयन् देवाः शृणुयुः स्वस्वकानि पूर्व्वकृतानि
 कुशलमूलाननुसरन्तुः । सर्व्वकुशलेषु धर्मेषु मष्टानत्वा श्रुतुगुणार्चयन्तु ततोऽवतरन्तुः सर्व्व-
 मष्टं लोकधातो मनुष्या देशकुशलेषु कर्मैष्वप्ये निर्योजयन्तुः प्रतिष्ठापयन्तुः । एवं सर्व्वं
 कामावचरा देवाः शृणुपुष्टीयां च वृष्णा संयोजनरतिक्रीडामांमनसाभिरतासितचेतनिकां
 सर्व्वान् प्रशमयन्तुः । ते सर्व्वस्वकानि पूर्व्वकृतानि कुशलमूलाननुसरन्तुः । ते च देवलोका-
 रयतोऽयं सर्व्वं मष्टं लोकधातो मनुष्या देशकुशलेषु कर्मैष्वप्ये समुदापयन्तुः प्रतिष्ठापयन्तुः ।
 पुष्पा आकाशे विविधा रत्ना प्रादुर्भवन्तुः । तद्वया भदन्त भगवन् सपरिरेणमूयणमणिमुक्ता-
 वेष्ट्यमङ्गुलिशैः प्रधादुरजतजातरपाशमर्म्मैस्तिस्रावर्त्तः । सर्व्वं मष्टं वृत्तत्वे एवं रूपां रत्न-
 वृष्टिमभिप्रदर्शयन्तुः । सर्व्वं च मष्टं वृत्तत्वे कलिफलविविदादूर्ध्वचरागपरचक्रपरपथापुत्र-
 विषं सर्व्वेण सर्व्वं प्रशमयन्तुः । लेशरोण्या अफलद्योयन्धनविषयाः । मुभिन्ताः सर्व्वं मष्टं
 वृत्तत्वे संस्थित्युः । यानि च मत्त्वानि तानि रयानि पञ्चेषुः उपभोगकर्म वा कुर्वीरन् ।
 ते सर्व्वं विभिर्भानैरेवेष्ट्या भवेयुस्तं च पुनरपि यावत् काञ्चनचक्रं स्थित्युः । पर्ययं भदन्त
 भगवन् शास्त्रान्तरकल्पकालममये पुनस्तं वृत्तनीलमणिगताः संस्थित्युः यावदफनिष्ठभ-
 वनपर्यन्तं स्थित्वा विविधां पुष्पवृष्टिमभिप्रदर्शयन्तुः तद्वया मान्दारवमष्टमान्दारवशरि-
 यात्रायावद्वयानन्तप्रभासमात्रं पुष्पवर्षादिविधा मनोपाः शब्दो निरयरेत् । तद्वया वृत्त-
 शब्दो धर्मैशब्दः महृशब्दो यावत्पुष्पैर्त्तं ते पुनः शरीरे आभोयावत् काञ्चनचक्रं स्थित्युः ।

तस्मिन् समये दुर्भिक्षकालान्तरकल्पकाले पुनस्ते शरीरकर्तुं पुद्गलक्षेण यावदकनित्यप्रवृत्तः
 पयन्तं पुष्पदृष्टिर्यावत् पूर्वोक्तं यावद्भोगान्तरकल्पं यथा पूर्वोक्तं । यथा भद्रके मशकम्
 मम परिनिर्वृतस्य शरीरास्तु कार्यं कुर्युः । गणनातिक्रान्तान् वैन्यां त्रिभिर्यानेरवैवर्तिकां
 स्थापयेयं । एवं पञ्चद्वन्द्वे तत्र परमागुणः-ममैर्महाकल्पे वर्तमाने मम शरीरास्तत्त्वान् विन्दु-
 त्रिभिर्यानेरवैवर्तिकां स्थापयेयु र्यदा पञ्चात्सदृशं गङ्गा-नदी-वालिकासमैरसंख्येयैरतिक्रान्ते-
 र्दशसु दिक्षु प्रसेयैरन्योन्येभ्यो लोकधातुभ्यस्ते बुद्धा भगवन्त उल्लङ्घेयु ये मया वोधिस्त्वन्मृतेना-
 नूत्तरायां सम्मकुम्ब्वोधौ चयां चरता प्रयत्नमनुत्तरायां सम्यकुम्ब्वोधौ समादापिताः
 स्युः प्रतिष्ठापिता मया च पारमितासु समादापिता निवेशिताः प्रतिष्ठापिताः स्युः वोधिप्रान-
 श्चाहमपि सत्त्वाननुत्तरायां सम्यकुम्ब्वोधौ समादापयेयं निवेशयेयं प्रतिष्ठापयेयं । ये पुन-
 परिनिर्वृतस्य शरीरं विकुर्वाणोनापि सत्त्वा अनुत्तरायां सम्यकुम्ब्वोधौ चित्तमुत्पादये-
 तेऽपि पञ्चात्सदृशं गङ्गा-नदी-वालिकासमैरसंख्येयैर्वर्तमानैरसंख्येयै रतिक्रान्तेर्दशसु दिक्षु
 प्रसेयेष्वसंख्येयेषु लोकधातुषु वोधिस्त्वा अनुत्तरां सम्मकुम्ब्वोधिमभिसम्बुद्धा मम वर-
 भाषेयुः आवयेयुर्घोषं चोदीरयेयुः यच्चिरं भद्रकोनाम कल्पो वभूव तस्मिंश्च भद्रके महाकल्पे-
 प्रविष्टे चतुर्थे जिनभास्कर एवं नामा तथागतो वभूव । येन वयं प्रथममनुत्तरायां सम्य-
 कुम्ब्वोधौ समादापिता निवेशिताः । प्रतिष्ठापिता येन वयमेतर्हि सर्वज्ञाः सर्वकार-
 धार्मिकं धर्मचक्रं प्रवर्तयामः निवर्ततु गतिचक्रे बहूस्त्वत्कोटीनयुतशतसहस्रान् स्वर्ग-
 मोक्ते फले च प्रतिष्ठापयामः स्युः । ये च सत्त्वा वोध्यर्थिकास्तेषां तथागतानां सकाये मम
 वर्णकीर्तियशश्च शृणुयुस्तेतं तथागतं पृच्छेयुः कमर्थवशं सम्यग्मानः स भगवांस्त्रयागत
 एवं पञ्चकषाये कलियुगे वर्तमानेऽनुत्तरां सम्यकुम्ब्वोधिमभिसम्बुद्धः । ते च तथागतास्तेषां
 वोध्यर्थिकानां कुलपुत्राणां कुलदुहितॄणां वा इमं मम कल्याणसमन्वागतं प्रथमचित्तोत्तरं
 बुद्धत्वेन गुणव्यूहं प्रणिधानपूर्वयोगं भाषेयुस्ते च वोध्यर्थिकाः कुलपुत्राः कुलदुहितरो वा
 आश्चर्यमाप्ता भाषेयुः तेऽप्येवं रूपं महाकरुणां सत्तृप्तत्वाद्येयुरेवं रूपं च प्रणिधानं कुर्वीरन् ।
 एवं रूपे तीव्रे पञ्चकषाये क्लेशकषाये कलियुगे बुद्धत्वेन आनन्तर्यकारका यावदकुशलसम-
 वधानां वैन्यां प्रतिशुक्लीयुः ते च बुद्धा भगवन्तस्तान् महाकरुणासमन्वागतां वोध्यर्थिकां
 कुलपुत्रान् वा कुलदुहितॄन् वा एवं रूपेण व्याकरणेन व्याकुर्यु र्यथाभिप्रायां तेः कुलपुत्रैः
 कुलदुहितृभिर्वा तीव्रपञ्चकषाये क्लेशे कलियुगे प्रणिधानं कृतं । अपरे बुद्धा भगवन्तो
 समाशरीरविवर्तनेभिः पूर्वयोगैः सत्त्वानां वोध्यर्थिकानां कुलपुत्राणां कुलदुहितॄणां वा
 विश्वरेण भाषेयुः । एवं चिरमेवं नामाजिनसूर्या वभूव । परिनिर्वृतस्य शरीरेभिरेवंविधै-
 रेवं रूपाणां दुःखितानां सत्त्वानामर्थाय । एवंरूपाणि विविधानि प्रातिहार्याणि विविधा
 च नानाप्रकारा विकुर्वाणभिरवयं प्रथममनुत्तरायां सम्यकुम्ब्वोधौ संचोदिताः अनुत्तरायां
 सम्यकुम्ब्वोधौ वयं कुशलमूलसमाधानान् एषमचित्तोत्पादादिदं पारमितासु वा योगः
 कृतः । यावद्यथापूर्वोक्तं विश्वरेण ।

अथ खलु समुद्ररेणुवाक्षणाऽप्रपुरोहितो रत्नगर्भस्य तथागतस्य पुरतः स देवगन्धर्व-
 मुनिः प्रसायाः इमां महाकरुणासमन्वागता पञ्चशतानि प्रणिधानानां कृतवान्

स एवमाह । यदि मे भदन्त भगवन्नेवेष्टा आशा परिपूर्यत तथाचाहं अनागतेऽध्वनि भद्रको कल्पे तीव्रक्षणे रणकषाये कलियुगे वर्त्तमानेऽन्धलोकोऽनायकोऽपरिणायको दृष्टिव्यसनान्ध-
कारप्रतिमि लोको आनन्तर्यकारकानां यावत्पूर्वोक्तं यदिचाहं शक्तः सकलमेवं बुद्धकार्यं निष्पादयितुं । यथाच मे प्रणिधानं कृतं न च विसरामिवोद्यौ प्रणिधानं न चानक्षेत्र-
कुशलं परिणामयामि । एवमेव भदन्त भगवन् व्यवसायं न च पुनरहं अनेन कुशलमूलेन प्रत्येकबुद्धयानं प्रार्थयामि न च आद्यकषानं प्रार्थयामि न देवमनुष्यलोको राजत्वं प्रार्थयामि ।
न देवमनुष्यलोको ऐश्वर्यं प्रार्थयामि । न पञ्चकामगुणपरिभोगार्थं न देवोपपत्तिं प्रार्थयामि ।
न गन्धव्यासुर-यक्ष-राक्षस-नाग-गरुडोपपत्तिं प्रार्थयामि न चात्र कुशलमूलं परिणामयामि ।
यच्च भगवानेवमाह । दानं सदाभोगताये संवर्त्तते शीलं स्वर्गोपपत्तये श्रूतं सदाप्राज्ञताये भावनाविसंयोगाय । उक्तं चैतत्पुनर्भगवता श्रुद्ध्यति आशयोऽभिप्रायः कुशलमूलपरिणाम-
नापुण्यवतः सत्त्वस्य यच्च मया भदन्त भगवन्दानमयं वा शीलमयं वा श्रूतमयं वा भावनामयं वा पुण्यमार्जितं म्मात् यदि नैवेष्टा आशा परिपूर्यत यथा मे प्रणिधानं कृतं तदहं तत्सर्वं
कुशलमूलं नैरयिक्तानां सत्त्वानां परिणामयामि । ये सत्त्वाः प्रचण्डघोरेऽवीची नरको दुःखा-
न्यनुभवन्ति । ते चानेन कुशलमूलेन ततो व्युत्तिष्ठन्तु । इह च बुद्धक्षेत्रे मनुष्यप्रतिलाभन्तु ।
तथागतप्रवेदितं च धर्मेस्विनयसारागयेषु । अग्रत्वे च परिनिर्वायेषु । यच्च तेषां सत्त्वानाम-
रिक्तोक्तकर्मफलं स्यात्तदहमेतर्हि फलं कृत्वा वीची मदानरको उपपद्येयं । बुद्धक्षेत्रपरमाणु-
रजः समाधागमणीयाद्य मे कायाः एकैकश्च मे कायः सुनेरुपर्वतराजप्रमाणो सदान् सम्भवेत् ।
एकैकश्च मे काय एवं रूपाः सुदुःखां वेदनां जानीयात् यथैतर्हि एष एकः शरीरः सुदुःखां
वेदनां संजानाति । एकैकश्च मे आत्मभावो बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजः समा तीव्राक्षयडां खरां नैर-
यिकां कारणमनुभवेय्यं चैतर्हि बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजस्समेष्टु दशसु दिक्ष्यन्तेषु लोकधातुषु
सत्त्वा आनन्तर्यकारका यावदवीचिपरायणानि कर्माणि समुदान्नीतानि सुयुष्म यावद्-
बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजस्समेष्टु सदाकर्त्तव्यतिप्रान्तेषु । दशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजस्समेष्टु-
नोपु गत्वानन्तर्यकर्माणि क्षिपेयुः समुत्थापयेय वी सर्वेषामयीयाह तत्कर्मावाचां सदा-
नरको म्रियतोऽनुभवेयं । मा च मे सत्त्वा नरफेद्युपपद्यु सर्वे च ते सत्त्वा सुता भगवन्त आरा-
गमेष्टुः संनाराद्योत्तारयेयुर्निर्वाणनगरं प्रवेशयेयुः । तदाहमेतत्क्षिरेण नरकात्परिसुख्यं । याव-
दशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमेष्टुषु बुद्धक्षेत्रेषु सत्त्वैस्तथास्य कर्मसमुत्थापितं
आसप्तनिपतवेदनीयं प्रतापने नरकं उपपत्तव्यं यावदिष्टापूर्वेक्तं एवं सन्तापने सदागौरवं
संपाते कालमूत्रे मञ्जीवनं एवं नानाविधा तिर्यग्योनिर्वायाः एवं यस्यलोको वक्तव्यः एवं यथा-
दाग्निं वक्तव्यं । कुम्भागडपिशाचासुरगरुडायाणाः । यदा बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमेष्टु दशसु
दिक्ष्यन्तेषु लोकधातुषु सत्त्वैरेव एवं कर्माणि म्मात् ये च मनुष्यगान्धर्वपिरात्रिका अरस्तका
अपादकाः स्रुतिप्रमुष्टचित्तेऽस्पादयितव्यं । श्रुत्यविमत्तयितव्यं । पेयालं यथा पूर्वोक्तं । पुन-
रेवमाह ॥ अवाची मदानरको उपपद्येयं । यावत्तिर्यं संसारे भावयतनस्यन्तं प्रतिफलमुत्ता-
थिरमहं एवं रूपां विविधे नरकतिर्यकमेष्टु यत्तासुरराक्षसेषु यावन्मनुष्येषु उपपत्तिभिर्यं
दुःखमनुभवेयं यथा पूर्वोक्तं । यदि मे एवं रूपा अमुत्तायां सदाक्षयस्वोद्यौ आशा न परिपूर्यत ।

अथ च पुनर्मे एवं रूपानुत्तरायां सम आशा परिपूर्यत यावत्सूक्तं सात्तिभूता मे
बुद्धा भगवन्तो भवन्तु । ये दशसु दिक्ष्वपमेयासंख्येषु अन्येषु लोकधातुषु बुद्धा भगवन्-
क्लिष्ठन्ति यापयन्ति धर्मं च देशयन्ति ते सम बुद्धा भगवन्तः सात्तिभूताभविष्यन्ति ज्ञान-
भूताभविष्यन्ति । व्याकरोतु मे भदंत भगवन्ननुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ भद्रको कल्पे भवेयमां
विंशोत्तरवर्षशतायुष्कायां प्रजायां तथागतोऽहंन् सम्यक्सम्बुद्धो विद्याचरणसम्पन्नो यावद्-
बुद्धो भगवान् शक्नोऽहमेवं रूपं बुद्धकार्यमभिनिष्पादयितुं या मे प्रतिज्ञा कृता ।

अथ तावदेव सर्वावती पर्षा सदेवगन्धर्वमानुषासुराश्च लोकः तित्तिगगणस्थिताः
स्थापयित्वा तथागतं ते सर्वे ऽश्रुणि प्रवर्तयमानाः पञ्चमण्डलेन पादौ वन्दित्वाहुः । साधु साधु
महाकाशिका गम्भीरा ते स्मृतिर्गभीरेषु सत्त्वेषु महाकरुणोत्पन्ना गम्भीरश्च महाप्रतिपादो
कृतं । तदाध्याशयेन सर्वसत्त्वा महाकरुणाया संक्रादिता यद्भयसानन्तर्यकारका यावदकुशतमूल-
समवधानगता वेनेयाः प्रतिवृद्धीता ऽन्ते न प्रणिधानेन क्षीयते यया त्वं प्रथमचित्तोत्पादना-
नुत्तरायां सम्यक् सम्बाधो सत्त्वानां भैषज्यभूतस्वाद्यं परायणं सत्त्वानां दुःखप्रमोचनायै
प्रणिधानं कृतं तथा ते आशा परिपूर्यतु व्याकरोतु च भगवाननुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ
प्रपञ्च राज्ञा प्रभृतं बुद्धः प्रपदमानो ब्राह्मण्य पञ्चमण्डलेन वन्दित्वाह । अहो परम-
गम्भीरसुतेषु त्वमनाश्रितः सत्त्वेषु त्वं दयापन्नः । अस्माकं त्वं निदर्शकः मेयालं ।

अवलोकितेश्वर आह ।

सत्त्वैद्यशक्तेषु भगवानमक्त अतीन्द्रियाश्च ।

करोषि वैश्वर्यमिहेन्द्रियाणां भाषिष्यसेधारणिज्ञानकीर्णं ।

महास्वानप्राप्तत्वाह ।

वज्रकोटि महस्रमत्त्वानां कुशलायें समागताः ।

रुदन्ते तथि कारुण्यमहोपरमदुष्कर ॥

महेश्वरीर्षिधिमस्त आह ।

दृढवीर्यममाधान वरप्रज्ञा विचक्षण ।

तमस्मानर्हमे पुजां मान्यगन्धर्विलेपनैः ॥

महाभद्रदेवोर्षिमस्त आह ।

एवं दत्तं तया दानं मत्तभ्यो महती कृपा ।

दीपकादिभिर् तं माय मेयमे वरप्रक्षणः ॥

महाभद्रदेवोर्षिमस्त आह ।

महाभद्रदेवोर्षिमस्त आह ।

महाभद्रदेवोर्षिमस्त आह ।

वेगवैरोचनोद्योधिमत्य आह ।

न चान्ये चयसत्त्वेषु स्थापयित्वा तथागतं ।

यत्त्वं सर्वगुणोपेतो वरप्रज्ञाविचक्षणः ॥

सिंहगन्धर्वाह ।

अनागते य अध्वाने भद्रके क्षेपमारके ।

• यशः कीर्तिं त्वसाग्नौपि सत्त्वमोचयि दुःखितान् ॥

ममन्तभद्रोद्योधिमत्य आह ।

जन्मकान्तार उद्युक्ता मिथ्यामाश्रयमङ्कटा ।

गृहीतादग्धसन्ताना मांसरुधिरभोजनाः ॥

अक्षोभ्य आह ।

अविद्या शुकप्रक्षिप्ता क्षेपपङ्कसमुत्थिताः ।

गृहीता दग्धसन्ताना आनन्तर्यकारकाः ॥

गन्धर्वाह ।

तमनागतभयं दृष्ट्वा यथा आदर्शमण्डले ।

गृहीता दग्धसन्तानाः सद्गुणमतिचेपकाः ॥

• रत्नपोतुरप्याह ।

ज्ञानशीलसमाधानः कृपाकरुणभूषित ।

गृहीतादग्धसन्ताना आर्याणामपवादकाः ॥

विगतभयसन्ताप आह ।

त्वं दुःखं दृष्ट्वा सत्त्वानां आपायगतिमध्वनि ।

गृहीता दग्धसन्तानाः तुष्टमुष्टौलयाश्रिताः ॥

उत्पलरत्नाप्याह ।

• कृपाज्ञानेन वीर्येण पर्याल्लयिमर्दिता ।

गृहीतादग्धसन्ताना जम्भामरणपीडिताः ॥

ज्ञानकीर्तिराह ।

वज्ररोगोपहताक्लेशवायुममौरिताः ।

शमेपि ज्ञानतोयेन मारवलं प्रमर्दमि ॥

धरणीमुद्रोप्याह ।

न वीर्यं दृढमस्माभिः क्षीणक्लेशविमोक्षण ।

यथात्वं शूरसूर्येव क्लेशजालं प्रमर्दमि ॥

उत्पलचन्द्रोप्याह ।

दृढवीर्यसमुत्साह यथागुण कृपाश्रयः ।

मोचेसि त्वं त्रयं लोकं प्रवृद्धं भववन्धनैः ॥

विमलेन्द्र आह ।

महाकारुणनिर्दिष्ट बोधिसत्त्वो न गोचरः ।

वयं हि त्वां नमस्यामः कृपाहेतुसमुत्थितः ॥

बलवेगधार्यप्याह ।

क्लेशयोगे कलियुगे या बोधिस्त्वयासमाश्रिता ।

हिन्दक्लेशे शमूलास्त्वं सिद्ध्यते प्रणिधिर्दृढा ॥

ज्योतिपालोप्याह ।

ज्ञानकोशसमं तुल्यं कृता प्रणिधि निर्मला ।

वर्तसे बोधिचर्याय सत्त्वौषधिसत्त्वाश्रयः ॥

वलसन्दर्शनो बोधिसत्त्वो महासत्त्वः प्रसदमानो ब्राह्मणस्य पञ्चमण्डलेन पादौ वन्दित्वाञ्जलिं प्रष्टुं तवानाह ।

अहो ज्ञानोक्तासत्त्वेभ्यः क्लेशरोगविशाठनी ।

कृपालु प्रज्वालिता ते सत्त्वान् मोचेसि दुःखितान् ॥

सर्वावती च कुलपुत्र सापर्णा सदेव गन्धर्वसानुषा ब्राह्मणस्य पञ्चमण्डलेन पादौ वन्दित्वा कृताञ्जलिः स्थात्वा विचित्राभिरन्वयपदयुक्ताभिर्गार्थाभिस्तवि(त्वा)ष्वा तस्थौ यदा च कुलपुत्र समुद्रेषुर्वाङ्मणो रत्नगर्भस्य तथागतस्याग्रतो दक्षिणं जानुमण्डलं पृथीङ्मां प्रतिप्रापयति ।

अथ तावदेव सदापृथिवीवा(पा)लः प्रादुर्भूतः समन्ताच्च इजसु दिक्षु बुद्धक्षेत्र पर-
मात्तरजः-समेषु बुद्धक्षेत्रेषु पृथिवी चलति प्रचलति सम्प्रचलति क्षमति प्रक्षुम्भति वेधति
प्रवेधति सम्प्रवेधति रञ्जति प्ररञ्जति भरञ्जति । पुनरपि सदानवभासः ।

प्रादुर्भूता विविधा च पुष्पवृष्टिः प्रवर्षिता ।

तदप्यथा सान्दारव सदान्दारव पावडन्तप्रभाय खंरुपा पुष्पवृष्टिः प्रवर्षितवती
यद्दशसु दिशासु बुद्धक्षेत्रे परमात्तरजस्मिन्नेषु लोकपातुषु बुद्धा भगवन्तस्तिष्ठन्ति श्रियन्ति
यापयन्ति परिप्लुष्टेषु बुद्धक्षेत्रेषु अपरिप्लुष्टेषु वा सत्त्वानां धर्मं देशयन्ति । ये च तत्र बोधि-
सत्त्वा सदासत्त्वान्तोषां बुद्धानां भगवतामन्तिके निपण्या धर्मचयखाय ते बोधिसत्त्वा सदा-
सत्त्वान् पृथिवीवा(पा)लं वृष्ट्वा पुनस्ते बोधिसत्त्वान्तां भगवतः परिप्लुक्षन्ति । को भगवद्भूतः
कः प्रत्ययो मरुतः पृथिवीवा(पा)लस्य लोके प्रादुर्भावाय । सदासाय पुष्पवृष्टेरभिप्रवर्षणम् ॥

तेन खलु पुनः समयेन पूर्वस्यान्दिशि हतो बुद्धक्षेत्रादंशकगङ्गा-नदी-धालिकागमनानि
बुद्धक्षेत्राण्यतिक्राम्य रत्नविचय नाम लोकपातुस्तत्र रत्नविचये बुद्धक्षेत्रे रत्नचन्द्रा नाम तथाम-
तोऽर्धन् सम्यक्सम्बुद्धो भगवांस्तिष्ठति यापयति अप्रमयेभ्यो बोधिसत्त्वैः पुरस्कृतः परिप्लु-
तो धर्मं देशयति स्म । यद्गतबुद्धमहायानकथा तत्र बुद्धक्षेत्रे रत्नकोतुर्नाम बोधिसत्त्वो महासङ्ग-
कोत्तय तो द्वौ बोधिसत्त्वौ येन रत्नचन्द्रस्तथागतस्तनाञ्जलिं ग्रणम्य रत्नचन्द्रं तथागतगतद्वो-
षतां । को भइन्त भगवन् हतुः कः प्रत्ययो मरुतः पृथिवीवा(पा)लस्य लोके प्रादुर्भावाय सदा-
साय पुष्पवृष्टिः प्रवर्षयताये । रत्नचन्द्रस्तथागत आह । अस्ति कुलपुत्र पश्चिमायां दिक्षतां
बुद्धक्षेत्रादंशकगङ्गा-नदीधालिकागमनान् बुद्धक्षेत्रानतिक्राम्य तत्र सन्तोरणो नाम लोकपातुः ।
तत्र सन्तोरणो बुद्धक्षेत्रे रत्नगर्भस्तथागता यावद्बुद्धो भगवांस्तिष्ठति यापयति बोधिसत्त्वका
दीर्घाकरोत्पुत्तरायां सम्यक्सम्बुद्धो बोधिसत्त्वविषयमन्दर्शनं प्रणिधानमप्युत्तमाभिधाय
धारणीमुज्ज्वलं क्षूणं धर्मपर्यायं भाषमाणा एकस्याय महाकाकलिको बोधिसत्त्वो सदान्दारवमेव
रूपं प्रणिधानं कृतं महाकरुणा परिभाविता यागु भाषिता अनुत्तरायां सम्यक्सम्बुद्धो काकर-
वनिर्देशं बोधिसत्त्वानां तथारुपाप्रणिधानां उद्गायिता यद्बुद्धिः प्राणकीर्तिमर्थायो प्रणि-
धानं एतत् । बुद्धक्षेत्रगुणपूजाय परिप्लुता येनयसत्त्वान् परिप्लुतोताः । मर्त्यस्य च रक्षा
महाकरुणाममन्त्रागता महाबोधिसत्त्वा यः सर्वोद्यतो तां पर्येक्षति बुद्धिः पश्यत्यय
मैशारणि कनिष्ठसु बुद्धक्षेत्रं सर्वं आनन्दपर्यकारका यावद्बुद्धलक्षणसमप्रधानगता एतासत्त्वानां
येनेयाः परिप्लुतोताः सर्वोद्यती च सापर्यवश्यमगार्धमाहुषासुरा लोकास्त रत्नगर्भे तथामम
पराय तत्र महाकाकलिकस्य पश्चिमकाय पूजायास्तुताः पश्यन्त्यनेन च सत्त्वानां प्रादुर्भा-
वताः स्थितास्तत्र द्रष्टुं भावते । स च महासत्त्वान् भगवता उद्गायन्ते तथामम एताः
निपतो ताकारो बुद्धिः । यदा स च महासत्त्वान् भगवतः एताः दित्वा उद्गायन्त्य
निष्ठापयन्तपार्षणं स्मृतं प्रादुरकार्यते । एतं दत्तं दिक्षु बुद्धक्षेत्रादंशकगङ्गा-
भातप्रवर्षिताः पुष्पवर्षणमि प्रवर्षते । सर्वे च सप्त बुद्धक्षेत्रेषु च बोधिसत्त्वो महासङ्ग-
कोत्तयतो भगवन् महाकरुणाबोधिसत्त्वान्तां तथागतदीर्घाकरोत्पुत्तरायां

बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजस्वमेभ्यो दिग्भ्यो बुद्धक्षेत्रेभ्यः मन्निपतनार्थं बोधिसत्त्वानां महासत्त्वानां समाधानमुखनिर्देशचर्याधर्मपर्यायं भाषणार्थं तेन तयागतं रत्नरूपाणि प्रतिहार्याणि दर्शितानि । तौ च कुलपुत्र द्वौ बोधिसत्त्वौ रत्नचन्द्रं तयागतं परिपृच्छते । कियंविरोधादितं भदन्त भगवन्तेन महाकारुणिकेन बोधिसत्त्वेन महासत्त्वेन बोधिवित्तं । कियं चर्याधर्मपर्यायं चौर्यवान् । येन पञ्चकपाये लोके तीव्रक्लेशरंये कल्पियुगे वर्त्तमाने कालः परिपृच्छति श्रानन्तर्पकारकः । यावदकुशलमूले समवधानगता दग्धसन्तानाः सत्त्वा वनेयाः परिपृच्छताः ।

रत्नचन्द्रस्तथागत आह । साम्प्रतं कुलपुत्र तेन महाकारुणिकेन प्रथमचित्तमुत्पादितं अनुत्तरायां सम्यक्सम्बुद्धौ गच्छत कुलपुत्र यूयं तत्सन्तीर्यं बुद्धक्षेत्रं तस्य रत्नगर्भस्य तथागतस्यार्हतः सम्यक्सम्बुद्धस्य दर्शनाय वन्दनाय पर्युपासनाय । तच्च समाधानमुखनिर्देशं चर्याधर्मपर्यायं श्रोष्यथ । तच्च महाकारुणिकं बोधिसत्त्वं महासत्त्वं महदचनात् पृच्छ्य एवं वदथ रत्नचन्द्रस्तथागतस्त्वं सत्पुरुषः पृच्छति । इदञ्च चन्द्रोच विमलं पुष्पं प्रेषितवान् साधुकाराः नुप्रदत्त एवञ्च प्रथमचित्तोत्पादेन त्वं सत्पुरुष महाकारुणिकश्चाहारेण दशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजस्वमासु लोकधातुषु बुद्धक्षेत्राणि शब्देनापूरितानि तेन त्वया सर्वत्र महाकारुणिकं नाम प्रतिलब्धं तेन त्वं सत्पुरुष साधुभूय । पश्चिमकानां महाकारुणिकानां बोधिसत्त्वानां महासत्त्वानां महाकारुणिक्याहारेण प्रणिधानेनैवैध्वजमुच्छेयम् । न त्वं सत्पुरुष भूयो बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमानागतानसंख्येयान् कल्पान् बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमान्दशदिशो यशः कौर्त्तिशब्देनापूरय येन त्वया बहूंसंख्येयसत्त्वकोटीशतसहस्राण्यनुत्तरायां सम्यक्सम्बुद्धौ समादापितानि निवेशितानि प्रतिष्ठापितानि भगवतः सकाशमुपनीतानि । अवेवर्त्तिकानि स्थापितान्यनुत्तरायां सम्यक्सम्बुद्धौ भविष्यन्ति केचित्तव । प्रणिधानेन बुद्धक्षेत्रगूणबूझं परिप्रेक्षीष्यन्ति । ये पश्चाद्वाकरणां लक्ष्यन्ते ये त्वया बोधो समादापिताः सर्वे ते पश्चाद्वावद् बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमासंख्येयकविदेशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजस्वमेव अन्येषु लोकधातुषु ते बुद्धत्वं प्राप्य धर्मचक्रं प्रवर्त्तयित्वा आरभ्य वर्यं भाषिष्यन्ति । अनेन वृत्तीयेन कारणेन ते साधुसत्पुरुष । तेन एतत् पुनः समयेन दानवतिः बोधिसत्त्वकोट्य एककण्ठेन वदन्ति । वयमपि भदन्त भगवं सन्तीर्यं बुद्धक्षेत्रं गच्छेमः तस्य रत्नगर्भस्य तथागतस्यार्हतः सम्यक्सम्बुद्धस्यातिर्कं दर्शनाय वन्दनाय पर्युपासनाय तच्च सत्पुरुषं दर्शनाय वन्दनाय यच्च तथागतेन त्रिभिरङ्गैसाधुकारः प्रेषित इमं च चन्द्रोच विमलं पुष्पं प्रेषितं । च च कुलपुत्र रत्नचन्द्रस्तथागत आह । गच्छत कुलपुत्रा यथे तर्हि कालं मन्यध्वे । तत्र च रत्नगर्भस्य तथागतस्य सकामात् समाधानमुखनिर्देशं चर्याधर्मपर्यायं श्रोष्यध्वे ।

अथ तौ द्वौ कुलपुत्रौ रत्नोत्पलचक्रकोटय रत्नचन्द्राय तथागतस्य सकाशाच्चन्द्रोच विमलं पुष्पं गृहीत्वा मातुं दानवतिर्बोधिसत्त्वकोटिभिरत्नविचयायां लोकधातो संपन्निता । तदुत्तराणि नाम विशुता एवमेव ततो बोधिसत्त्वपर्यायैर्विचये बुद्धक्षेत्रे जातौ । इदं सन्तीर्य बुद्धक्षेत्रे सम्बूयनोद्याने रक्षोद्याने १९ स्थितौ येन रत्नगर्भस्तथागतस्तेनोपसंग्रामेतामुपेत्य रत्नगर्भस्य तथागतस्य पादौ शिरसा वन्दित्वा विविधाभिर्बोधिसत्त्वविकुर्विगाभिः पूजां कृत्वा रत्नगर्भस्य तथागतस्याग्रतो द्वाक्षरं दृष्ट्वा सर्वत्रिणीं च बोधिसत्त्वपर्यायं प्राक्षता-

विषयो नाम द्वितीयोधारणीसम्पद्वर्णविकीर्णितो नाम बोधिसत्त्वस्यो द्वौ सत्पुरुषौ प्रसू-
लितवैरोचनकुसुमं तथागतं पृथ्वन्तो । को भदन्त भगवन् हेतुः कः प्रत्ययो सद्यतः पृथिवी-
वा(प)लस्य लोको प्रादुर्भावाय सद्यत्वाश्च पुष्पवृष्टेः ।

प्रसूलितवैरोचनस्तथागत आह ।

अस्ति कुलपुत्राधोदिशितो बुद्धक्षेत्रात् । द्वे शतसद्यस्ते बुद्धक्षेत्राणामतिक्रम्य । तत्र
सन्तीरणी नाम लोकस्तत्र रत्नगर्भो नाम तथागतो यावद्बुद्धो भगवांस्तिष्ठति धर्मं च देश-
यति स्म । बहुमत्त्वकोट्यव्याकरोत्यनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ बोधिसत्त्वविषयक्षेत्रसम्पन्न-
प्रणिधानविषयव्यवहसमाधिविषयधारणीमुखनिर्गुहं धर्मपर्यायं भाषमाण एकैश्च तत्र
महाकाशिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वः स स्वरूपं प्रणिधानं कृतवान् महाकल्याणपरि-
भाविता वाचा भाषिता अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ व्याकरणनिर्देशं बोधिसत्त्वानां महा-
सत्त्वानां यथारूपेण प्रणिधानेन उद्भाविता यथा बहुबोधिसत्त्वकोटिमिर्जुक्षेत्रप्रणिधानं कृतं
बुद्धक्षेत्रगूढा येनयमत्त्वाश्च परिपृष्टीताः स चेको महाकल्याणसमन्वागतो बोधिसत्त्वः
सर्वावतीं पर्षदमभिभूय क्लृप्तं पञ्चकपायं क्षेपारणिकनियुगं बुद्धक्षेत्रं परिपृष्टीतं सर्वं ज्ञान-
नर्थकारका यावदकुशलममवधानमता दग्धसन्ताना येनेयाः परिपृष्टीताः सर्वावतींरमापणी-
मदेवगन्धर्वागुरमानुषस्य लोको रत्नगर्भस्य तथागतस्य पूजासपदाय तथा महाकाशिकस्य
पुत्राकर्मणे वदुक्ताः पञ्चमण्डलेन वलित्वा प्राञ्जलिभूताः स्थित्वा वर्यं भाषन्ते स्म । स च
महासत्त्वो रत्नगर्भस्य तथागतस्य पुरतो निषण्णो व्याकरणं श्रुत्वाः । यदा च तेन महा-
सत्त्वेन तस्य भगवतः पुरतो दर्शितं ज्ञानमण्डलं पृथिव्यान्वितं तदा तेन भगवता तथागतं
क्षितं प्राविष्कृतं । यदा दशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्रपरमाणुरत्नमनेषु लोकधानुषु महापृथिवी-
षट्त्रिकारं चलिता प्रचलिता ममचलिता कपिता यावत्पुष्पवृष्टिः प्रयपिता सर्वथाश्च संभो
बुद्धक्षेत्रेभ्यो बोधिसत्त्वा महासत्त्वाः प्रबोधनार्थं महाकल्याण बोधिसत्त्वचर्यानिर्देशनार्थं
बोधिसत्त्वा महासत्त्वा बुद्धक्षेत्रपरमाणुरत्नमनेषु लोकधानुषु महापृथिवीषट्त्रिकारचलिता
प्रचलिता ममचलिता(ता)भ्या लोकधानुषो दशभ्यो दिग्भास्तत्र बुद्धक्षेत्रं मन्त्रिपतनार्थं बोधि-
सत्त्वानां महासत्त्वानां आसाधानसुर्वानिर्देशचर्याविशालां धर्मपर्यायं भाषणार्थं तेन तथा-
गतैरेवं वदामि प्रतिज्ञायामि दर्शितानि तौ न कुलपुत्र द्वौ बोधिसत्त्वौ महासत्त्वौ रत्नि-
यमसद्भोपितप्रियस्वधामनोमहर्षयविकल्पितस्य स प्रसूलितकुसुमयेन सनतयागतां परि-
पृष्टतः स्म स्मिन्निर्गत्यारिभं भदसा भगवन्तेन महाकाशिकेन महासत्त्वेन बोधाय निर्व-
िर्देशितं यम महाकाशिका बोधिसत्त्व महासत्त्वो बोधिचर्याको नीर्णो तेन पञ्चकपाय-
भावेन उद्देश्यमिदं क्लृप्तं यन्ममानि ज्ञानः परिपृष्टीतं ज्ञाननार्थकारका यावदकुशलमपुने
ममपुत्रस्य दग्धसन्ताना येनेयाः परिपृष्टीताः ।

प्रसूलितबुद्धक्षेत्रेभ्योममज्जातान आह ।

सर्वं । कुलपुत्र तेन महाकाशिकेन प्रियस्वधामनोमहर्षयविकल्पितस्य स प्रसूलितकुसुमयेन सनतयागतां परि-
पृष्टतः स्म स्मिन्निर्गत्यारिभं भदसा भगवन्तेन महाकाशिकेन महासत्त्वेन बोधाय निर्व-
िर्देशितं यम महाकाशिका बोधिसत्त्व महासत्त्वो बोधिचर्याको नीर्णो तेन पञ्चकपाय-
भावेन उद्देश्यमिदं क्लृप्तं यन्ममानि ज्ञानः परिपृष्टीतं ज्ञाननार्थकारका यावदकुशलमपुने
ममपुत्रस्य दग्धसन्ताना येनेयाः परिपृष्टीताः ।

तच्च महाकाकणिकं बोधिमत्त्वं महासत्त्वं सम वचनेन पृच्छय एवं च वक्तव्यः प्रस्तुतित्वैरो-
चनकुमुदस्तयागतत्वां मत्पुरुष पृच्छते चन्द्रोच्चविमलं पुष्पं प्रेषितं साधुकारयानुप्रदतः ।
एवं च त्वया मत्पुरुष प्रथमचित्तात्पादेन महाकल्याणवाहारेण दशसु दिक्षु सुहृत्क्षेत्र-
परमाणुरजःसमा लोकधातवः शब्देनापूरिताः महाकल्याणशब्दश्च प्रतिलिखन्तेन त्वं मत्पुरुष
साधुभूयः । पश्चिमकानां महाकल्याणमहापानसम्प्रस्थितानां बोधिमत्त्वानां महासत्त्वानां
महाकल्याणवाहारेण प्रणिधाननेत्रोच्चजामुच्छिपवसितेन त्वं मत्पुरुष साधुभूयस्त्वं मत्पुरुष सुहृ-
क्षेत्रपरमाणुरजःसमानागता प्रसक्त्येकस्यसुहृत्क्षेत्रपरमाणुरजःसमा दशदिशि लोकधातवो यथाः-
कीर्तिशब्देनापूरितास्तं त्वं मत्पुरुष बहुमहोयमत्त्वकोटीनपूतशतमहत्त्वा अनुत्तरायां सम्यक्-
सम्बन्धो यमादापिताति येगिताः प्रतिष्ठापिता भगवतः सकाशमुपनीता अवैदर्शिकाश्च
स्थापिता अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधो कीर्तितश्चैव भगवतः सकाशं प्रणिधानसुहृत्क्षेत्रगुणव्या-
पत्तिरुचिता दीनेषाः सत्त्वाः प्रकण्ठारमिभिराच्छादिता ये त्वयाऽनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधो
यमादापिता न चर्याकरणप्रतिलिखं । तेऽपि प्रयाद्याकरणं प्रतिलिखन्ति । सर्वं ते प्रयाद्यावद्-
सुहृत्क्षेत्रपरमाणुरजःसमेरुसङ्घेः फल्देर्दशसु दिक्षु सुहृत्क्षेत्रपरमाणुरजःसम्बन्धेषु लोकधातुषु
सुहृत्त्वं प्राप्य धामिकोर्ध्वमक्षकं प्रवर्धयित्वा त्वामेवाम्भयं वर्यं भाषिष्यामि ।

एतेन एतेनैव कारणेन मत्पुरुष साधु । तेन ह्यल पुनः समयेन बहुबोधिसत्त्वकोट्युच्य-
मुच्यंयमपि भद्रे भगवन्तत्र सन्तीरणे सुहृत्क्षेत्रे गच्छेम तस्य रत्नगर्भस्य तयागतस्याहंतः
सम्यक्सम्बुद्धस्य दर्शनाय धन्दनाय पथपासनाय तस्य मत्पुरुष दर्शनाय धन्दनाय यथा तयागतेन
त्रिभिरङ्गैः साधुकारोऽनुप्रेषित एते च चन्द्रोच्चविमलाः पुष्पाः प्रेषिताः । न च कुलपुत्र
प्रस्तुतितकुमुदरोचनस्तयागत आह । गच्छत यूयं कुलपुत्रा यन्मेतर्हि फालं वन्द्यम् । तत्र
यूयं कुलपुत्रा रत्नगर्भस्य तयागतस्य सकाशात् समवधानमुखनिर्देशवर्षादेशारण्यं धर्मपर्यायं
प्रीष्यथ ॥

अथ ह्यल कुलपुत्र तौ द्वौ बोधिसत्त्वौ अविषयसङ्कीर्षितविषयस्य धारणीगन्धर्भस्य-
१० कौपितस्य तस्य प्रस्तुतितकुमुदरोचनस्य तयागतस्य सकाशाच्चन्द्रोच्चविमलां पुष्पां एते-
षा बहुबोधिसत्त्वकोटिभिः साहं सङ्गुमितासुहृत्क्षेत्रासु प्रस्थापिता एह सुहृत्क्षेत्रे एकजने
न समाम्ना जम्बूद्वीपेनैव तस्युच्येन च रत्नगर्भस्तयागतसंनोपसंक्रान्तः । तेन ह्यल पुनः सम-
येन भगवन्तं सन्तीरणां सुहृत्क्षेत्रं एवंरूपं परिपूर्णं महापानिकेसाधिसत्त्वैः प्रदीकसुहृत्ता-
निकैः आदिकानिकैः कुलपुत्रैर्देवैर्वात्महारीमोहाद्यासापि नाम ईक्षुयन् वा वटवन् वा ति-
लवन् वा शालीवन् वा समानं स्फुटं भवत् । एतन्मयं तस्मिं समये सन्तीरणां सुहृत्क्षेत्रं परि-
पूर्णंस्फुटं महापानिकैः कुलपुत्रैर्वात्महारीमोहां च साधिसत्त्वा रत्नगर्भस्य तयागतस्य एतौ
मिरमा दर्शित्वा विविधमहापानमलेन साधिसत्त्वविपुल्यैर्नैव एतादृश्या रत्नगर्भस्य सदा-
गतस्य पुताः प्राद्याणं दृष्ट्वा भवार्थव्यसताः सर्वाः प्राह्वीकृताः भवता तत्र भगवताः मह-
द्योतिमवधानमेतदभवत् । एवं महाकाशीली बोधिसत्त्वा महापान्या यथा प्रस्तुतितकुमुद-
रोचनैव तयागतस्य एते चन्द्रोच्चविमलाः पुष्पाः प्रेषितास्तं च साधिसत्त्व भगवत्कल्याण-
पराहृत्य तस्य साद्यालस्य ते चन्द्रोच्चविमलाः पुष्पाः एतन्मापित्वाह । एवं ते कच्छत प्र-
११

विषयो नाम द्वितीयोधारणीसम्प्रहरणविकीपितो नाम बोधिसत्त्वस्यो द्वौ सत्पुरुषौ प्रसू-
लितवैरोचनकुसुमं तथागतं पृथ्वन्तो । को भदन्त भगवन् हेतुः कः प्रत्ययो महतः पृथिवी-
वा(पा)लस्य लोके प्राहुर्भावाय महत्याश्च पुष्पवृक्षः ।

प्रसूलितवैरोचनस्तथागत आह ।

अस्ति कुलपुत्राद्योदिशितो बुद्धक्षेत्रात् । द्वे शतसहस्रे बुद्धक्षेत्राणामतिक्रम्य । तत्र
सन्तीरणी नाम लोकस्तत्र रत्नगर्भा नाम तथागतो यावद्बुद्धो भगवांस्तिष्ठति धर्मं च देश-
यति स्म । बहुसत्त्वकोट्याकरोत्यनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ बोधिसत्त्वविषयक्षेत्रसम्पन्न-
प्रणिधानविषयव्यवसमाधिविषयधारणीमुखनिर्गुह्यं धर्मपर्यायं भाषमाण एकैश्च तत्र
महाकार्णिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वः स स्वरूपं प्रणिधानं कृतवान् महाकरुणापरि-
भाविता वाचा भाषिता अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ व्याकरणनिर्देशं बोधिसत्त्वानां महा-
सत्त्वानां यथारूपेण प्रणिधानेन उद्भाविता यथा बहुबोधिसत्त्वकोटिमिश्रितक्षेत्रप्रणिधानकृतं
बुद्धक्षेत्रवृक्षा वैनेयसत्त्वाश्च परिपृच्छीताः स चैको महाकरुणासमन्वागतो बोधिसत्त्वः
सर्वावर्तो पर्येदमभिभूय क्षिप्रं पञ्चकपायं क्षिणारणिकलिपुगं बुद्धक्षेत्रं परिपृच्छीतं सर्वं चान-
न्तर्यकारका यावदकुशलसमवधानगता दग्धसन्ताना वैनेयाः परिपृच्छीताः सर्वावर्तीरभाषणी-
मदेवगन्धर्वाशुरमानुषश्च लोको रत्नगर्भस्य तथागतस्य पूजासपद्याय तत्र महाकार्णिकस्य
पूजाकर्मणे उद्युक्ताः पञ्चमण्डलेन वन्दित्वा प्राञ्जलिभृताः स्थित्वा यथं भाषन्ते स्म । स च
महासत्त्वो रत्नगर्भस्य तथागतस्य पुरतो निषण्णो व्याकरणं शृण्वान् । यदा च तेन महा-
सत्त्वेन तस्य भगवतः पुरतो दक्षिणं जानुमण्डलं पृथिव्याद्विस्मितं तदा तेन भगवता तथागतं
स्मितं प्राविष्कृतं । यदा दशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमेणु लोकधातुषु महापृथिवीषु
षड्विकारं चलिता प्रचलिता मध्यचलिता कपिता यावत्पृथ्वीपृष्ठः प्रदर्शिता सर्वभूया सेभ्यो
बुद्धक्षेत्रेभ्यो बोधिसत्त्वा महासत्त्वाः प्रबोधनार्थं महाकरुणा बोधिसत्त्वचर्यानिर्देशनार्थं
बोधिसत्त्वा महासत्त्वा बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसमेणु लोकधातुषु महापृथिवीष्वव्यतिकारचलिता
प्रचलिता मध्यचलि(ता)भ्या लोकधातुभ्यां दशभ्या दिग्भ्यस्तत्र बुद्धक्षेत्रे सन्निपतनार्थं बोधि-
सत्त्वानाञ्च महासत्त्वानां स्वमाधानमुपनिर्देशयतीत्येतादृशं धर्मपर्यायं भाषणार्थं तेन तथा-
गतेनैवं कदापि प्रातिहार्याणि दर्शितानि तौ च कुलपुत्र द्वौ बोधिसत्त्वौ महासत्त्वौ भावि-
महमहोपनिषदप्रवचनार्थोऽन्तर्यामिणश्च संदर्शयित्वापिनश्च तं प्रसूलितकुसुमवैरोचनतथागतं परि-
पृच्छन्तः स्म स्मिन्निर्गोप्यार्जितं भदन्त भगवन्मेन महाकार्णिकेन महासत्त्वेन बोधाय विभं
स्तिरितं त्वम महाकार्णिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वो बोधिभाषिको श्रीर्लो येन पञ्चकपाय-
लोके ते श्रेष्ठारणिके कल्पितुमे क्षममानं क्षमः परिपृच्छीतं ज्ञानमार्गकारका यावत्कुशलपुत्र-
महासत्त्वमन्वागता दग्धसन्ताना वैनेया परिपृच्छीताः ।

प्रसूलितवैरोचनस्तथागत आह ।

महोदय कुलपुत्र तेन महाकार्णिकेनैवैयमव्यस्यन्तथागतं सम्यक्सम्बोधौ निमग्नमार्जितं
जन्तुम जन्तुम बुद्ध सन्तीरणीं रत्नगर्भा । तत्र बुद्धक्षेत्रे तथागतस्य पूजा-
नर्तनं कृतं यथा परिपृच्छन्तः तत्र महाकार्णिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वो बोधिभाषिको श्रीर्लो येन पञ्चकपाय-

तद् महाकासटिकं बोधिसत्त्वं महासत्त्वं सम वचनेन पृच्छ्य एवं च वक्तव्यः प्रस्तुतितवैरो-
चनकुसुमसपागतत्वात् सत्पुरुषं पृच्छते चन्द्रोचविमलं पुष्पां प्रेषितं साधुकारानुप्रशतः ।
एवं च त्वया सत्पुरुष प्रथमचित्तोत्पादेन महाकसलाध्याहारैः दम्यु दिक्षु सुहृद्वै-
परमादुरजःसमा लोकधातवः शब्देनापूरिताः महाकसलाशब्दश्च प्रतिलब्धत्वेन त्वं सत्पुरुष
साधुभूयः । परिषयकानां महाकसलापद्यायनसम्प्रचितानां बोधिसत्त्वानां महासत्त्वानां
महाकसलाध्याहारैः प्रविधाननेत्रौष्वजानुच्छेदवर्षितेन त्वं सत्पुरुष साधुभूयस्त्वं सत्पुरुष सुहृ-
द्वैपरमादुरजःसमानागता श्रवस्त्रेयकत्वसुहृद्वैपरमादुरजःसमा दम्यदिशि लोकधातवो यश-
कौर्त्तिशब्देनापूरितास्तं त्वं सत्पुरुष बहुसङ्क्रोपसत्त्वकोटीनपूतशतसहस्रा अनुत्तरायां सम्प-
कस्योन्मो समादापिताति वेगिताः प्रतिष्ठापिता भगवतः सकाशमुपनीता श्रवैवर्त्तिकाश्च
स्थापिता अनुत्तरायां सम्पकस्योन्मो कौर्त्तित्वेव भगवतः सकाशं प्रविधानसुहृद्वैपरमादुरजः
परिपृहीता वनेयाः सत्त्वाः स्वकस्यास्तिमिराङ्गादिता ये त्वयानुत्तरायां सम्पकस्योन्मो
समादापिता न चर्षाकरप्रतिलब्धं । तेषां पद्याद्याकरं प्रतिलभ्यन्ते । सर्वे ते पद्याद्याव-
सुहृद्वैपरमादुरजःसमेकसङ्क्रोपैः कल्पेदम्य दिक्षु सुहृद्वैपरमादुरजःसमेकसङ्क्रोपे लोकधातुषु
सुहृद्वं प्राप्य धामिकैर्मचक्रं प्रवर्त्तयित्वा त्वमेवाम्य वरं भाषिष्यन्ति ।

इतेन वृत्तीयेन कारणेन सत्पुरुष साधु । तेन खलु पुनः समयेन बहुबोधिसत्त्वकोश एव-
मुच्यतेमपि भदन्त भगवंस्तत्र सन्तीरे सुहृद्वै गच्छन्म तस्य रत्नगर्भस्य तपागतस्यार्तः
सम्पकस्यसुहृद्व्य दर्शनाय वन्दनाय पद्मपाशनाय तस्य सत्पुरुष दर्शनाय वन्दनाय यच्च तपागतेन
विमिरङ्गैः साधुकारोऽनुप्रेषित इमे च चन्द्रोचविमलाः पुष्पाः प्रेषिताः । स च कुलपुत्र
प्रस्तुतितकुसुमवैरोचनसपागात् आष्ट । गच्छन्त यूयं कुलपुत्रा यथैतर्हि कालं मन्यथ्वे । तत्र
धर्मं कुलपुत्रा रत्नगर्भस्य तपागतस्य सकाशात् समवधानमुपनिर्देशचर्षावैशारद्यं धर्मपर्यायं
दीपय ॥

अथ खलु कुलपुत्र तो द्वौ बोधिसत्त्वौ स्वविषयसङ्क्रोपितविषयस्य धार्यीवर्षयपवि-
कोपितस्य तस्य प्रस्तुतितकुसुमवैरोचनस्य तपागतस्य सकाशाच्चन्द्रोचविमलां पुष्पां पृष्टी-
त्वा बहुबोधिसत्त्वकोटिभिः सह सुसुमितादुसुहृद्वैवाद् प्रस्थापिता इष्ट सुहृद्वै एकस्ये
न सम्भासा लम्बुवनोद्याने तस्युयेन च रत्नगर्भसपागतस्तेनोपसंक्रान्तः । तेन खलु पुनः सम-
येन सर्वश्रवन्, सन्तीरं सुहृद्वै एवं च परिपूर्णं महापानिकैर्बोधिसत्त्वैः प्रयेकसुहृदा-
निकैः श्रावकपानिकैः कुलपुदैर्वैयोयन्महोरोल्लयापि नाम ईक्ष्यन् वा वरुचनं वा ति-
सयनं वा आलियनं वा सम्पन्नं स्फुटं भवेत् । एवमेव तस्मिं समये सन्तीरं सुहृद्वै परि-
पूर्णं स्फुटं महापानिकैः कुलपुदैर्गोचर्यहोरोल्ले च बोधिसत्त्वा रत्नगर्भस्य तपागतस्य पादौ
शिरसा धन्दित्वा विविधसमाधानश्रजेन बोधिसत्त्वविकृत्वायेन पूजां कृत्वा रत्नगर्भस्य तपा-
गतस्य पुरतः प्राप्तां दृष्ट्वा सर्वोपपद्यताः पर्षाः प्राङ्मुखीभूताः स्थिता वरं भाषमाताः तेषां
बोधिसत्त्वानमेतदमवय । अयं महाकासटिकी बोधिसत्त्वो महासत्त्वो यच्च प्रस्तुतितकुसुम-
वैरोचनं तपागतं इमे चन्द्रोचविमलाः पुष्पा विषर्जितास्तौ च बोधिसत्त्वा भगवत्सकाशात्
परावृत्त तच्च दास्यन्त ते चन्द्रोचविमलाः पुष्पा उपनामदित्वाहुः । इमे ते सत्पुरुष प्रस्-

विषयो नाम द्वितीयोधारणीसम्पदर्थणविकीपितो नाम बोधिसत्त्वस्यो द्वौ सत्पुरुषौ प्रस्फुलितवैरोचनकुसुमं तथागतं पृथ्वन्तौ । को भदन्त भगवन् हेतुः कः प्रत्ययो महतः पृथिवी-
वा(प)लस्य लोके प्राहुर्भावाय महायाश्च पुष्पवृक्षेः ।

प्रस्फुलितवैरोचनस्तथागत आह ।

अस्ति कुलपुत्राधोदिशितो बुद्धक्षेत्रात् । द्वे शतसहस्रे बुद्धक्षेत्राणामतिक्रम्य । तत्र
सन्तीरयो नाम लोकस्तत्र रत्नगर्भा नाम तथागतो यावद्बुद्धो भगवांस्त्रिपुटि धर्मं च देश-
यति स्म । बहुसत्त्वकोट्यव्याकरोत्यनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ बोधिसत्त्वविषयक्षेत्रसन्दर्शनः
प्रणिधानविषयव्यूहसमाधिविषयधारणीमुखनिर्गूहं धर्मपर्यायं भाषमाण एकैश्च तत्र
महाकाशिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वः स स्वरूपं प्रणिधानं कृतवान् महाकरुणापरि-
भाविता वाचा भाषिता अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ व्याकरणनिर्देशं बोधिसत्त्वानां महा-
सत्त्वानां यथारूपेण प्रणिधानेन उद्भाविता यथा बहुबोधिसत्त्वकोटिर्निर्बुद्धक्षेत्रप्रणिधानकृतं
बुद्धक्षेत्रव्यूहं वनेयसत्त्वाश्च परिपृहीताः स चैको महाकरुणासमन्वागतो बोधिसत्त्वः
सर्वावर्तो पर्येदमभिभूय क्लृप्तं पञ्चकपायं क्षेणारणिकलियुगं बुद्धक्षेत्रं परिपृहीतं सर्वं चान-
न्तर्यकारका यावदकुशलसमवधानगता दग्धसन्ताना वनेयाः परिपृहीताः सर्वावतीरवापर्या-
सवेदगन्धर्वासुरमानुषश्च लोको रत्नगर्भश्च तथागतश्च पूजामपह्राय तस्य महाकाशिकस्य
पूजाकर्मेण उद्युक्ताः पञ्चमण्डलेन वन्दित्वा प्राञ्जलिभूताः स्थित्वा वर्णं भाषन्ते स्म । स च
महासत्त्वो रत्नगर्भश्च तथागतश्च पुरतो निषण्णो व्याकरणं शृण्वान् । यदा च तेन महा-
सत्त्वेन तस्य भगवतः पुरतो दक्षिणं जानुमण्डलं पृथिव्यान्निर्दिष्टं तदा तेन भगवता तथारूपं
स्मितं प्रादिवृत्तं । यदा दशसु दिक्षु बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसनेषु लोकधातुषु महापृथिवी-
षड्विकारं चलिता प्रचलिता सम्प्रचलिता कंपिता यावत्पुष्पवृक्षैः प्रवर्षिता सर्वेभ्यश्च तेभ्यो
बुद्धक्षेत्रेभ्यो बोधिसत्त्वा महासत्त्वाः प्रबोधनार्थं महाकरुणा बोधिसत्त्वचर्यानिर्दर्शनार्थं
बोधिसत्त्वा महासत्त्वा बुद्धक्षेत्रपरमाणुरजःसनेषु लोकधातुषु महापृथिवीषड्विकारचलिता
प्रचलिता सम्प्रचलि(ता)भ्यो लोकधातुभ्यो दशभ्यो दिग्भ्यस्तत्र बुद्धक्षेत्रे सन्निपतनार्थं बोधि-
सत्त्वानाञ्च महासत्त्वानां स्वसाधानमुखनिर्देशचर्याक्षेणारण्यं धर्मपर्यायं भाषणार्थं तेन तथा-
गतैर्नैवं रुपाणि प्रातिहार्याणि दर्शितानि तौ च कुलपुत्र द्वौ बोधिसत्त्वौ महासत्त्वौ स्ववि-
षयसङ्कोपितविषयस्वधारणीसंदर्पणविकीपितश्च तं प्रस्फुलितकुसुमवैरोचनतथागतं परि-
पृच्छतः स्म कियच्चिरोत्पादितं भदन्त भगवंस्तेन महाकाशिकेन महासत्त्वेन बोधाय चित्तं
कियच्चिरं त्वस महाकाशिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वो बोधिचारिकां चोद्यं येन पञ्चकपाये
लोको तीव्रक्षेणारण्यो कलियुगे वर्तमाने कालः परिपृहीत आनन्तर्यकारका यावदकुशलसूते
समवधानगता दग्धसन्ताना वनेयाः परिपृहीताः ।

प्रस्फुलितकुसुमवैरोचनस्तथागत आह ।

सम्प्रति कुलपुत्र तेन महाकाशिकेन प्रथममनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चित्तमुत्पादितं
गच्छत कुलपुत्रा यूयं सन्तीर्य लोकधातुं । तस्य रत्नगर्भश्च तथागतश्चार्हतः भगवन्सम्यक्सम्बुद्धश्च
दर्शनाय वन्दनाय पर्युपासनाय तच्च साधानमुखनिर्देशं चर्याक्षेणारण्यं धर्मपर्यायं श्रयणाप

कल्पेति कान्तोः प्रथममनुत्तरायां मन्त्रमन्त्रोऽपि । स्वस्वराध्यायप्रमाणं
 तयागतमग्रतो बहुप्राप्तकालेन पुनान्वन्तरायां मन्त्रमन्त्रोऽपि समादायितानि निवे-
 शितानि प्रतिष्ठापितानि यथाभिप्रायां सत्वेनायं तयागतस्य पुनः प्रमाणान् कृतं बुद्धदोष-
 यथाः परिशुद्धता परिशुद्धाः केचिदपरिशुद्धाः पञ्चकषायाः परिशुद्धताः स च तेन मन्त्र-
 सत्वेनायं समादायितो निवेष्टितमनुत्तरायां मन्त्रमन्त्रोऽपि । स च मया स्वस्वराध्याय-
 यमामय तयागतस्य पुरतोऽनुत्तरायां मन्त्रमन्त्रोऽपि पञ्चकषाये बुद्धदोषमुत्कृष्टप्रमाणं
 कृतं स च ते तयागतः साधुकारप्रशमोत् व्यावृत्तद्वार्धमनुत्तरायां मन्त्रमन्त्रोऽपि योऽव-
 स्थाकं बोधाय समादायकः कल्याणमित्रो तीव्रमत्युत्कृष्टोपपञ्चकषाये कलिपुमे वर्त्तमाने काले
 प्रतिक्रियं बुद्धक्षेत्रं परिशुद्धीतं । आनन्तर्यकारका यावदकुशलमूलमवधानगता दशमन्त्रा-
 षं साराटवीकान्तरसङ्कटप्राप्ता वैन्यसत्वे प्रमाणानः परिशुद्धीनस्तस्य मत्पुमस्य दशसु दिक्षु
 प्रमेयासङ्क्षेपेभ्योऽन्यान्यलोकधातुभ्यस्तिष्ठन्तो यापयन्तो बुद्धा भगवन्तः साधुकारं प्रवर्तयन्तः
 प्रेषितवन्तो महाकक्ष्याविरोचनसौभ्यो नाम कृतं । स च महाकक्ष्याविरोचनसौभ्यो बोधि-
 सत्त्वो महासत्त्वोऽस्माकं कल्याणमित्रो दितकर एकस्त्वं चिराभिमन्वुद्वाऽङ्गपुत्रायां लोकपालो
 अङ्गुष्ठप्रमाणपुष्पायां मध्ये तेषामेवाङ्गुष्ठप्रमाणानां पुष्पायां हस्तप्रमाणेन हस्तप्रमाण-
 स तयागतो दशवर्षापुष्पायां प्रजायां धार्मिकं धर्मचक्रं प्रवर्तितवान् तस्यापि बोधिप्राप्तस्य
 दशसु दिक्षु प्रमेयासङ्क्षेपेभ्यो लोकधातुभ्यस्तिष्ठन्ति पयस्त्रिंशोऽसौ वैभगवद्भिर्दृताः प्रेषिताः
 पूजनार्थाय ये तेन प्रथममनुत्तरायां मन्त्रमन्त्रोऽपि समादायिता निवेष्टिताः प्रतिष्ठापिताः ।
 ये तेन प्रथमं ज्ञानपारमितायां यावत् प्रज्ञापारमितायां समादायिता निवेष्टिताः प्रतिष्ठा-
 पितास्तौ बुद्धैर्भगवद्भिः पूर्वकृतज्ञतामनुस्मरणमाद्यैः तस्य तयागतस्य पुण्याः प्रेषिताः
 यस्य ब्राह्मण यथा ते बुद्धा भगवन्तः सर्वेषु बुद्धक्षेत्रेषु दीर्घाण्युषा परिशुद्धाशयानां बुद्ध-
 विहारिण्यं सत्वानां बुद्धकार्यं कुर्वन्ति । स च व्योतिरसस्तयागत एवं प्रतिक्रियः पञ्चकषाये
 बुद्धक्षेत्रे बुद्धत्वं प्राप्तवान् । आनन्तर्यकारकानां यावदकुशलमूले समवधानगतानां सत्वानामे-
 वाल्पकेनापुष्पा वल्लभिरकं बुद्धकार्यं करोति । अनुज्झित्वा आवकां प्रत्येकबुद्धांश्च धर्मं देश-
 यति । स्वमेव तया सत्त्वस्य सर्वाभिमां बोधिसत्त्वपक्षाभिभूय विशिष्टतरं प्रणिधानं
 कृतं । प्रतिक्रिये बुद्धक्षेत्रे पञ्चकषाये वर्त्तमाने आनन्तर्यकारका यावदकुशलमूलं समवधान-
 गता वैन्याः सत्वाः परिशुद्धताः ये च ते महासत्त्वा येः परिशुद्धाः स्वस्वराध्यायप्रमाणं परिशुद्धता
 नरकतिर्यग्योनिः परिवर्जिता आवकप्रत्येकबुद्धपरिवर्जिताः बुद्धाशयाः पुण्यं विनीता अवका-
 कुशलमूलाः सत्वा वैन्याः परिशुद्धता इमे सत्वाः पुण्योपमा उच्यन्ते न ते महासत्त्वाः पुण्य-
 रीकोपमा ये सुविनीतानामवकाकुशलमूलानां मध्ये बुद्धकार्यं करिष्यन्ति । चत्वारि ब्राह्मण-
 बोधिसत्वानां कुशीदवस्तूनि । कतमानि चत्वारि । परिशुद्धबुद्धक्षेत्रप्रणिधानं परिशुद्धा-
 शयानां सत्वानां बुद्धकार्यप्रणिधानं । आवकप्रत्येकबुद्धयानकषा बोधिप्राप्तस्य देशनाप्रणि-
 धानं । बोधिप्राप्तस्य दीर्घायुष्कताप्रणिधानं इमानि चत्वारि बोधिसत्वानां कुशीद-
 वस्तूनि । येन बोधिसत्त्वाः पुण्योपमा इत्युच्यन्ते न पुण्डरीकोपमा न महासत्त्वा इत्युच्यन्ते ।
 तदुपापि नाम ब्राह्मण इमान् महाबोधिसत्त्वपक्षां स्थापयित्वा वायुविष्णुना येनापरिहृते

कल्पेति कालः प्रगमचित्तमुत्पादितमनुत्तरायां सम्पत्सम्बन्धो । स्वस्वभावाद्भूतप्रकाश
 तयागतन्याप्रतो बहुप्रायकाटीननुतान्यनुत्तरायां सम्पत्सम्बन्धो समादापितानि निवि-
 शितानि प्रतिष्ठापितानि यथाभिप्रायां मत्वेत्यस्य तयागतस्य पुनः प्रविष्टानं कृतं बुद्धक्षेत्र-
 व्याप्तिः परिपृष्टोता परिपृष्टाः केचिदपरिपृष्टाः पञ्चकषायाः परिपृष्टोताः तत्र च तेन म-
 त्वेनाहं समादापितो निवेशितमनुत्तरायां सम्पत्सम्बन्धो । तत्र च मया स्वस्वभावाद्भूत-
 वभाषस्य तयागतस्य पुनर्तोऽनुत्तरायां सम्पत्सम्बन्धो पञ्चकषाये बुद्धक्षेत्रपुण्यस्यैव
 कृतं च च ते तयागतः साधुकारमहाधीनं याकृतवार्हमनुत्तरायां सम्पत्सम्बन्धो पाप-
 स्नाकं बोधाय समादापकः कल्याणमित्रो तीव्रमत्पुन्यस्त्रीवपञ्चकषाये कलितुगे वर्तमाने क-
 र्तिप्रतिष्ठं बुद्धक्षेत्रं परिपृष्टीतं । आनन्तर्यकारका यावदकुशलमूलसमवधानगता वसव-
 षंभाराटवीकान्तरावच्छेदमाता वैनेयसत्त्वे प्रविधानः परिपृष्टोतस्तथा मत्पुन्यस्य इत्यु-
 प्रनेयासञ्ज्ञेभ्योऽन्योन्यलोकयातुभ्यस्तिष्ठन्तो यापयन्तो बुद्धा भगवन्तः सायुक्तां प्रवृत्त-
 प्रेषितवन्तो महाकस्यावैरोचनसौभ्यो नाम कृतं । स च महाकस्यावैरोचनसौभ्यो बोधि-
 सत्त्वो महासत्त्वोऽस्माकं कल्याणमित्रो हितकर एकत्वं विद्याभिभवदुष्टोद्भूतव्यां लोकधातो
 अद्भुतप्रमाखपुरुषाणां मध्ये तेषामेवाद्भुतप्रमाणानां पुरुषाणां हस्तप्रमाखेन हस्तप्रमाखः
 स तयागतो दशवर्षापुष्पायां प्रजायां धार्मिकं धर्माचकं प्रवर्तितवान् तस्यापि बोधिसत्त्व-
 दशसु दिक्षु प्रनेयासञ्ज्ञेभ्यो लोकयातुभ्यस्तिष्ठन्तिर्यापयद्भिस्तैस्तैर्द्वैर्भगवद्भिर्हताः प्रविगा-
 पूजनायाय ये तेन प्रयममनुत्तरायां सम्पत्सम्बन्धो समादापिता निवेशिताः प्रतिष्ठापिताः ।
 ये तेन प्रयमं ज्ञानपारमितायां यावत् प्रज्ञापारमितायां समादापिता निवेशिताः प्रतिष्ठा-
 पितास्ते बुद्धैर्भगवद्भिः पूर्वकृतज्ञतामनुस्मरणमार्यैः तस्य तयागतस्य पुण्याः प्रेरितः
 यस्य ब्राह्मण यथा ते बुद्धा भगवन्तः सर्वेषु बुद्धक्षेत्रेषु दीर्घायुषा परिपृष्टाश्रयानां बुद्ध-
 विहारिणां सत्त्वानां बुद्धकार्यं कुर्वन्ति । स च व्योतिरसक्तपागत एवं प्रतिकुष्ठः पञ्चकषाये
 बुद्धक्षेत्रे बुद्धत्वं प्राप्तवान् । आनन्तर्यकारकानां यावदकुशलमूले समवधानगतानां सत्त्वानमे-
 वात्पकेनायुषा बहूभिरकं बुद्धकार्यं करोति । अनुज्झित्वा श्रावकां प्रत्येकबुद्धांश्च धर्मे देश-
 यति । स्वमेव तया सत्त्वुरुष सर्वाभिमां बोधिसत्त्वपर्षाभिमूय विशिष्टतरं प्रविधानं
 कृतं । प्रतिकुष्ठे बुद्धक्षेत्रे पञ्चकषाये वर्तमाने आनन्तर्यकारका यावदकुशलमूले समवधान-
 गता वैनेयाः सत्त्वाः परिपृष्टोताः ये च ते महासत्त्वा ये परिपृष्टाः सत्त्वोऽपि परिपृष्टोता
 नरकतिर्यग्योनिः परिवर्जिता श्रावकप्रत्येकबुद्धपरिवर्जिताः बुद्धाश्रयाः सत्त्वोऽपि परिपृष्टोता
 कुशलमूलाः सत्त्वा वैनेयाः परिपृष्टोता इमे सत्त्वाः पुण्योपमा उच्यन्ते न ते महासत्त्वाः
 रीकोपमा ये सुविनीतानामवसृजकुशलमूलानां मध्ये बुद्धकार्यं करिष्यन्ति । सत्त्वानं ब्राह्मण-
 बोधिसत्त्वानां कुशीदवस्त्रानि । कतमानि चत्वारि । परिपृष्टबुद्धक्षेत्रप्रविधानं परिपृष्टा-
 श्रयानां सत्त्वानां बुद्धकार्यप्रविधानं । श्रावकप्रत्येकबुद्धयानकषा बोधिप्राप्तस्य देशनाप्रवि-
 धानं । बोधिप्राप्तस्य दीर्घायुष्कताप्रविधानं । इमानि चत्वारि बोधिसत्त्वानां कुशी-
 दवस्त्रानि । येन बोधिसत्त्वाः पुण्योपमा इत्युच्यन्ते न पुण्डरीकोपमा न महासत्त्वा इत्युच्यन्ते ।
 तद्यथापि नाम ब्राह्मण इमान् महाबोधिसत्त्वपर्षां स्थापयित्वा वायुविष्णुना येनापरिपृष्ट-

मां कुर्यां अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधो । म नेमी नाम शक्रः अपरस्तु पारिव्रितीनामशक्रः
 ते उभेऽप्याहृतुः । वयमपि भो महाकारुणिक तेषु तेषु यावद्वोधिप्राप्तम् च ते त्रयं श्रावक-
 युगप्रज्ञायन्तो ऋद्धिमन्तश्च भवेमः । अपरशारित्रचरणसुदर्शयूयिको नाम शक्रः स व-
 माह । अहं ते महाकारुणिक तेषु तेषु यावच्चरमभिविक्रम्य पुत्रो भवेयं । अपरा शिखर-
 सेवता सौरभ्या किंशुका नाम साप्याह । अहं ते महाकारुणिक तामु तामु जातिषु भार्या
 भवेयं । बोधिप्राप्तश्च त्वं सत्पुरुष मां व्याकुर्यां अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधो कटुचरोनामा
 घुरेन्द्रः सोऽप्याह । अहं ते महाकारुणिक तेषु तेष्वप्रमेयासंस्त्रेपेषु कल्पेषु सत्पुरुष
 बोधिचारिकाक्षरमाण्याह । भूपकारणमेत्यानुकूलः सहायो दासत्वेनोपस्थित्येष्वक्षरमभिविक्र-
 म्याह । ते उपस्थायको भवेयं बोधिप्राप्तश्च च ते सत्पुरुष धार्मिकं धर्मचक्रं प्रवर्तनेऽप्येवं
 अहश्च ते धर्मदेशनां प्रथमां सफलां कुर्यां धर्मरसश्च पिवेयममृतं बोधिं गच्छेयं । यावत्सर्व-
 क्लेशप्रहाणादर्हत्वं प्राप्नुयां । पेयालं गङ्गानदीवालिफासमाश्च तत्र देवनागासुरामहाकारुणि-
 फस्यानुप्रवृत्तिचर्याय प्रणिधानद्वृतवन्तो वनेयमुपन्यस्ता एकश्च तत्र संज्ञाविकरणभीक्षो-
 नामा जीविकः स आह ॥ अहन्ते भो ब्राह्मण बहुप्रकरणसहायको भविष्यामि । नित्यमहन्ते
 ऽप्रमेयेषु कल्पेषु च फलचारिकोपजीवी ज्ञातिको भवेयं । नित्यश्च त्वत्सकामुपसङ्गमेयं वस्तु-
 याचनायं श्रय्यासनवाहनहस्त्यश्वरयग्राभनिगमनगरपुरपुत्रदुहितरमांसरुधिरचर्मस्निहक-
 पादजिह्वाकर्णनासनयनशीर्षाणि च याचेयं । एवंरूपो हन्त महाब्राह्मण दानपारमिता-
 सहायको भवेयं यावत्त्राज्ञापारमितासहायको भवेयं । एवंरूपोऽहं महाब्राह्मण बोधिचारि-
 काक्षरमाण्य तव षट्सुपारमितासु सहायको भवेयं । यावत्त्वं बोधिं प्राप्नुया अहश्च ते श्रावक-
 स्थानमासादयेयं अशीतिधर्मस्कन्धसहस्राणुदृष्टह्नीयां स्पृष्टह्य धर्मदेशको भवेयं । त्वश्च मां
 व्याकुर्यां अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधो । भूत्वा च कुलपुत्र महाकारुणिको ब्राह्मणो रत्नगर्भश्च
 तथागतश्च पञ्चमण्डलेन पादौ शिरसा वन्दित्वा तं संज्ञावतारभीष्टाजीविकं शब्दापि-
 त्वाह । साधु साधु सत्पुरुष यत्त्वं मम सहायको भविष्यसि । अनुत्तरचर्याया यावच्च त्वं ममा-
 प्रमेयासङ्क्षीपजन्मान्तरन्युतसहस्रेषूपसंक्रमेर्वस्तुयाचनार्थाय । तदाहं प्रसन्नचित्तो दयां करन्-
 पुष्पभागी भवेः । भूयश्च कुलपुत्र महाकारुणिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वो रत्नगर्भश्च तथा-
 गतश्च पुरत आह । स चेन्मै भदन्त भगवन्स्तेषु तेस्वप्रमेयेष्वसङ्क्षेपेषु कल्पकोटीन्युतशतसह-
 स्रेषु अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधो चारिकाक्षरमाण्य ये मम पुरतो याचनृकाः स्थाित्वाऽर्द्रं
 याचन्ति भृदुवचनेन वा परुषवचनेन वा उल्लङ्घनवचनेन वा खगुवचनेन वा याचेयुः स
 चेदहं भदन्त भगवन् याचनकषान्तिके एकचित्तकणमपि रोषमुत्पादयेयं । अप्रसादं वोत्पाद-
 येयं । दानश्च वा फलविपाकं काङ्क्षमाणो दानन्दद्याम्विसम्बादिता मे भवेयुः । ये प्रमेयासङ्क्षी-
 येषु दशसु दिक्षु अन्तेषु लोकधातुषु बुद्धा भगवन्तस्तिष्ठन्ति ध्रियन्ति यापयन्ति धर्मं
 देशयन्ति साचाहमनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिं मभिसम्बुध्येयं । स चेदहं भदन्त भगवन्तावन्नेकषा-
 प्रसन्नचित्तो दानन्दद्यान्तदपि दानप्रतिग्राहक ए अद्वादशयविनिपातनं । सा कुशलैर्धर्मैरन्त-
 रायकरम्भवेत् । अन्तश्चो वालाग्रकोटीप्रमाणमात्रमपि विसम्बादिता मे बुद्धा भगवन्तो
 भवेयुः यदिदमपि आह कथं वालाग्रकोटिप्रमाणमपि । कुशलेषु धर्मैस्त्वन्तरायं कुर्युः अहम-

पवित्रिपरायणो भवेयं । यथाङ्गं तथा वक्ष्यम् । यावद्यो याचनकाः शीर्षं याच्युः । मृदुवच-
नेन वा पुरुषवचनेन वा उल्लुङ्घवचनेन वा स्पष्टवचनेन वा शीर्षं याच्यन् । स चेदहं भदन्त
भगवन् याचनफणान्तिके एकचित्ततणमपि रोपमुत्पादयेयं । अप्रसादचित्तमुत्पादयेयं
दानफलविपाकमाकाङ्क्षन् शीर्षं परित्यजेयं । विसम्पादिता चे बुद्धा भगवन्तो भवेयुः ।
यावदहमप्यधीचिपरापसो भवेयं । यथा दानमेवं शीलं यावत्प्रापरिपासो वाच्यः । स च
कुलपुत्र रत्नगर्भस्तयागतो महाकाशिकस्य बोधिसत्त्वस्य महासत्त्वस्य साधुकारमदासीत्
साधु साधु सत्पुरुष महाकरुणाप्रतिष्ठितेन मनसा त्वया सत्पुरुषेण प्रणिधानं कृतं । सा च
कुलपुत्र सत्त्वावती स सदेवगन्धर्वमानुषासुरस्य लोकः प्राञ्जलीभूतः स्थित्वा साधुकारं
प्रादासीत् साधु साधु सत्पुरुष महाकरुणाप्रतिष्ठितेन मनसा त्वया सत्पुरुष प्रणिधानं त्वमपि
सत्त्वां घट्परायणोऽयमर्थः सन्तर्पयिष्यसि । स च कुलपुत्र यथा संज्ञाविकारभीष्माजीविको
बोधिसत्त्वो दानप्रतिग्रहिकया प्रणिधानं कृतवान् एवमेव चतुरशीतिभिः प्राणिसहचैः प्रणि-
धानं कृतं । स च कुलपुत्र महाकाशिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वस्त्वान्यैरुपाणि प्रणिधानानि
चतुरशीतानि प्राणिसहचर्याणां सकाशाच्छ्रुत्वा संज्ञाविकारभीष्मेण प्रणिधानं कृतम् ।

अथ महाकाशिकः परमप्रीतिसौमनस्यजातः प्राञ्जलीभूतः स्थित्वा सत्त्वावतीं पर्व-
ण्यवलीक्य परमप्रीतमना आह । अहो आश्चर्यं भविष्यत्पुण्यं धर्मदुर्भिक्षलीयकाले महा-
क्लेशरणे कलिपुणे पक्षफाये वर्तमाने लोकोऽनायके सार्वदाहोऽवभासकरः प्रदीपकरः अत्रा-
णानां गन्धानां मार्गनिदर्शकः यत्र हि नामाहं प्रथमचित्तोत्पादेनैवनेवैरुपायमुत्तरायां बोधि-
वर्षायां सहायकाः प्रतिलभ्या ये सम जन्मान्तरेषु शीर्षप्रतिप्रादका भविष्यन्ति नयनकर्ण-
नासाजिह्वाहस्तादवत्प्राक्किरिरे यावदङ्गं प्रतिप्रादका भविष्यन्ति । पुनरपि कुलपुत्र
महाकाशिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वो रत्नगर्भस्य तयागतस्य पुरतो निपण्य आह । ये च
सम भदन्त भगवन्तेषु तेजप्रमेयासंख्येषु कल्पकोटीनयुतशतसहस्रेषु जन्मान्तरेषु याचनका
चपसंक्रान्तेषु यदि दानं यदि वा पानं । यावच्छिरः प्रतिपृच्छीपुरन्तरो दालाग्रकोटीप्रमाणमात्र-
मपि सम हस्तदानं प्रतिपृच्छीपुर्णवद्बोधिपर्यन्तेन । स चेदहमनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिमभि-
सम्बुध्य न तां सत्तां संसारात्परिमोचयेयं । तव पुनर्याकुर्पाश्रवकपानेन वा महापानेन वा
विसम्पादिता चे बुद्धा भगवन्तो भवेयुः । य एतर्हि दशसु दिक्षु यावान्मासाहमनुत्तरां
सम्यक्सम्बोधिमभिषम्बुध्येयं । पुनरपि कुलपुत्र रत्नगर्भस्तयागतो महाकाशिकस्य बोधि-
सत्त्वस्य महासत्त्वस्य साधुकारमदासीत्साधु साधु सत्पुरुष एवंपुं ते सत्पुरुष बोधिवारिका-
प्रणिधानं यथा ऋक्षिण्णरिन्धरेण तयागतेन पूर्वं प्रथमचित्तोत्पादेन लोकोद्वरणोत्तिवक्षया-
गतस्य पुरतः । एवंरूपया बोधिसत्त्ववर्षया प्रणिधानं कृतं । एवंरूपा बोधिसत्त्ववारिका
चीर्षा यथा प्रणिधानं कृतं गङ्गानदीवातिकासमा महाकल्पाः । अतिक्रान्ता यथा तेन
सत्पुरुषेण पुरिमायान्दिशि कोटिशतसहस्रिमे मुहूर्ताने दालप्रतिबंधायां लोकधातो
वर्षशतायुष्कायामनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिमभिषम्बुद्धो पानकुसुमविरजसमुत्पलपद्मधौशरो नाम
समुद्य तयागतोऽहं सम्यक्सम्बुद्धो भगवान्महासत्त्वार्तिग्रहणीय मुहूर्ताय कृत्यानुपपिण्डे
निर्वाणधातो प्रविष्टः । तस्य यत्सु महाकाशिकपानकुसुमविरजसमुत्पलपद्मधौशरस्य तपा-

गतस्य परिनिवृतस्य धर्मसहस्रं सदुर्मनेत्री अस्थासीत्सदुर्मन्थ तर्हि तस्य वर्णसहस्रं पुनः
सदुर्मन्प्रतिरूपकमस्थासीत् ।

ये खलु महाकासणिकज्ञानकुसुमविरजसमुच्छ्रयोधीश्वरेण तयागतस्य परिनिवृत
सदुर्मनेव्यवस्थितायां सदुर्मन्प्रतिरूपका वा भिक्षुभिक्षुणी वा दुःशीलपापधर्माविषयसमुत्त-
चाराः स्तौपिकवस्तुग्राहका लज्जिका वा धर्मपूजाच्छेदालम्बसंचष्टा वा चानुद्दिशसङ्घ-
वा संमुखीभूतसङ्घस्य वा चीवरपिण्डपातशयनासनग्लानप्रत्ययभैषज्यपरिष्कारं वा द्विजं शो-
फलिकपरिग्रहे यावदात्मना परिभुक्तं । गृहस्थानां वा दत्तं । तेन खलु महाकासणिकज्ञान-
कुसुमविरजसमुच्छ्रयोधीश्वरेण तयागतेन पूर्वजनुपूर्वेण व्याकृतस्त्रिभिर्धानैः । ये केचिन्महा-
कासणिक तस्य भगवतः शासने रक्तकाषायप्रावृताः सर्वे ते अवैवर्तिका व्याकृतास्त्रिभिर्धानै-
र्येषां केचिन्मूलापत्तिषमापन्ना भिक्षुभिक्षुण्युपासिका वा पूर्वमेव ते तेन तयागतेन शास्त्र-
संज्ञा कुशलमूलविपाकेन त्रिभिर्धानैरवैवर्तिका व्याकृताः ।

पुनरपरं ह्यलपुत्र स महाकासणिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वो रत्नगर्भस्य तयागतस्य
पुरत आह । एषेव मे भदन्त भगवन् प्रणिधियावदेवाहमनुत्तरायां बोधिचर्यायां चरमाणी-
यान् सत्त्वानष्टं दानपारमितायां नियोजयेयं । सदा दापयेयं प्रतिष्ठापयेयं । यावत्क्षयापा-
मितायामन्तश्चो वालाग्रकोटिसाधमपि कुशलमूले नियोजयेयं यावद्बोधिपर्यन्तेन चर्या
चरमाणो न तां सत्त्वां स्त्रिभिर्धानैरवैवर्तिकाभूमौ स्थापयेयमन्तश्च एकसत्त्वमपि । विम-
वादिता मे बुद्धा भगवन्तो भवेयुः । ये दशसु दिक्ष्वपमेयासङ्ख्येयेषु लोकधातुषु तिष्ठन्ति
धियन्ते यापयन्ति । धर्मं च देशयन्ति । मा चाहमनुत्तरां सप्तकुसम्बोधिमभिसम्बुध्येयं ।
अनुत्तरज्ञानप्रतिलब्ध्याहं भदन्त एवमग्रे मे सत्त्वाः शासने क्ताषायप्रावृता भवेयुः । यदि या
मूलापत्तिषमापन्नाः सूर्यदि वा दृष्टिव्यसनं प्रतिपन्नाः सूर्यदि वा त्रिषु रत्नेषु एकलिताः
क्षपराद्या भवेयुर्भिक्षुभिक्षुण्युपासिका वा एकक्षणमपि मम सकागे शास्त्रसंज्ञां वा
गौरवचित्तमुत्पादयेयुः । स चेदहं भदन्त भगवन्तां सत्त्वां स्त्रिभिर्धानैरवैवर्तिकां न व्याकुलीं
अन्तत एक सत्त्वमपि शिक्ष्युर्विषमवादिता मे बुद्धा भगवन्तो भवेयुर्यावन्माचाहमनुत्तरां
सप्तकुसम्बोधिमभिसम्बुध्येयं । बोधिप्राप्त्य च मे भदन्त भगवन्देवमनुष्यमस्कृतं गुरुकृतं
मानितं वृजितं रक्तकाषायचीवरमभवेत् । सदृशनेन सत्त्वाः काषायकल्पास्त्रिभिर्धानै-
र्वर्तिका भवेयु र्मे सत्त्वाः सुतर्धपादिता अन्नपानविरहिता यत्तदारिद्र्यान्तः कामलौकिकाः
सत्त्वा मे काषायमाभिलषियुस्तश्चातुरङ्गुलमपि सर्वे तेऽन्नपानसम्पन्ना भवेयुः परिपूर्णाभिप्राया
मे सत्त्वाः परस्परविस्मृद्वैरवहृलाः परस्परयुद्धमंग्रासगता या देवा या यक्षा वा राक्षसा वा
नागा वा अन्तरा वा गण्डा वा किन्नरा वा गह्वरीया वा कुम्भाण्डा वा पिशाचा वा मनुष्या
वा संद्रासगताः काषायमनुमरेयुः ते सत्त्वाः कक्षणाचित्ता गृहचित्ता अश्वरचित्ताः कामल-
चित्ता भवेयुर्मे सत्त्वाः संद्रागे वा विवादे वा युद्धे वा कलहे वा काषायप्रपञ्चकराणां
दृष्टव्यां नीत्यर्थे दरेयुस्ते सत्त्वाः सदा श्रमराजिता भवेयुरम्बलिता श्रविहेतिता भवेयुः
सत्त्वानि मे संद्रासगताः दृष्टादा कलहादा विवादादा परिमुनीयुः । यदि मे भदन्त
भगवन्नेति सत्त्वानि सूर्यदि वा दृष्टिव्यसनं न सप्तकुसम्बोधिं भवेत् । विषमवादिता मे बुद्धा भगवन्तो

भवेत्तु दर्शसु दिक्षु यावन्माचारं शक्तः सकलं घुत्कार्यं परिनिष्पादयितुं । धर्मा ये सम्मोदन्त्युत्तुमाचारं शक्तः अन्यतोर्विकां परिच्छेदितुं । ये च भदन्त भगवन्ममाभिसम्बुद्धस्य यावत्परिनिर्दृतस्य वा नमस्कारं करिष्यन्ति । नमः शास्त्रमुनये तयागतपेति वाचं भाषिष्यन्ते तेषां सर्वकर्मावरणघातो भविष्यति । अन्तेचानुत्तरेण घुत्परिनिर्वाणेन परिनिर्वाणन्तोति म च पुनः कुलपुत्र रत्नगर्भस्तयागतो दक्षिणं बाहू प्रामारयित्वा करतलेन महाफारुणिकस्य बोधिमस्त्वम् शिरःपरिमार्गयित्वा । साधुमाधु मत्पुरुष कल्पायं ते प्रणिधानं भद्रकप्रति-
धिमर्शं स्वमेव ते मत्पुरुष पद्मभिरार्यगुणैरुत्कृष्टायां सत्त्वानामुपजीवां भविष्यति । मभा पुनः कुलपुत्र महाफारुणिको बोधिमस्त्वो महामस्त्वन्तेन व्याकरणेन साधुकारप्रामोद्यप्रसादेन तयागतपुण्यदीर्घाङ्गुलिपरिच्छादितेन दक्षिणेन मृदुतरुणकरतलसंस्पर्शेन कुमारभूतः संवृत्तो दिग्गर्भमदृशो जातिप्रमाणेन । पुनरपि कुलपुत्र सर्वाद्यतो सापरां भवेद्वगन्धर्वमानुषा प्राञ्चलीभूता तस्यो महाफारुणिकस्य पूजाकर्म्मणे उद्युक्ताः पुण्यैर्वाद्यैर्महाफारुणिकस्य बोधिमस्त्वम् महासत्त्वम् पूजां कृत्वा विचित्रवर्णैः श्लोकैस्तुष्टाय ॥

इति करुणापुण्डरीके महायानसूत्रे बोधिसत्त्वे

व्याकरणपरिवर्त्तयत्तुर्थः ।

म च पुनः कुलपुत्र महाफारुणिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वो रत्नगर्भस्य तयागतस्य पद्ममण्डलेन पादौ शिरसा दन्दित्वा रत्नगर्भस्य तयागतस्य पुरतो निमगाद रत्नगर्भं तयागतं परिपृच्छेत् । समाधानमुखनिर्देशमस्मारविशुद्धिमुख्यो धर्मपर्यायः बोधिसत्त्वानां मार्गो भगवता निर्दिष्टः कियता भदन्त भगवन् समाधानं मुख्यनिर्देशमस्मारविशुद्धिमुख्यो धर्मपर्यायो बोधिमस्त्वानां मार्गो भगवता निर्दिष्टः । कियता भदन्त भगवन् समाधानमुख्यनिर्देशमस्मारविशुद्धिमुख्यो धर्मपर्यायः परिपृच्छेत् भवति कियद्वपेण वा भदन्त भगवन् संभारेण समन्यागतः कुलपुत्रो वा कुलपुत्रिता वा दृष्टप्रतिष्ठितो भवति कियद्वपेण समाधानमुख्यनिर्देशेनाल-
ङ्कृतो भवति । म भीः पुनः कुलपुत्र रत्नगर्भस्तयागतोऽर्चन् मन्थकमस्युद्धो महाफारुणिकं बोधिमस्त्वमेतदयोचत् साधु माधु महाफारुणिक भद्रकः प्रज्ञः कल्पायं ते प्रतिभानं । भूयस्या सायया त्वं महाफारुणिकाप्रशंयामंश्लेयाणां बोधिमस्त्वानां रितकरो बहुकरलोत्पन्नो यत्र छि नाम त्वं महाफारुणिक तयागतमिदमेवोत्तरं प्रश्नं परिपृष्टव्यं मन्थसे तेन छि महाफारु-
णिक शृणु । साधु च सुष्टु च मनमि कुशल्य महायानसंप्रस्थितानां कुलपुत्राणां । अस्मि महा-
फारुणिकशूरहृत्सो नाम समाधिर्धन्य समाधौ श्रितो बोधिसत्त्वः सर्वसमाधिष्वमुप्रविष्टो भवति अस्मि रत्नमुद्धो नाम समाधिर्धन्य सर्वसमाधयो मुद्रिता भवन्ति । अस्मि गिह-
विमोदितो नाम समाधिर्धन्य श्रितः सर्वसमाधिर्भविष्यतीति । सुष्टु च नाम समाधिः सर्वसमाधीनवभामयति । चन्द्रप्रज्जकोतुः सार्वभौः सर्वसमाधीनं ध्वजं धारयति सर्व-
धर्माङ्गगतः समाधिः सर्वसमाधयोऽन्तर्गच्छति विलोकितामुद्धो नाम समाधिः सर्वसमाधीनां भूमिं पश्यतां कथति । धर्मोपाहुवितातसमाधौ श्रितो बोधिसत्त्वः सर्वधर्मोपाहुविनिर्वाणाय

संवर्तते । परिणामना विधिप्राप्तौ श्रवणमभारो बोधिमत्त्वानां पुनश्चेवपरिशुद्धा संवर्तते ।
उपायप्राप्तौ श्रवणमभारो बोधिमत्त्वानां सर्वज्ञानपरिपूर्णा संवर्तते ।

अयं कुलपुत्र बोधिमत्त्वानां मभारविशुद्धिमुखो धर्मेपर्यायः । पुनरपि कुलपुत्रत-
गर्भक्षणागतो महाबोधिमत्त्वपदं व्यवलोका महाकारुणिकं बोधिमत्त्वं महासत्त्वमामन-
यित्वाह । तत्र महाकारुणिकः कियद्गुणेषु वैशारद्यालङ्कारेणालङ्कृतो बोधिमत्त्वो महासत्त्वः
प्रान्तिं परिपूरयति । परमार्थदर्शिनां बोधिमत्त्वस्य महासत्त्वस्यामोघव्यापामपरिग्रहचित्तः ।
सर्वत्रेधातुयोः परिग्रहचित्तः सर्वसत्त्वैभ्यः स उच्यते महावैशारद्याप्रशमनधर्मी यस्याकाशा-
याणि सर्वचित्तं सर्वधर्मेषु । अयं महाकारुणिक-बोधिमत्त्वस्य वैशारद्यालङ्कारः ॥

कथञ्च पुनः सान्त्वापरिपूरिभवति । अत्रापि तत्र धर्मं नोपलभते यदनुसुधीषुः
प्रतिमुष्येपूर्वां श्रवणकथमर्मानिधियुज्यते । यदुत मेव्याचैव नेरात्पुत्र कथञ्च नित्यसत्त्वता
च मुदितानि जीविता बोधेता च निष्पुङ्गलता च दानं च दानचित्तता च शीलं च
शान्तचित्तता च शान्तिश्च समाचित्तता च दीर्घं च विवेकचित्तता च ध्यानं च निधाप्ति-
चित्तता च प्रज्ञा चाप्युदारचित्तता च सृष्ट्युपस्थानता च सृष्ट्यमनसिकारचित्तता च सम्यक्-
प्रज्ञां चानुत्पादनरोधचित्तता च श्रुद्धिप्रादाय अद्वा चामङ्गचित्तता च सृष्टिश्च स्वयम्भू-
चित्तता च समाधिश्च समापन्नचित्तता च । प्रज्ञेन्निर्णयं चातीन्निर्णयचित्तता च वलं च
नयमर्धचित्तता च बोधेकाञ्च बुद्धिप्रभेदनचित्तता च मार्गज्ञ भावनाचित्तता च । शमययो-
पशमचित्तता च विपश्यता च सम्येष्टचित्तता च आर्यसत्यभायना चात्यन्तपरिज्ञाभावना-
चित्तता च । पुद्गलमनसिकारसास्त्रकारचित्तता च धर्मेमनसिकारस्य धर्मेधातुसमाचित्तता च
सद्गुणमनसिकारसाप्रतिष्ठितचित्तता च । सत्त्वपरिपाचनादिविशुद्धिचित्तता च । सर्वधर्मे-
परिग्रहस्य धर्मेधातुसम्येष्टचित्तता च । सत्यपरिशुद्धिप्राप्ताकाशममचित्तता च । लक्षणपारि-
पूरिणालक्षणचित्तता च । सान्तिप्रतिलाभस्यानुपलम्भचित्तता च । अर्थवर्तिकभूमिश्च संघ-
त्तानिर्वर्तचित्तता च । बोधिमत्त्वालङ्कारचित्तं च त्रैधातुकमण्डलचित्तता च । मारविप्राचित्तं
च सर्वसत्त्वैभ्यः सर्वसत्त्वानुग्रहचित्तता च बोधिश्च सर्वधर्मेममता च बोधिचित्तता च धर्मे-
चक्रप्रवर्तनं च सर्वधर्मे च सर्वधर्मेप्रवर्तनचित्तता च । महापरिनिर्वाणसन्दर्शनं च संसार-
स्वभावचित्तता च । अस्मिन्धर्मेपर्याये भाव्यमाद्ये चतुःपल्लीनां बोधिमत्त्वशतसहस्राणां ये
दशभ्यो दिभ्यो, एषभूते धर्म्ये जाकमुनेक्षायागतप्यान्तिके पूर्वयोसमसाधानमुत्तनिर्देशं संसार-
विशुद्धिमुखधर्मेपर्यायं श्रवणार्चमागताक्षरनुत्पत्तिभ्यो धर्मेभ्यः सान्तिः प्रतिलभ्या ॥

शाक्यमुनिक्षणागत आह ॥

अयं कुलपुत्र पुनः कुलपुत्र धर्मेपर्यायस्य स्वगर्भस्य तत्तागतस्यार्हतः सम्यक्समुत्तुस्य
भासमानस्यापृथक्त्वारिंशतीनां गङ्गा-नदी-वालिक्कासवानां बोधिमत्त्वानां महासत्त्वानामनु-
त्पत्तिकपधर्मेसान्तिप्रतिलाभोभूत् । यत्तुर्द्धीपकलोकधातुपरमावुरजःसमेधोधिपस्वैरीरा-
मस्वैर्यवर्तिकभूमिः प्रतिलभ्या यभूय । गङ्गा-नदी-वालिक्कासवानां बोधिमत्त्वानां महा-
सत्त्वानामेव समाधानमुत्तनिर्देशस्य मभारविशुद्धिमुखधर्मेपर्यायस्य सकलपरिपूर्णविहङ्ग-
ज्ञानाधिगमो यभूय । स च कुलपुत्र महाकारुणिको बोधिमत्त्वो महासत्त्वश्चेन प्राप्ताश-

प्रसादेन विंशतिवर्षसदृशः कुमारमृतः संवृत्तो रत्नगर्भस्य तथागतस्य पृष्ठतः समनुबुद्धो
 ऽप्यात् । स च कुलपुत्र राजामृतशुद्धः साष्टं पुत्रसहस्रेणाशीतिभिश्च कोट्यराजसहस्रेभ्यो
 हानवतिभिः प्राणकोटिभिः साष्टं निष्क्रम्य प्रव्रजितः शीले श्रूतसमाधिचौरमैरभियोगकृत-
 वान् । स च कुलपुत्रमहाकारुणिको बोधिसत्त्वो महासत्त्वोऽनुपूर्वण चतुरशीतिधर्मेस्त्वं
 सहस्राणि रत्नगर्भस्य तथागतस्य सकाशाच्छ्रावकयानकथां पठितवान् पर्यवासवांश्च नवति-
 धर्मेस्त्वं सहस्राणि प्रत्येकबुद्धयानकथायामुद्दिष्ट्वा पठितवान्यर्थवासवान् । ततः सहस्रमु-
 त्तरमहायानकथायां । तथाकायस्मृत्युपस्थानकथामुद्दिष्टवान् । पठितवान् पर्यवासवांश्च
 शतसहस्रं वेदनास्मृत्युपस्थानकथायां शतसहस्रं चित्तस्मृत्युपस्थानकथायां । शतसहस्रं धर्मे-
 स्मृत्युपकरणकथायामुद्दिष्ट्वा पठिता पर्यवासवांश्च शतसहस्रं धातुस्त्वं कथा । शतसहस्रमायतन-
 स्त्वं कथा । शतसहस्रं रोगसंयोजनप्रहाणस्त्वं कथा । शतसहस्रं दोषसंयोजनप्रहाणस्त्वं
 कथा । शतसहस्रं मोहप्रहाणप्रतीत्यसमुत्पादस्त्वं कथा । शतसहस्रं समाधिर्विभीतस्त्वं
 कथा । शतसहस्रं वैशारद्यावेणिकबुद्धधर्मेस्त्वं कथामुद्दिष्ट्वा पठितवान् पर्यवासवांश्च ।
 यावद्दशधर्मेस्त्वं शतसहस्रं रत्नगर्भस्य तथागतस्य सकाशाद्दृष्ट्वैतवान् पठितवानामवांश्च ।
 यावदपरेण कालवसयेन रत्नगर्भस्तथागतोर्हन् सम्पूज्यस्मृत्युपधिषे निर्वानघातो
 परिनिर्हतः ।

स च कुलपुत्र महाकारुणिको बोधिसत्त्वः नानाविधाप्रमेयासङ्ख्यया वाद्यपुष्प-
 चूर्णाभाल्यगन्धविलेपनह्वयध्वजपताकारत्रैः पूजां कृतवान् । नानागन्धैश्च स्नापनं कृतवान् ।
 शरीरप्रतिष्ठापनञ्च समरत्नमयं स्तूपं कृतवान् । पञ्चयोजनमुच्चत्वेन अधोयोजनं विस्तार्य
 ततः समदिवसान्यप्रमेयासङ्ख्यया वाद्यपुष्पभाल्यगन्धविलेपनह्वयध्वजपताकारत्रैश्च पूजां कृत्वा
 पुनरपि तत्राप्रमेयासङ्ख्ययास्त्रिमु यानेषु समादापिता निवेशिताः प्रतिष्ठापिताः स तेषां
 सप्तानां दिवसानामभ्ययेन चतुरशीतिभिः प्राणसहस्रैः साष्टं निष्क्रम्य केशवृक्षपूष्णवतार्य
 कापायाणि वस्त्राण्याच्छाद्य सम्यगेव श्रद्धयागारादनगरिकां प्रव्रज्य रत्नगर्भस्य तथागतस्य
 परिनिर्हतस्य श्रासनं तत्रा(पा)लितवान् । दशवर्षसहस्राणि सद्धर्मेधारको बभूव । तत्र चाप्र-
 मेया सङ्ख्ययाः सत्त्वास्त्रिभिर्व्यानेः समादापयामास निवेशयामास प्रतिष्ठापयामास । धिश-
 रत्नगमने च प्रतिष्ठापयामास । उपासकसंवरे च श्रावणचौरमन्वरे उपसम्पदायां भिक्षुभावे
 वृक्षचर्यवासंवरे निवेशिताः प्रतिष्ठापिताः स बहूनि प्राणकोटीनयुतशतसहस्राणि अभि-
 चर्द्धिकौशल्ये च नियोजयित्वा शौरभ्यवृक्षचर्यवासे नियोजयित्वा शत्रुमूत्रेषु च स्तूपेषु
 परित्रायां नियोजयित्वा शून्यग्रामायतनपरित्रायां नियोजयित्वा प्रतीत्यसमुत्पन्नाः सर्वधर्माः
 संस्कृतज्ञानपरित्रायां नियोजयित्वा प्रतिभासोऽयमानमरीच्युपमानुदकचन्द्रोपमान् सर्वधर्मा-
 न्दर्शयित्वानुत्पादानिरोधा प्रतिगन्धिनिरोधशान्तप्रशान्तोपशान्तपरमप्रज्ञौतनिरोधनिर्वाण-
 परित्रान् दर्शयित्वा आर्याष्टाङ्गे मार्गं प्रतिष्ठापयित्वा कालं कृतवान् ।

एवमेव च ते सत्त्वास्त्रिभ्यो महाकारुणिकस्य महाप्रमत्तस्य शरीरेषु शरीरपूजां कृतवन्तो
 दद्यान्त्यवर्त्तन्तः शरीरेषु शरीरपूजां क्रियते । एवमेव तस्मिन्मार्गे ते सर्वदा महा-
 द्दार्ष्टिकस्य महाप्रमत्तस्य शरीरेषु शरीरपूजां कृतवन्तो यस्मिंश्च दिवसे महाकारुणिको

महासमयः कालगतकस्मिन्दिवसे रत्नगर्भस्य तपागतस्य बहुमूर्त्तान्तरितसोऽस्य बोधिसत्त्व-
 र्महासत्त्वैः प्रविधानवशेनान्यत्र लोकधातुपूपपतिः । केचित्प्रविधानवशेन तुपितभवने
 उपपन्नाः । केचिन्मनुष्येषु केचिन्नागेषु केचिन्मृगेषु केचित्प्रविधानेन विविधासु तिर्यग्-
 पोनिपूपपन्नाः । कालगतस्य कुलपुत्र महाकास्त्रिको महासमयः प्रविधानवशेन दक्षिणायां
 दिश्यामिमितो मुहुतोयादृशसु मुहुत्सेवसदृशायातिक्रम्य तत्र सङ्कल्पो नाम लोकधातु-
 रश्रीतिवर्षापुष्पाय तत्र मनुष्या अकुशलसूता समवधाना रौद्रा लोहितपाययः पापनिविष्टा
 अश्यापन्नाः सर्वसत्त्वेषु । अमात्यश्च अपितृश्च अपरलोकभयादग्निनः प्रविधानवशेन
 महाकास्त्रिको महासमयस्तत्र सङ्कल्पे मुहुत्सेवे चण्डालकुल उपपन्नोऽभूत् स चाती-
 बोधिज्ञशरीरोऽभूदतीव्रबलवानतीव्रसूतिमानतीव्रप्रतिभानवानतीव्रबलसमगतोऽभूत् स
 दृष्टेन बलवेनेन सत्त्वान् संहरतीत्याह । यदि यूपम्भो सत्त्वा अदत्तादानात् प्रतिविरमत
 काममिद्याचाराद्यावन्मिद्यादृष्टाः प्रतिविरमत तदर्थं युष्माकं जीवितं प्रयच्छामि जीवि-
 तोपकरणानि च दास्यामि ।

अथ च पुनर्न प्रतिविरमत । अहं जीविताद्यपरोपयित्वा प्रक्रमिष्यामि । ततस्ते
 सत्त्वा अङ्गलिं प्रपन्नाहुः । ययमिदानीं तव नापय्य वचनेनाशयेत् यावज्जीवमदत्तादाना-
 द्यावन्मिद्यादृष्टाः प्रतिविरमामः । स बलचण्डालो गत्वा राज्ञो वा राजभट्टानां वा निवे-
 दयति । जीवितापकरणेन मे प्रयोजनमग्नेन वा यानेन वा यायेन वा भोलेन वा पेयवस्त्र-
 शय्यागन्धरिखणसुवर्णमणिमुक्तिवैदूर्यमङ्गुशिलाप्रवाहरजतजातरपेय वा प्रभुतानि जीवि-
 तोपकरणानि ददत मम बलचण्डालः सत्त्वां यावज्जीवं दशसु कुशलेषु कर्मपथेषु
 प्रतिष्ठापयामास । ततस्ते मनुष्याः पशुवन्तायुक्ता धमूतुः । यस्य तत्र राजा सकालगतः
 ततस्कोराजामात्यैः सवलः चण्डालो राजाभिषेकेनाभिषिष्य राज्ञं प्रतिष्ठापितो मुष्यबलो
 नाम संस्कृतः ॥

अथ कुलपुत्र राजा पुण्यबलो न विरेयेव तं विषयमनुग्राहितवान् दृढवीर्यपराक्र-
 म्यैव द्वितीयं विषयं समनुग्राहितवान् । यावद्राजा पुण्यबलेन विरेय सर्वजम्बूद्वीपे राजा-
 बलचक्रवर्ती धमूत । यदा च राजा पुण्यबलेन सर्वजम्बूद्वीपं राजत्वं प्रतिशृणौत ततः
 पर्यात् सत्त्वाः प्रादातिपातविरमये समाश्रयिता निर्देशिताः प्रतिष्ठापिताः । रजनदत्ता-
 दानाद्यावन्मिद्यादृष्टिवैरमस्ये समाश्रयिता सन्मगद्गच्छां प्रतिष्ठापिता यथाभिप्रायाः सत्त्वा-
 ज्ञिषु यानेषु समाश्रयिता निर्देशिताः प्रतिष्ठापिताः ॥

अथ राजा पुण्यबलः सर्वजम्बूद्वीपिकां सत्त्वां दशकुशलेषु कर्मपथेषु प्रतिष्ठापयित्वा
 त्रिषु यानेषु शक्तिशोऽय सर्वजम्बूद्वीपे धीपमनुग्राहयामास । ये केचिदाचनका अद्वाचिका
 यावद्रवाचिका वा ते सर्वे आगच्छन्तु । अहं सर्वदानानि दास्यामि ततो ह्यपरेण कालसमयेन
 सर्वजम्बूद्वीपिकाः सत्त्वा आगत्या राजानं पुण्यबलं याचितवन्तः राज्ञिण पुण्यबलकृतान्तर-
 विविधानि दानानि दत्तवान् । तत्र पाण्ड्योपो नाम जीवको राजानं पुण्यबलसुपर्णस्याह ।
 यदि त्वं महाराज विविधं महानपतितयागं परित्यजसि । समुद्ररायां पश्यन्सम्योपिमा-
 नाहुषि यदि त्वं महाराज समाग्रां हरिपूरयिष्यसि त्वं महाराज लोकमरीचो जिन इति ।

गन्ति । न च परमा भयं दर्शयन्ति । न आद्यकप्रत्येकबुद्ध्ययाने सत्त्वां समादापयन्ति । इत्यर्थं तेषां बुद्धानां भगवतां परिपूर्णाभिप्रायाणां परिशुद्धं बुद्धक्षेत्रं भवति । न च तत्र बुद्धक्षेत्रे आपत्तीनाम् । न शिष्टावश्यम् न च परपवचनं श्रूयते न चाकुशले शब्दः । अत्राप्यधर्मेशब्देन तद्बुद्धक्षेत्रमपगतमनापशब्देन स्फुटं भवति । यथा कामकरणीया च तत्र आद्यकप्रत्येकबुद्ध्ययानां नाम प्रधामिप्रादुर्भावोऽस्ति । यदा च मया गङ्गा-नदी-वालिका-समेषु सप्ताकल्पेषु गङ्गा-नदी-वालिकासमेषु शून्येषु पक्षफाषेषु बुद्धक्षेत्रेषु परपवचनभयेन सत्त्वाः प्राणातिपातवैरमण्ये समादापिता न च त्रिषु यानेषु समादापिता निवेशिताः प्रतिग्रापिताः न कर्मावशेषेण मे तर्ह्येवं परिक्रिष्टं बुद्धक्षेत्रं अकुशलशब्देनापूरितं अकुशलमूल-समवधानगतेः सत्त्वेः परिपूर्णं च्छिभिश्च यानैर्धर्मै देशयामि । यथा च मे पूर्वप्रणिधानं कृतं तथारूपं बुद्धक्षेत्रं परिदृष्टोत् । यादृशाश्च मे सत्त्वा वेनेयाः परिदृष्टीतास्तादृशेनैव वलवीर्य्यद्योगेन बोधिचारिकाः चीर्णाः । यादृशं चैव वीजं प्रजितं तादृशं बुद्धक्षेत्रं प्रति-सब्धं । यथारूपं मया प्रणिधानं कृतं सङ्क्षिप्तेन ते कुलपुत्र दानपारमितां कथयिष्यामि । यथा मया बोधिमत्त्वचारिकां चरमाद्येन दानं परित्यक्तं । अत्रात्राष्टौ सत्पुरुषाः धरणिशक्तौ नाम सत्पुरुषो वभूव दक्षिणायां दिशायां सर्वघोषायां लोकघातावनुत्तरां सन्मकुसम्बोधिमभिमम्युद्धः मल्लमर्षचिर्नाम तयागतो वर्धशतायुष्कायां प्रजायां धर्मं देशयति । स मममे दिवसे परिनिर्वाणति । एवं वीर्य्यमंचोदनो नाम वभूव बोधिमत्त्वः यः पुरिमायां दिशायां सजयवर्षां लोकघातावनुत्तरां सन्मकुसम्बोधिमभिमम्युद्धः । वर्धशतायुष्कायां प्रजायां बुद्धकार्यं कृतवान् गङ्गा-नदी-वालिकासमा कल्पातिक्रान्ताः ।

यदा स तयागतोऽनुत्तरपरिनिर्वाणेन परिनिर्हृतः । अद्यापि तस्य सप्ताकावधिपक्ष्य शरीराणि शून्येषु बुद्धक्षेत्रेषु पक्षफाषेषु बुद्धकार्यं कुर्वन्ति । एवं च वदन्ति सारकुसुमितो बोधिमत्त्वो दृढवीर्य्यममाधानो वलवेगपरित्यागेन बोधिमत्त्वचारिकां चरति दशगङ्गा-नदी-वालिकासमेष्टाकल्पैरतिप्रान्तोः पश्चात् स तत्रोत्तरायां दिशायां सद्येतुसङ्घर्षणो नाम भविष्यति पक्षफाषे बुद्धक्षेत्रे तयामौ सत्पुरुषोऽनुत्तरां सन्मकुसम्बोधिमभिमम्योत्स्यति सद्येतुसङ्घर्षणविध्वंसनराजो नाम भविष्यति । तयागतोऽर्हन् सन्मकुसंबुद्धो यावद्बुद्धो भगवान् । प्रधामिर्दूषितदृष्टो नाम बोधिमत्त्वः सत्पुरुष एकस्य सप्ताकल्पमात्राद्येन पश्चिमायान्दिशि भैरवतो नाम लोकघातुर्भवति । पक्षफाषे वर्धशतायुष्कायां प्रजाया-वनुत्तरां सन्मकुसम्बोधिमभिमम्योत्स्यते मूर्त्यगर्भां च विमलेन्द्रो नाम भविष्यति तया-गतोऽर्हन् सन्मकुसंबुद्धो भगवान् ।

अथ पुनः भरोचनागणनान्तिक्रान्तेः कल्पेर्निर्दिष्टैकपरिमणान्दिशि सारवर्चनि-कुञ्जितायां लोकघातो पक्षफाषे तीव्रफलपुष्पहोमने कल्पेऽसौ भरोचनः पूर्वप्रणिधानेन पश्चाज्जर्षायुष्कायां तत्र सारवर्चनिकुञ्जितबुद्धक्षेत्रेऽनुत्तरां सन्मकुसम्बोधिमभिमम्योत्स्यते । अचिनत्यरोचनो नाम तयागतो भविष्यति यावद्बुद्धो भगवान् । स पूर्वप्रणिधानेन दश-वर्षाणि सकलबुद्धकार्यं कृत्वा परिनिर्वाणति । तथैव दिवसे तस्य तयागतस्य सत्पुरुषो-ऽन्तर्धानाति दशवर्षाणि पुनस्तं बुद्धक्षेत्रं शून्यं भविष्यति । ततः पश्चादसौ प्रवर्तितवाह-

स्वमांसरुधिरचर्मनयनकर्णनासौष्ठुलिङ्गादेशैः सन्तर्पयित्वा त्रिषु यानेषु समाश्रयणं मनुष्या
 यतराक्षसां सर्वतित्थ्योनिकाये केचिन्मांसरुधिरभोजनादाराः प्रुष्यन्ता यावदन्तः । गाम-
 भौकिका तांयाष्टं सन्तर्पयं । यथाचाष्टमेकस्मिं सुदुत्तरे स्वशरीरेण सर्वसत्त्वां सन्तर्पयं ।
 एवं नैव समन्ताद्दृशु दिक्षु गङ्गा-नदी-वालिफासनेषु सुदुत्तरेषु स्वमांसरुधिरचर्मनयनं
 यावज्जीवामिरेवं रूपेणात्मभावेन गङ्गा-नदी-वालिफासमान्माहाकल्याणेषु तेषु सुदुत्तरेषु
 अकायजीवितेन सत्त्वां सन्तर्पयं । एवंरूपमात्मभावं प्रतिलभ्य विषमवादिता मे सुहा
 भगवन्तो भवेयु ये दशसु दिक्ष्वन्येषु सुदुत्तरेषु प्रवर्तितधर्मेचक्राः तिष्ठन्ति यापयन्ति धर्मं च
 देशयन्ति । माहमनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिमभिसम्बुध्यं मा चाष्टं संसारे संसरमाको सुतशब्दं
 शृणुयां माच धर्मेण्णं मा सहजशब्दं मा पारमिताशब्दं मा मारवलपराजयशब्दं मा पैशाशु-
 शब्दं यावत्कुशलशब्दमपि संसारे मा शृणुयां नित्यसावौघौ नरो समवेयं परि मे एवं रूपं
 स्वशरीरपरित्यागः सत्त्वसन्तर्पणार्थं न सम्यद्यते नैवं रूपं च मे प्रणिधानं परिपूरि स्यादाया मे
 प्राप्ता चिन्तिता । येऽपि चेमस्मिन् सुदुत्तरे सर्वेषु द्विषेस्वेकीकस्मिं द्विष एवं रूपा आत्म-
 भावाः परित्यक्ताः सत्त्वांश्च मांसरुधिरं सन्तर्पिता एवं दशसु दिक्षु गङ्गा-नदी-वालिफासने-
 यन्येषु सुदुत्तरेषु सत्त्वा एवंरूपेणात्मभावेन स्वमांसरुधिरं सन्तर्पिताः । यथा कुलपुत्राय
 तयागतस्य दानपारमिता आत्मभावपरित्यागं ये मयानुभवन्त्येन तत्काले नेपाः परित्यक्ताः
 तेषां पुनरयं जम्बूद्वीपे यावत्तयस्त्रिंशद्वयन्तप्रमाये राशिर्भवत् ।

अयं कुलपुत्र तयागतस्य सन्निहितेन आत्मपरित्यागदानपारमिता । पुनरपरं कुलपुत्र
 ततः पश्चादप्रमेयानां कल्पानामत्ययेन अयं सुदुत्तरेषु चन्द्रविद्युतां नाम वसुध । अष्टं चानिं
 जम्बूद्वीपे राजा यभूव । प्रदीपाद्व्याप्तो नाम बलवोरुगवर्ती एवं च मया सर्वजम्बूद्वीपका
 सत्त्वाः कुशलेषु नियोजिता यथापूर्वोक्तं । पश्चादष्टपुत्रानभूभिं निर्वातः सभूमिशिरोनाय तस्य
 चाष्टं पुरुषमदात्तं । पश्चाद्वाहुङ्गादवन्त्येन ब्रह्ममानं दृष्ट्वा मयाभावात् स्फुटं किमनेन पुरुषेण
 इतं ब्रह्ममा मां प्रत्युत्तरयं पुरुषो देवस्य सापराधिकाय देवस्य पुरुषस्य सत्यतरे शपथं ध्यान्
 'योऽपद्यते । ततो देवस्य शट्कांशो देयः । यथान्ये कुलम्बिनो ददन्त्यापद्यतां । मे देवस्य मगर-
 भागे जनपदकर्षटेषु प्रतिब्रजन्ति कर्मात्तन जीविकां कल्पयन्ति । तं देयं पुरुषो न ददाति ।
 तानहमेतदवोचं । उत्तरजत एवं पुरुषं मा कथाचिद्वलादुनयान्यं एतौत मे कथयन्ति देयं न
 कथितपुत्रमभूचितो ददाति यदेवस्य इत्यस्यैवमस्य पानभाजनपरिभोगो देयोनो देवस्य
 योऽन्तःपुरदेवस्य पुत्राणां हृदिहृत्पुत्राणामपराधभोगः सयं तत्परः सकाशाद्द्विष्यते । न च
 कांस्यममः प्रयच्छति । तदाष्टं परमर्षिनाहितयामि कात्याहमिं सर्वं जम्बूद्वीपं राजे-
 स्यै ददां । मम पशुपुत्रशतानि वसुधस्तास्य याधो समाश्रयित्वा तमं जम्बूद्वीपं पशुभास-
 प्रतानि कृत्वा पुत्राणां प्रदत्तं । करं च तयाघनें गत्वा अस्मिन्मयेन मघाचर्यो अपार ।
 दनपदं पशुभासं न दत्तकस्य मघाचपुत्राय नातिदूरेण च कृतकलाद्यो विहरामि गमाधो
 प्रमुद्वीपेण पश्चाद्विषयः सत्तः । मेन चसु नः समयेन पशुशतानि जम्बूद्वीपकानां चानि
 तानां मघाचपुत्रशतानां लोकात् प्रभूतो रक्षकश्च आसीदतः तस्य च समुद्रोत्तमं माहं याव
 तमेव साव्यजता विद्यापुत्रेण विद्यामालाः समाश्रितः च ततो रक्षणीपाद्विपुले रत्नधनस्य मे

तच्च चिन्तामणिं दृष्ट्वा सम्प्रस्थितः ततः क्षुभितः समुद्रनागा आकुला रुदन्ति देवतायास्तत्र
 निदेशिनास्तत्रवाशस्त्रोनाम अधिर्वैधिस्तत्त्वः पूर्वप्रणिधानेन तत्रोपपन्नः तेन महासत्त्वेन
 संसार्यः स्वस्तिना क्षेमेण च महासमुद्रादुत्तारितस्तस्य च सार्यवाद्यस्यान्यतरो दुष्टो रातसः प्रम-
 र्थिकोऽवतारप्रेप्सो विवरगवेष्टी पृष्ठतः पृष्ठतः समनुवहः तेन सप्तदिवसानि परमकुलुषा वात-
 दृष्टिरवष्टता यतस्ते वणिजः प्रनष्टमार्गा परमभीता चञ्चस्वरेण रुदन्ति रुदन्ति परिदेवन्ति
 देवन्ति वा याचन्ति । शिववरुणां यावत्समातापितरमाक्रन्दति प्रियपुत्रां यावदश्रीषीदइन्द्रियेन
 श्रीत्रेण यावत्तत्रागत्वा वणिजः समाश्वासिः समागतोऽहम्माभायः अहं युष्माकं मार्गामुपदर्श-
 यिष्यामि यावज्जम्बूद्वीपं स्वस्तिना क्षेमेण च प्राप्यत तदाहम्भट्टतेलेन सत्तायलौ खरुसं
 वेष्ट्य अग्निना प्रत्वात्य सत्यवचनमकरोत् । यदि मया षड्विंशद्वर्षाचक्षुभिर्वाक्षौर्विहारेवर्ष-
 षण्डनिवासिनां सत्त्वानामर्थाय दत्ताय नवमूलफलादारेण चतुरशीतीनां नागपत्तसहस्राणां
 चित्तसन्ततिः परिपाचिता अर्धैर्वर्षिकांश्च स्थापिता अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ तेन स्वयेन
 सत्यं वचनेन कुशलमूलपरिपाकेन स्वलतु मे हस्तं लभन्तु मार्गं वणिजः स्वस्तिना क्षेमेण
 जम्बूद्वीपं प्रापयन्तु । यावत्समारात्रिदिवसाः खरुसं स्वलितवान् । ते वणिजो जम्बूद्वीपे
 स्थापितास्तत्र मया प्रणिधानं कृतं यदा जम्बूद्वीपं रत्नपरिहीयं भवेत् । तदाहमनुत्तरां
 सम्यक्सम्बोधिमभिषम्बुध्यं । तदा इयं मे आशा परिपूर्वतु । सार्यवाद्यो भवेयं जम्बूद्वीपे
 सप्तवारां चिन्तामणिमानयित्वा विविधं रत्नवर्षमभिप्रवर्षयं । यावत्सर्वद्वीपेष्वस्मिं सुदृष्टे
 एवमेव दशसु दिक्षु गङ्गा-नदी-वालिकासमेसु शून्येषु बुद्धक्षेत्रेषु पञ्चकषायेषु रत्नं प्रवर्षयेयं
 यावत्पूर्वाक्तमेवं च मे आशापरिपूर्णां गङ्गा-नदी-वालिकासमानां महाफलानामन्तरेण
 सार्यवाद्योऽभूवत्स गङ्गा नदी-वालिकासमेसु शून्येषु पञ्चकषायेषु बुद्धक्षेत्रेषु रत्नानि प्रवर्षितानि ।
 एकैकद्वीपे सप्तवारां विविधं रत्नगर्भं प्रवर्षितं एवमप्रमेया मञ्जुष्याः सत्त्वा रत्नैः परिपूर्णमि-
 प्रायाः कृतास्त्रिषु च यानेषु नियोजिताः यस्य कुलपुत्र तयागतस्य रत्नपरित्यागलक्ष्यं विपाक-
 कुशलमूलं । पुनरपरं कुलपुत्रप्रमेयाणां कल्पानामत्ययेनान्तरेणायं बुद्धक्षेत्रस्तिमिननामाभूत्
 सन्तारये कल्पे वर्त्तमाने पञ्चकषाये पञ्चवर्षमाहस्त्रिकायां प्रजायां प्रणिधानेनाहमस्मिं जम्बू-
 द्वीपे सूर्यमालगन्धो नाम ब्राह्मणोऽभूवत्स वेदपाठकः तत्कालं च सत्त्वा भूयसा शास्त्रतद्वृष्टयो-
 ऽभूवन् सर्वेपराक्रमाः सकलहाधिगुणाः तेषां चाहं महाबलवेगपराक्रमेण सत्त्वानां शयभूतं
 कृत्स्नप्रयोगेन धर्मं देशयानि शून्यग्रामायतनप्रत्यवेक्षणाप्रत्ययममनुवृत्तं मोक्षपदार्थं श्राना-
 पारकुत्तिमनस्कारं दर्शयामि । तेऽनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चित्तोत्पादनं कुशलमुत्ते परि-
 त्यागनाभिर्नियोजिताः स्वर्षयेय चाहं पञ्चमिमांशं संवृत्तः तेन च समयेनाप्रमेयं मञ्जुष्याः सत्त्वा
 मन्तातवादानुशाननेन पञ्चाभिज्ञाः संवृत्ता एवमप्रमेया मञ्जुष्याः कलहस्त्रिकाद्यैश्चनयममत्य-
 नवष्टमात्यं दनदष्टं मूलफलादारां ध्यायन्तशतुर्भिर्वाक्षौर्विहारे रार्थार्थयममानिताः
 दन्ताः । ततः क्षीप्यालं कल्पे यदा निर्दिष्टलोच्यैः कृत्यं जम्बूद्वीपं सप्तममृतं च कल्पिकसक-
 रत्तरेवियद्विद्वताः प्रशान्ताः । प्रजान्तराध्यायैः प्रशान्ताः प्रणीमादाजयना प्रियया
 रत्नैर्द्विद्वता यद्वृत्तः । तेऽनं विद्वत्परापरा यद्वृत्तः कल्पयामि । तदाहमनं निन्तायामि
 रत्नैर्द्विद्वता यद्वृत्तः । तेऽनं विद्वत्परापरा यद्वृत्तः कल्पयामि । तदाहमनं निन्तायामि

लोकापालां अन्ये च देवा ऋषयो वा मनुष्यपण्यं सन्निपातयेयं भेषजोपकाराणां सत्त्वानां ।
 रितार्यमुपदर्शयेयं तदृष्टमृष्टा गत्वा शक्रवत्प्राणलोकापाल देवर्षीणां नामर्षीणां मनुष्यर्षीणां
 मारो एकं विद्वत्पतिर्नाम पर्वतः तत्र सन्निपातयित्वा विद्वत्परमूर्धनि नामध्यानं भूत-
 सन्निवारणप्रतिशरणं रक्षादातृपितृसंभसम्प्रादानशक्तं निर्देशयेयं । येयात् । अप्रमेयासंख्ये-
 यानां सत्त्वानां व्याधिप्रशमनं कृतं तत्र मद्याप्रणिधानं कृतं यथा मयैकदिवसेऽप्रमेयासंख्येयानां
 सत्त्वां प्रज्ञावभासः कृतः त्रिषु च यानेषु नियोजिता अणायपण्याः पिपिताः स्वर्गपथप्रति-
 ष्ठापिता विविधाश्च व्याधयः प्रशमिताः परिमोचिताश्च । एवमप्रमेयाणामसंख्येयानां सत्त्वानां
 प्रज्ञालोकी दत्तः शीर्षे च स्थापिताः । तदनेन कुलपुत्र कुशलमूलविवायेन इयं मे प्रणिधा-
 नाशाःपरिपूर्णाः यदा च मयैकदिवसेऽप्रमेयाणामसंख्येयानां सत्त्वानामणायपण्या निरोधिताः
 स्वर्गपथे च प्रतिष्ठापिता ग्लानप्रत्ययापकरणार्थं देवर्षिपक्षसङ्घाः सन्निपातिताः सत्त्वानाम-
 णाय विद्वत्परमूर्धनि देवलोके प्रकाशिते सत्त्वानामारोग्यक्रौञ्चमेवमेव तिमिरे सुदृक्षेत्रे
 सर्वदोषेषु चैवं ऋषः पुरुषकारः कृतः सत्त्वाद्य स्वर्गपथे प्रतिष्ठापिता देवनागपक्षमनुष्या
 ऋषयः सन्निपातिताः येऽसत्त्वानामणाय विविधा विद्यास्थानाः प्रकाशिताः यद्येव तिमिरे
 सुदृक्षेत्रे एवमेव दशसु दिक्षु गङ्गानदीवालिमासमेषु पञ्चकपायेषु सुदृक्षेत्रेऽर्ध्वं ऋषः पुरुषकारः
 कृतः सत्त्वाद्य त्रिषु यानेषु नियोजिताः स्वर्गपथे च प्रतिष्ठापिता विविधाश्च विद्यास्थानालोके
 प्रकाशिताः सत्त्वा व्याधितः परिमोचिता अमुत्तरा च मे कुलपुत्रैवं ऋषः आशा परिपूर्णाः ।
 अयि तत्र तिमिरे सुदृक्षेत्रे सर्वदोषेष्वेवं ऋषः पुरुषकारः कृतो यथा प्रणिधानं कृतं । अण-
 नुत्तरेण यानेन दशसु दिक्षु गङ्गानदीवालिमासमेषु शून्येषु पञ्चकपायेषु सुदृक्षेत्रेऽर्ध्वं केकसिन्
 सुदृक्षेत्रे सर्वदोषेष्वेवं ऋषः पुरुषकारः कृतो यथा मे पूर्वप्रणिधानं कृतं । पश्य कुलपुत्र प्रज्ञा-
 विज्ञेयं बोधिचर्यायां अयं च तयागतस्य अणयां सुचरितानां कुशलमूलदीप्तं । तथा प्रत्यव-
 रकालसमयेऽसंख्येयैः फल्गुरधिपतरैरन्तरिक्षेऽहं सुदृक्षेत्रं विचिन्तदोषं नामाभूत् । संशयसे मदा-
 कल्पे वर्तमाने तदपि पञ्चकपायं पुरिसायान्दिशानुपस्थाशायां चातुर्दोषकायां वर्तमानं जंबू-
 श्वीपमभूत् तत्राप्यहं सत्त्वपरिपाचनार्थमुपपन्नः चतुर्दोषेयः चक्रवर्ती राजा अम्यरो नाम
 बभूव । तत्र च मया सत्त्वा दशसु कुशलेषु कर्मपथेषु समादापिता निवेशिताः प्रतिष्ठापिता
 स्थिषु यानेषु समादापिता निवेशिताः प्रतिष्ठापिताः सर्वदोषं बभूव सर्वदोषायां तत्र च मे
 पाचनका आगच्छा विविधानि रत्नानि पाचन्ति । तद्यथा चिरंयुयुयं पावसेऽनौलमहा-
 नौललोतीरमोदकप्रसादकाभियाचनकान्तावत्यभूतानि रत्नानि लभ्यन्ते । तदाहमाभ्यां
 पुष्ट्यान् कुत र्थां रत्नानां प्रादुर्भावः त आशुः । नामराजानो निधीर्निर्दर्शयन्ति निधीनां
 लोके प्रादुर्भावो रत्नानां प्रादुर्भावो भवति । न केवलन्तात्तका निर्देशयन्ति यात्तका देवग-
 याचनकाः तदाहं प्रणिधानमकारत् । यद्यहं पञ्चकपाये लोके वर्तमाने तीव्रप्रशरणे कलिपुत्रे
 वर्तमाने धर्षणतापुष्कायां प्रजायामनुत्तरं सम्यक्प्रमत्त्याधिभमिसमुपेयं । तदिय मे आशा-
 परिपूर्णतु यदहमास्मिन् सुदृक्षेत्रे निधिर्दर्शनी नाम नामराजा भवेयं । सर्वत्र चास्मिन्
 विजितधीर्षु सुदृक्षेत्रे सर्वदोषेषु च एकेकस्मिन् द्वाये समस्तानि परिहृणीयां । एकेकस्मिन्
 जन्तुनि निधिफोटीनपुनतशतशतार्थं दर्शयेयं । प्रपञ्चयेयं च नाशरत्नपरिहृणीनि । तद्यथा

[illegible]

यत्कथं यत् दत्तं पश्चिमोत्तरे संश्रुतमपि तु दिक्षु यत्कथं । पञ्चाषट् कुलपुत्र पुरिमे दिग्-
भागे एतां सुहृत्क्षेत्रदिकनवति सुहृत्क्षेत्रशतमष्टाष्टातिशयं संपुष्टितं लोकधातौ विमलतेज-
गुहराजो नाम तथागतमिति प्रति प्रति यापयति धर्मंश्च देशयति मया च भगवान्
पूर्वं प्रथममनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चित्तमुत्पादितः समादायितो निवेशितः प्रतिष्ठापितः ।
तथा दानपारमितायां याचत्यज्ञापारमितायां प्रथमं समादायितः वेपालं पुरिमायां न्दिशं प्र-
भिरत्यं सुहृत्क्षेत्रं अतोभ्यो नाम तथागतो जंनूदं सुहृत्क्षेत्रं मूर्धगर्भा नाम तथागतः रतोदरे
सुहृत्क्षेत्रं रतोदरगोत्रजातिनाम तथागतः मूर्धप्रतिष्ठितं सुहृत्क्षेत्रं ज्ञानभास्वरो नाम तथा-
गतः जपदैव्यं सुहृत्क्षेत्रं नामनिर्दिष्टो नाम तथागतः सङ्क्षीपने सुहृत्क्षेत्रं यज्जकारिनाम
तथागतः स्वरजो सुहृत्क्षेत्रं व्याघ्राजानाम तथागतः अरतोभ्यं सुहृत्क्षेत्रं मूर्धगर्भा नाम तथा-
गतः । योगधे सुहृत्क्षेत्रं फोर्षीश्वराजो नाम तथागतः मेरुधमे सुहृत्क्षेत्रं श्रिचन्द्रराजो नाम
तथागतः सम्वरे सुहृत्क्षेत्रं ज्योतिर्धानाम तथागतः कुसुमधमे सुहृत्क्षेत्रं प्रभावेर्गुर्नाम
तथागतः । क्षेमोत्तरे सुहृत्क्षेत्रं मेरुस्वरगन्धर्जनसैकनाम तथागतः धरकाश्यां सुहृत्क्षेत्रं
ज्ञानविभ्यो नाम तथागतः ॥ कुसुमविचित्रं सुहृत्क्षेत्रं विमलनेत्रो नाम तथागतः । एतां
पूर्वैर्दुष्पां कृता कुलपुत्र पुरिमायां दिग्दशमेपांर्षीयान् सुहान् भगवतः तिष्ठतो याप-
यतो धर्मं देशयतो सुहृत्क्षेत्रा पञ्चासि । गेनानुत्पादितत्वापचित्तः पूर्वैर्दुत्तरायां सम्यक-
सम्बोधौ समादायितो मया च प्रथमं दानपारमितायां याचत्यज्ञापारमितायां समादा-
यितः प्रतिष्ठापितो मया च प्रथमं तिष्ठतो यापयतो सुहान् भगवतो सकाशगुणवतीताय
तत्र सर्वप्रथमं व्याकरणं प्रतिनित्वं अनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ ।

[illegible]

स्तेनायं मुहूर्त्तपुण्यवीचालः पुण्यवृष्टिः । ते च बोधिमत्या आहुः व्ययमपि भद्रं भगव-
 न्नेष्यामस्तं सच्चं बुद्धक्षेत्रं तं शाक्यमुनिं दन्दनाय पुण्यपाननाय तं च सर्वज्ञताकारधाम्नी-
 सुखप्रवेशं धर्मेपर्यायं प्रवर्णाय । ते बहुबोधिमत्यशतमहत्याः स्येनार्जुनभावेन ततो बुद्ध-
 क्षेत्रात्सम्प्राप्तिताः तेनायगच्छन्ति क्व गन्तव्यं । तेऽप्याहुः तामपि व्ययं भद्रं भगवन्निर्गन्त-
 जानीमो यत्र महालीकधानुः शाक्यमुनेस्तयागतम् बुद्धक्षेत्रं । ततः सविमलतेजराजस्तया-
 गतो ब्राह्मं प्रमार्थं पद्मभ्याऽऽकृतिभ्यो विविधानां चोपि प्रमुमोच । ततस्तार्क्ष्योपि एकोनत्र-
 त्तिबुद्धक्षेत्रमहस्याण्यवभासितवान् । यावद्येवं सच्चं बुद्धक्षेत्रमवभासितवान् । यतस्ते बोधि-
 सत्त्वाः पश्यन्ति सर्वाविदिमं सच्चं बुद्धक्षेत्रं स्फुटं बोधिमत्त्वैर्गगनतले च देव-नाग-यक्षानुरैः
 स्फुटं । दृष्ट्वा च पुनस्ते बोधिसत्त्वास्तं विमलगुणतेजराजानं तयागतमवमाहुः । पश्यामो व्ययं
 भद्रं भगवन् सच्चं बुद्धक्षेत्रं । सर्वावन्तं स्फुटं नास्ति तत्रावकाशोऽन्तश्चो दण्डनिक्षेपमात्र-
 मपि । यत्र स्फुटां बोधिसत्त्वैः पश्यामः शाक्यमुनिस्तयागतोऽस्माद्विनीतते धर्म्मं च देश-
 यति । स च विमलगुणतेजराजस्तयागतीषां बोधिसत्त्वानामेवमाह । समन्तवज्रः कुलपुत्राः
 शाक्यमुनिस्तयो ये केचित् कुलपुत्रा सद्ये लोकधातो सत्त्वा भूमिस्थिता वा अन्तरीक्षस्थिता
 वा । ततश्चैकैकः सत्त्व एवं संजानाति मां शाक्यमुनिस्तयागतः सर्वत्रेता निरीक्षते ममेक-
 मारभ्यधर्म्मं देशयति । सर्ववर्णस्य स कुलपुत्र शाक्यमुनिस्तयागतो धर्म्मं देशयति । एकवर्ण-
 स्थानं ये च तत्र कुलपुत्र सत्त्वा ब्राह्मभक्तास्ते शाक्यमुनिं तयागतं ब्रह्माणं समनुपश्यन्ति
 महाब्रह्मपरिविहारेण धर्म्मं शृण्वन्ति । यावद् ये मारभक्तिका ये सूर्यभक्तिका ये चन्द्रभक्तिका
 ये वैश्वरूपभक्तिका ये विरुद्धकभक्तिका ये हतराष्ट्रभक्तिका ये महेश्वरभक्तिकास्ते सत्त्वा भदे-
 श्वररूपवर्णसंस्थानवचनव्याहारेण शाक्यमुनिं तयागतं पश्यन्ति धर्म्मं च शृण्वन्ति । यावच्चतु-
 रशीतिस्तत्र सत्त्वानां वर्णं संस्कारभक्तिरूपव्याहारसहस्राणि ते तथा चैव शाक्यमुनिं तया-
 गतं पश्यन्ति धर्म्मं च शृण्वन्ति । तस्यां च पर्षदि हयगर्जितो नाम बोधिसत्त्वो द्वितीयव-
 क्षोतिरस्मिन्नाम बोधिसत्त्वः ॥

अथ विमलगुणतेजराजस्तयागतस्तान् बोधिसत्त्वानामंत्रयति स्त गच्छथ यूयं कुल-
 पुत्राः सद्ये लोकधातो शाक्यमुनिं तयागतं महचनानारोग्यकोशस्थं सुखस्वर्णविहारतां परि-
 पृच्छथ । ते बोधिसत्त्वा आहुः सर्वावन्तं भगवन् सच्चं बुद्धक्षेत्रं स चित्तिगगनं बोधिसत्त्वैः
 स्फुटं समनुपश्यामः । न चानैकसत्त्वस्याप्यवकाशोऽस्ति चित्तौ गगने वा मूत्र व्ययं प्रति-
 तिष्ठेयम् । स च विमले गुणतेजराजस्तयागत आह । मा कुलपुत्रा एवं वदथ नास्ति सद्ये
 बुद्धक्षेत्रेऽवकाशः विक्षीर्णवकाशः स शाक्यमुनिस्तयागतोऽचिन्तेर्बुद्धगुणैः पूर्वंप्रणिधानेन
 विक्षीर्णो तयागतस्य कृपाशानावतारप्रवेशा विशरणगमनं त्रियानधर्म्मदेशनामारभ्य धर्म्मं
 देशयति । त्रिविधं वः शिवास्मिन् देशयति त्रीणि च विमोक्षद्वाराण्युपदर्शयति त्रिभ्यो-
 ऽप्येभ्योः सत्त्वानुद्धरति तिसृषु च शिवेषु पथेषु प्रतिष्ठापयति । एकस्मिन्समये कुलपुत्र-
 शाक्यमुनिस्तयागतो चिराभिसम्बुद्धो वेनेयधत्त्वावेत्तया मध्ये शैलपर्वते इन्द्राक्षय यत्तस्य
 भवने शालगुहायां विहरति समाहमेकपर्यङ्कनातिनामयति विमुक्तिप्रतीतिमुखं प्रति संवेद-
 यति सर्वावन्ती च सा शालगुहा तयागतकायेन स्फुटा नास्ति तत्रावकाशोऽन्तश्चतुर्गुण-

स्वमभिरथा सुदुत्तरेवात् अतोभ्यस्य तथागतस्यासनं कल्पति ये च तत्र बोधिमत्त्वाः
 मन्त्रिपतिताप्ते चापि दृष्ट्वातोभ्यस्य तथागतस्यासनं कल्पितं परिपृच्छन्ति स्म । पेयालं यथा
 पूर्वोक्तं सर्वेषामेवं वक्तव्यं । तेन च समयेनाप्रमेयाभंग्येयाः पुरिमायां दिशि तथागता ब्रूता
 बोधिमत्त्वा इमं सद्यं सुदुत्तरेवं सद्यं चन्द्रोच्चविमलैः सम्प्राप्ताः शाकमुनेस्तथागतस्य परि-
 पृक्ष्णाय पूजनाय वन्दनाय पर्युपासनाय धर्म्मप्रवक्ष्याय च । समनन्तरपरिवर्तितो भगवतः
 पुरिमायां दिशि सुदुत्तरेनामपरिकीर्त्तनं सुदुत्तानां भगवतां । दक्षिणां दिशं पुनर्भगवा-
 नारभ्यः परिकीर्त्तयितुं । पञ्चाग्न्यद्यं कुलपुत्र दक्षिणस्यान्दिशीतो सुदुत्तरेवादेकगङ्गा-नदी-
 बालिकार्यमानि सुदुत्तरेवाण्यतिक्रम्य तत्र सर्वशोकापगतो नाम लोकप्रातुक्प्राशोकश्रीनाम
 तथागतस्तिष्ठति धिपति यापयति । मया स भगवान् सर्वप्रथमं पूर्वबोधिमत्त्वचार्त्तिकां
 चरमायेनानुत्तरायां मध्यक्रमर्थापो यावत्प्रापूर्वोक्तं जम्बुप्रभे सुदुत्तरे धर्म्मशरविनर्दिनाम
 तथागतः भस्मप्रतिष्ठिते सुदुत्तरे गतोश्चमालेन्द्रोनाम तथागतः शुभेन्द्रनिर्युते सुदुत्तरे
 सिंहविण्मित्रराजा नाम तथागतः । मणिमूलव्यूहे सुदुत्तरे नामायणवर्जितगर्भा नाम
 तथागतः । सुक्ताभमसङ्घे सुदुत्तरे रत्नगुहविण्मित्रमित्रसमो नाम तथागतः देवसोमं सुद-
 उत्तरे स्रोतिगर्भा नाम तथागतः चन्दनवृक्षे सुदुत्तरे नक्षत्रविधानकीर्त्तिनाम तथागतः
 विशिष्टगन्धे सुदुत्तरे पुण्ड्रवलमालराजा नाम तथागतः सुविदिने सुदुत्तरे मनोजगो-
 भ्यविनर्दिता नाम तथागतः हूरण्ये सुदुत्तरे मालजयविहाराजा नाम तथागतः सर्वलोके
 सुदुत्तरे तेजश्चक्रभासो नाम तथागतः अभिराजितसुदुत्तरे सुमनोदाप्तरनिर्वाणो नाम
 तथागतः । रत्नविमले सुदुत्तरे रत्नतलनानेन्द्रो नाम तथागतः पलामग्वद्वत्तरे सुदुत्तरे
 धर्म्ममेघनिर्घोषेश्वरमौण्यो नाम तथागतः पेयालं यथापूर्वोक्तं । अथमप्रमेयाभंग्येया
 सुदुत्तानां भगवतां दक्षिणस्यान्दिशासनानि कल्पन्ति । सर्वान्सुदुत्ता भगवन्तः शाकमुनेस्तथा-
 गतस्य चर्गा यशःकीर्त्तिमुदीरयन्ति । यावत्तेन समयेनाप्रमेयाभंग्येया दक्षिणस्यान्दिशि
 तथागतसूया बोधिमत्त्वाः सद्यं चन्द्रोच्चविमलैः सुमेरुसं सद्यं सुदुत्तरेवमुप्राप्ताः शाकमुने-
 तथागतस्य पृष्ठनाथ यावत्तुर्गोचराय ।

पुनश्च भगवानाह ॥ पञ्चाग्न्यद्यं कुलपुत्र पुरिमायां दिशीतो सुदुत्तरेवान् भगवन्तः
 सुदुत्तरेनानुत्तरासद्यं दक्षिणस्यातिक्रम्य तत्र शान्तवर्तिनाम सुदुत्तरेवात्तु रत्नमिरिगोमं तथागत-
 स्तिष्ठति धिपति यापयति धर्म्मेश देशयति मया स भगवान् पूर्वं बोधिमत्त्वचार्त्तिकां
 चर्गा चरमायेन सद्यंप्रथमं समादायितो यावत्प्रापूर्वोक्तं । सुदुत्तरेवात्तु सद्यं सद्यं
 कोशो नाम तथागतः अक्षरशोको नाम तथागतः दक्षिणकोर्त्ति भगवन्तः यमस्य पुत्रः
 कथपरिवक्तः धर्म्मदेशप्रदीपः अमनन्तरमेकाग्रवर्तिसुदुत्तरेवात्तु सद्यं सद्यं । यथापूर्वोक्तं ।
 अथमप्रमेयाभंग्येयायां पुरिमायां सुदुत्तानां भगवतां पेयालं यथापूर्वोक्तं । अथमप्रमेयाभंग्येया
 परिकीर्त्तितानि तथागासनानि कल्पन्ति । यावत्तेन समयेनाप्रमेयाभंग्येया दक्षिणस्यान्दिशि
 दिशि सुदुत्तरेवात्तु बोधिमत्त्वाः सद्यं चन्द्रोच्चविमलैः सुमेरुसं सद्यं सुदुत्तरेवमुप्राप्ताः शाकमुने-
 तथागतस्य पृष्ठनाथ यावत्तुर्गोचराय ।

पश्याम्यहं कुलपुत्रोत्तरपश्चिमायां दिशीतो बुद्धक्षेत्रादष्टानवतिबुद्धक्षेत्रकोटीनयुतशतसहस्रा-
 ण्यतिक्रम्य तत्र विजयं नाम बुद्धक्षेत्रं विगतसन्तापोद्भववैश्रमणसालराजो नाम तथागतः ।
 पूर्वं बोधिसत्त्वभूतेन बोधिसत्त्वचर्यां चरमाणेन सर्वप्रथममनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ समा-
 दापितो यावत्पट्टसु पारमितासु यावन्मया सर्वप्रथमं तिष्ठतां यापयतां बुद्धानां भगवतां
 सकाशमुपरी(नी)ते । यत्र तेन व्याकरणं प्रतिलब्धमनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ यदा नाम परि-
 कीर्तितं तदामनं कम्पितं यावच्चतुरशीतिसत्त्वानां वर्णभक्तिसंस्थानरूपयाहारसहस्राणि
 तथा शाक्यमुनिं तथागतं पश्यन्ति धर्मं च शृण्वन्ति तत्र च पर्षदि द्वौ बोधिसत्त्वौ एकः
 विगोपशिखरो नाम द्वितीयः संरोचनबुद्धो नाम स च विगतसन्तापोद्भववैश्रमणसालराजो
 नाम तथागतस्तौ द्वौ बोधिसत्त्वौ ग्रामन्तयित्वेवमाह । गच्छतं पुत्रां कुलपुत्रो सहे बुद्ध-
 क्षेत्रे भद्रवचनाच्छाक्यमुनेस्तथागतस्यारोग्यकौशलं सुखसर्वाविहारतां परिपृच्छता तावद्दत्तुः
 सर्वावलं भदन्त भगवन्तानां* सहं बुद्धक्षेत्रं स चित्तिगगनं समनुपश्यामः न च तत्रैकसत्त्व-
 म्याप्यवकाशोऽस्ति चित्तौ वा गगने वा यत्रात्रां प्रतिष्ठेवहि स च तथागत आह ॥
 स कुलपुत्रैवं वदत नास्ति सहे बुद्धक्षेत्रेऽनवकाशः तत्त्वसाद्धेतो विस्तीर्णवकाशः कुलपुत्रो
 स शाक्यमुनिस्तथागतोऽचित्यैर्बुद्धगुणैः पूर्वप्रणिधानेन विस्तीर्णो सत्य तथागतस्य कृपा-
 शासनावतारप्रवेशः विश्ररणगमनं त्रिभिर्धानैर्धर्मं देशयति त्रिविधं शिष्टासम्बरं देशयति
 त्रीणि विमोक्षद्वाराणि प्रकाशयति त्रिभ्यश्चापायेभ्यः सत्त्वानुद्धरति त्रिषु च शिवपथेषु
 सत्त्वान् प्रतिष्ठापयति । एकस्मिं समये कुलपुत्र स शाक्यमुनिस्तथागतोऽचिराभिसम्बुद्धो
 वनेयसत्त्वावेक्षया विषये गेलेन्द्रपर्वतमध्ये इन्द्राक्षस्य यक्षस्य भवने सालगुहायां विहरति स
 मप्ताहमेकपर्यङ्केनातिनामयति स । विमुक्तिप्रीतिसुखसर्वदेही । सर्वोवती च सा साल-
 गुहा स्फुटा तथागतकायेन नास्ति तत्रावकाशोऽन्तश्चतुरङ्गलप्रमाणं यत्र तथागतकायेन स्फुटं
 तस्य च मप्ताहस्यात्ययेन दशभ्यो दिग्भ्यः । द्वादशनयुता बोधिसत्त्वानां महासत्त्वानां सहे
 लोकधातौ सम्प्राप्तास्तस्य शाक्यमुनेस्तथागतस्य वन्दनाय यावदिमेष्टुर्भिर्धर्मैर्विशिष्टतरः ।

स शाक्यमुनिस्तथागतो यथान्ये तथागताः सृष्टीर्ध्वं पूर्वं कुलपुत्रा इमां चन्द्रोच्चविमलां
 पुष्पां सृष्टीत्वा गच्छत पश्चिमां दिशं यथा स्वयं दृष्ट्वा तं बुद्धक्षेत्रं सम वचनात्तस्य शाक्यमुने-
 स्तथागतस्यारोग्यकौशलं पृच्छत । स च विगतसन्तापोद्भववैश्रमणसालराजस्तथागतः पुष्पां
 सृष्टीत्वा विगोपशिखरस्य बोधिसत्त्वस्य ददाति संरोचनबुद्धस्य च बोधिसत्त्वस्य मप्ता-
 सत्त्वस्य । एवं चाह । गच्छत कुलपुत्रो समर्द्धिवलाधानेन सहं बुद्धक्षेत्रं तत्र विंशति-
 प्राणमहस्ताण्याहुः । वयमपि भगवन् गमिष्यामस्तथागतस्यानुभावेन सहं बुद्धक्षेत्रं शाक्य-
 मुनिं तथागतं दर्शनाय वन्दनाय पशुपासनाय । तथागत आह । गच्छत कुलपुत्रा यथा-
 भिप्रायाः । ततस्तौ द्वौ बोधिसत्त्वौ साद्धं विंशतिभिर्बोधिसत्त्वमहसैस्तस्य तथागतस्य
 रि(क्क)धनुर्भावेनां ततो विजगादौ बुद्धक्षेत्रात् समस्थिताः एकतन्त्रेणैव बुद्धक्षेत्रेऽनुप्राप्ता सुध-
 कृते पर्वते प्रत्यस्थुः । एकान्तस्थिताश्च येन शाक्यमुनिस्तथागतस्तेनाश्रितं प्रत्यगाहुः ।

अस्ति भद्रना भगवत्तत्पूर्वायां दिशि यथापूर्वाक्तं तेन तथागतो न चन्द्रोचविमलाः पुष्पाः प्रेषिता भगवत्तत्तारोम्यकौशल्यां पृच्छन्ति । एवं मारभवनविध्वंसनम् तथागतस्यासनं कल्पितं । ये च तत्र बोधिसत्त्वाः मन्त्रिपतितास्ते चापि दृष्टान्तमारभवनविध्वंसनं तथागतं परिपृच्छन्ति । यावदयापूर्वाक्तं । एवं मालेन्द्रराजा विक्रमरक्षितपद्मोत्तरः चन्दनामेन्द्रराजः मागरः राजकोटिज्ञानविक्रमस्तथागतः यावत्तेन च समयेनाग्रमेया संख्येया उत्तरपुरिमायां दिशि तथागतास्ते बोधिसत्त्वाः सप्तचन्द्रोचविमलपुष्परिष्टे सप्ते दृष्टत्तेन ममासाः शाकामुनेः तथागतस्य पृच्छनाय पूजनाय वन्दनाय धर्मश्रवणाय तावदेव शाकामुनिस्तथागतं शृणुनुभावेन सर्वेषां सत्त्वानां ये सप्ते दृष्टत्तेन मन्त्रिपतितास्तेषामेकैकस्य सत्त्वस्य योजनप्रमाणमात्रमात्रभावः संख्यितः सर्वान्वन्तं च सप्तं दृष्टत्तेन एवरूपैः । सत्त्वैः स्फुटं न कश्चिद् दृष्टत्तेन वा गगने वाऽवकाशो यः सत्त्वैरस्फुटोऽन्तर्गतो योजनशलाकाप्रदेशमात्रमपि यः सत्त्वैभ्यो न स्फुटोभूत् । सर्वे च ते सत्त्वाः शून्यमाकाशमाश्रयन्ति न च परस्परं पश्यन्ति न चैषां पर्वतशुभेखकावाहमणचक्रावरुपवन्तस्तथाक्षुष आभासमागच्छन्ति न लोकांतरिका दिव्या विमाना ऊर्ध्वं यावदधोकाशानचक्रं ततोर्ध्वं पृथिवीचक्षुषो नाभाममागच्छन्ति स्थापयित्वा तथागतं शाकामुनिं । ते तथागतं पश्यन्ति । तत्र च भगवानाकाशस्फुरणं धर्मावच्छेदप्रश्रुतिमसाधिं समापन्नो यतस्ते चन्द्रोचविमलाः पुष्पाः सर्वे रोममुतेषु भगवतः प्रविशन्ति । सर्वे च ते सत्त्वाः पश्यन्ति सप्ते लोकधातावनर्गता विगताः सर्वसत्त्वानां वित्तचेतसिषेपु मनमिकाररूपसन्दर्शनता । ते चैव भगवतो रोममुखे निरीक्षन्ते स्म तत्र धोद्यानमद्राक्षुः नानाखल्लसं नानापत्रं नानापुष्पं नानाफलाकीर्णं नानावस्त्रं नानाकुचध्वजपताकाफेपूगमुक्तिकाटारालङ्कृतांसां वृक्षां पश्यन्ति तस्यापि नाम मुख्यावर्णां लोकधातावुद्यानं सर्वेषां च तेषां सत्त्वानामेतदभवत् गच्छामीत्यमेतदुद्यानं दर्शनाय । सर्वे च ते सत्त्वा ये सप्ते लोकधातावनर्गताः स्थापयित्वा निरयिकां यामलौकिकां तैर्यग्योनिकां आरुण्यवचरां सर्वे परिशिष्टाः सत्त्वान्तस्य तथागतस्य रोममुखेभ्यस्तथागतशरीरे प्रविष्टाः ।

अथ भगवांस्तान्मूर्तिं प्रतिलम्भयित्वा द्युस्थितः ततस्ते सत्त्वाऽन्योन्यं वृक्षाक्षुः कुत्र शाकामुनिस्तथागतः । मेनेयो बोधिसत्त्व आह । सम्प्रज्ञानं ततः सत्त्वाः समन्वाहृतं सर्वे ययं तथागतस्य कुक्षी मन्त्रिपतिताः ततस्ते सत्त्वाः मान्तर्यामिणं तथागतकायं दृष्ट्वा स्वयं प्राप्यसीभृता यथा ययं तथागतस्य कुक्षायत्यन्तर्गताः मन्त्रिपतिताश्च तेषामेतदभवत् कुक्षी ययं तथागतस्य कुक्षी प्रविष्टाः केनाग्निं प्रवेशिताः ततो मेनेयः सर्वव्यतीर्षदं स्वरेण विनापयन्मुयाच शृणुन्तु भवन्तस्तथागतस्यैवमूर्तिविशुर्वनप्रातिष्ठायै यदसताकं दितकरः शास्ता धर्मेन्द्रशयति । यद्युचाभिः सर्वचेतसा समन्वाहृत्याः ततः सर्वव्यतीर्षतप्राप्तसीभृताः । भगवांश्च सर्वमुख्यधर्मं दर्शयति स्म । तत्र फतरा सर्वमुख्यधर्म्या यदुत संसारपद्मादुत्तारणं आर्याष्टाङ्गं मार्गद्वयतारणं सर्वज्ञता ज्ञानमज्ञानपरिवूरुता । तत्र दशप्रकारा ध्याननिवेशचित्तोत्पादपरिणामनता । यदुत सर्वसत्त्वैभ्यो मरणकल्याणविधाधिष्ठानं दितयशुमन्जननता अर्थागमस्योत्तारुतया मरणाचममुद्दाननता । अमुक्तमोचनतामन्त्रारं प्रान्तविषयांमपरिमोचनतया मर्यामिन्दनादमुत्तारनमन्त्राहः निरात्मधर्मप्रत्यवेसरुतया ।

सर्वलोकधानुगमनमन्नाहः । मायास्वप्रतिभासोपममर्त्यधर्माव्युत्पन्नतया सर्वलोकधातव-
 भामनालङ्कारमन्नाहः । शीलकृत्वाधिष्ठानपरिश्रद्धा दश तगागतवनपरिनिष्पारमन्नाहः ।
 सर्वपारमितापरिपूर्णा चतुर्वैशारद्यप्रतिलाभमन्नाहः । यगावाग्निवाक्यतया यावत्परा-
 वेष्टिकबुद्धधर्मेनिरवधेषप्रतिलाभमन्नाहः बोधिमत्त्वानां यगाश्रुतधर्माप्रतिपत्तिरप्रपञ्चनता
 चेयं दशप्रकाशणि वेष्टधर्मेभ्युत्पन्नया । अलक्षणामुखपरिज्ञागतिवर्णायाः सर्वधर्मेनैरात्य-
 मनमिकारचित्तानुत्पादानिरोधममयमेववर्तिकभूमिर्यत्र सम्यक्त्ववर्तिगनुच्छेदमगाश्रुतमवि-
 त्तिप्रमिमस्य खलु पुनर्धर्मेपर्यायमा भाष्यमात्मगागीतिकोटौ गङ्गा-नदी-शालिकाममाः
 सत्त्वास्तयागतस्य कृत्तिगता अत्रैववर्तिका अभूवन्ननुत्तरायां सम्यक्प्रम्यांघो । गीतानति-
 क्रान्ताश्च तत्र बोधिसत्त्वा महासत्त्वा ये नानाविधधारणीत्तान्तिप्रतिलब्धा अभूत् सर्वे च
 पुनस्तथागतशरीराद्रोममुखेभ्यो निष्क्रान्ता आश्चर्यप्रामा भगवतः पादौ वन्दित्वा दशदिशः
 प्रक्रान्ताः स्वकस्वकेषु बुद्धचेष्टेषु गतास्तयागतस्य स्वरमण्डलकायप्रसारप्रापनायै । तत्र ये
 बोधिसत्त्वाः पुरिमां दिशं गच्छन्ति अप्रमेया संख्येयाः पुरिमायां दिशि यद्बुद्धचेष्टानति-
 क्रामन्ति न च शाक्यमुनेस्तथागतस्य स्वरमण्डलं प्रतिहन्यते । एवं च तत्र स्वरं शृण्वन्ति
 विचित्रपदार्थव्यञ्जनाः तद्याथा शाक्यमुनेस्तथागतस्य पुरतो निष्यौ धर्मैः श्रुतः । एवमेवाय
 धर्मं शृण्वन्ति । अपि च तत्रापि शाक्यमुनेस्तथागतस्य कायस्योन्नत्वं वा पूर्णत्वं वा न
 प्रज्ञायते शाक्यमुनेस्तथागतस्य कायः स्फुटो दृश्यते बोधिसत्त्वैः श्रावकैश्चाप्रमेया संख्येया
 बोधिसत्त्वाः श्रावकाश्चैकरोममुखे शाक्यमुनेस्तथागतस्य प्रविशन्तो निष्क्रामन्तश्च संदृश्यन्ते । एवं
 द्वितीये रोममुखे यावत्सर्वरोममुखेभ्यः प्रविशन्तो निष्क्रामन्तश्च संदृश्यन्ते यावच्चैव दशसु
 दिक्षु वक्तव्यं सर्वावती च सापर्षा यावद्भगवतः कायान्तर्गताः सा भगवतः कायान्तर्गता
 रोममुखेभ्यो निष्क्रम्य भगवतः पादौ शिरसा वन्दित्वा भगवन्तं त्रिष्वुदक्षिणैर्हृत्वा भगवतो-
 ऽभिमुखं प्रत्यस्थाद्भगवन्तमेव विचित्रार्थपदव्यञ्जनरुतव्याहारैःस्तवंमाना ।

अथ तावच्चैव कामावचरा रूपावचराश्च देवपुत्रा विचित्रां च गन्धमात्यविलेपनहृष्टिं
 प्रवर्धिता दिव्यानि च तुष्यर्षिणि प्रवादितवन्तो दिव्यानि च कृत्रध्वजपताकावस्त्रदुष्याभरणानि
 भगवतः पूजायोद्युक्ताः । तत्र वैशारद्यवसुद्धारणिर्नाम बोधिसत्त्वो येन भगवांस्तेनाञ्जलिं
 प्रथम्य भगवन्तमेतद्वचत् किं नामायं भदन्त भगवन् महाव्याकरणं सूत्रान्तः । भगवानाह ।
 सर्वज्ञताकारधारणीमुखप्रवेशो नाम बहुबुद्धकं नाम बहुसन्निपातं नाम बोधिसत्त्वव्याकरणं
 नाम वैशारद्यमार्गोत्तारणं नाम समाधानकल्पावतरणो नाम बुद्धचेष्टसन्दर्शनो नाम सागरो-
 पमो नाम गणानातिक्रान्तो नाम कण्ठापुण्डरीको नाम । पुनरप्याह । कियन्तं भदन्त
 भगवन् कुलपुत्री वा कुलदुहितृ वा पुण्यस्कन्धं प्रसविष्यति । य इमं धर्मेपर्यायं श्रोष्यति
 उद्ग्रहीष्यति धारयिष्यति वाचयिष्यति परेषां च विस्तरेण सम्यकाशयिष्यति लिखिष्यति
 लिखापयिष्यति श्रन्तश्च एकगायामपि । आद्यापूर्वं च मयोक्तमिह पुण्यस्कन्धं संक्षेपेणेदानीं
 कथयिष्यामि । यः कश्चिदिमं धर्मेपर्यायं श्रोष्यति उद्ग्रहीष्यति धारयिष्यति वाचयिष्यति
 परेभ्यश्च विस्तरेण सम्यकाशयिष्यति श्रन्तश्च एकगायामपि । यश्च पुनः पश्चिमायां
 पञ्चाशद्भ्यामन्तशो लिखित्वा धारयिष्यति । स बहुतरं पुण्यस्कन्धं प्रसविष्यति । न

त्र्येवं प्रोक्तुं महाकल्पान् षट्पारमिताचरमाख्यं द्योधिस्तत्त्वम् पुण्यस्थानम् । तत्त्वस्माद्विज्ञोः
 मदेयकम् लोकम् समारकम् सत्त्वकम् सत्त्वकम् सत्त्वकम् सत्त्वकम् सत्त्वकम् सत्त्वकम् सत्त्वकम् सत्त्वकम्
 कुमायप्रेतपिशाचकिन्नरासुराणां हृष्टचित्तानां प्रसादनः सर्वरोगाणां प्रशमनः सर्वकलि-
 कनष्टविप्रविवादाद्युपशमनः सर्ववाताफालमरकारागप्रशमनः सर्वदुर्मित्याप्रशमनकरः क्षेम-
 करणीयः सुभिक्षकर आरोग्यसामग्रीकरः भीतानामभयसुखकरः श्लेशशुष्यप्रशमनकरः कुशल-
 हूलविवृद्धिकरः अपायदुःखप्रमोचनकरस्त्रिभिर्यनिर्मर्गमन्दर्शनकरः समाधिधारणीतान्नि-
 प्रतिलाभकरः सर्वगत्वानामुपजीवकरो यज्ञासननिषीदनकरः । चतुर्भोगधर्पणकरो द्योधि-
 पद्माभिर्म्युधनकरो धर्मचक्रप्रवर्तनकरः आर्यममधनविरचितानां सत्त्वानां द्योधिपद्म-
 हृष्टिकरः अभयपुरनगरप्रवेशकराणां सया धर्मपथ्यां भाषितः कम्प एते इमं धर्मपथ्यां
 परिन्दासिको समं धर्मपथ्यां पश्चिमायां पश्चात्तथा रक्षित्वति । अपर्माभयिष्ठानां
 सत्त्वानां भिन्नशीलानां च भिन्नानां कर्णपुटे प्रकाशयिष्यति । अपर्माभयिष्ठानां विषम-
 लोभाभिभूतानां मिष्टाधर्मपरिचितानां । अपरिपक्वचित्तानां संवेजयिष्यति । सर्ववर्ती च
 सापर्णा-भगवत्तत्त्वैसा चित्तमाप्ताय तत्र पर्णदि भेरुपुष्पो नाम यत्तत्त्वैर्निर्णयः ।

अथ नेत्रयो द्योधिस्तत्त्वो महामन्त्रस्तं भेरुपुष्पं यत्तत्त्वैर्निर्णयः सत्त्व-
 तुपनीतवान् । भगवानाह । उद्दृष्ट्वा त्वं महर्षि इमं पथ्यां यावत्पश्चिमायां यदाह्वयः ।
 देशान्तरगतानामवैयर्थिकानां द्योधिस्तत्त्वानां कर्णपुटे प्रकाशयन् । अयं साधुवैयर्थिकानां
 भङ्गनष्टादयं भदन्त भगवन्महर्षीतिपदा कल्प्या अतितामन्तो यन्मया भदन्त भगवन् सर्वं
 प्रविधानेन यत्तत्त्वैर्निर्णयः सत्त्वानुतरायां भगवन्महर्षीति द्योधिस्तत्त्वो यत्तत्त्वैर्निर्णयः
 गान्तः । सत्त्वा सया चतुर्षु द्योधिस्तत्त्वैर्निर्णयः सत्त्वानुतरायां भगवन्महर्षीति द्योधिस्तत्त्वो
 अहं च सत्त्वानां सत्त्वैर्निर्णयः पश्चिमायां पश्चात्तथा रक्षित्वति । अपर्माभयिष्ठानां
 प्रदीप्यति यावत्तत्त्वैर्निर्णयः सत्त्वानुतरायां भगवन्महर्षीति द्योधिस्तत्त्वो यत्तत्त्वैर्निर्णयः
 सर्ववर्तीपर्वत्तत्त्वैर्निर्णयः सत्त्वानुतरायां भगवन्महर्षीति द्योधिस्तत्त्वो यत्तत्त्वैर्निर्णयः

इति कारुण्यपुण्डरीकं नाम अष्टाध्यायसूक्तं समाप्तम् ॥

शुभमस्तु ॥

सर्वलोकधातुगमनमन्नाहः । मायास्यप्रतिभामोपसमसर्वधर्माद्युद्यनतया सर्वलोकधातु-
 भामनालङ्कारगमन्नाहः । शीलस्तन्धाधिष्ठानपरिश्रद्धा दश तयागतत्रलपरिनिष्पादमन्नाहः ।
 सर्वपारमितापरिपूर्णा चतुर्वैशारद्यप्रतिलाभमन्नाहः । यथावादितयाकृतिया यावदशुद्धा-
 वेणिकदुग्धधर्मेनिरवशेषप्रतिलाभमन्नाहः बोधिमत्त्वानां यथाशुतधर्मेप्रतिपत्तिरप्रपञ्चता
 चेयं दशप्रकाराणि वेणधर्मेमुखचर्या । अलक्षणासुखपरिजागतिचर्यायाः सर्वधर्मेनैरात्य-
 मनसिकारचित्तानुष्पादानिरोधमयमवेवर्तिकभूमिर्यत्र मन्वर्त्तविवर्त्तगुच्छेदमशायतमवि-
 त्तिप्रसिद्धं खलु पुनर्धर्मेपर्यायना भाव्यमाग्याशीतिकोटौ गङ्गा-नदी-त्रालिकाममाः
 सत्त्वास्तयागतस्य कुत्तिगता अवेवर्त्तिका अभूवन्ननुत्तरायां सम्यक्प्रसङ्गो । गीतनाति-
 क्रान्ताश्च तत्र बोधिसत्त्वा महासत्त्वा ये नानाविधधारणैरान्तिप्रतिलब्धा अभूत् सर्वं च
 पुनस्तयागतशरीरादोममुखेभ्यो निष्क्रान्ता आसुर्यप्राप्ता भगवतः पादौ वन्दित्वा दशदिशः
 प्रक्रान्ताः स्वकस्वकेषु वृद्धत्वेषु गतास्तयागतस्य स्वरमण्डलकायप्रसारप्रापनार्थं । तत्र ये
 बोधिसत्त्वाः पुरिमां दिशं गच्छन्ति अप्रमेया संखेयाः पुरिमायां दिशि यद्वृद्धत्वेवानति-
 क्रामन्ति न च शास्त्रमुनेस्तयागतस्य स्वरमण्डलं प्रतिहन्यते । एवं च तत्र स्वरं शृण्वन्ति
 विचित्रपदार्थव्यञ्जनाः तद्यथा शास्त्रमुनेस्तयागतस्य पुरतो निष्-
 र्गम्यं शृण्वन्ति । अपि च तत्रापि शृण्वन्ति । चकार गृहकूटोदशलेषु धर्मदेशनाम् ॥

तस्मिन्निर्वाणमापन्ने तच्छिष्यैर्धर्मकोविदैः ।

प्रज्वालिता धर्ममया दीपास्तिमिरशान्तये ॥

कालक्रमेण ते दीपाः खेहसेकं विना पुनः ।

शैवानिलैस्तु निर्वाणा दक्षिणस्या दिशस्ततः ॥

तेषां शास्त्राणि विज्ञातुमुत्सुकाः शिचिताः सदा ।

तस्माद्वैद्वागमानाञ्च प्रचाराय सचेतसा ॥

श्रीशरच्चन्द्रदासेन सदैद्यकुलजेन वै ।

दुर्गमं तुहिनैस्तावत् हिमवत्शिखरस्थितम् ॥

तिव्वतं देशमासाद्य कृत्वा धर्मपुरोहितैः ।

मैत्रीं तेभ्यः समानीता बौद्धग्रन्थाश्च भूरिशः ॥

कलिकाताराजधान्यां सुधियां हितकाम्यया ।

समितिः स्थापिता तेन बौद्धशास्त्रप्रकाशिका ॥

वज्जेशः कृपया तत्र वार्षिकं वित्तमादिशन् ।

लेभे कृतज्ञतापुष्पं सर्वेषां विदुषां भुवि ॥

सदस्या बहवस्तत्र विद्वांसः प्रब्रवित्तमाः ।
 पाश्चात्यानाञ्च विदुषां सभेयं प्रीतिदायिनी ॥
 जाह्नव्याः पश्चिमे तीरे नवद्वीप-इतिश्रुते ।
 स्थाने कृतनिवासोऽस्मि यद्विप्रकुलोद्भवः ॥
 श्रीशरच्चन्द्रशर्माहमधीत्य देवभारतीम् ।
 आवात्याहङ्गभूमौ च वाराणस्याञ्च यत्नतः ॥
 अध्यापकानां रूपया तेषां चैव निदेशतः ।
 कलिकाताराजधान्यां तथैव पुण्यपत्तने ॥
 कृतोद्यमः परीक्षायां ततः पूर्णमनोरथः ।
 पुरस्कारेण सद्दितं प्रतिष्ठापचक्रमाप्तवान् ॥
 विद्यालयेष्वपि कश्चित् कालमध्याप्य यत्नतः ।
 पर्यटम् विविधान् देशान् जन्वूद्वीपे मनोरमे ॥
 निमग्नुरुद्धोऽहं गन्धसम्पादनेष्विह ।
 माध्यमिकारुत्तिर्मया सम्पादिता पुनः ॥
 मन्त्रस्य चरितं पवित्रं धर्मसंहितम् ।
 पुण्डरीकाख्यं गन्धं सम्पादयाम्यहम् ॥
 रचयिष्ये प्रमादक्षेत् भ्रमोऽपि वा ।
 रचयिष्ये रूपया साक्षरलिः प्रार्थये बुधान् ॥
 अष्टोदशैव चेन्ने 'मासि फर्वरीसंज्ञके ।
 पुण्डरीकाख्योपन्योऽयं सुद्रितस्त्विह ॥
 शास्त्रोद्योगपनामकेन श्रीशरच्चन्द्रशर्माणां सम्पादितं
 करुणापुण्डरीकम् नाम महापावनसूत्रं
 समाप्तम् ॥ ८

उपसंहतिः ।

श्रुत्युक्ते वैधकर्मादौ नराः पण्डितमानिनः ।
 अन्वहं वासनामूलं वाञ्छन्ति त्रिदशालयम् ॥
 निरागमः पशून् घ्नन्ति यागादौ धर्मलिप्सया ।
 न विरज्यन्ति संसाराज्जरां मृत्युं विलोक्य च ॥
 एवमकार्यं चरतां सन्तप्तानां निरन्तरम् ।
 त्राणार्थमाविरासीत् स भगवान् पृथिवीतले ॥
 शाक्यराजकुले जातः पुरे कपिलवस्तुनि ।
 परिवत्राज लोकानां शिष्यार्थं यौवने स्वयम् ॥
 सार्द्धं द्वादशसाहस्रश्रियैरन्वहमज्जितः ।
 चकार गृध्रकूटादिर्गोलेषु धर्मदेशनाम् ॥
 तस्मिन्निर्वाणमापन्ने तच्छिष्यैर्धर्मकोविदैः ।
 प्रज्वालिता धर्ममया दीपास्तिमिरशान्तये ॥
 कालक्रमेण ते दीपाः स्नेहसेकं विना पुनः ।
 ग्रीवानिलैस्तु निर्वाणा दक्षिणस्या दिशस्ततः ॥
 तेषां शास्त्राणि विज्ञातुमुत्सुकाः शिषिताः सदा ।
 तस्माद्बौद्धागमानाञ्च प्रचाराय सचेतसा ॥
 श्रीशरच्चन्द्रदासेन सदैद्यकुलजेन वै ।
 दुर्गमं तुहिनैस्तावत् हिमवत्शिखरस्थितम् ॥
 तिब्बतं देशमासाद्य कृत्वा धर्मपुरोहितैः ।
 मैत्रीं तेभ्यः समानीता बौद्धग्रन्थाश्च भूरिशः ॥
 कलिकाताराजधान्यां सुधियां हितकाम्यया ।
 समितिः स्थापिता तेन बौद्धशास्त्रप्रकाशिका ॥
 वज्रेशः कृपया तत्र वार्षिकं वित्तमादिशन् ।
 लेभे कृतज्ञतापुष्पं सर्वेषां विदुषां भुवि ॥

सदस्या बहवस्तत्र विद्वांसः प्रविविक्तमाः ।
 पाश्चात्यानाञ्च विदुषां मभेद्यं प्रीतिदायिनी ॥
 जाङ्गल्याः पश्चिमे तीरे नवद्वीप-दतिश्रुते ।
 स्थाने हतनिवासोऽस्मि यद्विप्रकुलोद्भवः ॥
 श्रीशरच्चन्द्रशर्मादिमधीत्य देवभारतीम् ।

- आमात्याद्वङ्गभूमौ च वाराणस्याञ्च यत्नतः ॥
 अध्यापकानां ह्यपथा तेषां चैव निदेशतः ।
 कस्तिकाताराजधान्यां तथैव पुष्पपत्तने ॥
 हतोद्यमः परीक्षायां ततः पूर्णमनोरथः ।
 पुरस्कारेण महितं प्रतिष्ठापन्नमाप्तवान् ॥
 विद्यालयेष्वथो कश्चित् कालमभ्यास्य यत्नतः ।
 पर्यटम् निविधान् देशान् जम्बूद्वीपे मनोरमे ॥
 इदानीमनुब्रूतोऽहं सत्यमवाप्तयेष्वहम् ।
 आदौ माध्यमिकवृत्तिर्मया मग्नादिता पुनः ॥
 बोधिमन्त्राय चरितं पवित्रं धर्ममहितम् ।
 करुणापुण्डरीकायां सत्यं मग्नादथावहम् ॥
 विजयनगरं त्यजेत् प्रमादंस्तु भगवोऽहम् वा ।
 भगवद्वन्द्वं ह्यपथा भावनिः प्रार्थये दुष्मान् ।
 सहाय्योऽस्मिन्नेव चैवं भावि पतरोभयम् ।
 करुणापुण्डरीकायां सत्योऽहं सुदितः स्वहम् ।

इति जाम्बवी समुपनामकेन श्रीशरच्चन्द्रशर्मेण मग्नादिता
 करुणापुण्डरीकम् नाम मग्नादथावहम्
 समाप्तम् ।

मदस्या बहवस्तत्र विद्वांसः प्रद्वित्तमाः ।
 पासात्यानासु विदुषां समेयं प्रीतिदायिनी ॥
 जान्न्याः पश्चिमे तौरे नवक्षीप-इतिश्रुते ।
 स्थाने कृतनिवासोऽसि यक्षविप्रकुलीभवः ॥
 श्रीशरच्चन्द्रशर्माक्षमधीत्य देवभारतीम् ।
 * आमान्यास्तृप्तमौ च वाराणस्यासु यत्नतः ॥
 अध्यापकानां लपया तेषां चैव निदेशतः ।
 कनिकाताराजधान्यां तथेव पुण्यपत्तने ॥
 कृतोद्यमः परीक्षायां ततः पूर्णमनोरथः ।
 पुरस्कारेण सङ्गितं प्रतिष्ठापयमाप्तवान् ॥
 निष्ठाज्येष्ठयो कश्चित् कालमभाष्य यत्नतः ।
 पर्यटम् विविधान् देशान् जम्बूद्वीपे मनोरथे ॥
 इदानीमभ्युदयोऽहं शन्यभगवाद्गोविन्द ।
 आदौ माध्वगिरिस्तद्विभक्त्या शम्पादिना पुनः ॥
 मोघिमस्तत्रा ज्वरितं पवित्रं धर्ममङ्गितम् ।
 मारुणापुण्डरीकाणां शन्यं शम्पादयावदहम् ॥
 निवृत्तिरथ भवति प्रमादस्यैव शम्भोऽपि यः ।
 शम्भोऽप्यहम् एषया माध्वगिरिः शम्भोऽपि यः ॥
 शम्भोऽपि यः शम्भोऽपि यः शम्भोऽपि यः ॥
 शम्भोऽपि यः शम्भोऽपि यः शम्भोऽपि यः ॥

इति शम्भोऽपि यः शम्भोऽपि यः शम्भोऽपि यः ॥
 शम्भोऽपि यः शम्भोऽपि यः शम्भोऽपि यः ॥
 शम्भोऽपि यः शम्भोऽपि यः शम्भोऽपि यः ॥

